

በአንደበቱም አመሰገንሁት።
 16 ገታ ባልሰማኝ ነበር። አስተናግጂ ቢሆን ኖሮ፤
 17 ገታ ባልሰማኝ ነበር።
 19 አሁን ግን እግዚአብሔር በእርግጥ
 ሰምቶኛል፤
 20 ጸሎቴንም አድምጦአል።
 20 ጸሎቴን ያልናቀ፤
 ምሕረቱንም ከእኔ ያላራቀ፤
 እግዚአብሔር ምስጋና ይድረሰው።

መዝሙር 67

የመከር ጊዜ መዝሙር

ለመዝሙሩን አለቃ፤ በበገናዎች የሚዘመር፤
 የጻዊት መዝሙር፤ ማግሌት

1 እግዚአብሔር ይማረን፤ ይባርክን፤
 ፊቱንም በላያችን ያብራ፤ ሴላ
 2 መንገድህ በምድር ላይ፤
 ማጻንህም በሕዝቦች ሁሉ መካከል
 ይታወቅ ዘንድ።
 3 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰዎች ያመሰግኑህ፤
 ሰዎች ሁሉ ምስጋና ያቅርቡልህ።
 4 ለሕዝቦች በቅን ስለምትፈርድላቸው፤
 ሰዎችንም በምድር ላይ
 ስለምትመራ፤
 ሕዝቦች ደስ ይበላቸው፤
 በእልልታም ይዘምሩ። ሴላ
 5 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰዎች ያመሰግኑህ፤
 ሰዎች ሁሉ ምስጋና ያቅርቡልህ።
 6 ምድር ፍሬዋን ሰጠች፤
 እግዚአብሔር ስምዋካችንም ይባርክናል።
 7 እግዚአብሔር ይባርክናል፤

66+18 ዘጸ14:5፤
 14መ8+18፤
 ያዕ4+3
 66+19 መዝ18+6
 66+20
 መዝ22+24
 67+1
 ዘኁ6+24-26
 67+2 መዝ98+2፤
 ኢላ40+5፤
 52+10፤ 62+11፤
 ሐሥ10+35፤
 ቲቶ2+11
 67+3 ሐ5
 67+4 መዝ9+4፤
 68+32፤ 96+10-
 13፤ 100+1-2
 67+6 ዘፍ8+22፤
 12+2፤ ዘሌ26+4፤
 መዝ85+12፤
 ኢላ55+10፤
 ሕዝ34+27፤
 ዘወ8+12
 67+7 መዝ2+8፤
 33+8
 68+1 ዘኁ10+35፤
 መዝ12+5፤
 18+14፤ 89+10፤
 92+9፤ 132+8፤
 144+6፤
 ኢላ17+13፤
 21+15፤ 33+3
 68+2 ዘኁ10+35፤
 መዝ9+3፤ 22+14፤
 37+20፤ 80+16
 68+3 መዝ64+10፤
 97+12
 68+4 ሐ533፤
 ዘወ6+3፤ 20+21፤
 ዘጸ33+26፤

የምድርም ጻርቻዎች ሁሉ እርሱን
 ይፈሩታል።

መዝሙር 68

ብሔራዊ የድል መዝሙር

ለመዝሙሩን አለቃ የጻዊት መዝሙር፤ ማግሌት

1 እግዚአብሔር ይነሣ፤ ጠላቶቹ ይበተኑ፤
 የሚጠሉትም ከፊቱ ይሸሉ።
 2 ጠስ እንደሚበገን፤
 እንዲሁ አብገንናቸው።
 ሰም በእሳት ፊት እንደሚቀልጥ፤
 ከፋዎችም እንዲሁ እግዚአብሔር ፊት
 ይጥፋ።
 3 ጻድቃን ግን ደስ ይበላቸው፤
 በእግዚአብሔር ፊት ሐሄት ያድርጉ፤
 ደስታንና ፍሰሳን የተሞሉ ይሁኑ።
 4 እግዚአብሔር ዘምሩ፤ ለሰውም ተቀኝ፤
 በደመናት ላይ የሚሄደውን ከፍ
 አድርጉት፤
 ስሙ እግዚአብሔር በተባለው ፊት፤
 እጅግ ደስ ይበላቸዋል።
 5 እግዚአብሔር በተቀደሰ ማደሪያው፤
 ለድኻ አደጉ አባት፤ ለባልቴቲቱም
 ተሟጋች ነው።
 6 እግዚአብሔር ብቸኛችንን በቤተ ሰብ መካከል
 68+4 2ላመ22+50፤ መዝ7+17፤ 30+4፤ 66+2፤ 83+18፤
 96+2፤ 100+4፤ 135+3 68+5 ዘወ22+22፤ ዘጸ10+18፤
 26+15፤ መዝ10+14፤ ኢር25+30 68+6 መዝ25+16፤
 79+11፤ 102+20፤ 113+9፤ 146+7፤ ኢላ35+7፤ 49+10፤
 58+11፤ 61+1፤ ሐ54+18
 *68+4 ወይም በምድር በጻ ለሚሄደው መንገድን
 አዘጋጅላት።

66+18 ገጠአትን ... አስተናግጂ ቢሆን ኖሮ፤
 ጽድቅ ባልሆነ ነገር ደስታን የሚገኝ፤ መሻታቸውን
 ወደ እግዚአብሔር ሲያቀርቡ፤ የጸሎት መልስ የማግኘት
 ተስፋ የላቸውም። እግዚአብሔር ከገጠአት እንድንለይ
 ይፈልጋል፤ አባት ለልጁ እሺ እንደሚል ሁሉ እርሱ
 እሺ ሊለን የሚችለው ከገጠአት ስንርቅ ብቻ ነው
 (2ቆሮ 6:14-18 ይመ፤ ያዕ4+3 እና ማብ ይመ፤ 1ዮሐ 3:22
 እና ማብ ይመ፤ በገጽ 528 ላይ፤ “መልስ የሚያስገኝ ጸሎት”
 በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)
 67+1-2 እግዚአብሔር ... ይባርክን ...
 መንገድህ ... ይታወቅ ዘንድ፤ ይህ መዝሙር
 እግዚአብሔር አብርሃምን በጠራ ጊዜ፤ ለሕዝቡ
 ስላለው ዕቅድ ይናገራል (ዘፍ 12:1-3 ይመ፤ ዘዘኁ
 6+24 ጋር ያነጻጽሩ)። (1) እግዚአብሔር አብርሃምን
 መረጠ፤ ይኸውም በእርሱ ዘር በኩል እግዚአብሔር
 በዓለም ሕዝቦች እንዲታወቅ ነው። እስራኤል ጸጋውንና
 በረከቱን መቀፃፃፍ በእነዚህም ሐሄት ማድረግ፤ ጣዖት
 አምላክ ሕዝቦች እንዲያስተውሉ በማድረግ እነርሱም
 እንዲያወድሱት የእውነቱንና የጽድቁን መንገድ
 እንዲቀበሉ ዕቅድ ነበር።
 (2) የጠፋት ሕዝቦች የክርስቶስን እውነትና ድነት
 እንዲጠሙ (ማቴ 5:14-16) እግዚአብሔር እነርሱንና
 ቤተሰቦቻቸውን በህልዋቱ በፍቅር፤ በጸጋው፤ በምረቄ፤
 በድነት፤ በማጻን ጉዳሉና በመንፈስ ቅዱስ ሙሉ
 እንዲባርካቸው የአዲስ ኪዳን አማኞች መጸለይ
 አለባቸው።

(3) ውጤታማ ለሆነ የወንጌል ስርዐትና የወንጌል
 ሥራ መፍትሔው የእግዚአብሔር ባርከት በሕዝቡ ላይ
 አብዝቶ መውረዱ ነው (ዮ 2:7)። ይህም ባርከት
 በአዲስ ኪዳን ላይ በእግዚአብሔር አብ ወደ ልባችን
 እንዲደርስ የተደረገ (ገላ 4:6) በተስፋ የተሰጠ መንፈስ
 ቅዱስ ነው (ገላ 3:14)። በዚህ በውስጣችን በሚኖረው
 መንፈስ፤ ወንጌል ለሕዝቦች በቅድመኛ ወደ ታላላላቅ
 ግብ ይደርሳል (ከሐሥ 1:8 ጋር ያነጻጽሩ)።
 68+1 እግዚአብሔር ይነሣ፤ ይህ መዝሙር
 እግዚአብሔር በሕዝቡ በእስራኤል ላይ ያለውን
 ገዥነትና ጥበቃ እንዲሁም በጠላቶቹ ላይ ያገኘውን
 ድል እያስበረ ሳለ የሚከተለውን በአገጋሪ ሊያመለክት
 ይችላል። (1) በዘመኑ መሠረት ከፋውንና ከፋ የሆነውን
 ነገር ክርስቶስ እንደሚያጠፋ እና (2) አማኞች ሁሉ
 በእግዚአብሔር ፊት ለዘለለም ሐሄት ሲያደርጉ ሳለ
 በክርስቶስ ድል አድራጊዎች መሆናቸውንም ያሳያል
 (ራእ 19-21)።
 68+5 ለድኻ አደጉ አባት፤ እግዚአብሔር ለአማኝ
 አባት መሆኑ በብሉይና በአዲስ ኪዳን ላይ አጽንዖት
 ተሰጥቶታል። እግዚአብሔር ከሕዝቡ መካከል ደካሞችን፤
 ያልተሳካላቸውን፤ በደል የደረሰባቸውንና ብቸኛ የሆኑትን
 መርዳት ደስ ይለዋል። በዚህ ምድር ሲኖሩ ብቸኝነት
 ተሰምቶዎት ከሆነ፤ በተለያ ጥበቃውና እንክብካቤ
 ው እንዲይዘዎት እግዚአብሔርን መጠየቅ አለብዎት
 (ሉቃ 7:13 እና ማብ ይመ።)

ያኖራል፤
እስረኞችን ነጻ አውጥቶ
ያስፈነድቃል፤
ዐመፀኞች ግን ምድረ በዳ ይኖራሉ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕዝብህ ፊት በወጣህ
ጊዜ፤
በምድረ በዳም በተጓዝህ ጊዜ፤ ሴላ
በሰረዳ አምላክ፤ በእግዚአብሔር ፊት፤
በእስራኤል አምላክ፤ በእግዚአብሔር
ፊት፤
ምድር ተነቀጠቀጠች፤
ሰማያትም ዶፍ አወረዱ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ በቂ ዝናብ አዝነብህ፤
ክው ብሎ የደረቀውን ርስትህን
አረሰረህ።
10 መንጋህ መኖሪያው አደረጋች፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ ከበረከትህ ለድኸች
ሰጠህ።
11 ጌታ እንዲህ ሲል ቃሉን አስተላልፈ፤
ትእዛዙን የሚያውጁትም ብዙ
ሰራዊት ናቸው፤
12 "የሰራዊት ነገሥታት ፈጥነው ይሸሻሉ፤
በሰራዊት የዋሉ ሴቶችም ምርኮን
ተካፈሉ።
13 በበጎች በረት መካከል" ብትጥቱ እንኳ፤
ከብር እንደ ተሠሩ የርግብ ከንፎች፤
በቅጠልያ ወርቅ እንደ ተለበጡ
ላባዎች ናችሁ።"
14 ሁሉን ቻፍሮ በዚያ የነበሩትን ነገሥታት
በበተነ ጊዜ፤
በሰልሞን እንደሚወርድ በረዶ
አደረጋቸው።
15 አንተ ብርቱ ተራራ፤ የባሳን ተራራ
ሆይ፤
አንተ ባለ ብዙ ጫፍ ተራራ፤ የባሳን
ተራራ፤
16 እናንተ ባለ ብዙ ጫፍ ተራሮች ሆይ፤
እግዚአብሔር ለኖርበት የመረጠውን
ተራራ፤
በእርግጥ እግዚአብሔር ለዘላለም
የሚኖርበትን ተራራ ለምን በምቀኝነት
ዐይን ታያላችሁ?
17 የእግዚአብሔር ሠረገላዎች እልፍ አእላፍ
ናቸው፤
ሺህ ጊዜም ሺህ ናቸው፤
ጌታ ከሲኖ ወደ መቅደሱ ገባ።
18 ወደ ላይ ዐረግህ፤
ምርኮ አጋብስህ፤
እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፤ አንተ፤ በዚያ
ትኖር ዘንድ፤
ከዐመፀኞችም ሳይቀር፤
ከሰዎች ስጦታ ተቀበለህ።
19 ሽክማችንን በየዕለቱ የሚሸከምልን፤
አዳኝ አምላካችን፤ ጌታ ይባረክ። ሴላ

68+7 ዘ013+21፤
መዝ78+40፤
106+14
68+8 ዘ433+2፤
24ሙ-21+10፤
22+8፤
መሳ5+4፤5፤
መዝ11+3
68+9 ዘ432+2፤
ኢዮ36+28፤
ሕዝ34+26
68+10 ዘ428+12፤
መዝ65+9
68+11 ሉቃ2+13
68+12
ኢሱ10+16፤
መሳ5+30
68+13 ዘ549+14
68+14 መሳ9+48፤
24ሙ-22+15
68+15 ቍ22፤
ዘዮ21+33፤
መዝ36+6፤
ኢር22+20
68+16 ዘ412+5፤
መዝ2+6፤
132+13+14
68+17 2ኃ72+11፤
ኢላ66+15፤
477+10፤ 673+8
68+18
ዘዮ17+10፤
መሳ5+12፤
መዝ7+7፤ 47+5፤
ኢፈ4+8
68+19
መዝ65+5፤ 81+6
68+20
14ሙ-10+19፤
መዝ56+13፤
ኢር45+5፤
ሕዝ6+8
68+21
መዝ74+14፤
110+5፤ 673+13
68+22
ኢዮ36+30፤
ማቄ18+6
68+23
1ኃ721+19፤
2ኃ79+36፤
መዝ58+10
68+24 መዝ63+2
68+25
ዘ531+27፤
1ዜ56+31፤
15+16፤
2ዜ55+12፤
ኢሳ5+12፤
ራዕ18+22
68+26 ዘሴ19+2፤
መዝ22+22፤
ዕብ2+12
68+27
ዘዮ34+21፤
መሳ5+18፤
14ሙ-9፤21

20 አምላካችን የሚያድን አምላክ ነው፤
ከሞት ማምለጥ የሚቻለውም በጌታ
"በእግዚአብሔር ነው።"
21 በእርግጥ እግዚአብሔር የጠላቶቹን ራስ፤
በነጠላታቸውም የሚጸኑትን ሰዎች
ጠጉራም አናት ይፈነካክታል።
22 ጌታ እንዲህ ይላል፤ "ከባሳን መልሽ
አመጣችኋለሁ፤
ከባሕርም ጥልቀት አውጥቼ
አመጣችኋለሁ፤
23 እግርህ በጠላትህ ደም ውሰጥ
እንዲጠልቅ፤
የውሻህም ምላስ ከጠላትህ ድርሻውን
እንዲያገኝ ነው።"
24 አምላክ ሆይ፤ የክብር አካሄድህ ታየ፤
ይህም አምላክና ንጉሤ ወደ ቤተ
መቅደሱ የሚያደርገው የክብር
አካሄድ ነው።
25 መዘምራን ከፊት፤ መሣሪያ የሚጫወቱ
ከጓላ ሆነው ሲሄዱ፤
ከብር የሚመቱ ቁነጃጅትም
በመካከላቸው ነበሩ።
26 እግዚአብሔርን በጉባኤ አመስግኑት፤
ከእስራኤል ምንጭ የተገኛችሁ
እግዚአብሔርን አመስግኑት።
27 የሚመራቸው ትንሹ ብንደም ነው፤
በዚያ በብዙ የሚቁጠሩ የይሁዳ
መሳፍንት፤
እንዲሁም የብሎንና የገፍታሌም
መሳፍንት ይገኛሉ።
28 እግዚአብሔር ሆይ፤ ንይልህን እዘዝ፤
አምላክ ሆይ ቀድሞ እንዳደረግህልን
አሁንም ብርታትህን አሳየን።
29 በኢየሩሳሌም ሰላሰው ቤተ መቅደስህ
ነገሥታት እጅ መንሻ
ያመጡልሃል።
30 በሸምባቆ መካከል ያሉትን አራዊት፤
በሕዝቡ ጥጆች መካከል ያለውንም
የከርማ መንጋ ገሥጽ፤
ብር ይገብር ዘንድም ይንበርክክ፤
ጦርነትን የሚወዱ ሕዝቦችንም
በትናቸው።
68+28 ዘ09+16፤ መዝ29+11፤ ኢሳ26+12፤ 29+23፤
45+11፤ 60+21፤ 64+8 68+29 2ዜ59+24፤ 32+23
68+30 ኢዮ40+21፤ መዝ18+14፤ 22+12፤ 89+10፤
120+7፤ 140+2፤ ኢሳ27+1፤ 34+7፤ 51+9፤ ኢር50+27፤
ሕዝ29+3
"68+6 ወይም ብቸኞችን በዝ ምድራቸው
"68+13 ወይም በዘርቻ ማስቀመጫዎች
"68+14 ዕብራይስጡ ሻዳይ ይላል።
"68+18 ወይም እናንተ
"68+28 ብዙ የዕብራይስጥ ቅጆች፤ የሰብዓ ሊቃናት
ትርጉምና የሰርስት ቅጅ እግዚአብሔር ሆይ፤
ንይልህን ጉራ ይላል። አብዛኞቹ የዕብራይስጥ
ቅጆች ግን እግዚአብሔር ለአንተ ንይል ይጠራልሃል
ይላል።"

68+18 ወደ ላይ ዓረግህ፤ ይህ ጥቅስ እግዚአብሔር
በድል አድራጊነት በእስራኤል ታሪክ ውስጥ የገባበትን
ሁኔታና በኢየሩሳሌም ላይ ተፈጻሚ የሚሆነውን
ገዥነቱን ያሳያል። በተጨማሪም ክርስቶስ ብዙዎቹን
ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለማምጣት የቤተ
ክርስቲያን ራስ መሆኑንና ወደ ሰማይ መውጣቱን
በአሻጋሪ ያመለክታል (ኤፌ 4፡8 ይመ)።
68+19 ሽክማችንን በየዕለቱ የሚሸከምልን፤
55+22 እና ማብራሪያውን ይመልከቱ።

³¹ መኳንንት ከግብፅ ይመጣሉ፤
 ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ ስግደት
 ትዘረጋለች።

³² የምድር መንግሥታት ሆይ፤
 ስግደትህን ዘመናል፤
 ሰገታ ተቀኝ። ሲላ

³³ ከጥንት ጀምሮ ክንብሩት ሰማያት በላይ
 ለወጣው፤
 በኅያል ድምፁ ለሚያስገመግመው
 ዘመናል።

³⁴ ግርማው በእስራኤል ላይ፤
 ኅይለም ከደመናት በላይ ነው፤
 ስግደትህን ብርታት የአንተ ነው
 በሉት።

³⁵ ስግደትህን ሆይ፤ አንተ በመቅደስ
 ድንቅ ነህ፤
 የእስራኤል ስምሕ ለሕዝቡ ኅይልና
 ብርታትን ይሰጣል።
 ስግደትህን ይባረክ!

መዝሙር 69

እንጉርጉሮ

ለመዘምራን አለቃ፡ በጳጳሪደቃ ዜማ፡
 የጻዊት መዝሙር

¹ ስምሕ ሆይ፤ አድነኝ፤
 ውሃ እስከ ዐንጉቱ ደርሶብኛልና።

² የእግር መቆሚያ በሌለው፤
 በጥልቅ ረግረግ ውስጥ ሰጥሜአለሁ፤
 ወደ ጥልቅ ውሃ ገባሁ፤
 ሞገዱም ካሰለመደኝ።

³ በጨከት ደክምሁ፤
 ጉሮሮዬም ደረቀ፤
 ስምሕኝን በመጠባበቅ፤
 ዐይኖቼ ፈዘዙ።

⁴ ያለ ምክንያት የሚጠሉኝ፤
 ከራሴ ጠጉር በዘ፤
 ሕይወቴን ለማጥፋት የሚፈልጉት

68+31
 አሳ11+11፤
 18+1፤ 19+19፤
 43+3፤ 45+14፤
 ሰፊ3+10
 68+32
 መዝ7+17፤ 46+6፤
 67+4
 68+33 ዘ09+23፤
 ዘ833+26፤
 መዝ29+34፤
 ኢሳ30+30፤
 33+3፤ 66+6
 68+34 ቀ28፤
 መዝ45+3
 68+35
 ዘፍ28+17፤
 ዘ87+21፤
 መዝ28+6፤
 29+11፤ 18+1፤
 66+20፤
 ኢሳ40+29፤
 41+10፤ 50+2፤
 2ቆሮ1+3
 69+1 መዝ32+6፤
 42+7፤ ዮፍ2+5
 69+2 ኢዮ30+19
 69+3 መዝ6+6፤
 119+82
 69+4
 መዝ25+19፤
 35+19፤ 38+19፤
 40+14፤ 119+95፤
 ኢሳ32+7፤
 ዮሐ15+25
 69+5 መዝ38+5፤
 44+21
 69+7 መዝ39+8፤
 44+15፤
 ኢር15+15
 69+8 ኢዮ19+13-
 15፤ መዝ31+11፤
 38+11፤ አሳ53+3፤
 ዮሐ7+5
 69+9
 መዝ89+50-51፤
 ዮሐ2+17፤
 ሮሜ15+3

በክንቴም የሚጠሉኝ ብዙዎች ሆኑ፤
 ያልሰረቅሁትን ነገር፤
 መልሱ አምግ ተባለሁ።

⁵ ስግደትህን ሆይ፤ አንተ ሞኝነቴን
 ታውቃለህ፤
 በደሴም ከአንተ የተሰወረ
 አይደለም።

⁶ ገታ የሰራዊት ስምሕ ሆይ፤
 አንተን ተስፋ የሚያደርጉ፤
 በእኔ ምክንያት አይፈሩ፤
 የእስራኤል ስምሕ ሆይ፤
 አንተን አጥብቀው የሚሹ።
 ከእኔ የተነሣ አይዋረዱ።

⁷ ስለ አንተ ስድብን ታግኛለሁና፤
 እናረትም ፊቴን ሸፍኖአልና።

⁸ ለወንድሞቼ እንደ ባዕድ፤
 ለእናቴም ልጆች እንደ እንግዳ
 ሆንሁባቸው።

⁹ የቤትህ ቅናት በላችኝ፤
 የሚሰድብሁ ስድብ በላይ
 ዐርፎአል።

¹⁰ ነፍሴን በጸም ባስመረርሁ ጊዜ፤
 እንርሱ ሰደቡኝ።

¹¹ ማቅ በለበሱ ጊዜ፤
 መተረቻ አደረጉኝ።

¹² በቅጥሩ ደጅ ለሚቀመጡት
 የመነጋገሪያ ርእሰ፤
 ለሰካራሞችም መዝፈኛ ሆንሁ።

¹³ አግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ግን
 በወደድኸው ሰጥት፤
 ወደ አንተ እጸልያለሁ፤
 ስምሕ ሆይ፤ በታላቅ ምሕረትህ፤
 በማዳንህም እርግጠኝነት
 መልሰልኝ።

¹⁴ ከረግረግ አውጣኝ፤

69+10 መዝ35+13 69+11 2ቆሮ3+31፤ መዝ35+13
 69+12 ዘፍ18+1፤ 23+10፤ ኢዮ30+9
 69+13 መዝ7+7፤ 51+1፤ ኢሳ49+8፤ 2ቆሮ6+2
 69+14 ቀ2፤ መዝ144+7

69+1 አድነኝ፤ ከቀ 1-36 የሆነው ይህ መዝሙር፤
 ከመዝሙር 22 ጋር በአዲስ ኪዳን ላይ በእጅጉ
 ተደጋግሞ የተጠቀሰ መዝሙር ነው። ቀ 4 በዮሐ 15+25፤ ቀ 9 በዮሐ
 2+17፤ በሮሜ 15+3፤ ቀ 22-23 በሮሜ 11+9-10፤
 ቀ 25 በሐሥ 1+20። (1) አንድ አማኝ ለእግዚአብሔር
 ርኅ ለእርሱ የጽድቅ መንገድ ታማኝ ከመሆኑ የነተነሣ
 (ቀ 7-12)፤ ዙሪያ ጥምጥም ከሆነ ሥቃይ ውስጥ በመግባቱ፤
 ተስፋ እስከፍራጭ ዐዘቅት ውስጥ መገኘቱን ጽሑፊው
 ይገልጻል። እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት እግዚአብሔርን
 ማምለክ ይፈልጋል (ቀ 7-12)። ሲወርድ ሲዋረድ
 የመጣው ወገም ይህን መዝሙር፤ የጻዊት መዝሙር
 ያደርገዋል (የመዝሙሩን ርእስ ይመ)፤ ነገር ግን
 በሕዝቅያስ (ከ2ገን 18—20፤ ከ2ዚና 29—32 ጋር
 ያነጻጽሩ)፤ ወይም በኢርምያስ (ከኢር 11+19፤ 12+1
 ጋር ያነጻጽሩ) ወይም ከሰደት በኋላ ቤተ መቅደሱን
 እንደ ገና ለመሥራት በፈለገና ስሙ ባልታወቀ ይሁዲ
 ተጽፎ ሊሆን ይችላል (ከቀ 9 ጋር ያነጻጽሩ)።

(2) ከዚህ መዝሙር ከፊሉ የክርስቶስን ሥቃይ
 በአካሄድ ያመለክታል፤ ይሁን እንጂ በቀ 5 ላይ ያለው

ነፃዜና በቀ 22-28 ላይ የሰፈረው ርግማን ከክርስቶስ
 ማንነትና ትምህርት ጋር ሊዛመድ አይገባም።

69+1 አምላክ ሆይ፤ አድነኝ፤ የጽድቁን ሰው
 ከባድ ሥቃይ የሚያሳየው ይህ አገላለጽ፤ አጻኞችን
 ፈሪህ እግዚአብሔር የሌላቸው ሰዎች ባሳደዱት ጊዜና
 የመስቀልን ሥቃይ በተቀበለበት ወቅት የደረሰበትን
 ሁኔታ ይገልጻል። እንደዚሁም ጽድቅ የሆነ አማኝ
 በታላቅ መከራ ውስጥ ሆኖ መውጫ ቀዳዳ ሲጠፋ
 ፋብት፤ እግዚአብሔር ክርስቶስን ጊዜው ሲደርስ
 አሸናፊ አድርጎ እንዳስነሣው ሁሉ፤ ልጆቹንም በራሱ
 ጊዜ እንደሚታደጋቸው በመተማመን ጨከትን ወደ
 እግዚአብሔር ማሰማት ይችላል።

69+9 የቤትህ ቅናት በላችኝ፤ መዝሙርኛው
 ለእግዚአብሔር ቤትና መንግሥት ጽድቅ ቅናት
 ስላለው (ቀ 6-9) መናቅን፤ ኅፍረትንና ባይተዋርነትን
 እንዲሸከም ተደረገ። ኅጢአትን በማውገዝ ድምፁን
 አሰምቶአል፤ በእግዚአብሔር ሕዝብ ዘንድ መነቃቃት፤
 መንጽትና ተሐድሶ እንዲኖር ልመና አቅርቦአል፤ ከዚህም
 የተነሣ የተለመደው መንፈሳዊ ባህል፤ ከተመቻቸው
 ወገኖች ዘንድ ሥቃይ ደርሶበታል (ቀ 9-11)።

እስጥም ዘንድ አትተወኝ
ከጥልቅ ውሃ
ከእነዚያ ከሚጠሉኝ ታደገኝ።
15 ጐርፍ አያጥለቅልቀኝ
ጥልቅ ውሃም አይዋጠኝ
ጐድጓዱም ተደርምሶ አይዘጋብኝ።
16 እግዚአብሔር ሆይ ስምሕረትህ በጎ
ናትና ስማኝ
እንደ ርገራጌም ብዛት መለሰ
በልልኝ።
17 ፊትህን ከባሪያህ አትሰውር
ጭንቅ ውስጥ ነኝ ፈጥነህ
መለስልኝ።
18 ወደ እኔ ቀርቦህ ታደገኝ
ስለ ጠላቶቼም ተቤዠኝ።
19 የደረሰብኝን ሰድብ ስፍራትና ውርደት
ታውቃለህ
ጠላቶቼንም አንድ በአንድ
ታውቃቸዋለህ።
20 ስድብ ልቤን ጐድቶታል
ተሰፋይም ተሟጠልኝ
እስተዛዛኝ ፈለግህ ለአገኘህምም
አጽናኝም ፈለግህ አንድም
አልነበረም።
21 ምግቤን ከሐሞት ቀላቀሉ
ለጥማቴም ሆምጣጤ ሰጡኝ።
22 የቀረበላቸው ማእድ ወጥመድ
ይሁንባቸው
ለማንበራቸውም አሸክላ ይሁን።
23 ባይኖቻቸው እንዳያዩ ይጨልሙ
ጀርባቸውም ዘወትር ይጉበጡ።
24 መዓትህን በላያቸው አፍሰስ
የቀጣህም መቅሠፍት ድንገት
ይድረስባቸው።
25 ሰፈራቸው ባራማ ይሁን
በድንኳኖቻቸው የሚኖር አይገኝ
26 እንተ የመታኻቸውን አሳደዋልና
ያቈሰልኻቸውንም ሥቃያቸውን
አባብሰዋል።
27 በበደላቸው በደል ጨምርባቸው
ወደ ጽድቅህም አይግቡ።
28 ከሕይወት መጽሐፍ ይደምሰሱ
ከጻድቃንም ጋር አይጻፉ።
29 ጎር ግን እኔ በሥቃይና በጭንቅ ላይ
እገኛለሁ
እምላክ ሆይ ማዳንህ ደግሜ ይያዝኝ።
30 የእግዚአብሔርን ስም በዝማሬ አወድሳለሁ
በምስጋናም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ።
31 ከበሬ ይልቅ
ቀንድና ጥፍር ካበቀለ እምቦሳም
ይልቅ ይህ እግዚአብሔርን ደስ
ያሰኝዋል።
32 ድኾች ይህን ያያሉ ደስም ይላቸዋል

69+15
ዘኁ16+33
መዝ28+13
124+4-5
69+16 መዝ63+3
69+17
መዝ22+24
50+15 66+14
143+7
69+18 መዝ49+15
69+19 መዝ22+6
69+20 ኢዮ16+2
መዝ142+4
ኢሳ63+5
69+21 ዘኁ6+3
ማቴ27+34+48
ማር15+23+36
ሉቃ23+36
ዮሐ19+28-30
69+22
1ሳሙ28+9
ኢዮ18+10
69+23
ሮሜ11+9-10
69+24
መዝ79+6
ኢር10+25
69+25
ዘሉ26+43
ማቴ23+38
ሐሥ1+20
69+26
ኢዮ19+22
ዘካ1+15
69+27 ያህ4+5
መዝ109+14
69+28 ዘወ32+32-33
ሐዘ13+9
ሉቃ10+20
69+29 መዝ20+1
69+30
መዝ28+7 34+3
69+31
መዝ50+9-13
51+16
69+32
መዝ22+26
34+2
69+33 መዝ12+5
69+34
መዝ96+11
98+7 ኢሳ44+23
69+35 ወዘ9+9
መዝ51+18
አብ1+17
69+36
መዝ25+13
37+29
70+1
መዝ22+19
71+12
70+2 መዝ6+10
35+4+26
71+13 109+29
129+5

እናንተ እግዚአብሔርን የምትሹ
ልባችሁ ይለምልም!
33 እግዚአብሔር ችግረኞችን ይሰማልና
በእስራት ያለውንም ሕዝቡን
አይንቅም።
34 ለማይና ምድር ላይ ባሕርም
በውስጣቸውም የሚንቀሳቀስ ሁሉ
የመስግኑት።
35 እግዚአብሔር ጽዮንን ያድናታልና
የይሁዳንም ከተሞች መልሶ
ይሠራቸዋልና
ሕዝቡም በዚያ ይሰፍራል
ይወርሳታልም።
36 የባሪያዎቹም ዘሮች ይወርሷታል
ሰሙንም የሚወዱ በዚያ ይኖራሉ።

መዝሙር 70

የጭንቀት ጨከት

70+1-5 ተጓ ምብ - መዝ 40+13-17
ለመዘምራን አለቃ፡ የጻዊት መዝሙር፡
ለመታሰቢያ
1 እምላክ ሆይ ታድነኝ ዘንድ ዘንበል በል
እግዚአብሔር ሆይ እኔን ለመርዳት
ፍጠን።
2 ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሾጥ
ይፈናኝ ሁከትም ይምጣቸው
የእኔን መጐዳት የሚመኝ
በውርደት ወደ ጓላቸው ይመለሱ።
3 በእኔ ላይ "እስይ! እስይ!" የሚሉት
ተሸማቀው ወደ ጓላ ይመለሱ።
4 ጎር ግን የሚሾህ ሁሉ
በአንተ ሐሄት ያደርጉ ደስም
ይበላቸው
"ማዳንህን የሚወዱ ሁሉ ሁልጊዜ
እግዚአብሔር ከፍ ይበልጣል" ይበሉ።
5 እኔ ግን ምስኪንና ችግረኛ ነኝ
እምላክ ሆይ ፈጥነህ ድረስልኝ
ረዳቴም ታዳጊይም እንተ ነህና
እግዚአብሔር ሆይ አትዘግይ።

መዝሙር 71

የሽማግሌ ጸሎት

71+1-3 ተጓ ምብ - መዝ 31+1-4
1 እግዚአብሔር ሆይ እንተን መጠጊያ
አደረግህ
70+3 መዝ35+21 70+4 መዝ9+10 31+6-7 32+11
35+27 118+24 70+5 መዝ18+2 30+10 33+20
86+1 109+22 119+60 141+1 71+1 ዘጸ23+15
ፍት2+12 መዝ22+5

69+22 ማዕድ ወጥመድ ይሁንባቸው
እግዚአብሔርን በሚቃወሙትና ጻድቃንን በሚያሠ
ቃዩት ላይ ይፈረዱባቸው ዘንድ መዝሙረኛው ጸላዩ።
ጳውሎስ እነዚህ ጥቅሶች ክርስቶስንና የሰጠውን ድነት
በመቃወም በሚጓዙት ላይ በመልእክቱ አስፍሮ ይገኛል
(ሮሜ 11+9-10)።

71+1 መጠጊያ አደረግህ፡ ከፍ 1-24 ያለው
ይህ መዝሙር ከገጠመው ችግርና በጠላቶቹ ከደረሰበት
መከራ (ፋ 1-2+18) ይድን ዘንድ የእግዚአብሔርን
እርዳታ የጠየቀ ሽማግሌ (ፋ 9) ጸሎትን ይዞ
ይገኛል። ከልጅነቱ ጀምሮ የእግዚአብሔርን መንገድ
ተከትሎአል (ፋ 5-6+17)፤ የተለየ የመከራ ሕይወትም

ከቶም አልፈር።
 2በጽድቅህ ታደገኝ፤ አስጥለኝም፤
 ጆርህን ወደ እኔ አዘንብል፤
 አድኝም።
 3ምንጊዜም የምሸሸበት፤
 መጠጊያ ዐለት ሁኝኝ፤
 አንተ ዐለቱ ምሽጌ ነህና፤
 ታድኝኝ ዘንድ ትእዛዝህ ይውጣ።
 4እምሳክ ሆይ፤ ከከፋ አጅ፤
 ከግፈኛና ከጨካኝ መጻፍ አውጣኝ።
 5ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ተስፋዬ፤
 ከልጅነቴም ጀምሮ መታመኛዬ
 ነህና።
 6ከተወለድሁ ጀምሮ በአንተ ተደገፍሁ፤
 ከእናቴ ማሕሪን ያወጣኸኝ አንተ
 ነህ፤
 አንተ የዘወትር ምስጋናዬ ነህ።
 7ብዙዎች እንደ ጉድ አዩኝ፤
 አንተ ግን ጽኑ አምባዬ ነህ።
 8ቀኑን ሙሉ ክብርህን ያወራ ዘንድ፤
 አፈ በምስጋናህ ተሞልቶአል።
 9በእርጅናዬ ዘመን አትጣለኝ፤
 ጉልበቴም ባለቀበት ጊዜ
 አትተወኝ።
 10ጠላቶቼ ተነጋግረውብኛልና፤
 ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ በአንድ
 ላይ አሣረዋል፤
 11እንርሱም፤ "እግዚአብሔር ትቶታል፤
 የሚያስጥለው የለምና፤
 ተከታትላችሁ ያዙት" አሉ።
 12እምሳክ ሆይ፤ ከእኔ አትራቅ፤
 እምሳክ ሆይ፤ እኔን ለመርዳት
 ፍጠኝ።
 13ባላንጣ የሆኑባችን ይፈሩ፤ ይጥፉም፤
 ሊገቡዱኝ የሚፈልጉት
 ንቀትንና ውርደትን ይከናከቡ።
 14እኔ ግን ሁልጊዜ ተስፋ አደርጋለሁ፤
 በምስጋና ላይ ምስጋና
 አቀርብላለሁ።
 15እንደበቴ ስለ ጽድቅህ፤
 ቀኑን ሙሉ ስለ ማዳንህ ይናገራል፤
 ማቆሚያ ልኩንም አላውቅም።
 16መጥቼ የጌታ እግዚአብሔርን ብርቱ
 ሥራ ዐውጃለሁ፤
 የአንተን ጽድቅ ብቻ እናገራለሁ።
 17እምሳክ ሆይ፤ አንተ ከልጅነቴ ጀምሮህ

71+2 2ኃ፡19፡16
 71+3 መዝ፡18፡2
 71+4 ዘፍ፡48፡16፡
 2ኃ፡19፡19፡
 መዝ፡140፡4
 71+5 ኢዮ፡4፡6፡
 መዝ፡9፡18፡ 25፡5፡
 ኤር፡17፡7
 71+6 ኢዮ፡3፡16፡
 መዝ፡9፡1፡
 22፡9፡10፡ 34፡1፡
 52፡9፡ 119፡164፡
 145፡2
 71+7 ዘፍ፡28፡46፡
 24፡መ፡22፡3፡
 መዝ፡6፡13፡
 ኢ፡48፡18፡
 1ቆር፡4፡9
 71+8 ቀ፡15፡
 መዝ፡5፡1፡15፡
 63፡5፡ 96፡6፡
 104፡1
 71+9 ዘፍ፡4፡31፡
 31፡6፡
 መዝ፡5፡1፡11፡
 92፡14፡ ኢ፡44፡6፡4
 71+10 ዘ፡1፡10፡
 መዝ፡3፡7፡ 10፡8፡
 31፡13፡ 59፡3፡
 9፡41፡18፡
 ማቴ፡12፡14
 71+11
 መዝ፡7፡2፡ 9፡10፡
 ኢ፡40፡27፡
 54፡7፡ 10፡5፡20፡
 ማቴ፡27፡46
 71+12
 መዝ፡22፡19፡
 38፡21፡22
 71+13 ኢዮ፡8፡22፡
 መዝ፡25፡3፡ 70፡2፡
 ኤር፡18፡19
 71+14
 መዝ፡25፡3፡ 42፡5፡
 130፡7፡ 131፡3
 71+15 ቀ፡8፡
 መዝ፡51፡14፡
 66፡16
 71+16 መዝ፡9፡1፡
 77፡12፡ 106፡2፡
 118፡15፡ 145፡4
 71+17 ዘፍ፡4፡5፡
 ኢዮ፡5፡9፡
 መዝ፡26፡7፡
 86፡10፡ 96፡3፡
 ኤር፡7፡13
 71+18 ዘ፡9፡16፡

አስተማርኸኝ፤
 እኔም እስከ ዛሬ ድረስ ድንቅ
 ሥራህን ዐውጃለሁ።
 18እምሳክ ሆይ፤ ሳረጅና ስሸብትም
 አትተወኝ፤
 ከንድህን ለመጭው ትውልድ፤
 ኀይልህን ጓላ ለሚነሣ ሕዝብ ሁሉ፤
 እስከምገልጽ ድረስ።
 19እምሳክ ሆይ፤ ጽድቅህ እስከ ሰማያት
 ይደርሳል፤
 አንተ ታላላቅ ነገሮችን አድርገሃል፤
 እምሳክ ሆይ፤ እንደ አንተ ያለ ማን
 ነው?
 20ብዙ መከራና ጭንቅ ብታሳየኝም፤
 ሕይወቴን እንደ ገና ታድሳለህ፤
 ከምድር ጥልቅም፤
 እንደ ገና ታወጣኛለህ።
 21ከብሬን ትጨምራለህ፤
 ተመልሰህም ታጽናኛለህ
 22እምሳክ ሆይ፤ ስለ ትማኝነትህ፤
 በበገና አመሰግንሃለሁ፤
 የእስራኤል ቅዱስ ሆይ፤
 በመሰንቆ እዘምርልሃለሁ።
 23ዘማሬ በማቀርብልህ ጊዜ ከንፈሮቼ
 በደስታ ይሞላሉ፤
 አንተ የተቤዝኝትም ነፍሱ እልል
 ትላለች።
 24እንደበቴ ስለ ጽድቅህ፤
 ቀኑን ሙሉ ያወራል፤
 የእኔን መገባደጃ የሚፈልጉት
 አፍረዋልና፤ ተዋርደዋልም።

መዝሙር 72

በተስፋ የሚጠባበቀው ንጉሥ
 ስለ ሰሎሞን
 1እግዚአብሔር ሆይ፤ ፍትህን ለንጉሥ፤
 ጽድቅህንም ለንጉሥ ልጅ ዐድል፤
 71+18 ኢዮ፡8፡8፡ መዝ፡22፡30፡31፡ 78፡4፡ 145፡4፡
 ኢ፡44፡6፡4፡ ኢ፡41፡3፡ 71፡19 መዝ፡35፡10፡ 36፡5፡
 77፡13፡ 89፡8፡ 126፡2፡ ሉቃ፡1፡49 71+20 መዝ፡25፡17፡
 63፡9፡ 80፡3፡19፡ 85፡4፡ ሆሴ፡6፡2 71+21 መዝ፡18፡35፡
 23፡4፡ 86፡17፡ ኢ፡41፡2፡1፡ 40፡1፡2፡ 49፡13፡ 54፡10
 71+22 2ኃ፡19፡22፡ ኢዮ፡21፡1፡2፡ መዝ፡33፡2፡ 92፡3፡
 144፡9 71+23 ዘ፡15፡13፡ መዝ፡20፡5 71+24 ቀ፡13፡
 አስ፡9፡2፡ መዝ፡35፡28 72+1 ዘ፡4፡1፡16፡ መዝ፡9፡8

አሳልፎአል (ቀ፡ 20)፡ ያም ሆኖ ግን በእግዚአብሔር
 ላይ ያለውን እምነትና አለኝታ በመጠበቅ ላይ
 ይገኛል። እግዚአብሔር ኀይሉንና ቸርነቱን በሕይወቴ
 እንደሚያቀርብ በመተማመን ቀሪ የሕይወት ዘመኑን
 ለማሳለፍ የቀርጥ ውሳኔ አድርጎአል።
 71+9 በእርጅናዬ ዘመን፤ ዐቅም ሲታጣ፤ የእርጅና
 ጣጣም እያፈጠጠ ሲመጣ፤ ባለሰናው የሕይወት ዘመን
 ውስጥ እግዚአብሔር ያደረገልኝን ምሪት ማስታወስ
 ተገቢ ነው። ከዚህም ጋር እርሱን የቀረ ዘመናችን ጠባቂ፤
 ረዳትና ተንከባካቢ አድርገን መመልከት ይገባናል።
 የምት ቀን ሲቃረብና ጉልበት ሲከፋ፤ እንደማይተወኝ፤
 በመላእክቱ ወደ ሰማያዊው መኖሪያው ሲወስድንም
 (ሉቃ 16፡22)፤ አጠገባችን እንደሚሆን (ቀ፡ 12፡18)

ማወቅ አለብን።
 71+18 ከንድህን ለመጭው ትውልድ ...
 እስከምገልጽ፤ በሕይወት ውስጥ ተስፋችንና ዓላማችን
 በእግዚአብሔር መኖርና የመንፈሱን ሙላት ማግኘት
 መሆን አለበት፤ ይኸውም በሕይወታችን ኀይሉና ቸርነቱ
 በጉልህ እንዲታይ ነው። ከዚህም የተነሣ የሚቀጥለው
 ትውልድ የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቅ በቅንነት
 ለመፈለግ ይነሣል (ማቴ 6፡33 ይመ። ከሐሥ 1፡8፡
 4፡30-33፡ 11፡24 ጋር ያነጻጽሩ)።
 72+1 ለንጉሥ፤ ይህ ከቀ፡ 1-19 የሆነው መዝሙር
 በእርሱ ላይ እንደተገለጸው የሰሎሞን ጸሎት ነው።
 እርሱ የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ ዘንድ ዘመን መንግሥቱ
 በፍትሕ፤ በጽድቅና በሰላም የታወቀ እንዲሆን ልመና

²እርሱም ሕዝብህን በጽድቅ ይዳኛል፤
ለተቸገሩትም በትክክል ይፈርዳል።
³ተራሮች ብልጽግናን
ከረብቶችም የጽድቅን ፍሬ
ለሕዝቡ ያመጣሉ።
⁴ለተቸገረው ሕዝብ ይሟገታል፤
የድኾችን ልጆች ያድናል፤
ጨቋኙንም ያደቀዋል።
⁵ፀሐይ እስካለች ድረስ፤
ጨረቃም በምትኖርበት ዘመን
ሁሉ፤
ከትውልድ እስከ ትውልድ
ይኖራል።
⁶እንደ ዝናብ በታጨደ መስክ ላይ
ይወርዳል፤
እንደ ካፊያም ምድርን ያረሰርሳል።
⁷በዘመኑ ጽድቅ ይሰናድዳል፤
ጨረቃ ከስፍራዋ እስከምትታጣ
ድረስም ሰላም ይበዛል።
⁸ከባሕር እስከ ባሕር ድረስ፤
ከታላቁም ወንዝ፤ እስከ ምድር
ዳርቻ ይገዛል።
⁹የበረራ ዘላናች በፊቱ ይሰግዳሉ፤
ጠላቶቹም ዐፈር ይልሳሉ።
¹⁰የተርሴሰና የደሴቶች ነገሥታት፤
ግብር ያመጡለታል፤
የዐረብና የሳባ ነገሥታት፤
እጅ መንሻ ያቀርባሉ።
¹¹ነገሥታት ሁሉ ይሰግዱለታል፤
ሕዝቦችም ሁሉ ይዝቡለታል።
¹²ትግረኛው በራሽ ጊዜ፤
ምስኪኑንና ረዳት የለለውን
ይታደገዋል።
¹³ለድኾችና ለትግረኞች ይራራል፤
ምስኪኖችንም ከሞት ያድናል።
¹⁴ሕይወታቸውን ከፍቁፍና ከግፍ
ያድናል፤
ደማቸውም በእርሱ ፊት ክቡር ነው።
¹⁵ዕድሜው ይርዘም፤
ከዐረብ ወርቅ ይምጣለት፤
ከወትር ይጸልዳለት፤
ቀኑንም ሙሉ ይባርኩት።
¹⁶በምድሪቱ ላይ እህል ይተረፍረፍ፤
በተራሮችም ዐናት ላይ ይወዛወዝ።
ፍሬው እንደ ለባኖስ ይንዝርገግ፤
በከተማ ያለውም እንደ ሜዳ ሣር

72+2 ኢሳ፡7፤
11+4-5፤ 16+5፤
32+1፤ 59+17፤
63+1፤ ኢር23+15፤
33+15
72+4 ቀ13፤
መዝ9+12፤
27+11፤ 76+9፤
ኢሳ11+4፤ 29+19፤
32+7፤ 49+13
72+5
14መ13+13፤
መዝ33+11
72+6 ዘ832+2
72+7
መዝ92+12፤
ምሳ14+11
72+8 ዘ823+31፤
1574+21፤
ዘ9+10
72+10
ዘ6፤10+4፤7፤
1579+16፤
2ዜ59+24፤
አስ10+1
72+11 ዘ6፤27+29፤
ሶዝ1+2
72+13
ኢሳ60+10፤
ኢሳ2+18፤
ሉቃ10+33
72+14
14መ26+21፤
መዝ69+18፤
ሕዝ13+23፤
34+10
72+15 ዘ6፤10+7፤
መዝ35+28
72+16
ዘ6፤27+28፤
ዘኑ22+4፤
መዝ4+7፤ 92+12፤
104+16፤ ኢሳ4+2፤
27+6፤ 44+4፤
58+11፤ 66+14፤
ሕዝ34+27

72+17 ዘ6፤12+3፤
ዘ83+15፤
መዝ89+36፤
ሉቃ1+48
72+18
1ዜ529+10፤
ኢዮ5+9፤
መዝ41+13፤
106+48፤
ሉቃ1+68

እጅብ ብሉ ይውጣ።
¹⁷ስሙ ለዘላለም ጸንቶ ይኑር፤
ዝናው ፀሐይ የምትኖረውን ዘመን
ያህል ይዝለቅ፤
ሕዝቦች ሁሉ በእርሱ ይባረኩ፤
ሕዝቡ ሁሉ በፍቅር ነህ ይበለው።
¹⁸በቻውን ድንቅ ነገር የሚያደርግ፤
የእስራኤል ስምዝ እግዚአብሔር
ይባረክ።
¹⁹ክቡር ስሙ ለዘላለም ይባረክ፤
ምድርም ሁሉ በክብሩ ይሞላ።
አሜን፤ አሜን።
²⁰የእሴይ ልጅ የዳዊት ጸሎት እዚህ ላይ
ተፈጸመ።

ሦስተኛ መጽሐፍ
ከመዝሙር 73—89

መዝሙር 73

የፍትሕ አሸናፊነት
የአሳፍ መዝሙር

¹እከዘክብኤል ልባቸው ንጽሕ ለሆነ፤
ለእስራኤል እንዴት ቸር ነው!
²እኔ ግን እግራ ሊሰናከል፤
አዳልወኝም ለወድቅ ጥቂት ቀረኝ።
³ክፉዎች ሲላካላቸው አይቼ፤
በዐመፀኞች ቀንቼ ነበርና።
⁴አንዳች ጣር የለባቸውም፤
ሰውነታቸውም ጤናማና የተደላደለ
ነው።
⁵በሰዎች የሚደርሰው ጣጣ
አይደርስባቸውም፤
እንደ ማንኛውም ሰው መከራ
አያገኛቸውም።
⁶ስለዚህ ትዕቢት የዐንገት ጌጣቸው ነው፤
ዐመፅንም እንደ ልብስ

72+19 ዘኑ14+21፤ 24መ7+26፤ መዝ41+13 72+20
ፍት4+17 73+1 መዝ24+4፤ ማፍ5+8 73+2 ዘ832+35፤
መዝ69+2፤ ኢፌ4+27 73+3 ኢዮ9+24፤ 21+7፤
ምሳ3+13፤ 23+17፤ 24+1-2፤ ኢር12+1፤ ሜላ3+15
73+5 ቀ12፤ ሕዝ23+42 73+6 ዘ6፤6+11፤ 41+42፤
ዘሌ26+19፤ ምሳ4+17፤ መሐ4+9፤ ሕዝ16+11
+72+2 ወይም እርሱ ሕዝቡን በጽድቅ ይዳሚ
+72+5 ወይም የተፈራ ይሆናል
+72+8 የኤፍራጥስ ወንዝ ነው።

አቀረቡ፤ እንዲሁም ከፋት ተወግዶ የተጨቁኑትና
የተቸገሩት ትድና እንዲመጣላቸው ጸለዩ። ይህ ጸሎት
በግለም ላይ የክርስቶስን ለዝዝ ያመለክታል (ራእ 20—
22)፤ ከዚህ መዝሙር አንዳንዶቹ ጥቅሶች ሌላን ሳይነኑ
ክርስቶስን ብቻ የሚያመለክቱ ናቸውና (ቀ 8፡11፡17
ይመ፤ ከኢሳ 11፡1-5፤ 60—62 ጋር ያንጸጽሩ)። ይህ
ጸሎት በአዲስ ኪዳን፤ “መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ
በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን” ከሚለው
ጸሎት ጋር ይመሳሰላል (ማቴ 6፡10)። ይህ ዐይነቱ
ጸሎት ክርስቶስ ንጉሥ ሆኖና፤ ጽድቁም በምድር ላይ
ሰፍኖ ለማየት ከሚፈልግ አማኝ ልብ ሁሉ መፍለቅ
አለበት (ራእ 21፡1 እና ማብ ይመ)።
73+1 እግዚአብሔር ... ለእስራኤል እንዴት

ቸር ነው ይህ መዝሙር አስቸጋሪ ስለሆነ
ሁኔታ ይገልጻል፤ ይኸውም እግዚአብሔር
ሉዓላዊና ጽድቅ ቢሆንም እንኳ ከፍቃድ ብዙውን ጊዜ
መበልጸጋቸውን (ቀ 3-12)፤ በአንጻሩ ግን እግዚአብሔርን
የሚያገለግሉት የበለጠው ሥቃይ የሚቀበሉ (ቀ 13-14)
መሆናቸውን ማመልከት ነው። እግዚአብሔርን
በታማኝነት የሚያገለግለው መዝሙረኛው (ቀ 1፡13)፤
የእርሱን መከራ ከአያሌ ከፋዎች ዜያዊ ምቅትና
ደስታ ጋር ሲያንጸረው ተስፋ ቁሬጠ (ቀ 2-3)።
ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የከፋዎችን አሳዛኝ
መጨረሻና የጸድቃንን እውነተኛ ባርነት ባሳየው ጊዜ
(ቀ 16-28)፤ በእግዚአብሔርና በቀና መንገዱ የነበረው
አምነት ታደሰለት።

ተጐናጽፈዋል።

የሰባ ዐይናቸው ይጉረጠረጣል፤
ልባቸውም በከንቱ ሐሳብ ተሞልቶ
ይፈሰሳል።

የሰፊዝና በክፋት ይናገራሉ፤
ቀና ቀና ብለውም በዐመፅ ይዝታሉ።

እፋቸውን በሰማይ ላይ ያላቅቃሉ፤
እንደበታቸውም ምድርን ያካላላል።

በሰለዚህ ሕዝቡ ወደ እነርሱ ይነጉዳል፤
ውሃቸውንም በገፍ፣ ይጠጣሉ።

“ለመሆኑ ስንዚሰከህ ይሄን ያውቃል?
በልዑልስ ዘንድ ዕውቀት አለ?”
ይላሉ።

እንግዲህ ክፉዎች ይህን ይመስላሉ፤
ሁልጊዜ ግድ የለሽና ሀብት በሀብት
ናቸው።

እከ ልቤን ንጹሕ ያደረግሁት በከንቱ
ነው፤

እጄንም በየዋህነት የታጠብሁት
በከንቱ ኖሮአል!

ቀኑን ሙሉ ተቀሠፍህ፤
ጠዋት ጠዋትም ተቀጣህ።

እኔ እንደዚህ እናገራለሁ” ብለማ ኖሮ፤
የልጆቻህን ትውልድ በከፃሁ ነበር።

ይህን ነገር ለመረዳት በዋክሮህ ጊዜ፤
አድካሚ ተግባር መስሎ ታየኝ።

ይኸውም ወደ ስምዒት መቅደስ እስከገባ፤
መጨረሻቸውንም እስካይ ድረስ
ነበር።

በእርግጥ በሚያዳልጥ ሰፍራ
አቅርመዋቸው፤

ወደ ጥፋትም አወረድሃቸው።
እንዴት ፈዋነው በቅጽበት ጠፉ!

በድንጋጤ ፈጽመው ወደሙ።
ሰው ከሕልሙ ሲጎታ እንደሚሆነው፤

ጌታ ሆይ፤ እንተም በምትነሣበት
ጊዜ፤

እንደ ቅዠት ከንቱ ታደርጋቸዋለህ።
ነፍሴ በተማረረች ጊዜ፤

ልቤም በተቀሠፈ ጊዜ፤
ሰሜት የሌለውና አላዋቂ ሆንሁ፤

73+7 መዝ17+10
73+8 መዝ10+7
12+5 17+10
41+51
ሐዘ25+15
፪43+8
73+12 ቀ5
መዝ49+6
73+13
ዘፍ44+16
ኢዮ9+29-31
21+15
73+14 ቀ5
73+16 መዝ8+17
73+17 ዘ015+17
ኢዮ8+13
መዝ15+1
ፈል3+19
73+18 ዘ432+35
መዝ17+13
35+6
73+19
ዘፍ19+15
ዘ428+20
ም024+22
ኢላ47+11
73+20 ኢዮ20+8
መዝ78+65
ም012+11
28+19፣ ኢላ29+8
73+22
መዝ49+10+12
20፣ 92+6
94+8፣ መዝ3+18፣
9+12

73+23 ዘፍ48+13
73+24 1722+5
መዝ48+14
73+25
መዝ16+2
ፈል3+8
73+26 ዘ432+9
መዝ18+1
31+10፣ 40+12
84+2
73+27 ዘል6+2
መዝ34+21
ኢር5+11
ሆላ4+12፣ 9+1

በፈትህም እንደ እንስሳ ሆንሁ።
ይህም ሆኖ ዘወትር ከአንተ ጋር ነኝ፤
አንተም ቀኝ እጄን ይዘኸኛል።

በምክርህ መራኸኝ፤
ኋላም ወደ ክብር ታስገባኛለህ።

በሰማይ ከአንተ በቀር ማን አለኝ?
በምድርም ከአንተ ሌላ የምሻው
የለኝም።

ሥጋዬና ልቤ ለደክሙ ይችላሉ፤
ስንዚሰከህ ግን የልቤ ብርታት፤
የዘላለም ዕድል ፈንታይ ነው።

እነሆኝ ከአንተ የሚርቁ ይጠፋሉና፤
አንተ ታማኝሽ ያልሆኑልህን ሁሉ
ታጠፋቸዋለህ።

ለእኔ ግን ወደ ስንዚሰከህ መቅረብ
ይሻለኛል፤

ጌታ እንዚሰከህ ምጥጊያዬ
አድርጌዋለሁ፤

ስለ ሥራህም ሁሉ እናገር ዘንድ።

መዝሙር 74

ስለ መቅደሱ መፍረስ የቀረበ ጸሎት
የአላፍ ትምህርት

ስምዒት ሆይ፤ ለዘላለም የጣልሽን
ለምንድን ነው?

በማሰማሪያህ ባሉ በንችህስ ላይ
ቁጣህ ለምን ነደደ?

ጥንት ገንዘብህ ያደረግሃትን ጉባኤ፤
የዋጀሃትን የርስትህን ነገድ፤

73+28 መዝ9+9፣ 26+7፣ 40+5፣ ሰፍ3+2፣ ሐሰ10+22፣
ያ04+8 74+1 መዝ43+2፣ 44+23፣ 79+13፣ 95+7፣
100+3 74+2 ዘ015+13+16፣ 34+9፣ ዘ432+7፣
መዝ216፣ 43+3፣ 68+16፣ ኢላ46+13፣ 48+20፣
ኢል3+17+21፣ አብ1+17፣ 14ር6+20
*73+7 የሐብራይስጡ ከዚህ ጋር ይሰማል፡
የሐርስቲና የሰብሃ ሊቃናት ትርጉም ግን፤
ከደንደሩ ልባቸው በደረ ይመጣል ይላል።
*73+10 በሐብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም
በትክክል አይታወቅም።

73+17 መጨረሻቸውንም እስካይ ድረስ
ነበር፤ እንዚሰከህ ለመዝሙረኛው የክፉዎችን

የመጨረሻ ሰማ ፈንታ ያሳየዋል፡ (1) ይህም መገለጥ
የመዝሙረኛውን ትግር ከዘላለም ሕይወትና (ቀ 17-20)፤

ከአማች ከፍተኛ ባርነት (ቀ 25-28) አይታ አኪያ
ያስቀምጣል፡ በመጨረሻ ክፉዎች ሲጠፉ፤ ጽድቃን

ሁሉ ግን ከእንዚሰከህ ጋር ያልፍላቸዋል፡ ድል
አድራጊዎችም ይሆናሉ፡ (2) በዚህ በተሰጠን አዋር

የሕይወት ዘመን ነገሮችን ውስን፤ ምድራዊና ሰውኛ
ከሆነ አይታ አኪያ የምንመዝን ከሆነ፤ ያልጥርጥር

በቀበጸ ተስፋ ውስጥ እንገባለን፤ ገራም እንጋባለን፡
የሕይወት ዘመናችንን እንዚሰከህ ቸርና ጽድቅ

አምላክ መሆኑን በመታመን ለመጨረስ፤ የተገለጠው
የእንዚሰከህ ቃልና መንፈስ፤ ቅዱስ ክእኛ ጋር

ይሆኑልን ዘንድ ያስፈልጋል።
73+23 ይህም ሆኖ ዘወትር ከአንተ ጋር ነኝ፤
መዝሙረኛው ወደ እኛና ለምንት የሚመራውን

አስተሳሰብ አገኝ፡ በሕይወት ዘመናችን በኑሮና በኑሮ
ጣጣ ውስጥ ስንጓዝ፤ ለእኛ ከሁሉ የላቀው መልካም ነገር

ከእንዚሰከህ ጋር የጠበቀ ኅብረትን አጥብቆ መያዝ
ነው (ቀ 28)። ክፉዎች እንደ ተመቻቸው ይቀጥሉ፡፡

ተስፋችንን ሀብታችንና ሕይወታችን እንዚሰከህ
ራሱ ነው፡ እርሱ በቃሉና በምንፈሱ እየመራን እንዲሁም

በጎይሉ ከፍ ከፍ አድርጎ እየያዘን (ቀ 23-24)፤ ከዚህም
ባሻገር በመንግሥተ ሰማይ ክብር ሊቀበለን (ቀ 24)፤

ምን ጊዜም ከእኛ ጋር ነው፡፡ ከሕይወት ጣጣ ጋር
ስንጋፈጥ የሕይወታችን ሰንደቅ ማውለብለብ ያለበት፤

እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ፡ “ለእኔ መኖር ክርስቶስ
ነው፡ ሞትም ማትረፍ ነው” (ፊል 1፡21) የሚለውን

ቃል መሆኑ አለበት፡፡
74+1 የጣልሽን ለምንድን ነው? የእንዚሰከህ
ቅጣት ለዘላለም እንዳይሆን መዝሙረኛው ይጸልያል፡፡

ይህ ጸሎት እንዚሰከህ ኅጢአትን እስከ መጨረሻው
ድረስ እንደሚታገሥ ያስጠነቅቀናል፡፡ ንስሐ ተገብቶ

ኅጢአት ካልተተወ ይዋል ይደር እንጂ ሐዘንና መከራ
መምጣታቸው አይቀርም፡፡

መኖሪያህ ያደረግሃትን የጽዮን ተራራ አስብ።
እርምጃህን ለዘላለሙ ባድማ ወደ ሆነው አቅና፤
ጠላት በመቅደስህ ውስጥ ያለውን ሁሉ አበላሽቶአል።
ጠላቶችህ በመገናኛ ስፍራህ መካከል ደነፉ፤
እርማቸውንም ምልክት አድርገው በዚያ አቅሙ።
በጫካ መካከል ዛፎችን ለመቀረጥ መጥረቢያ የሚያነሣ ሰው መሰሉ።
በእደ ጥበብ የጌጠውን ሥራ ሁሉ፤ በመጥረቢያና በመደሻ ሰባቡት።
መቅደስህን አቃጥለው እውደሙት፤ የሰምህንም ማደሪያ አረከሱ።
በልባቸውም፤ “ፈጽሞ እንጨቀናቸዋለን” አሉ፤
እግዚአብሔር በምድሪቱ ላይ የተመለከበትን ስፍራ ሁሉ አቃጠሉ።
የምናየው ምልክት የለም፤ ከእንግዲህ የሚነሣ አንድም ነቢይ የለም፤
ይህ እስከ መቼ እንደሚቀጥል የሚያውቅ በእኛ ዘንድ የለም።
እምላክ ሆይ፤ ጠላት የሚያሸፈው እስከ መቼ ነው?
ባላንጣስ ለዘላለም በሰምህ ያላግባልን?
እጅህን ለምን ትሰበስባለህ? ቀኝ እጅህን ለምን በብብትህ ሥር ታቆያለህ?
እምላክ ሆይ፤ አንተ ከጥንት ጀምሮ ንጉሤ ነህ፤ በምድር ላይ ማዳንን አደረግህ።
በብሔርን በገይልህ የከፈልህ አንተ ነህ፤ የባሕሩንም አውሬ ራሶች በውሃ ውስጥ ቀጠቀጥህ።
የሌዋታንን ራሶች አደቀቅህ፤ ለምድረ በዳ ፍጥረታትም ምግብ አድርገህ የሰጠሃቸው፤
ምንጮችንና ፈላሾችን ያፈለቅህ አንተ ነህ፤ ሳያቋርጡ የሚፈሱትንም ወንዞች አደረቅህ።
ቀኑ የአንተ ነው፤ ሌሊቱም የአንተ ነው፤ ጨረቃንና ፀሐይን አንተ አጸናሃቸው።
የምድርን ዳርቻ ሁሉ የወሰንህ አንተ ነህ፤ በጋውንም ክረምቱንም አንተ ሠራህ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላት እንዴት እንደሚያሸፍኑ ከንቱ ሕዝብም ሰምህን እንዴት እንዳቃለል አስብ።

74+3 ኢሳ44+26፤ 52+9
74+4 ዙፕ2+2፤ ኢር4+6፤ ሰቆ2+7
74+5 ኢር46+22
74+6 1ነገ6+18
74+7 ዘሌ15+31፤ 20+3፤ መዝ15+1፤ ሐሥ21+28
74+8 2ነገ25+9፤ 2ዜና36+19፤ መዝ94+5፤ ኢር21+10፤ 34+22፤ 52+13
74+9 ዘ04+17፤ 10+1፤ 1ሳጦ+3፤ 74+10 ቀ22፤ መዝ6+3፤ 44+16፤ 79+5፤ 80+4
74+11 ዘ015+6፤ 2ዐ5+13፤ ሕዝ5+3
74+12 መዝ2+6፤ 24+7፤ 27+1፤ 68+24
74+13 ዘ014+21፤ ኢሳ27+1፤ 51+9፤ ሕዝ29+3፤ 32+2
74+14 ኢዮ3+8፤ ኢሳ13+21፤ 23+13፤ 34+14፤ ኢር50+39
74+15 ዘ014+29፤ 17+6፤ ዙፕ20+11፤ ኢሱ2+10
74+16 ዘፍ1+16፤ መዝ136+7-9
74+17 ዘፍ8+22፤ ዘ832+8፤ ሐሥ17+26
74+18 ዘ832+6
74+19 ዘፍ8+8፤ መዝ9+18፤ ኢሳ59+11
74+20 ዘፍ6+18፤ ኢዮ34+22
74+21 መዝ9+9፤ 10+18፤ 35+10፤ 103+6፤ ኢሳ58+10
74+22 መዝ17+13፤ 53+1
74+23 ዙፕ25+17፤ መዝ46+6፤ 65+7፤ ኢሳ31+4
75+1 ኢሱ3+5፤ መዝ44+1፤ 71+16፤ 77+12፤ 105+2፤ 107+8፤ 15፤ 145+5፤ 12+18
75+2 ዘ013+10፤ መዝ7+11
75+3 1ሳጦ+28፤ 2ሳጦ+22፤ 8፤ ኢሳ24+19
75+4 1ሳጦ+23፤ መዝ5+5፤

የርግብህን ነፍስ አሳልፈህ ለዱር አራዊት አትስጥ፤ የሮግረኞች ሕዝብህን ሕይወት ለዘላለሙ አትርሳ።
ኪዳንህን አስብ፤ የዐመፅ መናኸሪያ በምድሪቱ ጨለማ ስፍራዎች ሞልተዋልና።
የተጨቁኑት አፍረው አይመለሱ፤ ድኾችና ችግረኞች ስምህን ያመሰግኑ።
እምላክ ሆይ፤ ተነሥ፤ ለዐላማህ ተሟገት።
ከንቱ ሰው ቀኑን ሙሉ እንደሚያላግጥበህ አስብ።
የባላጋራዎችህን ድንፋታ፤ ዘወትር የሚነሣውን የጠላቶችህን ፉከራ አትርሳ።

መዝሙር 75

ለመለኮታዊው ዳኛ የቀረበ ዝማራ ለመዘምራን አለቃ፤ ጓኦታጥፋቃ በሚለው ቅቃት የሚዜም፤ የአላፍ መዝሙር ማሕላት
እምላክ ሆይ፤ ምስጋና እናቀርብልሃለን፤ ስምህ ቅርብ ነውና ምስጋና እናቀርብልሃለን፤ ስምችም ስለ ደንቅ ላራህ ይናገራሉ።
አንተም እንዲህ አልህ፤ “ለይቼ በወሰንኋት ሰዓት፤ በቅን የምፈርድ እኔ ነኝ።
ምድርና ሕዝቦቿ ሁሉ በሚናወጡበት ጊዜ፤ ምሰሶቿን አጽንቼ የምይዝ እኔ ነኝ። ሌላ
አብሪተኛውን፤ አትደንፋ፤ ክኛውንም ቀንድህን ከፍ አታድርግ አለዋለሁ፤
ቀንድህን ወደ ሰማይ አታንግ፤ ዐንገትህንም መዝዘህ አትናገር።”
ክብር ከምሥራቅ ወይም ከምዕራብ፤ ወይም ከምድረ በዳ አይመጣምና፤ ንገር ግን የሚፈርድ እግዚአብሔር ነው፤ እርሱ አንዱን ዝቅ፤ ሌላውን ከፍ ያደርጋል።
በእግዚአብሔር እጅ ጽዋ አለ፤ በሚገባ የተቀመመና ዐረፋ የሚወጣው የወይን ጠጅ ሞልቶበታል፤ ይህን ከውስጡ ወደ ውጭ ገለበጠው፤ የምድር ዐመፀኞችም አተላው ሳይቀር ይጨልጡታል።

75+4 ዘ01+21 75+5 ኢዮ15+25 75+7 ዘፍ16+5፤ 1ሳጦ+2፤ ኢዮ5+1፤ መዝ50+6፤ 58+1፤ 147+6፤ ሕዝ21+26፤ ዳጋ21+2፤ ራእ18+8 75+8 ምሳ23+30፤ ኢሳ51+17፤ ኢር25+15፤ ዘ012+2

እኔ ግን ይህን ለዘላለም ዐውጃለሁ፤
 ለያዕቆብም ስምዓክ ዝማራ
 አቀርባለሁ።
 10የክፉዎችን ሁሉ ቀንድ እስብራለሁ፤
 የጻድቃን ቀንድ ግን ከፍ ከፍ
 ይላል።

መዝሙር 76

ግርማው ለሚያስፈራው አምላክ የቀረበ ቅኔ

ለመዘምራን አለቃ፡ በበገናዎች፡ የአሳፍ መዝሙር ማሕሌት

1እከዚህከሐይ በይሁዳ ታወቀ፤
 ስሙም በእስራኤል ታላቅ ነው።
 2ድንኳኑ በሳሊም፤
 ማደራዎውም በጽዮን ነው።
 3በዚያም ተወርዋሪውን ፍላጻ፤
 ጋሻንና ሰይፍን፤ ጦርንም ሰበረ።

ሴላ

4አንተ ብርሃን ተላብሰህ ደምቀሃል፤
 ግርማዊነትህም ከዘላለም ተራሮች
 ይልቃል።

5ልበ ሙሉ የሆኑት ተዘርፈዋል፤
 አንቀላፍተውም ተኝተዋል፤
 ከጠረኞቹም መካከል፤

እጁን ማንቀሳቀስ የቻለ የለም።
 6የያዕቆብ ስምዓክ ሆይ፤ ከተሣሃሩህ
 የተነሣ፤

ፈረስና ፈረሰኛው ጭልጥ ብለው
 ተኝኩዋል።

7መሬራት ያለብህ አንተ ብቻ ነህ፤
 በተቈጣህ ጊዜ ማን በፊትህ መቆም
 ይችላል?

8አንተ ፍርድን ከሰማይ አሰማህ፤
 ምድርም ፈርታ ጸዋ እሰች፤

9እምዓክ ሆይ፤ ይህም የሆነው አንተ
 የምድር ጉስቋሎችን ለማዳን፤
 ለፍርድ በተነሣ ጊዜ ነው።

ሴላ

10ሰውን ብተቈጣ እንኳ ለክብርህ ይሆናል፤
 ከቁጣ የተረፉትንም ትገታቸዋለህ።

11እስምዓክቶቹ ለእግዚአብሔር ተሳሉ፤
 ስለላቱንም አግቡ፤

75+9 ዘፍ24+12፤
 መዝ40+10፤
 76+6፤ 108+1
 75+10
 መዝ89+17፤
 92+10፤ 112+9፤
 148+14
 76+1 መዝ99+3
 76+2 ዘፍ14+18፤
 2ሳሙ5+7፤
 መዝ2+6፤ ሰፈ17+1
 76+3 መዝ46+9፤
 ሕዝ39+9
 76+4 መዝ36+9
 76+5 መዝ20+44፤
 መዝ13+3፤
 ማቴ9+24
 76+6 ዘፍ15+1፤
 መዝ50+21
 76+7
 1ዜፍ16+25፤
 ሰዝ9+15፤
 መዝ2+5፤
 ናሆ1+6፤
 ራእ6+17
 76+8
 1ዜፍ16+30፤
 ሕዝ38+20
 76+9 መዝ9+8፤
 58+11፤ 72+4፤
 74+22፤ 82+8፤
 96+13
 76+10 ዘፍ9+16፤
 ሮሜ9+17
 76+11
 ዘሌ22+18፤
 2ዜፍ32+23፤
 መዝ50+14፤
 መዝ5+4-5

77+1 1ኃገ8+52
 77+2 ዘፍ32+7፤
 37+35፤ ዘፍ9+29፤
 2ሳሙ22+7፤
 ኢዮ11+13፤
 መዝ6+6፤ 22+2፤
 88+1፤ 118+5፤
 ማቴ2+18
 77+3 ዘፍ2+23፤
 መዝ6+2፤
 78+35፤ ኤፍ45+3
 77+4 መዝ39+2
 77+5 ዘፍ32+7፤
 መዝ44+1፤
 143+5፤ መዝ7+10
 77+7 1ዜፍ28+9፤

በእርሱ ዙሪያ ያሉ ሁሉ፤
 አስፈሪ ለሆነው ለእርሱ እጅ መንሻ
 ያምጡ።
 12እርሱ የገዢዎችን መንፈስ ይሰብራል፤
 በምድር ነገሥታትም ዘንድ የተፈራ
 ነው።

መዝሙር 77

የእስራኤል ጥንተ ነገር አሰላሰሉ

ለመዘምራን አለቃ፡ ለኢዲታም፤ የአሳፍ መዝሙር

1ድምዴን ከፍ አድርጌ ወደ ስግዚአብሔር
 ጮኸሁ፤

ይሰማኝም ዘንድ ወደ ስምዓክ
 ጮኸሁ።

2በመከራዬ ቀን እግዚአብሔርን ፈለግሁት፤
 በሌሊትም ያለ ድካም እጆቼን
 ዘረጋሁ፤

ነፍሴም አልጽናና አለች።

3እምዓክ ሆይ፤ አንተን ባሰብሁ ቀጥር
 ታተትሁ፤

ባወጣሁ ባወረድሁም መጠን
 መንፈሴ ዛለች።

ሴላ

4ዐይኖቼ እንዳይከደኑ ያዘሃቸው፤
 መናገር እስኪሳኑን ድረስ ታወከሁ።

5የድሮውን ዘመን አሰብሁ፤

የጥንቶቼን ዓመታት አውጠነጠንሁ።
 6ዘማራዬን በሌሊት አስታወስሁ፤
 ከልቤም ጋር ተጫወትሁ፤
 መንፈሴም

ተነቃቅቶ እንዲህ ሲል ጠየቀ፡-

7ለመሆኑ ጌታ ለዘላለም ይጥላልን?
 ከእንግዲህክ ክቶ በኋላትን
 አያሳይምን?

8ምሕረቱስ ለዘላለም ጠፋን?
 የገባውስ ቃል እስከ ወዲያኛው
 ተሻረን?

9ምሕረቱስ ለዘላለም ጠፋን?

የገባውስ ቃል እስከ ወዲያኛው
 ተሻረን?

10ለመሆኑ ጌታ ለዘላለም ይጥላልን?
 ከእንግዲህክ ክቶ በኋላትን
 አያሳይምን?

11ለመሆኑ ጌታ ለዘላለም ይጥላልን?
 ከእንግዲህክ ክቶ በኋላትን
 አያሳይምን?

12ለመሆኑ ጌታ ለዘላለም ይጥላልን?
 ከእንግዲህክ ክቶ በኋላትን
 አያሳይምን?

የወይን ጠጅ እንድንጠጣም ሰጠኸን (60+3 ይመ።
 ዘሌሳ 51+17+22፤ ከሌር 51+7፤ ከራእ 14+10 ጋር
 ያነጻጽሩ) በማለት ገልጸታል።

76+10 ለክብርህ ይሆናል፤ (1) በሕዝቡ ጨቋኞች
 ላይ በፍርድ የተገለጠው የእግዚአብሔር ቀጣ፤
 ትድግንና ካገኙት ወገኖች ዘንድ ውዳሴን ያመጣለታል።

(2) የአዲሱን መደበኛ ትርጉምን አማራጭ ትርጉም
 ያስተውሉ። የክፉዎች ቀጣ እግዚአብሔር የራሱ
 የሆኑትን እንዲታደግና ስለእነርሱም ታላቅ ነገር
 እንዲያደርግ ይመኛቸዋል። ለምሳሌም ፈርዖን በእስራኤል
 ላይ ያሳየው ቀጣ፤ እግዚአብሔር እስራኤልን ከግብፅ
 በመታደግ ታምራዊ ጉዳሉን እንዲገልጥ አድርጎታል
 (ዘፀ 5-12)።
 77+1 ድምዴን ከፍ አድርጌ ወደ እግዚአብሔር

ር ጮኸሁ፤ ይህ መዝሙር በታላቅ ችግር ውስጥ ሆኖ
 ወደ እግዚአብሔር የጮኸን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር
 እሺ ለማለቱ ተጨባጭ ማስረጃን ያሳገኘን ሰው ሥዕላዊ
 በሆነ መልክ ያሳያል (ቀ፡ 7-9)። ታማኝ አማኞች
 አንዳንድ ጊዜ ራሳቸውን ተመሳሳይ በሆነ ሁኔታ ውስጥ
 ያገኛሉ፤ ሆኖ ከተገኘ ደግሞ መዝሙረኛው እንዳደረገው፤
 እግዚአብሔር ባለፈው ጊዜ ያከናወነውን የፍቅር
 ተግባር እያስታወሱ ቀንና ሌሊት ልመናቸውን መቀጠ
 ል አላባቸው (ቀ፡ 1-2)። እግዚአብሔር መገለጡን
 በልጁ ሙሉ ባደረገ ጊዜ፤ “ለገዛ ልጁ ያልሳሳለት፤ ነገር
 ግን ለሁላችንም አላልፎ የሰጠው እርሱ፤ ሁሉንን ነገር
 ከእርሱ ጋር እንደ ምን በልግስና አይሰጠን?” (ሮሜ 8+32)
 በሚለው ቃሉ በድጋሚ ማረጋገጫ ተሰጥቶናል።

ጎንዝዚብኬ ፈርነቱን ዘነጋ?
ወይስ ከቀላጣው የተነሣ ርገራጌውን ነፈገ?" ሲላ።
10እኔም፤ "የልዑል ቀኝ እጅ እንደ ተለወጠ ማሰቢያ
ይህ ድካሜ ነው" አለሁ።
11የእንዚአብሔርን ሥራ አስታውሳለሁ፤ የጥንት ታምራትህን በእርግጥ አስታውሳለሁ፤
12ሥራህን ሁሉ አሰላለሁ፤ ድንቅ ሥራህን ሁሉ አውጠንጥናለሁ።
13አምላክ ሆይ፤ መንገድህ ቅዱስ ነው፤ እንደ አምላካችን ያለ ታላቅ አምላክ ማን ነው?
14ታምራትን የምታደርግ አምላክ አንተ ነህ፤ በሕዝቦችም መካከል ኀይልህን ትገልጣለህ።
15የዕዳቀብንና የዮሴፍን ልጆች፤ ሕዝብህን በክንድህ ተቤዝሃቸው። ሲላ
16አምላክ ሆይ፤ ውሆች እየሀዘ ውሆች አንተን አይተው ተሸማቀቁ፤ ጥልቆችም ተነዋወቡ።
17ደመናት ውሃን አንጠባጠቡ፤ ሰማያት እንጉደጉዱ፤ ፍላጻችህም ዙሪያውን አብላጫለሁ።
18የነጉድጓድህ ድምፅ በዐውሎ ነፋስ ውስጥ ተሰማ፤ መብረቅህ ዓለምን አበራው፤ ምድርም ራደች፤ ተንቀጠቀጠች።
19መንገድህ በባሕር ውስጥ ነው፤ መሃጃህም በታላቅ ውሃ ውስጥ ነው፤ ዱካህ ግን አልታወቀም።

77+9 መዝ25+6፤ 40፤11፤ 51፤1፤ ሊሳ49፤15 77+10 ዘ015፤6 77+11 ዘ09፤17 77+12 ዘ9፤24፤63፤ መዝ143፤5 77+13 ዘ015፤11፤ መዝ71፤19፤ 86፤8 77+14 ዘ03፤20፤ 34፤10 77+15 ዘ06፤6 77+16 ዘ014፤21፤28፤ መዝ114፤4፤ ሊሳ50፤2፤ ዕፃ3፤8፤10 77+17 ዘ09፤23፤ ዘ832፤23፤ መሳ54፤1 መዝ29፤3 77+18 መሳ5፤4፤ 24መ፡22፤13፤ መዝ55፤8 77+19 ዘ014፤22፤ ሊዮ9፤8 77+20 ዘ04፤16፤ 13፤21፤ ዘ፡33፤1፤ መዝ78፤52፤ ሊሳ63፤11 78+1 ሊሳ51፤4፤ 55፤3 78+2 መዝ49፤4፤ 97፤13፤35 78+3 መሳ6፤13 78+4 ዘ811፤19፤ 32፤7፤ ሊዮ5፤9፤ መዝ26፤7፤ 71፤17፤18 78+5 መዝ19፤7፤ 81፤5፤ 147፤19 78+6 መዝ22፤31

20በመሰና ሰላሮን እጅ፤ ሕዝብህን እንደ በግ መነጋ መራሸው።

መዝሙር 78

በእስራኤል የተገኘ ታሪክ የአሳፍ ትምህርት

1ሕዝቤ ሆይ፤ ትምህርቴን ሰማ፤ ጆሮህንም ወደ አንደበቴ ቃል አዘነብል።
2ኤፌን በምሳሌ እክፍታለሁ፤ ከጥንት በነበረ እንቁቀልሽ እናገራለሁ፤
3ይህም የሰማነውና ያወቅነው፤ አባቶቻችንም የነገሩን ነው። ላኛም ከልጆቻቸው አንደብቀውም፤ የእንዚአብሔርን ምስጋና፤ ኀይሉንና ያደረገውን ድንቅ ሥራ፤ ለሚቀጥለው ትውልድ እንናገራለን።
5ለዕዳቀብ ሥርዐትን መሠረተ፤ በእስራኤልም ሕግን ደነገገ፤ ልጆቻቸውንም እንዲያስተምሩ፤ አባቶቻችንን አዘዘ።
6ይህም የሚቀጥለው ትውልድ እንዲያውቅ፤ እነርሱም በተራቸው ልጆቻቸው፤ ገና ለሚወለዱት እንዲነግሩ ነው።
7እነርሱም በእንዚአብሔር ይታመናሉ፤ የእንዚአብሔርን ሥራ አይረሱም፤ ትእዛዛቸውም ይጠብቃሉ።
8ነገር ግን እንደ አባቶቻቸው፤ ለአከኖችና ዐመፀኞች፤

78+7 ዘ85፤29፤ 6፤12 78+8 ዘ023፤21፤ 32፤9፤ ዘ821፤18፤ 2ዜ530፤7፤ ሊሳ30፤9፤ 65፤2

78+1 ሕዝቤ ሆይ፤ ትምህርቴን ሰማ፤ ይህ መዝሙር አያሌ የጥፋት ፍርድ በእስራኤል ታሪክ ውስጥ ለምን እንደ መጣ እነርሱን ለማስገዝብ ተጻፈ፡ (1) መዝሙሩ ከቀደምት አባቶቻቸው መንፈሳዊ ድካሙት እንዲማሩና ያንኑ አለማመንና ታማኝ ሆኖ አለመገኘትን ተግተው እንዲያስወግዱት ያስጠነቅቃል፡ (2) ዛሬ የእንዚአብሔር ሰዎች ለዚህ መዝሙር መላ ልባቸውን መስጠት አለባቸው፡ አያሌ አብያተ ክርስቲያናትና ቤተ እምነቶች ካለማመንና ለቃሉም ካለመታዘዝ የተነሣ የእንዚአብሔርን ሀልዎትና ኀይል አጥቀዋልና። ለእውነትና ለድርጊት መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነውን ሚዛንና ተዋክሮ መሠረት ካለማድረጋቸው የተነሣ ቀስ በቀስ ከትክክለኛው መሥመር ወጡ፡ ወደራሳቸውም መንገድ ተመልሰው ገቡ (ከኢሳ 53፥6 ጋር ያነጻጽሩ)።
78+5 ልጆቻቸውንም እንዲያስተምሩ፤ ልጆቻችንን በን መርሐችንና የእንዚአብሔርን ቃል ደንቦችን ማስተማሩን ግዴታ እንጂ ሲያደርስ ይደርሳል የምንለው ጉዳይ አይደለም፤ ጌታ ለሕዝቡ የሰጠው ትእዛዝ ነውና፤ እንዚአብሔር የዘዘውን ለማስፈጸም ጸጋውን ይሰጣል (ዘጸ 6፥7 እና ማሳ ይመ፡ በገጽ 1894 ላይ፤ “ወላጆችና ልጆች” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
78+8 እንደ አባቶቻቸው ... አይሆኑም፤

የእንዚአብሔር ሕዝብ ተለእኮአቸውን የዘነጉትንና ታማኝ ያልሆኑትን የቀደምት አባቶቻቸውን ፈለግ እንዳይከተሉ ተመክረዋል። በአዲስ ኪዳን ያሉ አብያተ ክርስቲያናት የእነዚህ ዐይነቱን የቀዝቀዙትንና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ከሆነው ክርስትና የተለዩትን አብያተ ክርስቲያናት፤ ቤተ እምነቶች ወይም ኅብረቶች ፈለግ ሳይከተሉ በጥንቃቄ መመላለስ አለባቸው።
በቤተ ክርስቲያን ላይ መንፈሳዊ ዝቅጠትን ካመጡት ለሕተቶች ውስጥ ተቁቁ የሚከተሉት ናቸው፡ (1) ቀድሞ ፈሪህ እንዚአብሔር የነበራቸው በኋላ ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ መንገድ ያላቸውን አብያተ ክርስቲያናትን መንገድ መከተል የጀመሩትን ሰዎች፤ መሪዎች መለዩት ሳይችሉና ሳያስጠነቅቁ መቅረታቸው፤ (2) ጌታ አያሱብ ክርስቶስና ሐዋርያት እውን ያደረጉት የአዲስ ኪዳን መገለጥ ለቤተ ክርስቲያን ብቸኛ የሕይወት፤ የእውነትና የምሪት ምንጭ መሆኑን ጠንክሮ አድርገው ሳያሳዩ መቅረታቸው (ኤፌ 2፡20 እና ማሳ ይመ)፤ (3) ቤተ ክርስቲያንን ንጽሕፍ በእውነት፤ በአስተምህሮና በኅብረገባዊ ጉዳይ ሳያሳድሩ መቅረታቸው (በገጽ 1716 ላይ፤ “የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና ተግባራዊ ኀላፊነታቸው” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)፤ (4) ቤተ ክርስቲያን ከአዲስ ኪዳን መንገድ እያደር

ልቡን ያላቀና፤

መንፈሱም በስጢክስኬ ያማይታመን
ትውልድ አይሆኑም።

የኤፍሬም ልጆች የታጠቁ ቀስተኞች
በሆኑም፤

በጦርነት ቀን ወደ ኋላ ተመለሱ።

የስጢክስኬን ኪዳን አልጠበቁም፤
በሕጉም መሠረት ለመሄድ እንቢ

አሉ።

እርሱ የሠራውን ሥራ፤

ያሳያቸውንም ድንቅ ነገር ረሱ።

አባቶቻቸው በዐይናቸው እያዩ፤
በግብፅ አገር፤ በጣኔዎስ ምድር

ታምረት አደረጉ።

ባሕሩን ከፍሎ አሻገራቸው፤

ውሃውንም እንደ ክምር አቆመ።

ቀን በደመና መራቸው፤

ሌሊቱንም ሁሉ በእሳት ብርሃን።

ዐለቱን በምድረ በዳ ሰነጠቀ፤

እንደ ባሕር የበዛ ውሃ አጠጣቸው፤

ምንጭ ከቋጥኝ አፈለቀ፤

ውሃን እንደ ወንዝ አወረደ።

እነርሱ ግን በምድረ በዳ በልዑል

ላይ በማመፅ፤

በእርሱ ላይ ንጠኦት

መሥራታቸውን ቀጠሉ።

እጅግ የተመኙትን ምግብ በመጠየቅ፤

ስጢክስኬን በልባቸው ተፈታተኑት።

እንዲሁም ብለው በስጢክስኬ ላይ

ተናገሩ፤

"ስጢክስኬ በምድረ በዳ ማዕድ

ማሰናዳት ይችላል?"

ዐለቱን ሲመታ፤ ውሃ ተንደለደለ፤

ጅረቶችም ጐረፉ፤

ታዲያ፤ እንጅራንም መሸጠት ይችላል?

ሥጋንስ ለሕዝቡ ሊያቆርብ

ይችላል?"

እግዚአብሔር ይህን ሲሰማ፤ እጅግ

ተቈጣ፤

78፡9 ሞ57፤

ም፡420፡39፤

116፡512፡2፤

ሆሴ7፡16

78፡10 ዘ016፡28፤

ኢሱ7፡11፤

2፡17፡17፡15፤

ኤር11፡8

78፡11

መዝ106፡13

78፡12 ዘ011፡9፤

ዘ፡13፡3፡22፤

፡509፡17፤

መዝ106፡22

78፡13

ዘ014፡21፡22፤

15፡18፤ መዝ66፡6፤

136፡13

78፡14 ዘ013፡21፤

105፡39

78፡15

ዘ፡20፡11፤

14፡10፡14

78፡17 ሞ32፡40፤

ዘ89፡22፤

ኢ፡430፡1፤

63፡10፤ ሰ፡13፡16

78፡18 ዘ015፡24፤

17፡2፤ ዘ፡11፡4፤

14፡10፡9

78፡19 ዘ፡21፡5

78፡20

ዘ፡11፡18፤

20፡11፤ ኢ፡435፡6

78፡21 ዘ፡11፡1

78፡22 ዘ8፡13፡2፤

6፡43፡19

78፡23 ዘ9፡7፡11፤

2፡17፡2

78፡24 ዘ016፡4፤

ዮሐ6፡31

78፡26

ዘ፡11፡31

78፡27 ዘ016፡13፤

ዘ፡11፡31

78፡29

ዘ፡11፡20

በየዕቆብም ላይ እሳት ነደደ፤

ቁጣውም በእስራኤል ላይ ተነሣ፤

22በስጢክስኬ አላመነምና፤

በእርሱም ማዳን አልታመነም።

23እርሱ ግን ከላይ ደመናትን አዘዘ፤

የሰማይንም ደጆች ከፈተ፤

24ይበሉም ዘንድ መና አዘነበላቸው፤

የሰማይንም መብል ሰጣቸው።

25ሰዎች የመላእክትን እንጀራ በሉ፤

ጠግበው እስከሚተርፍ ድረስ ምግብ

ሳከላቸው።

26የምሥራቁን ነፋስ ከሰማይ አሰነሣ፤

የደቡብንም ነፋስ በጎይሉ አመጣ።

27ሥጋን እንደ ዐፈር፤

የሚበሩትን ወርቅ እንደ ባሕር

አሸዋ አዘነበላቸው፤

28በሰፈራቸውም ውስጥ፤

በድንኳናቸው ዙሪያ አወረደ።

29እነርሱም እስኪጠግቡ ድረስ በሉ፤

እጅግ የጐመጁትን ሰጥቶአቸዋል።

30ነገር ግን ገና ምኞታቸውን ሳያረኩ፤

ምግቡ ገና በአፋቸው ውስጥ እያለ፤

31የስጢክስኬ ቁጣ በላያቸው ላይ መጣ፤

ከመከላቸውም ብርቱ ነን ባዮችን

ገደለ፤

የእስራኤልንም አበባ ወጣቶች

ቀጠረ።

32ይህም ሁሉ ሆኖ በበደላቸው ገፋበት፤

ድንቅ ሥራዎችንም አላመኑም።

33ሰለዚህ ዘመናቸውን በከንቱ፤

ዕድሜአቸውንም በድንጋጤ ጨረሱ።

34እርሱ በገደላቸው ጊዜ ፈለጉት፤

ከልባቸው በመሻትም ወደ

ስጢክስኬ ተመለሱ።

35ስጢክስኬ ዐለታቸው፤

78፡30 ዘ፡11፡33 78፡31 ኢ፡410፡16 78፡32

ሞ11፡17፡22 78፡33 ዘ፡14፡29፡35 78፡34 ዘ84፡29፤

ሆሴ5፡15 78፡35 ዘ849፡24፤ ዘ89፡26

እየራቀች ስትሂድ፤ በእጅጉ ግድ አለመሰኘት፤

(5) ለክርስቶስ በመሉ ልብ የተሰጣን ሕይወትንና ለቤተ

ክርስቲያን ሕይወት ማእከላዊ የሆነውን፤ ሕይወትም የሆነውን

የምልጃን ሕይወት ሳይጠብቁ መቅረት (ራእ 2፡4)፤

(6) በጥንትዋ ቤተ ክርስቲያን ችላ ተብሎ የማይታለፈውን

በመፈጸም፤ በአስተማሪዎችና በተራ ምእመናን ዘንድ

የሚታየውን ንጠኦት እንዳላዩ አይተው ማለፋቸው

(ራእ 2፡14-15፡20)፤ (7) በሕዝቡ ዘንድ የተገለጠውን

እውነተኛ የሆነውን መንፈሳዊነት፤ ይኸውም ንጽሕናን፤

ጽድቅን፤ መንፈሳዊ ጥበብን፤ ፍቅርንና የመንፈስ ቅዱስን

ገደል ትቶ በውጭ አዊ ስኬት፤ በሥእመናን ሞጥር

ማደግና በብልጽግና ላይ ትኩረት ማድረግ (በገጽ 2058

ላይ፤ "ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የተላከ የክርስቶስ

መልእክት" በሚል ርእስ፤ የቀረበውን የትኩረት

ጽሑፍ ይመ)።

78፡8 ልቡን ያላቀና መንፈሱም ... የማይታመን፤

ማንኛውም ትውልድ እግዚአብሔርን ስመፈግ ልቡን

ከላዘጋጀ፤ ቃሉንና ጸድቅ መንገዱን አጥሮቶ ካላየ በቀር

ከመሉ የማዳን ዕቅዱና ገይሎ ጋር የእግዚአብሔርን

መንግሥት ሊወርስ አይችልም። በሌላም በኩል ለባቸውን

በጽኑ ወደ እግዚአብሔር በመመለስ ከተበከለው ዓለም፤

ቅድስና ከሌለው ተቻቸሎ ማደርም ራሳቸውን የለዩት፤

ሊመለከት የሚገባውን የእምሳካቸውን ሥራ፤ ገይልና

ታምራት ያውቃሉ (በገጽ 1826 ላይ፤ "የእማኞች መለየት"

በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

78፡11 እርሱ የሠራውን ሥራ ... ራሱ፤

እግዚአብሔር በቀደምት አባቶቻቸው ዘንድ

የፈጸመውን ሥራና ይከናወነውን ታምራት እስራኤል

በመዘንጋታቸው፤ በከፊልም ቢሆን በመንፈሳዊ ረገድ

አለመሳካት ታይቶባቸዋል። እንደዚሁም በአዲስ

ኪዳን ቤተ ክርስቲያን በታማኝ እማኞች ላይና

በእነርሱ አማካይነት እግዚአብሔር የፈጸመውን

ሥራና ይከናወነውን ታምራት መዘንጋት የለብንም።

መንፈስ ቅዱስ ዛሬም ቢሆን ያንኑ ምልክት፤

ድንቅ ሥራና ታምራት መሥራት ይፈልጋል፤

ይኸውም የቤዛነት ገደል በሕይወታችንና በአብያተ

ክርስቲያናት በተመሳሳይ ገደልና ውጤታማነት

እንዲጓዝ ነው (ሐሥ 1፡8 ይመ፤ በገጽ 1664 ላይ፤

"በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ" በሚል ርእስ የቀረበውን

የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

ልዑል አምላክ ቢዛቸው እንደ ሆነ አሰቡ።

36 ነገር ግን በአፋቸው ሸንገሉት፤ በአንደበታቸው ዋሹት።

37 ልባቸው በእርሱ የጸና አልነበረም፤ ለኪዳንም ታማኞች አልነበሩም።

38 እርሱ ግን መሓሪ እንደ መሆኑ በደላቸውን ይቅር አለ፤ አላጠፋቸውም፤

ቀጣውን ብዙ ጊዜ ገታ፤ መዓቱንም ሁሉ አላወረደም።

39 ወጥቶ የማይመለስ ነፋስ፤ ሥጋ ለባሾች መሆናቸውን አሰቡ።

40 በምድረ በጻ ሰንት ጊዜ በመፀቡት፤ በበረሐስ ምን ያህል አሳዘኑት፤

41 ደግመው ደጋግመው ስንዚሽሐርን ተፈታተኑት፤

የእስራኤልንም ቅዱስ አስቈጡት።

42 እነርሱን በዚያን ቀን ዘጠላት የታደገበትን፤ ያን ነደሉን አላስታወሱም፤

43 በግብፅ ያደረገውን ታምራዊ ምልክት፤ በጣኔዎስም በረሐ ያሳየውን ድንቅ ሥራ አሳሰቡም።

44 ወንዞቻቸውን ወደ ደም ለወጠ፤ ከጅረቶቻቸውም መጠጣት አልቻሉም።

45 የዝንብ ሰራዊት ሰደደባቸው፤ ነደፏቸውም፤

ንጉሥንቸርም ላከባቸው፤ ሰዎችንም አጠፉ።

46 አዝመራቸውን ለነቱብኩባ፤ ሰብላቸውንም ለእንበጣ ሰጠባቸው።

47 የወይን ተክላቸውን በበረሃ፤ የበለሰ ዛፋቸውንም በውሮጭ አጠፉ።

48 ከብቶቻቸውን ለበረሃ፤ የከብት መንጋቸውን ለመብረቅ እሳት ዳረገ።

49 ጽኑ ቀጣውን በላያቸው ሰደደ፤ መዓቱን፤ የቅናቱን ቀጣና መቅ ሠፍቱን ላከባቸው፤

አጥፊ የመላእክት ሰራዊትም ሰደደባቸው።

50 ለቀጣው መንገድ አዘጋጀ፤ ነፍሳቸውንም ከሞት አሳተረፈም፤ ነገር ግን ሕይወታቸውን

78+36 ሕዝ33+31
78+37 ቀ8+
ሐሥ8+21
78+38 ዘ834+61
ኢዮ9+131
መዝ25+111
85+21 አሳ1+251
27+91 30+181
48+101
8711+35
78+39 ዘ6+631
ኢዮ7+71
ኢሳ29+51
ያ04+14
78+40 ዘ023+211
መዝ95+81
106+141
ኢፈ4+30
78+41 ዘ017+21
2719+221
መዝ71+222
89+18
78+42 መሳ3+71
ዝ99+171
መዝ27+11
78+43 ዘ03+201
10+1
78+44
ዘ07+20+211
መዝ105+29
78+45
ዘ08+2+6+241
መዝ105+31
78+46 ዘ010+131
ናዮ3+15
78+47 ዘ09+231
መዝ105+321
147+17
78+48 ዘ09+25
78+49
ዘፍ19+131
ዘ015+71
1ቁ10+10

78+51 ዘ012+121
መዝ105+231
106+221 135+8
78+52
ኢዮ21+111
መዝ28+9
78+53 ዘ014+281
15+71 106+10
78+54 መዝ44+3
78+55 ዘ81+381
ኢሱ13+71
መዝ44+21
ሐሥ13+19
78+57 ቀ9+
2ዜፍ30+71
ሕዝ20+27

ለመቅደሱት አሳልፎ ሰጠ።

51 የቦፍላ ጉልበታቸው መጀመሪያ ፤ የሆኑትን በካም ድንኳን፤ በኩሮቻቸውንም ሁሉ በግብፅ ምድር ፈጀ።

52 ሕዝቡን ግን እንደ በግ አወጣቸው፤ በምድረ በጻም እንደ መንጋ መራቸው።

53 በሰላም መራቸው፤ እነርሱም አልፈሩም፤ ጠላቶቻቸውን ግን ባሕር ዋጣቸው።

54 ቀኝ እጁም ወዳሰገኘቸው ወደዚህ ተራራ፤

ወደ ቅድስት ምድር አገባቸው።

55 ሕዝቦችን ከፊታቸው አባረረ፤ ምድራቸውን ርስት አድርጎ አከፋፈላቸው፤

የእስራኤልንም ነገዶች በጠላቶቻቸው ቤት አኖረ።

56 እነርሱ ግን አምላክን ተፈታተኑት፤ በልዑልም ላይ ዐመፀ፤ ሥርዐቱንም አልጠበቁም።

57 ተመልሰው እንደ አባቶቻቸው ከዳተኛ ሆኑ፤ እንደማያስተማምን ጠማማ ቀስት ተወላገዱ።

58 በኩረብታ ማምለኪያዎቻቸው አስቈጡት፤ ተቀርጸው በተሠሩ ጣዖቶቻቸው አስቀኑት።

59 ስንዚሽሐር ይህን በሰማ ጊዜ እጅግ ተቈጣ፤

እስራኤልንም ፈጽሞ ተወ።

60 በሰዎች መካከል ያቆማትን ድንኳን፤ የሴሎን ማደሪያ ተዋት።

61 የነደሉን ምልክት አስማረካት፤ ክብርንም ለጠላቶቹ እጅ አሳልፎ ሰጠ።

62 ሕዝቡን ለሰይፍ ዳረገ፤ በርስቱም ላይ እጅግ ተቈጣ።

63 ጉልማሶቻቸውን እሳት በላቸው፤ ልጃገረዶቻቸውም የሰርግ ዘፈን አልተዘፈነላቸውም።

78+58 ዘ020+41 ዘሌ26+301 ዘ45+81 32+211
መሳ2+12 78+59 ዘሌ26+281 ዘጉ32+141 ዘ832+191
መዝ55+19 78+60 ኢሱ18+11 ሕዝ8+6
78+61 1ሳመ4+171 መዝ132+8 78+62 ዘ828+251
1ሳመ10+1 78+63 ዘጉ11+11 1724+321 ኢር7+341
16+91 25+10

78+37 ልባቸው ... የጸና አልነበረም፤ ለኪዳንም ታማኞች አልነበሩም፤ እስራኤላውያን በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ በታማኝነትና ፍጹም በሆነ መልክ እግዚአብሔርን ለመከተል ልባቸውን ላያዘጋጁ ቀሩ። ከእግዚአብሔር ጋር ትክክለኛ የሆነውን ግንኙነት ለመቀጠል፤ እስከ መጨረሻው የቤዛት ፍጻሜያችን ዕለት ድረስ እእግዚአብሔርና ለኪዳን ታማኝ ሆኖ መገኘት ዐይነተኛ ጉዳይ ነው።

78+38 መሓሪ እንደ መሆኑ ... ይቅር አለ፤ በዚህ መዝሙር ላይ የእግዚአብሔር ትዕግሥትና ቸርነት በግልጽ ታይቶአል። ሕዝቡ በተደጋጋሚ ታማኝ

ባለመሆን በእግዚአብሔር ላይ ዐመፁ፤ ያም ሆኖ ግን እርሱ ከቀጣው ታገሠ። ልጆቹ እርሱን ፍጹም ደስ ላያሰኙት በመቅረታቸው፤ እግዚአብሔር አይተዋቸውም፤ ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ትዕግሥትና ይቅርታነት ሆነ ተብሎ በሚደረግ አለመታዘዝና ዐመፅ፤ “ምንም አይደለም፤ እርሱ እንደ ሆነ ይቅር ይላል” በሚል ግላዊ ስሜት መታለፍ የለበትም። በንጢላታችን እዘውትረን የምናሳዝነው ከሆነ፤ በእስራኤል ላይ እንደ ፈረደ በእኛም ላይ ውሎ አድሮ ይፈርዳል (ከዕብ 3፡7-19 ጋር ያንጻጽሩ)።

⁶⁴ከሆናታቸው በሰይፍ ተገደሉ፤
መበለቶቻቸውም ማልቀሱ
ተሳናቸው።

⁶⁵ጌታም ከእንቅልፍ እንደሚነቃ ተነሣ፤
የወይን ጠጅ ስካር እንደ በረደለት
ጀግናም ብድኅ አለ።

⁶⁶ጠላቶቹን መትቶ ወደ ኋላ መለሳቸው፤
የዘላለም ውርደትም አከናባቸው።

⁶⁷የዮሴፍን ድንኳን ተዋት፤
የኤፍሬምንም ነገድ አልመረጠም።

⁶⁸ነገር ግን የይሁዳን ነገድ፤
የወደዳትን የጽዮንን ተራራ መረጠ።

⁶⁹መቅደሱን እንደ ታላቅ ከፍታ፤
ለዘላለም እንደ መሠረታት ምድር
ሠራታ።

⁷⁰ባሪያውን ዳዊትን መረጠ፤
ከበጎች ጉረኖ ውስጥ ወሰደው፤

⁷¹ለሕዝቡ ለያዕቆብ፤
ለርሱቲም ለእስራኤል እረኛ ይሆን
ዘንድ፤

የሚያጠቡ በጎችን ከመከተል
አመጣው።

⁷²እርሱም በቅን ልቡ ጠበቃቸው፤
ብልነት በተሞላ እጁም መራቸው።

መዝሙር 79

ብሔራዊ ሰቆቃ

የአላፍ መዝሙር

¹አምላክ ሆይ፤ ሕዝቦች ርስትህን ወረሩ፤
የተቆደሰውን ቤተ መቅደስህን
አረዘሱ፤

ኢየሩሳሌምንም አፈራርሰው ጣሏት።

²የባሪያዎቻችን ራሳ ለሰማይ ወፎች፤
የቅዱሳንህንም ሥጋ ለምድር
አራዊት፤

ምግብ አድርገው ሰጡ።

³ደማቸውንም በኢየሩሳሌም ዙሪያ፤
እንደ ውሃ አፈሰሱ፤

የሚቀብራቸውም አልተገኘም።

⁴እኛም ለጎረቤቶቻችን መዘባበቻ፤
በዙሪያችንም ላሉት መሳቂያ
መሣለቂያ ሆንን።

78+64
1400+4+17
78+65
መዝ44+23
78+66 1400+5+6
78+67 ኤር7+15+
ሆላ9+13+ 12+1
78+68 ዘ015+17+
ዘ7+1+7+
መዝ68+16+
108+8
78+69 መዝ15+1
78+70
1400+16+1
78+71 ዘ637+2+
መዝ28+9
78+72 ዘ4+17+1
79+1 ዘ034+9+
ዘሌ 20+3+
23725+9+
504+2+ ኢሳ6+11
79+2 ዘ428+26+
ኤር7+33+
ራእ19+17-18
79+3 ኤር16+4+
25+33+ ራእ11+9
79+4 መዝ39+8+
44+13+ 80+6+
ሕዝ5+14

79+5 ዘ429+20+
መዝ74+1+10+
85+5+ 89+46+
ሰር3+8
79+6 መዝ2+5+
14+4+ 69+24+
110+5+ 147+20+
ኤር10+25+
ራእ16+1
79+7 ኢሳ9+12+
ኤር10+25
79+8 ዘ49+25+
መዝ116+6+
142+6+
ኤር44+21
79+9
2ዘ514+11+
መዝ25+11+
31+3+ ኤር14+7
79+10 ቀ3+
መዝ42+3+ 94+13+
ራእ6+10
79+12 ዘ44+15+
ኢሳ65+6+
ኤር32+18

⁵እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ እስከ መቼ ነው?
የምትቁጣውስ ለዘላለም ነውን?
ቅናትህስ እንደ እሳት ሲነድ
ይኖራልን?

⁶በማያውቁህ ሕዝቦች ላይ፤
ስምህን በማይጠሩ፤
መንግሥታት ላይ፤
መዓትህን አፍሰሰ፤

⁷ያዕቆብን በልተውታልና፤
መኖሪያ ቦታውንም ባደማ
አድርገዋል።

⁸የአባቶቻችንን ኅጢአት በእኛ ላይ
አትቁጠርብን፤
ምሕረትህ ፈጥኖ ወደ እኛ ትምጣ፤
በጭንቅ ላይ እንገኛለንና።

⁹አዳኞችን የሆንህ አምላክ ሆይ፤
ስለ ስምህ ክብር ብለህ እርዳን፤
ስለ ስምህ ስትል፤
ታደገን፤ ኅጢአታችንንም ይቅር
በል።

¹⁰ሕዝቦችን "አምላካቸው የት አለ?"
ለማን ይበሉ?

የፈሰሰውን የአገልጋዮችህን ደም በቀል፤
ዐይኖችን እያየ ሕዝቦች ይወቁት።

¹¹የእስረኞች ሰቆቃ በፈትህ ይድረስ፤
በከንድህም ብርታት፤
ዋት የተፈረደባቸውን አድን።

¹²ጌታ ሆይ፤ ጎረቤቶቻችንን በአንተ ላይ
የተዘባበቱትን መዘባበቻ፤
ሰባት ዕጥፍ አድርገህ አስታቅፋቸው።

¹³እኛ ሕዝብህን የማስማሪያህ በጎችህ፤
ለዘላለም ምስጋና እናቀርብልሃለን፤
ከትወልድ እስከ ትውልድም፤
ውለታህን እንናገራለን።

መዝሙር 80

ለእስራኤል ተሐድሶ የቀረበ ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፤ ጳ ሆክዳን ጽጌረዳቃ
በሚለው ቅጂት የሚዜም፤ የአላፍ መዝሙር

¹የሴፍን እንደ በግ መንጋ የምትመራ፤
የእስራኤል እረኛ ሆይ፤ ስማን፤

79+13 መዝ44+8+ 74+1 80+1 ዘ025+22+ መዝ77+20

79+1 ሕዝቦች ... ወረሩ፤ እስራኤላውያንን
ስለ ክህደታቸው እግዚአብሔር ይቅር እንዲላቸው
(ቀ 8-9) እንዲሁም ኢየሩሳሌምንና የእግዚአብሔርን
ቤተ መቅደስ ያወደሙትን አሕዛብ እንዲቀጣቸው
መዝሙረኛው ወደ እግዚአብሔር ማለጻ (ቀ 6-7፤
ኢየሩሳሌም በ586 ዓ.ቅ.ክ በባቢሎናውያን ተደመሰሰች)።
ጣዖት አምላክ አሕዛብ የእግዚአብሔር ቀጣ መገለጫ
መሣሪያዎች መሆናቸውን አምኖ ተቀብሎአል (ቀ 5)፤
ይሁን እንጂ በእስራኤል ላይ የፈጸሙትን ድርጊት
ያከናውኑት ለእግዚአብሔርና ለተመረጠው ሕዝቡ
ከነበራቸው ጥላቻ የተነሣ ነበር። (ቀ 1-7 ይመ፤ ከኢሳ
10+5-11፤ 47+6-7 ጋር ያነጻጽሩ)። መዝሙረኛው
የተነሣው ለእግዚአብሔር ክብር ከነበረው ቅናትና
በማያምኑት አሕዛብ ዘንድ የጌታ ስም ከፍ ከፍ እንዲል
ከነበረው ምኞት አኳያ ነው (ቀ 9-13)።

80+1 የእስራኤል እረኛ ሆይ ስማን፤
በዚህ የምልጃ መዝሙር ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ
ለእግዚአብሔር ሕዝብ ሙሉ መባረክና ሞስ እንዲወርድ
ተሐድሶና ዳግም የክብር ስፍራን መያዝ ይመጣላቸው
ዘንድ መዝሙረኛው ልመና ያቀርባል፡ (1) መዝሙሩ
መለኮታዊ ጥበቃ የተለያየውን ይህም ሁኔታ ለውጭ
ጎደል ጥቃት ያጋለጣቸውን ሕዝብ ሥዕላዊ በሆነ
መልክ ይገልጻል (ቀ 12-13)። የእንባ እንጀራን
በልተዋል፤ መሳቂያ መሳለቂያም ሆነዋል (ቀ 5-6)።
በታላቅ መዋረድ እግዚአብሔር አሁንም ፍቅሩን
እንዲያሳይ ስሙን በሚጠሩት ትሩፋን ዘንድም ፊቱን
እንዲያበራ መዝሙረኛው በተደጋጋሚ ምልጃ ያቀርባል
(ቀ 13፡7-14-15-19)።

(2) የዚህ መዝሙር የርገራኒ ስሜት ከታላቅ
ተሐደሶ ቀደም ብሎ የሚከሠት ባሕርይ ሲሆን፤ ይህም

በኪሩቤል ላይ በዙፋን የምትቀመጥ ሆይ፤
በብርሃንህ ተገለጥ፤
፳በኤፍሬም፣ በብንያምና በምናሴ ፊት
ደምቀህ ታይ።
ጎይልህን አንቀሳቅስ፤
መጥተህም አድነን።
፳አምላክ ሆይ፤ መልሰን፤
እንድንም ዘንድ፤
ፊትህን አብራልን።
፳፫የሰራዊት አምላክ አግዚአብሔር ሆይ፤
በሕዝብህ ጸሎት ላይ ቀራጣህ
የሚነደው፤
እስከ መቼ ድረስ ነው?
፳፫የእንባ እንጀራ አበላሃችው፤
ሰፍር የሞላ እንባም አጠጣሃችው።
፳፫ላሳረቤቶቻችን የጠብ ምክንያት
አደረግኸን፤
ጠላቶቻችንም ተማሃቁብን።
፳፫የሰራዊት አምላክ ሆይ፤ መልሰን፤
እንድንም ዘንድ፤
ፊትህን አብራልን።
፳፫ከግብፅ የወይን ግንድ አመጣህ፤
አሕዛብን አባርረህ እርሷን
ተክልሃት።
፳፫መሬቱን መነጠርህላት፤
እርሷም ሥር ሰዳ አገሩን ሞላች።
፳፫ተራሮች በጥላዋ ተክፈኑ፤
ግዙፍ ዝግቦችም በቅርንጫፎቿ
ተጠለሉ።
፳፫ቅርንጫፎቿን እስከ ባሕር፣፣
ቀጥቋጠዋንም እስከ ወንዙላ
ዘረጋች።
፳፫ታዲያ ዐላፊ አግዳሚው ፍሬዋን
እንዲለቅም፤
ለምን ቅጥሯን አፈረስህ?
፳፫ዕርያ ከዱር ወጥቶ የበለሻችታል፤
በሜዳ የሚንጋጋ እንስሳ ሁሉ
ይበላታል።
፳፫የሰራዊት አምላክ ሆይ፤ እንግዲህ
ወደ እኛ ተመለስ፤
ከሰማይ ተመልከት፤ እይም፤
ይህችን የወይን ተክል ተንከባከባት፤
፳፫ይህች ቀኝ እጅህ የተከላት ቡቃያ፤
ለራሷም ያጸደቅሃት ተክል ናት።
፳፫እርሷም በእሳት ተቃጥላለች፤
የግንባርህ ተማሃጽ የጠፋችዋል።
፳፫ለራሱህ ባበረታኸው የሰው ልጅ ላይ፤
በቀኝ እጅህ ሰው ላይ እጅህ ትሁን።
፳፫ከእንግዲህ አንተን ትተን ወደ ጓላ
አንመለስም፤
ሕያዋን አድርገን፤ እኛም ስምህን
እንጠራለን።
፳፫የሰራዊት አምላክ አግዚአብሔር ሆይ፤
መልሰን፤

80+2 ዘኁ2+18+
24፤ መዝ35+23፤
54+1፤ 69+1፤
71+2፤ 109+26፤
116+4፤ 119+94
80+3 ሓ7፤19፤
ዘኁ6+25፤
መዝ71+20፤
85+4፤
ኤር31+18፤
ሰቆ5+21፤
80+4 ዘዳ29+20፤
መዝ74+10፤
80+5 ኢዮ3+24፤
ኢሳ30+20፤
80+6 መዝ79+4
80+7 ሓ3
80+8 ዘሰ15+17፤
23+28-30፤
ኢሉ13+6፤
ኢሳ5+1-2፤
ኤር2+21፤
ማቱ21+33-41፤
ሐሥ7+45፤
80+11 መዝ72+8
80+12
መዝ89+40፤
ኢሳ5+5፤ 30+13፤
ኤር39+8
80+13 ኤር5+6
80+14 ዘዳ26+15
80+16 ዘዳ28+20፤
መዝ79+1
80+17 ኢዮ25+6
80+18 መዝ85+6፤
ኢሳ57+15፤
ሆሴ6+2

81+1 መዝ66+1
81+2 ዘሰ15+20፤
ኢዮ21+12፤
መዝ92+3
81+3 መዝ19+13፤
ሃሳ10+33
81+4 ሓ1
81+5 ዘሰ11+4፤
መዝ114+1
81+6 ዘሰ1+14፤
ኢሳ9+4፤ 52+2
81+7 ዘሰ2+23፤
17+7፤ 19+19፤
ዘዳ33+8
81+8 መዝ50+7፤
78+1
81+9 ዘሰ20+3
81+10 ዘሰ6+6፤
13+3፤ 29+46፤
መዝ107+9፤
ሕዝ218
81+11 ዘሰ32+1-6
81+12
ሕዝ20+25፤
ሐሥ7+42፤
ሮሜ1+24
81+13 ዘዳ5+29፤
81+14 መዝ47+3፤
ኢዮ1+8

እንድንም ዘንድ፤
ፊትህን አብራልን።

መዝሙር 81

ለዳስ በዓል የሚዜም ቅኔ

ለመዘምራን አለቃ፤ በዋሽንቲ የሚዜም፤
የአሳፍ መዝሙር

፳፫ብርታታችን ለሆነው አምላክ በደስታ
ዘምሩ፤
ለያዕቆብ አምላክ እልል በሉ።
፳፫ዝማሬውን ጀምሩ፤ ከበርውን ምቱ፤
በበጥና በመሰንቀ ጥዑም ዜማ
አሰሙ።
፳፫በሙሉ ጨረቃ፤ በክብረ በዓላችን ዕለት፤
በወሩ መግቢያ፤ ጨረቃ ስትወለድ
መለከት ንፉ፤
፳፫ይህ ለእስራኤል የተሰጠ ሥርዐት፤
የያዕቆብም አምላክ ድንጋጌ ነውና።
፳፫ሙሉ ለሙሉ ግብፅን ለቆ በወጣ ጊዜ፤
ይህን ለዮሴፍ ደንገለት፤
በማላውቀውም ቋንቋ እንዲህ ሲል
ሰማሁ፡-
፳፫ትክሻውን ከክክም ገላገልሁት፤
እጁንም ቅርጫት ከመያዝ
አሳረፍሁ።
፳፫በመከራህ ጊዜ ጠራኸን፤ እኔማ
ታደግሁህ፤
በነገውድንድ መሰወሪያ ውስጥ
መለስሁልህ፤
በመሪባ ውሃ ዘንድ ፈተንሁህ። ሲላ
፳፫ሕዝቤ ሆይ፤ ሳለጠንቅቅህ ሰማኝ፤
እስራኤል ሆይ፤ ምነው
ብታደምጠኝ!
፳፫በአንተ ዘንድ ባዕድ አምላክ አይኑር፤
ለሌላም አምላክ አትሰገድ።
፳፫ከግብፅ ምድር ያወጣሁህ፤
እኔ አግዚአብሔር አምላክ ነኝ፤
አፍህን በሰፊው ክፈተው፤ እኔም
እሞላለሁ።
፳፫ሕዝቤ ግን አላደመጠኝም፤
እስራኤልም እጅ አልሰጥ አለኝ።
፳፫በለዜህ በገዛ ዕቅዳችው እንዲሄዱ፤
አሳፈራ ለደንዳናው ልባቸው
ሰጠኋቸው።
፳፫ምነው ሕዝቤ ቢያደምጠኝ ኖር፤
እስራኤል በመንገዱ በሄደ ኖር፤
፳፫ጠላቶቻቸውን ፈጥኜ ባንበረከክኋቸው
ነበር፤

780+11 ሚድትራኒያን ላይሆን አይቀርም።
780+11 የኤፍሬም ወንዝ ለግላት ነው።
780+15 ወንድ ልጅ የሚሉ ትርጉሞች አሉ።
781+5 አንዳንዶች የሚሉት ድምፅ ሰማን
ይላሉ።

የአግዚአብሔር ሕዝብ የሚያልፉበት አሳዛኝ ሁኔታና ሙሉ የሕይወት ባርነት፤ ጎይልና በአግዚአብሔር ጽድቅ ጸሎት ነው።

(3) ይህ መዝሙር በግለሰብ ደረጃም ይሁን በጎብረት የአግዚአብሔር በንይሉና በምሕራቱ መነቃቃትንና በቃሉ ላይ በተገባው ተስፋ መሠረት በመንፈሳዊው ተሐድሶን እንዲሰጠን መጸለይ አለብን።

እጄን በባላጋራዎቻቸው ላይ ባነሣሁ ነበር።
 15 እግዚአብሔርን የሚጠሉ በፊቱ ይርዳሉ፤ ቅጣታቸውም እስከ ዘላለም የሚዘልቅ ነው።
 16 እናንተን ግን ምርጡን ስንዴ አበላችኋለሁ፤ ከዐለቱም ማር አጠግባችኋለሁ።”

መዝሙር 82

ሙሴናን ዳኞች

የአሳፍ መዝሙር

እግዚአብሔር በአማልክት ጉባኤ መካከል ተሰየመ፤

በአማልክትም ላይ ይፈርዳል፤

እንዲህም ይላል፡-

2 “ፍትሕን የምታጓድሉት እስከ መቼ ነው? ለክፉዎች የምታደሉትን እስከ መቼ ነው? ሲላ

3 ለዐቅመ ቢሶችና ለድካ አደጎች ፍረዱላቸው፤

የችግረኛውንና የምስኪኑን መብት አስከብሩ።

4 ወገን የሊለውንና ችግረኛውን ታደጉ፤ ከግፈኛውም እጅ አስጥሏቸው።

5 “ዕውቀትም ማስተዋልም የላቸውም፤ በጨለማ ውስጥ ወዲያ ወዲህ ይመላለሳሉ፤ የምድርም መሠረቶች ሁሉ ተናክጡ።

6 “እኔም፤ ‘እናንተ አማልክት ናችሁ፤ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ’ አልሁ።

7 ነገር ግን እንደ ማንኛውም ሰው ትምታላችሁ፤

እንደ ማንኛውም ገዥ ትወድቃላችሁ።”

8 እምሳከ ሆይ፤ ተነሥ፤ በምድር ላይ ፍረድ፤ ሕዝቦች ሁሉ ርስትህ ናቸውና።

መዝሙር 83

በእስራኤል ጠላቶች ላይ የቀረበ ጸሎት
 የአሳፍ መዝሙር፤ ማሕለት

1 እምሳከ ሆይ፤ ዝም አትበል፤

እምሳከ ሆይ፤ ጸጥ አትበል፤ “ዊዌ” አትበል።

2 ጠላቶችህ እንዴት እንደ ተነሣሡ፤ ባላንጣዎችህም እንዴት ራሳቸውን

81+15
 2ሳ፡22+45
 81+16 ዘ832+14
 82+1 ሊዮ21+22፤ መዝ7+8፤ 58+111
 ሊሳ3+13፤
 66+16፤ ሊል3+12
 82+2 ዘ91+17፤ መዝ58+1-2፤ ማሳ18+5
 82+3 ዘ824+17፤ መዝ140+12፤ ሊር5+28፤ 22+16
 82+5 መሳ5+4፤ ሊዮ30+26፤ መዝ11+3፤ 14+4፤ 53+2፤ ሊሳ5+30፤ 8+21-22፤ 9+2፤ 59+9፤ 60+2፤ ሊር13+16፤ 23+12፤ ሰቆ3+2
 82+6 ዮሐ10+34
 82+7 መዝ49+12፤ ሕዝ31+14
 82+8 መዝ2+8፤ 12+5፤ 76+9
 83+1 መዝ28+1፤ 35+22፤ ሊሳ42+14፤ 57+11፤ 62+1፤ 64+12
 83+2 መሳ8+28፤ መዝ2+1፤ ሊሳ17+12
 83+3 ዘ81+10፤ መዝ17+14፤ 31+13
 83+4 ለሰ3+6፤ ሊር11+19፤ 33+24
 83+5 መዝ2+2
 83+6 ዘ9፤ 25+16፤ 2ዜ፤ 520+1፤ መዝ137+7፤ ሊሳ34+5፤ ሊር49+7፤ ለዋ1+11
 83+7 ዘ9፤ 14+7፤ 19+38፤ ዘ81+14፤ 17+14፤ ሊሳ13+5፤ ሊሳ23+3፤ ሕዝ27+3
 83+8 ዘ9፤ 10+11፤ ዘ82+9
 83+9 ዘ9፤ 25+2፤ ሊሳ11+1፤ መሳ4+2፤ 23-24፤ 741+23
 83+10 1ሳ፡28+7፤ 2579+37፤ ሊሳ5+25፤

ቀና ቀና እንዳደረጉ ተመልከት።
 3 በሕዝብህ ላይ በተንከራ አሤሩ፤ በውድ ልጆችህ ላይ በእንድነት ተመክከሩ።
 4 “የእስራኤል ስም ከእንግዲህ እንዳይታወስ፤ ኑና ሕዝብ እንዳይሆኑ እንደምስሳቸው” አሉ።
 5 በእንድ ሐሳብ ተስማምተው ተማከሩ፤ በአንተም ላይ ተማማሉ፤ የኤዶምና የእስማኤላውያን ድንኳኖች፤ የዋዓብና የአጋራውያን ድንኳኖች፤ ጌባል፤ ማሞንና አማሌቅ፤ ፍልስጥኤምም ከወሮስ ሕዝብ ጋር ሆነው ደሉቱ፤
 6 እሦርም ከእነርሱ ጋር ተባበረ፤ የሎጥ ልጆችም ረዳት ሆነ። ሲላ
 7 በምድርም ላይ እንዳደረግኸው አድርግባቸው። በቂሶንም ወንዝ በሲሃራና በኢያቢስ ላይ ያደረሰኸው ይድረስባቸው።
 8 እነርሱም በዐይንዶር ጠፉ፤ እንደ ምድርም ጉድፍ ሆኑ።
 9 መኳንንታቸውን እንደ ሔሬብና እንደ ዜብ፤ መሳፍንታቸውንም ሁሉ እንደ ዛብሃልና እንደ ስልማና አድርጋቸው፤
 10 እነዚህም፤ “የእግዚአብሔርን የግጦሽ በታ፤ ወሰደን የግላችን እናድርግ” የሚሉ ናቸው።
 11 እምሳከ ሆይ፤ በወውሎ ነፋስ እንደሚነዳ ትቢያ፤ በነፋስም ፊት እንዳለ ገለባ አድርጋቸው።
 12 እሳት ደንን እንደሚያጋይ፤ ነበልባልም ተራራን እንደሚያቃጥል፤
 13 እንዲሁ በሞገድህ አሳዳቸው፤ በማዕበልህም አስደንግጣቸው።
 14 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስምህን ይሹ ዘንድ፤ ፈታቸውን በዕፍረት ሙላው፤
 15 ለዘላለም ይፈሩ፤ ይታወኩም፤ በውርደትም ይጥፉ።
 16 ስምህ አግዚአብሔር የሆነው አንተ ብቻ፤ በምድር ሁሉ ላይ ልዑል እንደ ሆነህ ይወቁ።
 83+10 ሊር8+2፤ 9+22፤ 16+4፤ 25+33፤ ለር1+17
 83+11 መሳ7+25፤ 8+5
 83+12 2ዜ፤ 520+1፤ ሕዝ35+10
 83+13 ሊዮ13+25
 83+14 ዘ832+22፤ ሊሳ9+18
 83+15 ሊዮ9+17፤ መዝ50+3
 83+16 መዝ34+5፤ 109+29፤ 132+18
 83+17 2ሃ19+26፤ መዝ35+4
 83+18 ሊዮ34+29፤ መዝ7+8፤ 18+13፤ 68+4
 83+7 ቢብሉስ ለማለት ነው።

82+6 እኔም፤ “እናንተ አማልክት ናችሁ ለልሁ፤ ‘አማልክት’ የሚለው ቃል (በዕ ብራይስጥ አሉሉኒም) ፍትሕን ለማስፈን፤ ደካሞችን ለመጠበቅና፤ ከጨዳኞቻቸው ትድማን እንዲያገኙ ለማግኘት የእግዚአብሔር ተወካይ በመሆን ያገለግሉ ለነበሩ ባለሥልጣናትና ዳኞች የተሰጠ ማዕረግ ሳይሆን

አይቀርም። ቃሉ ማንኛውም ሰው በውስጡ አምላክ የመሆን ችሎታ አለው ማለት ሳይሆን፤ ፍርድን ለመበየን፤ ፍትሕንም ለመፈጸም ገይልንና ሥልጣንን አግኝተው የእግዚአብሔር ተወካዮች ሊሆኑ ይችላሉ ማለት ነው።

መዝሙር 84

ወደ መቅደሱ ጉዞ መዝሙር

ለመዘምራን አለቃ፡ በዋሽንት የሚዜም የቀሬ ልጆች መዝሙር

፪የሰራዊት ስምሳክ ሆይ፤

ማደሪያህ ምንኛ የተወደደ ነው!

፭ነፍሴ የእግዚአብሔርን አደባባዮች ትናፍቃለች፤

እጅግም ትንግሳለታለች፤

ለቤና ሥጋዬም፤

ለሕያው ስምሳክ እልል በሉ።

፮ንጉሤና ስምሳክ የሰራዊት ስምሳክ ሆይ፤

መሠዊያህ ባለበት ሰፍራ፤

ድንበጥ እንኳ መኖሪያ ቤት፤

ዋናስም ሓጪቱቸውን የምታኖርበት ጉጅ አገኘች።

፯በሁሉ የሚኖሩ የተባረኩ ናቸው፤ እነርሱም ለዘላለም ያመሰግኑሃል።

ሴላ

፮አንተን ብርታታቸው ያደረጉ፤

በልባቸው የጽዮንን መንገድ፤

የሚያስቡ ቡናካን ናቸው።

፱በልቅሶ ሸለቆ በሚያልፋበት ጊዜ፤ የምንጭ መፍለቂያ ቦታ ያደርጉታል፤

የበልጉም ዝናብ ያረሰርሰዋል።

፲በጊደል ወደ ጎደል ይሸጋገራሉ፤

እያንዳንዱም በጽዮን ባለው ስምሳክ ፊት ይቀርባል።

፪የሰራዊት ስምሳክ ሆይ፤ ጸሎቴን ሰማ፤ የያዕቆብ ስምሳክ ሆይ አድምጠኝ።

ሴላ

፳ስምሳክ ሆይ፤ ጋሻችንን እይልን፤

የቀባሽውንም ተመልከት።

84+1 ዘጸ33+27፤ መዝ27+4፤ 43+3፤ 90+1፤ 132+5 84+2 ኢሉ3+10፤ ኢዮ19+27 84+3 መዝ2+6፤ 5+2፤ 43+4፤ 44+11 84+5 መዝ81+1፤ ኤር31+6 84+6 ኢዮ38+26፤ ኢል2+23 84+7 ዘጸ16+16፤ 1፡78+1፤ ኢዮ17+9 84+8 መዝ4+1 84+9 1፡ሳሙ+16+6፤ መዝ2+2፤ 18+50፤ 59+11፤ 132+17

84+10 1ዜ523+5 84+11 ዘፍ15+1፤ መዝ34+10፤ ኢሳ60+19፤ ኤር43+13፤ ራእ21+23 84+12 መዝ2+12 85+1 ዘጸ30+3፤ መዝ14+7 85+2 ዘፀ32+30፤ ዘጉ14+19፤ መዝ78+38 85+3 ዘፀ32+12፤ ዘጸ13+17፤ መዝ78+38፤ 106+23፤ ጳጳ9+16፤ ዮፋ3+9 85+4 መዝ65+5፤ 71+20 85+5 መዝ50+21 85+6 መዝ80+18፤ ፊል3+1

፲፬በሊላ ሰፍራ ሺህ ቀን ከመኖር፤ በአደባባይህ አንዲት ቀን መዋል ይሻላል፤ በከፋዎች ድንኳን ከመቀመጥ ይልቅ፤ በስምሳክ ቤት ደጅ መቆም እመርጣለሁ።

፲፭እግዚአብሔር ስምሳክ ፀሐይና ጋሻ ነውና፤ እግዚአብሔር ዋሳከንና ክብርን ይሰጣል፤

እግዚአብሔር በቅንነት የሚሄዱትን፤ መልካም ነገር አይነፍቃቸውም።

፲፮የሰራዊት ስምሳክ ሆይ፤

በእንተ የታመነ ሰው ቡናካ ነው።

መዝሙር 85

ለሰላም የቀረበ ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፡ የቀሬ ልጆች፡ መዝሙር

፩እግዚአብሔር ሆይ፤ ለምድርህ በጎ ውለሃል፤

የያዕቆብንም ምርኮ መለስህ።

፪የሕዝብህን በደል ይቅር አልሀ፤

ጎጠአታቸውንም ሁሉ ሽፈንህ።

፫መዓትህን ሁሉ አራቅህ፤

ክብርቱ ቁጥሳህም ተመለስህ።

፬መድኅኒታችን የሆነህ ስምሳክ ሆይ፤

መልሰን፤

በእኛ ላይ የተቃጣውን ቁጥሳህን መልሰው።

፭የምትቁጣን ለዘላለም ነውን?

ቁጥሳህን ከትውልድ እስከ ትውልድ ይቀጥላህን።

፮ሕዝብህ በእንተ ሐሜት ያደርግ ዘንድ፤ መልሱ ሕያዋን አታደርገንምን?

፯84+6 ወይም ይባርክዋል

፱84+9 ወይም ልቦል

84+1 ማደሪያህ ምንኛ የተወደደ ነው፤ ከቀ 1-12 ያለው ይህ መዝሙር ከሁሉም በላይ በእግዚአብሔር ቤትና በሀልዎቱ ለመኖር የፈለጉትንና ከእግዚአብሔር ጋር የተቋራኙትን አማኞች ይገልጻል (ከመዝ 42 ጋር ያነጻጽሩ)። ዋናው ፍላጎታቸው የእግዚአብሔርን ቅርብ መሆን ለመለማመድ፤ ከሌሎች ታማኝ ከሆኑት ጋር ለማምለክና (ቀ 10) ባርኮቱን ለመቀበል ነው (ቀ 4 እና ማብ ይመ)።

84+2 ነፍሴ የእግዚአብሔርን አደባባዮች ትናፍቃለች፤ መዝ 42፤2፡6 እና የእግዚአብሔርን ቅርብ መሆን ስለመራብና ስለመጠማት የተጠቀሰውን ማብራሪያ ይመልከቱ።

84+4 በቤትህ የሚኖሩ የተባረኩ ናቸው፤ ሀልዎቱን በመሻት ወደ ጌታ ቤት የሚሄዱ ሁሉ ባርኮቱን ይቀበላሉ። ይህ ባርኮት የእግዚአብሔርን ቅርብ መሆን፤ በተሓድሶ የተገኘን የመንፈስ ብርታትን (ቀ 5-7)፤ መልስ ያገኘን ጸሎት (ቀ 8)፤ ዋሳከንና ክብርን (ቀ 11) ሉቃ 24፡50 እና ማብ ይመ) ያካትታል።

84+11 መልካም ነገር አይነፍቃቸውም፤ ይህ ተስፋ በተለይ የታለመው ቀና በሆነ መንፈስ እግዚአብሔርን በመፍራትና በጽድቅ ሕይወት በመመላለስ ላይ

ለሚገኙት አማኞች ነው። እግዚአብሔር መልካም ነው ብሎ የሚቈጥረው ለሕይወታችን እርሱ ያለመውን ፈጽመን ከመገኘታችን ጋር የተሳሰረ ነው። የእኛ ተግባር በቀጥታ መንገድ መመለስና እግዚአብሔር በጎ ነገር እንደሚሰጥ ማመን ነው፤ ይህም ስጦታው ለሥጋና ለመንፈሳዊ ሕይወትን፤ ለእሁኑና ለዘላለሙ የሆነውን የሚያካትት ነው (34፡10፤ ማቴ 6፡33፤ ሮሜ 8፡28፤ 1ቆሮ 2፡9፤ 1ጢሞ 4፡8 ይመ)።

85+6 መልሱ ሕያዋን አታደርገንምን? የእግዚአብሔር ሰዎች በግለሰብ ደረጃም ይሁን በጎብረት እርሱ ተሓድሶን ይሰጣቸው ዘንድ መጸለያቸው ተገቢ ነው። ድኑትና መንፈሳዊ ሕይወት እውን ሊሆኑ የሚችሉት የእግዚአብሔር ቸርነት፤ ይቅርታ፤ ጎደል፤ ሕይወት ሰጭ መንፈስ፤ ፈቃዱንም ለመፈጸም የሚያስችል ፍላጎት አመች ሆነው ቢገኙ ነው (ዮሐ 3፡16፤ 1ቆሮ 15፡10፤ ፊል 2፡13፤ 1ጢሞ 1፡15-16 ይመ)። እግዚአብሔር ባቀደው መሠረት መንፈሳዊ ባርኮትን ሳንለማመድ ስንቀር፤ በመንፈሳዊ ረገድ ዝቅጠት ውስጥ ስንገኝ፤ ውስጣዊ ድክነታችንን በመኖዘዝ፤ እግዚአብሔር መልሶ ሕያዋን እንዲያደርገን መጸለይ ይኖርብናል (2ዜና 17፡9 እና ማብ፤ 29፡5 እና ማብ፤ 34፡30 እና ማብ ይመ)።

⁷እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህን አሳየን፤
ማዳንህን ለግሰን።
⁸እግዚአብሔር ስምሕክ የሚናገረውን
እሰማለሁ፤
ለሕዝቡ፤ ለቅዱሳኑ ሰላምን
ይናገራልና፤
ዳሩ ግን ወደ ከንቱ ምግባራቸው
አይመለሱ።
⁹ከብሩ በምድራችን ይኖር ዘንድ፤
ማዳኑ ለሚፈሩት በእርግጥ ቅርብ
ነው።
¹⁰ምሕረትና ታማኝነት ተገናኙ፤
ጽድቅና ሰላም ተቃቀፉ።
¹¹ታማኝነት ከምድር በቀለች፤
ጽድቅም ከሰማይ ተመለከተች።
¹²እግዚአብሔር በጎ ነገር ይለግሳል፤
ምድራችንም ፍሬዋን ትሰጣለች።
¹³ጽድቅ በፊቱ ይሄዳል፤
ለአረማመዱም መንገድ ያዘጋጃል።

መዝሙር 86

የመከራ ጊዜ ጸሎት

የዳዊት ጸሎት

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ጆሮህን ወደ እኔ
ባል፤ ስማችሁ፤
እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝና።
²ለአንተ የተለየሁ ሰው ነኝና ነፍሴን
ጠብቃት፤
አንተ ስምሕክ ሆይ፤
በአንተ የታመነብህን ባሪያህን
አድን።
³ጌታ ሆይ፤ ማረኝ፤
ቀኑን ሙሉ ወደ አንተ
እጮኸለሁና።
⁴የባሪያህን ነፍስ ደስ አሰኛት፤
ጌታ ሆይ፤ ነፍሴን ወደ አንተ
አነሣለሁና።
⁵ጌታ ሆይ፤ አንተ ቸርና ይቅር ባይ ነህ፤
ለሚጠሩህ ሁሉ ምሕረትህ ወሰን
የለውም።
⁶እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን አድምጥ፤
የልመናዬን ጩኸት ሰማ።
⁷አንተ ስለምትመልሰልኝ፤
በመከራዬ ቀን ወደ አንተ
እግራለሁ።
⁸ጌታ ሆይ፤ ከአማልክት መካከል እንደ
አንተ ያለ የለም፤
ከአንተም ሥራ ጋር የሚወዳደር
ሥራ የለም።
⁹ጌታ ሆይ፤ አንተ የሠራሃቸው ሕዝቦች ሁሉ፤

85+7 መዝ6+4፤
27+1
85+8 ዘላ26+6፤
ምላ26+11፤
27+22፤
ኢ460+17፤
ዮሐ 14+27፤
2+03+16
85+9 ዘ029+43፤
መዝ27+1፤
ኢ443+33፤ 45+8፤
46+13፤ 51+5፤
56+1፤ 60+19፤
62+11፤ ሐ12+9፤
ዘ12+5
85+10
መዝ72+2+3፤
89+14፤ 115+11፤
ምላ3+3፤
ኢ432+17
85+11 ኢ445+8
85+12 ዘላ26+4፤
መዝ67+6፤
84+11፤ ዘ8+12፤
ዮሐ1+17
86+1 መዝ17+6
86+2 መዝ25+2፤
31+14
86+3 መዝ4+1፤
9+13፤ 57+1፤
88+9
86+4 መዝ46+5፤
143+8
86+5 ዘ034+6፤
ዘ9+17፤
መዝ103+8፤
145+8፤
ኢላ2+13፤
ዮሐ4+2
86+6 መዝ5+2፤
17+1
86+7 ኢዮ22+27፤
መዝ3+4፤
4+3፤ 27+5፤
50+15፤ 80+18፤
91+15፤ 94+13፤
ኢ430+19፤
58+9፤ 65+24፤
023+16፤
ዘ13+19
86+8 ዘ08+10፤
ኢዮ21+22፤
መዝ18+31
86+9 መዝ65+2፤
66+4፤
ኢ419+21፤
27+13፤ 43+7፤
44+23፤ 49+7፤
ዘ08+20-22፤
14+16፤ ራላ15+4
86+10 ዘ03+20፤
ዘ46+4፤
240+7+22፤
መዝ48+1፤

መጥተው በፊትህ ይሰግዳሉ፤
ለሰምህም ክብር ይሰጣሉ፤
¹⁰አንተ ታላቅ ነህና፤ ታምራትም
ትሠራለህ፤
አንተ ብቻህን ስምሕክ ነህ።
¹¹እግዚአብሔር ሆይ፤ መንገድህን
አስተምረኝ፤
በእውነትህም እሄዳለሁ፤
ስምህን እፈራ ዘንድ፤
ያልተከፋፈለ ልብ ሰጣች።
¹²ጌታ ስምሕክ ሆይ፤ በፍጹም ልቤ
አመሰግንሃለሁ፤
ስምህንም ለዘላለም አክብራለሁ፤
¹³ለእኔ ያሳየሃት ምሕረት ታላቅ ናትና፤
ነፍሴንም ከሰላል ጥልቀት
አውጥተሃል።
¹⁴ስምሕክ ሆይ፤ እብረተኞች
ተነሥተውብኛል፤
የሀመሞችም ጉባኤ ነፍሴን
ይሸታል፤
አንተንም ከምንም አልቋጠሩም።
¹⁵ጌታ ሆይ፤ አንተ ግን መሐሪና ርገሩጎ
ስምሕክ ነህ፤
ለቀጣ የዘገየህ ምሕረትህና
ታማኝነትህ የበዛ።
¹⁶ወደ እኔ ተመልከት፤ ማረኝም፤
ለባሪያህ ጎይልህን ስጥ፤
የሴት ባሪያህንም ልጅ አድን።
¹⁷የሚጠሉኝ አይተው ያፍሩ ዘንድ፤
የበነነትህን ምልክት አሳየኝ፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ
ረድተኸኛልና፤
አጽናንተኸኛልም።

መዝሙር 87

ጽዮን የሕዝቦች እናት

የቆላ ልጆች መዝሙር፤ ማሕላት

¹መሠረቱን በተቀደሱ ተራሮች አቆመ፤
²እግዚአብሔር ከያዕቆብ ማደሪያዎች
ሁሉ ይልቅ፤
የጽዮንን ደጆች ይወዳል።

86+10 መዝ71+17፤ 72+18፤ ኢ443+10፤ ማር12+29፤
1+ቆ8+4 86+13 መዝ16+10፤ 34+4፤ 49+15፤ 56+13፤
116+8 86+14 መዝ54+3 86+15 ጥ5፤ ዘ034+6፤
ዘ7+14+18፤ ዘ9+17፤ መዝ51+1፤ 103+8፤ 111+4፤
116+5፤ 145+8፤ ኢላ2+13 86+16 መዝ6+4፤ 9+13፤
18+1፤ 116+16 86+17 ዘ03+12፤ ማቴ24+3፤ ዮሐ2+11
87+1 መዝ48+1 87+2 መዝ2+6
*86+13 አንጻንዶች መቃብር ይላሉ።
*86+16 ታማኝ ወንድ ልጅህን የሚሉ አሉ።

86+1 እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝና፤ ከተዋረደ ልብ፤
ከመከራና ከታላቅ እጦት የተነሣ የሚቀርብ ጸሎት፤
እግዚአብሔር የሚሰማውና የሚመልሰው ዐይነት ነው።
ለተሰበሩትና ለተቸገሩት ሕዝቡ የተለየ አንክብዘክ
ያደርጋል (ከ35+10፤ ከ74+21፤ ከማቴ 6፤ 25-34 ጋር
ያነጻጽሩ ሉቃ 11+3 እና ማጣ ይመ)።
86+11 መንገድህን አስተምረኝ፤ መዝሙረኛው

በችግር ውስጥ አያለ ስልቡ እግዚአብሔርን ይፈራ
ዘንድ መንገዱንና እውነቱን እንዲያስተምረው በትሕትና
ልመና አቀረበ። በፈተናና በችግር ውስጥ ባለፍን
ጥጥር በመንገዱ እንራመድና በእውነት የሚፈራ ልብ
አንጻረንና በእውነትም ሕላት እንድናደርግ ጥበብ
ይሰጠን ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጩኸታችንን ማሰማት
አለብን።

፶ከገዢከሐር ከተማ ሆይ፤
ሰለ እንቺ ክቡር የሆነ ነገር እንዲህ
ተብሎ ይነገራል፤ ሲላ
“ከሚያውቁኝ መካከል፤
ረዓብንና ባቢሎንን አጠቅሳለሁ፤
እነሆኒ ፍልስጥኤምና ጢሮስ ከእትዮጵያ
ጋር፤
‘ይህ ሰው በዚያ ነው የተወለደው’
ይላሉ።”
፷በእርግጥም ስለ ጽዮን፤
“ይህም ያም ሰው በእርሷ ውስጥ
ተወለዱ፤
ልዑልም ራሱ ያጽናታል” ይላላል።
፶እግዚአብሔር ሕዝቡን ሲመዘግብ፤
“ይህ ሰው የተወለደው በዚያ ነው”
ብሎ ይጽፋል፤ ሲላ
፶የሚያዘመም መሣሪያ የሚጫወቱም፤
“ምንጩ ሁሉ በእንቺ ውስጥ
ይገኛል” ይላሉ።

መዝሙር 88

በቆቃ

ማሕላት፤ የቆረ ልጆች መዝሙር፤ ለመዘምራን
አለቃ፤ በማከላት የሚዘመር፤ የይዘራኢላዊው
የኢማን ትምህርት
፶አዳኝ የሆነን ስምዒት እግዚአብሔር ሆይ፤
በቀንና በሌሊት በፊትህ
እራሴኸለሁ።
፶ጸሎቱ በፊትህ ትድረሰ፤
ጆሮህንም ወደ ፊትክቴ አዘንብል፤
፶ነፍሴ በመከራ ተዋልታለችና፤
ሕይወቴም ወደ ሲኦል፤ ተቃርባለች።
፶ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱት ጋር
ተቈጠርሁ፤
ዐቅምም አጣሁ።
፶በሙታን መካከል እንደ ተጣሉ፤
ተገድለው በመቃብር ውስጥ እንደ
ተጋደሙ፤
አንተ ከእንግዲህ እንደማታሰባቸው፤
ከእጅህም ወጥተው እንደ ተወገዱ
ሆንሁ።

87+3 መዝ46+4
86+11 ዘ033+13፤
ዘ86+24፤
14መ12+23፤
መዝ25+5፤
26+3፤ ኤ
ር24+7፤ 32+39፤
ሕዝ11+19፤
14ቆ7+35
86+12 መዝ9+1
87+4 24መ8+1፤
ኢዮ9+13፤
መዝ45+12፤
83+7፤
ኢላ19+25፤
ኢል3+4
87+6 ዘ032+32፤
መዝ69+28፤
ኢላ4+3፤
ሚል3+16
87+7 መዝ36+9፤
149+3
88+1 መዝ3+4፤
22+2፤ 51+14፤
ኡቃ18+7
88+3 ኢዮ33+22፤
መዝ6+3፤ 25+17
88+4 መዝ18+1፤
31+12
88+5 መዝ31+22
88+6 መዝ30+1፤
69+15፤ ሰቆ3+55፤
ዮ5+23
88+7 መዝ7+11፤
42+7
88+8 ኢዮ3+23፤
19+13፤
መዝ31+11፤
ኤር32+2፤ 33+1
88+9 ኢዮ11+13፤
መዝ5+2፤ 38+10፤
143+6
88+10 መዝ6+5
88+11 መዝ30+9
88+13 መዝ5+3፤
30+2፤ 55+17፤
119+147
88+14
መዝ13+1፤ 43+2
88+15 ኢዮ6+4፤
18+11፤
መዝ9+12፤
129+1፤

፶በወቅት ጥልቀት ውስጥ ጣልኸኝ፤
በጨለማ ጉድጓድ ውስጥ
ክተትኸኝ።
፶የቀጣህ ክብደት በላይ ዐርፎአል፤
በማዕበልህም ሆሉ።
፶አጥለቀኸኝል። ሲላ
፶የሚተርቅኝ ባልንጆሮኝን ከእኔ አራቅህ፤
እንዲጸዮኝም አደረግህ፤
ተከብቤአለሁ፤ ማምለጥም አልችል፤
፶ዐይኖቼም በሐዘን ፈዘዙ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ ዘወትር ወደ
አንተ እጣራለሁ፤
እጆቼንም ወደ አንተ ዘረጋሁ።
፶ድንቅ ሥራህን ለሙታን ታሳያለህን?
የሙታንን መኖሩስ ተነሥተው
ያመሰግኑሃልን? ሲላ
፶ምሕረትህ በመቃብር ውስጥ፤
ታማኝነትህ እንጦርጦስ።
ይነገራልን?
፶ድንቅ ሥራህ በጨለማ ስፍራ፤
ጽድቅህን በመረሳት ምድር
ትታወቃለችን?
፶እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ግን ትረዳኝ
ዘንድ ወደ አንተ እጫኸለሁ፤
በጧትም ጸሎቴን በፊትህ
አደርሳለሁ።
፶እግዚአብሔር ሆይ፤ ለምን ታርቀኝለህ?
ፊትህን ከእኔ ለምን ትሰውራለህ?
፶እኔ ከልጅነቴ ጀምሮ ትግረኛኝ ለጥት
የተቃረብሁ ነበርሁ፤
መፍትሄ አሠቃየኝ፤ ግራም ተጋባሁ።
፶የቀጣህ በላይ ላይ ተከብላለሁ፤
መፍትሄም አጠፋኝ።
፶ቀኑን ሙሉ እንደ ጉርፍ ከበቡኝ፤
በአንድነትም ዙሪያዬን አጥረው
ያዙኝ።
88+15 ኤር22+21፤ ሕዝ16+22፤ ሆላ2+15፤ 2ቆ4+8
88+16 ኢዮ6+4፤ መዝ7+11 88+17 መዝ124+4
፶87+4 የግብፅ ቅኔያዊ ስምዒት ነው።
፶87+4 ወይም ረዓብ ባቢሎንና ፍልስጥኤም
ኢትዮጵያ
፶88+3 መቃብር የሚሉ አሉ።
፶88+11 በዕብራይስጥ አባጻን ማለት ነው።
የመውደሚያ ስፍራ ነው።

88+1 በቀንና በሌሊት ... እራሴኸለሁ፤
አንዳንዶች ይህን መዝሙር ከመዝሙሮቹ ሁሉ ሐዘን
የሞላበት ነው ብለው ያስባሉ፤ ልመና አቅራቢው
በእጅጉ ሥቃይ ውስጥ ገብቶአል (ቀ 3)፤ ምናልባትም
የለምጽ በሽታ እንደ ያዘዘው በሰው ሳይሆን አልቀረም
(ከቀ 8 ጋር ያነጻጽሩ)። የመዋቸው ጊዜ የተቃረበና
እግዚአብሔርም የተወው መሰለው (ቀ 7:14:16-18)።
ወደ እግዚአብሔር ጧትና ጧታ ፊትክቴን አስምቶአል፤
ፊትክቴ ግን የተሰማለት አይመስልም (ቀ 1-2:13)።
ሐዘን ውስጥ ገብቶአል፤ ያለው ተስፋም የጭላንጭል
ያህል ነው። ሆኖም በእምነት ጸንቶ ይኖራል እንጂ
ከእግዚአብሔር መለየትን አይፈልግም፤ እስከዚህ ድረጃ
ድረስም እግዚአብሔር ጌታውና አጻኝ መሆኑን ገልጾአል
(ቀ 1)። (1) እዚህ ላይ ለምን ሥቃይ ውስጥ እንደገባ፤
እግዚአብሔርም ዝም ያለ መስሎ እንዲታይ ለምን እንደ
ፈለገ ባይነገረንም የመዝሙረኛው የሕይወት ተዋክሮ

እንደ ኢዮብ ዐይነት ነው።
(2) ይህ መዝሙር እግዚአብሔር በአማኝ ሕይወት
አንዳንድ ጊዜ የሐዘንና ተስፋ የመቀረጥ ወቅት
እንደሚፈቅድ ያሳያል። ለችግራችን ግልጽ የሆነ
ምክንያት ከሌለና እግዚአብሔርም ሩቅ እንደ ሆነ
ሲሰማ የሚያጋጥመው ተርፈው ጨለማ የሆነ ተዋክሮ
ነው። በዚህ የሥቃይ ዘመን ውስጥ በመንግሥተ
ሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር እስከምንሆን ድረስ፤
የተወሰነ ጉዳይ ምስጢር ሆኖ ይቀራል። በዚህ ጊዜ
ውስጥ ግን እግዚአብሔር አጻኝችን እርሱ መሆኑን
ማመንና ከእርሱ ጋር ትክክል የሆነ ገብረት መፍጠር
እጅግ አስፈላጊ ሲሆን፤ በመጨረሻም “ጥትም ይሁን
ሕይወት ... ያለውም ይሁን የሚመጣው ... በጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ካለው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን
አይችልም” (ሮሜ 8:38-39) የሚለው ቃል ጽኑ
መተማመኛችን ነው።

18 ወዳጄንና ባልንጀራዬን ከእኔ አራቅህ፤
ንደኛዬ ጨለማ ብቻ ሆኖ ቀረ።

መዝሙር 89

መዝሙርና ለእግዚአብሔር ታማኝነት
የቀ ረባ ጸሎት

የደዝራኤላዊው የኤታን ትምህርት

1 ስለ እግዚአብሔር ምሕረት ለዘላለም
እዘምራለሁ፤

በአፈም ታማኝነትህን ከትውልድ

እስከ ትውልድ እገልጻለሁ።

2 ምሕረትህን ለዘላለም እንደምትመሠርት፤
ታማኝነትህንም በሰማይ

እንደምታጽና እናገራለሁና።

3 እንተም እንዲህ ብለሃል፤ "ከመረጥሁት
ጋር ኪዳን ገብቻለሁ፤

ለባሪያዬ ለጻዊት ምያለሁ፤

4 "ዘርህን ለዘላለም እተክላለሁ፤
ዙፋንህንም ከትውልድ እስከ

ትውልድ አጽናለሁ።"

ሲላ

5 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰማያት ድንቅ
ሥራህን፤

ታማኝነትህንም በቅዱሳን ጉባኤ

መካከል ያወድሳሉ፤

6 በሳይ በሰማያት ከእግዚአብሔር ጋር
ማን ሊሰተካከል ይችላል?

7 ከሰማያውያን ፍጥረታትስ
መካከል ማን እግዚአብሔርን

ይመስለዋል?

8 እግዚአብሔር በቅዱሳን ጉባኤ መካከል
በጣም የሚፈራ፤

በዙሪያውም ካሉት ሁሉ በሳይ እጅግ

የሚከበር ነው።

9 የሰራዊት ስምሕ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ
አንተ ያለ ማን ነው?

እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ኅያል

ነህ፤ ታማኝነትህም ከብላላ።

10 የባሕርን ቀጣ ተቁጣጠራለህ፤

88+18 ቀ፡8፡
መዝ38+11
89+1 መዝ36+5፡
40+10፡ 59+16
89+2 መዝ36+5
89+4

240+7፡12-16፡
178+16፡
መዝ132+11-12፡
ኢ49+7፡
ሕዝ37+24-25፡
ማቴ1፡1፡
ሉቃ፡33
89+5 መዝ1፡5፡
19፡1

89+6 ዘፍ1፡26፡
ዘዐ9፡14፡
መዝ18፡31፡
113፡5
89+7 ኢዮ5፡1፡
መዝ47፡2፡
111፡1

89+8 መዝ71፡19፡
ኢ46፡3
89+9 መዝ65፡7

89+10 ኢዮ9፡13፡
መዝ59፡11፡
68፡1፡ 92፡9
89+11 ዘፍ1፡1፡
ዘጸ10፡14፡
1ዜ529፡11፡
መዝ24፡1፡
115፡16
89+12
ዘጸ3፡8፡ 4፡48፡
ኢሉ19፡22፡
መዝ98፡8
89+13 ኢሱ4፡24
89+14
መዝ85፡10-11፡
97፡2
89+15 መዝ1፡1፡
44፡3
89+16
መዝ30፡4፡
105፡3
89+17 ቀ፡24፡
መዝ18፡1፡
75፡10፡ 92፡10፡
112፡9፡ 148፡14

ሞገዱም ሲነሣ ጸጥ ታደርገዋለህ።

10 እንተ ረዓብን የተሰየረ ያህል
አደቀቅኸው፤

በብርቱ ክንድህም ጠላቶችህን

በተንሃቸው።

11 ሰማያት የአንተ ናቸው፤ ምድርም የአንተ
ናት፤

ዓለምንና በውስጡ ያለውን ሁሉ

አንተ መሠረትህ።

12 ሰሚንንና ደቡብን የፈጠርህ አንተ ነህ፤
ታቦርና አርሞንኔም በስምህ ሐሣት

ያደርጋሉ።

13 አንተ ክንደ ብርቱ ነህ፤
እጅህ ኅያል ናት፤ ቀኝ እጅህም ከፍ

ከፍ ያለች ናት።

14 ጽድቅና ፍትሕ የዙፋንህ መሠረቶች
ናቸው፤

ምሕረትና ታማኝነት በፊትህ

ይሄዳሉ።

15 እግዚአብሔር ሆይ፤ እልልታን
የሚያውቅ፤

በፊትህም ብርሃን የሚሄድ ሕዝብ
ምስጉን ነው።

16 ቀኑን ሙሉ በስምህ ደስ ይላቸዋል፤
በጽድቅህም ሐሣት ያደርጋሉ፤

17 አንተ የብርታታቸው ክብር ነህና፤
በሞገስህም ቀንዳችንን ከፍ ከፍ

አደረግህ።

18 ገላትንን የእግዚአብሔር ነውና፤
ንጉሳቸንም የራሱ የእስራኤል

ቅዱስ ነው።

19 በዚያን ጊዜ በራሄል ተናገርህ፤
ታማኝ ሕዝብህንም እንዲህ አልህ፤

"ኅያሉን ሰው ሥልጣን እጐናጽፍሁት፤
ከሕዝብ መካከል የተመረጠውንም

ከፍ ከፍ አደረግሁት።

89+18 መዝ18፡2፡ 47፡9፡ ኢላ16፡5፡ 33፡17፡22

89+17 የጥንካሬ ምልክት ነው።

89+18 ወይም ልዑል ማለት ነው።

89+1 ታማኝነትህን፤ ከቀ 1-52 ያለው ይህ
መዝሙር ስለ ኢየሩሳሌም መውደም፤ ስለወደቀው
የጻዊት ሥርወ መንግሥት እንደዚህም በእግዚአብሔር
የተሰፋ ቃል የጻዊት ሐረግ ለዘላለም ስለመጽናቱ
የተያዘጋገበ ጸሎት ነው (ቀ፡ 29፡34-37 ይመ፤ ከ24፡
7+8-16 ጋር ያነጻጽሩ)። ጸሐፊው "እግዚአብሔር
የገባውን ተስፋ ይጠብቃል ወይስ አይጠብቅም?"
በማለት በጥርጣሬ ይጠይቃል። እግዚአብሔር ሕዝቡንና
የጻዊትን ዙፋን በቦታቸው እንዲመልሳቸው ቀጣውንም
ከእስራኤል እንዲያነሣ ይጸልያል (ቀ፡ 46-52)።
መዝሙረኛው ያላወቀው ነገር፤ እግዚአብሔር እስራኤልን
ስለ ኅጢአትዋ ቢቀጣትም እንኳ ከጻዊት ዘር በሆነው
ለመንግሥቱም መጨረሻበሌለው (ሉቃ 1፡31-33) በኢየሱስ
ክርስቶስ በኩል የገባውን ተስፋ እንደሚጠብቅ ነው።
89+4 ዘርህን ለዘላለም እተክላለሁ፤ እግዚአብሔር
ለጻዊት የሰጠው የኪዳን ተስፋ፤ "ዘፍ" በዙፋን ላይ
ሆኖ ለዘላለም እንደሚገዛ ነው (ቀ፡ 29፡36-37)

። (1) እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ የጻዊትን ዘርዐ

ትውልድ ሁሉ እንደሚያካትት የታወቀ ነው። የጻዊት
ሥርወ መንግሥት ነገሥታት በእግዚአብሔር ላይ በመጡ
ጊዜ፤ ያ ሕዝብ በክስደቱ ሲቀጥልበት (ቀ፡ 38-51)፤
የሰሚኑን መንግሥት ለጠላቱ አሳልፎ እንደሰጠውና
ለምርኮም እንደደረገው ሁሉ እንደነበረ ነው።

(2) አዲስ ኪዳን የዚህ ጥቅስ ሐሳብ ኢየሱስ ክርስቶስ
በኩል እንደተፈጸመ ያመለክታል። ሐዋርያው ጴጥሮስ፤
እግዚአብሔርን በገባው ቃል መሠረት ከዚህ ሰው
ዘር (ከጻዊት)፤ አዳኝ የሆነውን ኢየሱስን እስራኤል
አመጣ (ሐሥ 13፡23) በማለት ገለጸ። መልአኩ ገብርኤ
ልም ለማርያም፤ "ጌታ አምላክ የአባቱን የጻዊትን
ዙፋን ይሰጠዋል። ... ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም
(ሉቃ 1፡32-33 ይመ፤ ከ1፡69 ጋር ያነጻጽሩ) ብሏል።
89+19 ኅያሉን ሰው ... ከፍ ከፍ አደረግሁት፤
እስራኤል ታማኝ ሆና ባትገኝም እንኳ የጻዊት ዘር እስራኤልን
እንደሚገዛ የጻዊት ሥርወ መንግሥት ለዘላለም እንደሚገዛ
ጌታ የመረጠው መሆኑን መዝሙረኛው እግዚአብሔርን
አሳሰበ (ቀደም ያለውን ማብራሪያ ይመልከቱ)።

20 ባሪያዬን ዳዊትን አገኘሁት፤
በተቀደሰው ዘይቲም ቀባሁት።
21 እጄ ይደግፈዋል፤
ክንዲም ያበረታዋል።
22 በጠላት አይበለጥም፤
ክፉ ሰውም አይበግረውም።
23 ባላንጣዎቼን በፊቱ አደቅቃቸዋለሁ፤
ጠላቶቼንም እቀጠቅጣለሁ።
24 ታማኝነቴና ምሕረቴ ከእርሱ ጋር
ይሆናል፤
በሰሜም ቀንዱ ከፍ ከፍ ይላል።
25 እጄን በባሕር ላይ፤
ቀኝ እጄንም በወንዞች ላይ
አኖራለሁ።
26 እርሱም፤ 'አንተ አባቴ ነህ፤
አምላኬና መዳኛ ዐለቲም ነህ' ብሎ
ይጠራኛል።
27 እኔም ደግሞ በዙፊ አደርገዋለሁ፤
ከምድር ነገሥታትም በላይ ከፍ
ይላል።
28 ምሕረቴንም ለዘላለም ለእርሱ
አጠብቃለሁ፤
ከእርሱ ጋር የገባሁት ኪዳንም ጸንቶ
ይኖራል።
29 የዘር ሐረጉን ለዘላለም፤
ዙፋኑንም በሰማያት ዕድሜ ልክ
አጸናለሁ።
30 'ልጆቼ ሕጌን ቢተዉ፤
ደንቤን ባይጠብቁ፤
31 ሥርዐቴን ቢጥሱ፤
ትእዛዜንም ባያከብሩ፤
32 ነጠአታቸውን በበትር፤
በደላቸውን በጅራፍ እቀጣለሁ።
33 ምሕረቴን ግን ከእርሱ አላርቅም፤
ታማኝነቴንም አላንድልበትም።
34 ቢዳኔን አላፈርስም፤
ከአፌ የወጣውንም አላጥፍም።
35 እንድ ጊዜ በቅድስናዬ ምያለሁና፤
ዳዊትን አልዋሽውም።
36 የዘር ሐረጉ ለዘላለም፤
ዙፋኑም በፊቱ እንደ ፀሓይ ጸንቶ
ይኖራል፤
37 በሰማይ ታማኝ ምስክር ሆኖ
እንደምትኖረው፤
እንደ ጨረቃ እርሱ ለዘላለም
ይመሠረታል።" ሲላ
38 'አሁን ግን ናቅሽው፤ ጣልሽውም፤
የቀባሽውንም እጅግ ተቈጣሽው።
39 በባሪያህ ጋር የገባሽውን ኪዳን አፈረስህ፤
የክብር ዘውዱን ትቢያ ላይ ጥለህ
አቃለልሽው።

89+20 1029+71
1400-2+35+
2400-22+51+
1571+39፤
መዝ78+70፤
ሐሥ13+22
89+21 ቀ*13፤
መዝ18+35
89+22 መሰ3+15፤
2400-7+10
89+23
2400-7+9፤
መዝ18+40
89+24
2400-7+15
89+25 መዝ72+8
89+26
2400-7+14፤
22+47፤
መዝ62+2፤
ኤር3+4፤ ዕብ1+5
89+27 ዘኁ24+7፤
መዝ2+6፤
ቀ*41+18፤
ራሳ1+5፤ 19+16
89+28 ቀ*33-
34፤ ኢላ55+3
89+29 ቀ*4+36
89+32
2400-7+14
89+33
2400-7+15
89+34
ዘኁ23+19
89+36 ቀ*4
89+37
ኤር33+20-21
89+38
1ዜ528+9፤
መዝ44+9፤
78+59
89+39 ሰቆ5+16
89+40
መዝ80+12፤
ኢላ22+5፤ ሰቆ2+2
89+41 መሰ2+14፤
መዝ44+13
89+42
መዝ13+2፤ 80+6
89+43
መዝ44+10
89+45
መዝ39+5፤
44+15፤ 109+29
89+46 መዝ79+5
89+47 ዘፍ47+9፤
ኢዮ7+7፤
መዝ39+5፤
1ኢጥ1+24
89+48 ዘፍ5+24፤
መዝ22+29
89+50
መዝ69+19

40 ቅጥፍን ሁሉ አፈራረስህ፤
ምሽጉንም ደመሰሰህ።
41 ዐላፊ አግዳሚው ሁሉ ዘረፈው፤
ለጎረቤቶቹ መዘባበቻ ሆነ።
42 የጠላቶቼን ቀኝ እጄ ከፍ ከፍ አደረግህ፤
ባላንጣዎቼም ሁሉ ደስ አላቸው።
43 የሰይፉን ስለት አጠፍህ፤
በጦርነትም ጊዜ አልረዳሽውም።
44 ግርማዊነቱን አጠፋህበት፤
ዙፋኑንም ከዐፈር ደባለቅሽው።
45 የወጣትነት ዘመኑን አሳጠርሽው፤
ዕድረትንም አከናክሽው። ሲላ
46 'እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ እስከ መቼ
ይሆናል? ራስህንስ ለዘላለም
ትሰውራለህን?
ቀጣህስ እንደ አላት የሚነደው
እስከ መቼ ነው?
47 ዘመኔ ምን ያህል አጭር እንደ ሆነች
አስብ፤
የሰውን ልጆች እንዲያው ለከንቱ
ፈጠርሃቸው።
48 ሞትን ሳይይ ሕይወት ሆኖ የሚቀር
ሰው አለን?
ራሱን ከሰኢል እጅ ማዳን የሚችል
ማን ነው? ሲላ።
49 ገታ ሆይ፤ ለዳዊት በታማኝነትህ
የማለህለት፤
የቀድሞው ምሕረትህ የት ለለ?
50 ገታ ሆይ፤ ባሪያህ እንዴት እንደ
ተፈዘበት፤
የብዙ ሰዎችንም ነቀፋ እንደ
ታቀፍሁ አስብ።
51 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶችህ
የተሣለቁበትን፤
የቀባሽውን ቀጠ፤ እርምጃ
የነቀፋበትን ሁኔታ አስብ።
52 እግዚአብሔር ለዘላለም ይባረክ፤
አሚን፤ አሚን።

አራተኛ መጽሐፍ
ከመዝሙር 90—106

መዝሙር 90

የሰው ልጅ ሕይወት
የእግዚአብሔር ሰው የሙሴ ጸሎት
1 'እግዚአብሔር ሆይ፤
89+51 መዝ74+10 89+52 መዝ41+13፤ 72+19
90+1 ዘጸ33+27፤ ኤፌ2+22፤ ራሳ21+3
*89+50 ባሪያህ የሚሉ አሉ።

89+30 ልጆቼ ሕጌን ቢተዉ፤ በቀ 30-37 ላይ
እግዚአብሔር የገባው ተስፋ የዳዊት ዘርዐ ትውልድ
ሁሉ ለዘላለም እንደሚነግሥ መተማመኛ አይሰጥም።
ወይም እነዚህ ቀጥሮች ከእርሱ የወጡ ነገሥታቱ
ሁሉ እያንዳንዱ ለጥላቸው ድነትን ስለማግኘታቸው
ማረጋገጫ አይሰጡም። ይልቁንስ ለዳዊት የተሰጠው
ተስፋ የእስራኤልና የነገሥታቷ ታማኝ ሆኖ አለመገኘት
ከዳዊት ዘርዐ ትውልድ አንዱ የሆነውን ኢየሱስ

ክርስቶስን፤ እግዚአብሔር በዘላለም ዙፋኑ ላይ
ለማስቀመጥ ያለውን ዕቅዱን መና አድርጎ ለማስቀረት
እንደማይችል ነው (ቀ* 36-37)።
90+1 መጠጊያችን ሆንህልን፤ ይህ የሙሴ ነው
ተብሎ የሚታመን ጸሎት እስራኤላውያን ካለማመናቸው
የተነሣ በቅጣት አርባ ዓመት ሙሉ በምድረ በጻ
እንዲንከራተቱ (ዘጸ 8+15) በተደረጉበት ጊዜ ሳይጻፍ
አልቀረም። እምቢተኛ የሆነው የእስራኤላውያን ትውልድ

አንተ ከትውልድ እስከ ትውልድ
መጠጊያችን ሆንህልን።
2፡፻ ተራሮች ሳይወለዱ፣
ምድርንና ሳለምን ከመፍጠርህ
በፊት፣
አንተ ከዘላለም እስከ ዘላለም እምሳክ
ነህ።
3፡፻ ምችን ወደ ዐፈር ትመልሳለህ፤
"የሰው ልጆች ሆይ፤ ወደ ቦታችሁ
ተመለሱ" ትላለህ፤
ኧህ ዓመት በፊትህ፣
እንዳለፈችው እንደ ትናንት ቀን፣
እንደ ሌሊትም እርብ ነውና።
5፡፻ እንደ ጐርፍ ጠርጌህ ስትወስዳቸው፣
እንደ ሕልም ይበናሉ፤
እንደ ማለዳ ሣር ታድሰው
ይበቅላሉ፤
6፡፻ ሃሩም ንጋት ላይ አቈጥሞ
ይለመልማል፤
ምሽት ላይ ጠውልን ይደርቃል።
7፡፻ በቀጣህ አልቀናልና፤
በመዓትህም ደንግጠናል።
8፡፻ በደላችንን በፊትህ፣
የተሰወረ ንጠሊታችንንም በገጽህ
ብርሃን ፊት እኖርህ።
9፡፻ ዘመናችን ሁሉ በቀጣህ ዐልፎአልና፤
ዕድሜአችንንም በመቃተት
እንጨርሳለን።
10፡፻ ዕድሜአችን ዘመን ሰባ ዓመት፣
ሲበዛም ሰማንያ ነው፤
ከዚያ በላይ ከሆነሽ ድካምና መከራ
ብቻ ነው፤

90+2 ዘፍ21+33፣
ኢዮ10+5፣ 15+7፣
መዝ102+24-27፣
ምዕ8+23-26፣
ኢዓ9+6፣ 57+15
90+3 ዘፍ2+7፣
ኢዮ7+21፣
34+15፣
1ቆሮ15+47
90+4 ኢዮ10+5፣
2ጴጥ3+8
90+5 ዘፍ19+15
90+6
ኢዓ40+6-8፣
ማቴ6+30፣
ዮሴ1+10
90+8
መዝ19+12፣
2ቆሮ4+2፣
ኤፌ5+12፣
ዕብ4+13
90+9 መዝ78+33
90+10
2ሳሙ19+35፣
ኢዮ5+7፣
20+8፣ 34+15፣
ኢዓ23+15፣17፣
ኤር25+11

90+11
መዝ7+11፣ 76+7
90+12 ዘፍ32+29፣
መዝ39+4፣
139+16፣
ምዕ16+9፣ 20+24
90+13 ዘፍ32+36፣
መዝ6+3
90+14
መዝ5+11፣ 31+7፣
77+8፣ 103+5፣

ቶሎ ያልፋልና፤ እኛም ወዲያው
እንነጉዳለን።
11፡፻ የቀጣህን ኅይል ማን ያውቃል?
መዓትህም የመፈራትህን ያህል
ታላቅ ነው።
12፡፻ ጥበብን የተሞላ ልብ ይኖረን ዘንድ፣
ዕድሜያችንን መቀጠር
አስተምረን።
13፡፻ እግዚአብሔር ሆይ፤ ተመለስ፤ ይህ
እስከ መቼ ይሆናል?
ለአገልጋዮችህም ራራላቸው።
14፡፻ በዘመናችን ሁሉ ደስ እንዲለን፣
ሐሄትም እንድናደርግ፣
ምሕረትህን በማለዳ አጥግበን።
15፡፻ መከራ ባላየሽን ዘመን መጠን፣
ክፉም ባየንባቸው ዓመታት ልክ ደስ
አሰኝን።
16፡፻ ሥራህ ለአገልጋዮችህ፣
ክብርህም ለልጆቻቸው ይገለጥ።
17፡፻ የከምሳክችን ጥገሰ በላያችን ይሁን፤
የእጆቻችንን ሥራ ፍሬያማ
አድርግልን፤
አዎን፣ ፍሬያማ አድርግልን።

መዝሙር 91

የእግዚአብሔር ጥበቃ

1፡፻ በልዑል መጠጊያ የሚኖር፣

90+14 መዝ107+9፣ 143+8፣ 145+16፣19 90+16
መዝ44+1፣ ዕን3+2 90+17 ኢዓ26+12 91+1 ዘፍ3+22፣
መዝ63+7፣ ኢዓ49+2፣ ሰቆ4+20
90+17 ውበት ለማለት ነው።

ሁሉ በዚህ ወቅት ሞተ (ከ7-11፣ ከዘኁ 14+22-33
ጋር ያነጻጽሩ)። መሴ ከፋታቸውንና የእግዚአብሔርን
ፍጥነት ካመነ በኋላ የእግዚአብሔር ሞገስና ባርከት
እንዲመለስላቸው ጸለዩ።
90+2 ከዘላለም እስከ ዘላለም፤ ይህ ሐረግ
መጀመሪያና መጨረሻ ስለሌለው ስለ እግዚአብሔር
ዘላለማዊነት ያመለክታል። (1) "ዘላለማዊነት" (ዕብ
"ኣላም") ሲባል እግዚአብሔርን ጊዜ አይወስነውም
ማለት ብቻ ሳይሆን፤ በጊዜም ውስጥ ቢሆን ከ እስከ
የለውም ማለት ነው (ከ48፣14፣ ከዘፍ 21+33፣ ከኢዮ
10+5፣ 36+26 ጋር ያነጻጽሩ)። ንላፊና መጨረሻ በሌለበት
ወቅት፤ ዘላለማዊ በሆነ በአሁን ጊዜያት እግዚአብሔር
ስለመኖሩ መጽሐፍ ቅዱስ አያስተምርም። (2) ስለ
እግዚአብሔር ዘላለማዊነት የሚያረጋግጡት የመጽሐፍ
ቅዱስ ምንባቦች ጊዜ አልባነትን ሳይሆን ቀጣይነትን
ያመለክታሉ። እግዚአብሔር ንላፊውን ወቅት እንደ
ንላፊ፣ የአሁኑን እንደ አሁን፣ የወደፊቱን እንደ
ወደፊትነቱ ያውቀዋል።
90+12 ዕድሜያችንን መቀጠር አስተምረን፤
በምድር ላይ ያለን ዕድሜ ግፋ ቢል ሰባ ወይም
ሰማኒያ ቢሆን እንኳ፤ ከዘላለም ሕይወት ጋር
ሲነጻጸር በጣም አጭር ነው (ከቀ፡ 10 ጋር ያነጻጽሩ)
። እግዚአብሔር የሰጠንን እያንዳንዱን ቅን እንደገ፣
እንዳላለፍነው ለኒታ ጥበብ የሚላበት ልብ እናቀርብ
ዘንድ ሕይወታችን የተኔ በሀል አጭር እንደ ሆነ
በማስተዋል እንድንጠቀምበት መጸለይ ይኖርብናል
(ከ39+4 ጋር ያነጻጽሩ)። ይህ ምድራዊ ሕይወት ቀጥሎ

ላለው ሰማያዊ ሕይወት መዘጋጃ መሆን አለበት።
በታማኝ አገልግሎታችንም እግዚአብሔር ለራሱ፣ ለቤ
ተሰባችንና ለሌሎችም እርሱ እንዲፈጸም የፈለገውን
ነገር ለይተን ማወቅ ይኖርብናል። የምድር ቆይታችን
አብቅቶ መንግሥተ ሰማይ ስንደርስ፤ ለእግዚአብሔር
ብለን የኖርንው ወይም ያልኖርንው ሕይወት
ይመዘናል። ይህን መሠረት በማድረግም የጥበብ
ልብ፣ ጽድቅ የሆነ የእግዚአብሔር ፍርሃት (ቀ፡ 11)፣
በሕይወታችንና በሥራችን፤ የእግዚአብሔር ሞገስ ይገኝ
ዘንድ (ቀ፡ 13-17) መጸለይ ይኖርብናል።
91+1 ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ሥር፤
ይህ መዝሙር በእግዚአብሔር ላይ ሙሉ በሙሉ
እምነታቸውን የጣሉት የተን ያህል ዋስትና እንዳላቸው
ይገልጻል። እግዚአብሔር መጠጊያችን እንደሚሆን፤
ከዚህም የተነሣ መንፈሳዊና ሥጋዊ አደጋ ሲመጣ
ጥበቃውን ለንፈልግ እንደምንችል ያረጋግጥልናል።
91+1 በልዑል መጠጊያ የሚኖር፤ ይህ መዝሙር
ለእግዚአብሔር ልጆች ይኸውም ራሳቸውን ለልዑል
እግዚአብሔር ፈቃድና ጥበቃ አሳልፈው ለሰጡት፤
በእግዚአብሔር ሀልዎትም ዕለት ተዕለት ለመኖር
ለሚፈልጉት ዋስትና ይሰጣል። እርሱን ሕይወታችንና
ማደሪያችን በማድረግ በከርስተስ እየኖርን በጸድን ቀጥጥ፤
አደጋ በመጣ ጊዜ ሰላማችን ብዙ፤ የምናገኘውም
ትድግና ታላቅ ይሆንልናል (ከ17+8፣ ከማቴ 23+37፣
ከዮሴ 15+1-11 ጋር ያነጻጽሩ)።
91+1 በልዑል፤ በዚህ መዝሙር ላይ የተጠቀሱት
አራቱ የእግዚአብሔር ስሞች ልዩ ልዩ የሆኑትን የጥበቃ

ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ሥር ያድራል።
2 እግዚአብሔርን "መጠጊያዬ የሆነ ምሽጌ የምታመንብህ ለምሳክ" አለዋለሁ።
3 እርሱ ከአዳኝ ወጥመድ፣ ከአስቃቂ ቸኑፈር ያደኘሃልና።
4 በላባዎቹ ይጋርድሃል፤ በክንፎቹ ሥር መሸሸጊያ ታገኛለህ፤ ታማኝነቱ ጋሻና መከታ ይሆንሃል።
5 የሌሊትን አስደንጋጭነት በቀን የሚወረወረውንም ፍላጻ አትፈራም፤
6 በጨለማ የሚያደባ ቸኑፈር በቀትር ረፍራፊውም አያውጋለሁ።
7 በአጠገብህ ሺህ በቀኝህም አሥር ሺህ ይወድቃል፤ ወደ አንተ ግን አይቀርብም።
8 በዐይኑ ብቻ ተመለከታለህ፤ የክፉዎችንም መቀጣት ታያለህ።
9 እግዚአብሔርን መሸሸጊያ፣ ልዑልንም መጠጊያ አድርገሽዋልና።
10 ክፉ ነገር አያገኝም፤ መቅሠፍትም ወደ ድንኳንህ አይገባም፤
11 በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ፤ መላእክቱን ስለ አንተ ያዛቸዋልና።
12 እግርህ ከድንጋይ ጋር እንዳይጋጭ በእጆቻቸው ወደ ላይ ያነሡሃል።
13 በአንበሳና በእፋኝት ላይ ትጫማለህ፤ ደቦሉን አንበሳና ዘንዶውን

91+2 ቀ፡9፤ 24፡መ-22፡23፤ መዝ9፡9
91+3 1778፡37፤ መዝ124፡7፤ ም፡46፡5
91+4 ዘ832፡10፤ ፍት2፡12፤ መዝ17፡8፤ 35፡2፤ አ፡27፡3፤ 31፡5፤ ዘ812፡8
91+5 ኦዮ5፡21
91+8 መዝ37፡34፤ 58፡10
91+10 ም፡412፡21
91+11 ዘ832፡13 መዝ34፡7፤ ለብ1፡14
91+12 ማ፡4፡46፤ ሉቃ4፡10-11
91+13 ዳ36፡22፤ ሉቃ10፡19
91+15 14፡መ-2፡30፤ ዮሐ12፡26
91+16 ዘ86፡2፤ መዝ21፡4፤ 50፡23
92+1 መዝ9፡2፤ 27፡6፤ 135፡3፤ 147፡1
92+2 መዝ55፡17
92+3 14፡መ-10፡5፤ ያህ12፡27፤ መዝ33፡2፤ 71፡22፤ 81፡2

ትረግማለሁ።
14 "ወደኛልና እታደግለሁ፤ ስሜን አውቆአልና እከልለዋለሁ።
15 ይጠራኛል፤ እመልስታለሁ፤ በመከራው ጊዜ ሽክርሱ ጋር እሆናለሁ፤ አድነዋለሁ፤ አከብረዋለሁ።
16 ረጅም ዕድሜን አጠገብዋለሁ፤ ማዳኔንም አሳየዋለሁ።"

መዝሙር 92

ጻድቅ ሰው ሲደሰት በሰንበት ቀን የሚዘመር መዝሙር፤ ማሕሉት
1 እግዚአብሔርን ማመስገን መልካም ነው፤ ልዑሉ ሆይ፤ ለሰምህ መዘመር ጥሩ ነው፤
2 ምሕረትህን በማለዳ፣ ታማኝነትህንም በሌሊት ማወጅ መልካም ነው፤
3 ዐሥር አውታር ባለው በገና፤ በመሰንቆም ቅኝት ታጅቦ ማወጅ ጥሩ ነው።
4 እግዚአብሔር ሆይ፤ በሥራህ ስለ ተደሰትህ፤ ስለ እጅህ ሥራ በደስታ እዘምራለሁ።
92+4 መዝ5፡11፤ 8፡6፤ 27፡6፤ 111፡7፤ 143፡5
91+1 በሰብራዩስጥ ሻዳይ ማለት ነው።
91+2 አንዳንድ ትርጉሞች ይላል ይላሉ።

ገጽታዎቹን ይገልጻሉ፡ (1) "ልዑል" የሚለው መጠሪያ ከሚያጋጥመን ከማንኛውም አደጋ እርሱ እጅግ ታላቅ መሆኑን ያሳያል (ከዘፍ 14፡19 ጋር ያነጻጽሩ)፤ (2) "ሁሉን በሚችል" የሚለውም ማንኛውንም ዐይነት ጠላት ለማንበርከክና ለማውደም ባለው ኃይል ላይ አጽንዖት ያደርጋል (ከዘፀ 6፡3 ጋር ያነጻጽሩ)። (3) "እግዚአብሔር" የሚለው ስም ሁልጊዜም በእጃችን ጋር መሆኑን ያረጋግጣልናል። (4) "አምላክ" የሚለውም እግዚአብሔር በእርሱ ከሚተማመኑት ጋር በጥብቅ ለመተሳሰር መምረጡን ይገልጻል።
91+10 ክፉ ነገር አያገኝም፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ ካልሆነ በቀር በታማኝ አገልጋይ ላይ ምንም ነገር አይደርስም (ቀ፡ 7-10)፤ ይህ እውነት ግን ደስ የማያሰኝ ወይም አስቸጋሪ ሁኔታ አይኖርም ማለት አይደለም (ከሮሜ 8፡35-37 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ነገር ግን በማንኛውም በሚደርስብን ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን ጌታችንና መጠጊያችን እስካደረግን ድረስ፤ እግዚአብሔር ለእኛ የሚሆነውን በጎ ነገር ይፈጽማል (ሮሜ 8፡28 እና ማብ ይመሩ)።
91+11 መላእክቱን ስለ አንተ ያዛቸዋልና፤ እግዚአብሔር የአማኞችን ሕይወትና መሻት እንዲንከብሱ ለመላእክት አደራ ሰጥቶአል። (1) በእግዚአብሔር ሀልዎት ሳያቋርጡ መኖርን ለሚሾ ሁሉ ልዩ እንክብካቤ ያደርጋል፤ እርሱም የአማኞችን ሥጋ፣ ነፍሱና መንፈስ ይጠብቃል። (2) ጥበቃው በመንገዳችን ሁሉ ላይ ነው፤ ሁሉን በሚችል ጥላ ሥር እስከተመላለሰን ድረስ ጥበቃው ወሰን የለውም። መላእክት ከቅግራችን ከፍ ከፍ ያደርገናል (ቀ፡ 12)፤ ከመንፈሳዊ ጠላቶቻችን

ጋር ስንጋፈጥ ድጋፍ ይሰጡናል (ኤፌ 6፡10-12፤ 1ጴጥ5፡8)፤ ማፌ 18፡10 እና ማብ ይመሩ፤ በገጽ 372 ላይ፤ "መላእክትና የእግዚአብሔር መልአክ" በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመሩ።
91+14 ወደኛልና፤ ከዚህ ላይ ጌታ ራሱ ለታማኝ ተከታዮቹ መልእክቱን ያስተላልፋል። በእውነት ስለሚወዱት በመከራ ጊዜ አጠገባቸው በመሆን እንደሚረዳቸው እርሱ ራሱ ተስፋ ገብቶአል። የእግዚአብሔርን የጥበቃ እንክብካቤ የማግኛ ምስጢሩ በምስጋናና በፍቅር ከጌታ ጋር በጥብቅ የተሳሰረ ልብ ነው። እነዚህ አማኞች እነማን እንደ ሆኑ ያውቃል፤ በችግር ጊዜም ከእነርሱ ጋር ይሆናል። ጸሎታቸውን ይሰማል። የመለከት ሀልዎትና መግባት ምላት ያለበትን ሕይወትንም ይሰማቸዋል (ዮሐ 14፡12-21፤ 15፡1-10 ይመሩ)።
92+1 እግዚአብሔርን ማመስገን መልካም ነው፤ ውዳሴንና ምስጋናን ማቅረብ በአማኝ ሕይወት ውስጥ መሠራታዊ ነገር ነው (ከፊል 4፡6፤ ከቂላ 4፡2፤ ከ1ጢሞ 2፡1 ጋር ያነጻጽሩ)፤ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ድነትን ስለሰጠን (ቂላ 1፡12)፤ ስለ ፍቅሩና ስለ ጸጋው፤ ታማኝ ስለ ሆነው ምሪቱና ጥበቃው (ቀ፡ 2)፤ እግዚአብሔርን ጧትና ማታ ማመስገን ይኖርብናል። ስለ እግዚአብሔር ቃል (1ተሰ 2፡13) እና ስለ መንፈሳዊ ሰውታዎቹ (1ቆሮ 14፡18) ምስጋናችንን በማለጽ ይኖርብናል። የአዲስ ኪዳን አማኞች ምስጋና ማቅረብ ያለባቸው በጌታ ኢየሱስ ስም ነው (ቂላ 3፡17)።

⁵እግዚአብሔር ሆይ፤ ሥራህ እንዴት ታላቅ ነው!
 ሐሳብህን ምን ያህል ጥልቅ ነው!
⁶ደንዝ ሰው ይህን አያውቅም፤
 ነጉሳላም አያስተውለውም።
 ከፋ-ዎች እንደ ሣር ቢበቅሉ፤
 ከፋ-አድራጊዎች ቢለመልሙ፤
 ለዘላለሙ ይጠፋሉ፤
⁸እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን
 ለዘላለም ልዑል ነህ።
⁹ጠላቶችህ እግዚአብሔር ሆይ፤
 ጠላቶችህ ይጠፋሉና፤
 ከፋ-አድራጊዎችም ሁሉ ይበተናሉ።
¹⁰የእኔን ቀንድ ግን እንደ አውራሪስ ቀንድ።
 ከፍ ከፍ አደረግኸው፤
 በለጋ ዘይትም አረሰረሽኸኝ።
¹¹ዐይኖቼ የባላንጦቼን ውድቀት አይ፤
 ጆሮዎቼም የከፋ ጠላቶቼን ድቀት ሰሙ።
¹²ጸድቃን እንደ ዘንባባ ይንሰራፋሉ፤
 እንደ ሊባኖስ ዝግባም
 ይንዝረገጉሉ።
¹³በእግዚአብሔር ቤት ተተክለዋል፤
 በሕምሳካችንም አደባባይ ይንሰራፋሉ።
¹⁴ባረጁ ጊዜ እንኳ ያፈራሉ፤
 እንደ ለመለሙና እንደ ጠንከሩም
 ይኖራሉ።
¹⁵እግዚአብሔር ትክክለኛ ነው፤
 እርሱ ዐለቱ ነው፤ በእርሱ ዘንድ
 እንከን የለም" ይላሉ።

መዝሙር 93

የእግዚአብሔር ግርማ

¹እግዚአብሔር ነገሠ፤ ግሮማንም
 ተጐናጸፈ፤
 እግዚአብሔር ግርማን ለበሰ፤
 ብርታትንም ታጠቀ፤
 ዓለም እንዳትናወጥ ጸንታለች፤
 ግንም አይነቀንታትም።
²ዙፋኑን ከጥንት ጀምሮ የጸና ነው፤
 አንተም ከዘላለም እስከ ዘላለም አለህ።
³እግዚአብሔር ሆይ፤ ወንዞች ከፍ አደረጉ፤
 ወንዞች ድምፃቸውን ከፍ አደረጉ፤
 ወንዞች የሚያስገመግም
 ማዕበላቸውን ከፍ አደረጉ።
 ከብሔሩ ውሆች ድምፅ ይልቅ፤
 ከባሕርም ሞገድ ይልቅ፤
 ከፍ ብሎ ያለው እግዚአብሔር ንያል
 ነው።

92+5 አዩ36+24፤
 መዝ40+5፤
 139+17፤
 አሳ28+29፤
 31+2፤
 ሮግ21+33፤
 ራሳ15+3
 92+6 መዝ73+22
 92+7 መዝ37+2
 92+9 መዝ45+5፤
 68+1፤ 89+10
 92+10
 መዝ23+5፤ 29+6፤
 89+17
 92+11
 መዝ54+7፤ 91+8
 92+12 መዝ1+3፤
 52+8፤ 72+7፤
 አር17+8፤
 ሆሴ14+6
 92+13 መዝ135+2
 92+14 መዝ1+3፤
 ዮሐ15+2
 92+15 አዩ34+10
 93+1
 1ዘፋ16+30፤31፤
 አዩ40+10፤
 መዝ21+5፤ 24+2፤
 65+6፤ 78+69፤
 96+10፤ 97+1፤
 119+90
 93+2 ዘፋ21+33፤
 24መ7+16
 93+3 አዩ9+8፤
 መዝ46+3፤
 96+11፤ 98+7፤
 107+25፤29፤
 አሳ5+30፤
 17፤12-13፤
 51+15፤
 አር6+23፤
 31+35፤ 873+10
 93+4 ዘዐ9+32፤
 አዩ9+4፤
 መዝ18+4፤
 65+7፤ አር6+23፤
 ዮና1+15፤
 93+5 መዝ5+7፤
 23+6፤ 29+2፤
 96+9
 94+1 ዘፋ4+24፤
 ዘፋ33+2፤
 መዝ80+1፤
 ሮግ21+19
 94+2 ዘፋ18+25፤
 ዘፋ10+35፤
 መዝ31+23፤
 ዕብ12+23፤
 ያዕ5+9
 94+3 መዝ13+2
 94+4 መዝ52+1፤
 አር43+2
 94+5 መዝ28+9፤

⁵ሥርዐትህ የጸና ነው፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እስከ ዘላለሙ፤
 ቤትህ በቅድስና ይዋባል።

መዝሙር 94

የእግዚአብሔር ፍትሕ

¹የበቀል ሕምሳካ አንተ እግዚአብሔር ሆይ፤
 የበቀል ሕምሳካ ሆይ፤ ደምቀህ
 ተገለጥ።
²አንተ የምድር ዳኛ ሆይ፤ ተነሥ፤
 ለትዕቢተኞች የእጃቸውን ሰጣቸው።
³ከፋ-ዎች እስከ መቼ እግዚአብሔር ሆይ፤
 ከፋ-ዎች እስከ መቼ ይፈነግሳሉ?
⁴የአብረት ቃላት ያኾኑደገዳሉ፤
 ከፋ-አድራጊዎች ሁሉ ጐራ
 ይነዛሉ።
⁵እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕዝብህን አደቀቁ፤
 ርስትህንም አስጨነቁ።
⁶መበለቲቱንና መጸተኛውን ገደሉ፤
 የድኾ አደጉንም ነፍስ አጠፉ።
⁷እነርሱም "እግዚአብሔር አያይም፤
 የያዕቆብም ሕምሳካ አያስተውልም"
 አሉ።
⁸እናንተ በሕዝቡ መካከል ያላችሁ ደንዞች፤
 ልብ በሉ፤
 እናንተ ቁሎች፤ ጥበበኞች
 የምትሆኑት መቼ ነው?
⁹ጆሮን የተከለው እርሱ አይሰማምን?
 ዐይንን የወራ እርሱ አያይምን?
¹⁰ሕዝቦችን በተግሣጽ ወደ መንገድ
 የሚመልስ፤
 ዕውቀትን ለሰው ልጆች
 የሚያስተምር አይቀጣምን?
¹¹እግዚአብሔር የሰው ሐሳብ መና፤
 ከንቱም እንደ ሆነ ያውቃል።
¹²እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ
 የምትገሥጸው
 ከሕግህም የምታስተምረው ሰው
 ምስጉን ነው።
¹³ለጎጢአተኞች ጐድጓድ እስከማሰላቸው
 ድረስ፤
 94+5 መዝ44+2፤ 74+8፤ አሳ3+15፤ አር8+21
 94+6 ዘፋ10+18፤ 24+19፤ አሳ1+17 94+7 ዘፋ24+12፤
 አዩ22+14 94+8 ዘፋ32+6፤ መዝ73+22 94+9
 ዘፋ4+11፤ ምሳ20+12 94+10 ዘፋ35+34፤ አዩ35+11፤
 መዝ39+11፤ አሳ28+26 94+11 መዝ139+2፤
 ምሳ15+26፤ ማቴ9+4፤ 1ቆሮ3+20 94+12 ዘፋ8+3፤
 1ሳሙ12+23፤ አዩ5+17፤ 1ቆሮ11+32፤ ዕብ12+5
 94+13 መዝ71+15፤ 55+23፤ 86+7
 92+10 ጥንካሬን የሚያመለክት ነው።

94+1 የበቀል አምላክ፤ አማኞች በጣም ማዘን
 አለባቸው፤ ምክንያቱም በዓለም ውስጥ አፍትሐዊነት፤
 ሞክሮ ከፋት በመኖራቸው እግዚአብሔር ክፉው
 አሸናፊ ከመሆኑ በፊት እግዚአብሔር እንዲገታውና፤
 ልሕተት የሆነውንም እንዲበቀል መጸለይ አለባቸውና።
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእርሱ ለሆነትና ለተመረጠት
 ፈጥኖ እንዲፈርድላቸው (ሉቃ 18፥7-8፤ እንዲሁም
 ራሱ 6፥10-11 ይመ)፤ ጧትና ማታ ይሮኹ ዘንድ
 አሳስቦአል። ለፍትሕ ግድ መሰኘታችንና በአገባቡ
 ባልተያዙት ርገራጌ ማሳየታችን፤ ክርስቶስ ምድርን
 በጸድቅ ለመግዛት ተመልሶ እንዲመጣ የምንጸልየውን
 ጸሎት መገፋፋት አለበት (ማቴ 6፥10)።
 94+12 አንተ የምትገሥጸው ... ሰው ምስጉን
 ነው፤ እግዚአብሔር ልጆቹን እንዴት እንደሚቀጣ ዕብ
 12፥5 እና ማሳራሪያውን ይመልከቱ።

እርሱን ከመከራ ታሳርፈዋለህ።
14 አንዝአብሔር ሕዝቡን አይጥልምና፤
ርስቱንም አይተውም።
15 ፍርድ ተመልሶ በጽድቅ አሠራር ላይ
ይመሠረታል፤
ልባቸውም ቀና የሆነ ሁሉ
ይከተሉታል።
16 ክፉዎችን የሚቋቋምልኝ ማን ነው?
ከክፉ አድራጊዎችህ ጋር
የሚማገትልኝ ማን ነው?
17 አንዝአብሔር ረዳቱ ባይሆን ኖሮ፤
ነፍሱ ወደ ዝምታው ዓለም ፈጥና
በወረደች ነበር።
18 እኔ፤ "እግራ አዳለጠኝ" ባልሁ ጊዜ፤
እንዝአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህ
ደግፎ ያዘኝ።
19 የውስጤ ጭንቀት በበዛ መጠን፤
ማጽናናትህ ነፍሱን ደስ አሰኛት።
20 ዐመፃን ሕጋዊ የሚያደርግ፤
የጥፋት ዙፋንን ከእኔ ጋር ሊያብር
ይችላልን?
21 በጸድቁ ላይ ተሰልፈው ይወጣሉ፤
በንጹሐም ላይ ሞት ይፈርዳሉ።
22 ለእኔ ግን እንዝአብሔር ምሽግ፤
እምባኪም መጠጊያ ዐለት ሆኖኛል።
23 በደላቸውን ወደ ራሳቸው ይመልሳል፤
በክፋታቸውም ያጠፋቸዋል፤
እንዝአብሔር እምባኪን
ይደመስሳቸዋል።

መዝሙር 95

የየዕለቱ መዝሙር
1 ነ፤ ደስ እያለን ለእንዝአብሔር እንዘምር፤
በድኑነታችንም ዐለት አልል እንበል።
2 ምስጋና ይዘን ፊቱ እንቅረብ፤
በዝማሬም እናወድሰው።
3 እንዝአብሔር ታላቅ እምባኪ ነውና፤
ከአማልክትም ሁሉ በላይ ታላቅ
ንጉሥ ነው።
4 የምድር ጥልቆች በእጁ ናቸው፤
የተራራ ጫፎችም የእርሱ ናቸው።
5 እርሱ ፈጥሮአታልና፤ ባሕር የእርሱ ናት፤
እጁም የብሰን አበጀ።

94+14 ዘጸ31+6፤
መዝ37+28፤
ሮጌ11+2
94+15
መዝ7+10፤ 11+2፤
36+10፤ 97+2
94+16
ዘ፡10+35፤
መዝ17+13፤
59+2፤ ሊሳ14+22
94+17
መዝ31+17፤
124+2
94+18 ዘጸ32+35፤
ኢዮ12+5
94+19 ኢዮ6+10፤
መዝ11+10
94+20
መዝ58+2፤
ኢር22+30፤
36+30
94+21
ዘ፡18+23፤
መዝ56+6፤
106+38፤
ምሳ17+15፤26፤
28+21፤
ኢሳ5+20፤23፤
ማቴ27+4
94+22
2ሳሙ22+3፤
መዝ18+2፤ 61+2
94+23 ዘጸ32+34፤
መዝ9+5፤ 37+35፤
54+5፤ 145+20
95+1
2ሳሙ22+47፤
መዝ5+11፤
34+11፤
80+2፤ 81+1፤
ኢሳ44+23፤
ሶር3+14
95+2 መዝ42+4፤
81+2፤ 100+2፤
ማቴ6+6፤
ኤፌ5+19
95+3 መዝ47+2፤
48+1፤ 86+10፤
96+4፤ 97+9፤
145+3፤ 147+5
95+4 መዝ63+9
95+5 ዘ፡19፤
መዝ146+6
95+6
2ሳሙ12+16፤

6 ነ፤ እናምልከው፤ እንሰገድለትም፤
በፈጣሪያችን በእንዝአብሔር ፊት
፡ እንንበርከክ፤
7 እርሱ እምባኪን ነውና፤
እኛም በእጁ ጥበቃ ሥር ያለን በነቹ፤
የመሰማሪያውም ሕዝብ ነን።
8 ድምፁን ብትሰሙ፤
9 በምድረ በዳ በነበራችሁበት ቀን በማሳህጥል
በመሪባም እንዳደረጋችሁት፤
ልባችሁን አታደንድኑ።
9 ሥራዬን ቢያዩም፤
አባቶቻችሁ በዚያ ፊተኑኝ፤
ተፈታተኑኝም።
10 ያን ትውልድ አርባ ዓመት ሙሉ
ተቈጣሁት፤
እኔም፤ "ልብ የሸፈተ ሕዝብ ነው፤
መንገዴንም አሳወቀም" አልሁ።
11 ስለዚህ፤ "ፈጽሞ ወደ ዕረፍቱ
አይገቡም" ብዬ፤
በቀጣዩ ማልሁ።

መዝሙር 96

እንዝአብሔር፤ ንጉሥም ጳጳም
96+1-13 ተጻ ምሳ — ዘፍ 16+23-33
1 ለእንዝአብሔር አዲስ ዝማራ ዘምሩ፤
ምድር ሁሉ፤ ለእንዝአብሔር
ዘምሩ።
2 ለእንዝአብሔር ዘምሩ፤ ስሙንም ባርኩ፤
ማዳኑንም ነጋ ጠባ አውሩ።
3 ከብሩን በሕዝቦች መካከል፤
ድንቅ ሥራውንም በስዎች ሁሉ
ፊት ተናገሩ።
95+6 2ዘ፡6+13፤ መዝ22+29፤ 100+3፤ 149+2፤
ኢሳ17+7፤ 54+5፤ ጳጳ6+10-11፤ ሆሴ8+14፤ ፌል2+10
95+7 መዝ74+1፤ 95+8 ዘ፡17+7፤ ዘጸ33+8፤ መዝ78+40፤
ማር10+5፤ ዕብ3+8፤15፤ 4+7፤ 95+9 ዘ፡14+22፤
1ቆ፡10+9፤ 95+10 ዘ፡16+35፤ ዘ፡14+34፤ ዘጸ8+6፤
መዝ58+3፤ 119+67፤176፤ ምሳ12+26፤ 16+29፤
ኢሳ53+6፤ ኢር31+19፤ 50+6፤ ሕዝ34+6፤ ሕሥ7+36፤
ዕብ3+17፤ 95+11 ዘ፡14+23፤ ዘጸ1+35፤ ዕብ3+7-11፤
4+3፤ 96+1 መዝ30+4፤ 33+3፤ 40+3፤ 98+1፤ 144+9፤
149+1፤ ኢሳ42+10፤ ራእ5+9፤ 96+2 መዝ27+1፤ 68+4፤
71+15፤ 96+3 መዝ8+1፤ 71+7፤ ራእ15+3
95+8 ማህሀ ፈተና ማለት ነው።
95+8 መሪሳ ጠብ ማለት ነው።

95+1 ኑ፤ ... እንዘምር፤ ይህ መዝሙር አምልኮችንና
ውዳሴዎችን ለጌታ ታዛዥ በሆነ ልብ መቅረቡን እርግጠኞች እንሆን ዘንድ ያሳስባል። እስራኤል በምድረ በዳ ይገኛል፤ በምድረግ፤ በአገራ ምኞት ስሕተት ውስጥ የእንዝአብሔርን የጽድቅ መንገድ እንደማያውቁ ያሳያል፤ ስለዚህ እርሱ ተስፋ የገባቸውን ሳያገኙ ቀሩ (ዘ፡ 14+22-23፤28፤30፤ ዘጸ 1+34-35 ይመ)።
95+7 ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፤ አዲስ ኪዳን ይህን ጥቅስ በክርስቶስ ለሚያምኑት አማኞች አውሎት ይገኛል፤ በቀ 11 ላይ የተመለከተው፤ "ዕረፍቱ" የሚለው ቃል የሚያመለክተው ከነዓንን ሳይሆን፤ በእርሱ የተገኘውን የእኛን፤ "ድኑነት" ነው (ዕብ 3፡7—4፡12 እና ማብራሪያዎቹን ይመ)።
95+8 ልባችሁን አታደንድኑ፤ ጌታን የሚያመልኩና

የሚያወድሱ ሁሉ ድምፁን መስማትና መታዘዝ አለባቸው (ቀ 7፡10)። የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ ችላ ማለት የልብን ድንጻዬ ያመጣል፤ ይኸውም ለመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ እያደርገን ለተኞች እንድንሆን ያደርገናል (ዕብ 3፡8 እና ማሳብ ይመ)። ሙሉቱም የእንዝአብሔር ቀጣ በቤተ ክርስቲያን ወይም በግለሰብ ላይ መምጣቱ ነው (ቀ 10፡11)።
96+3 ከብሩን በሕዝቦች መካከል ... ተናገሩ፤ የእንዝአብሔርን ድኑነት የተቀበልንና ድንቅ ሥራውን የተለማመድን ሁሉ ሌላችንም ሊታደጋቸውና ሊያድናቸው እንደሚችል ለመንገር መጓጓት አለብን። "ከብሩን በሕዝቦች መካከል ... ተናገሩ" የሚለው ትእዛዝ ወደፊት ጌታ አያሱስ ክርስቶስ ስለ ሰጠው ታላቁ ተልእኮ ያመለክታል፤ ይኸውም ወደ ዓለም ሁሉ መሄድና

4እግዚአብሔር ታላቅ ነውና፤ ውዳሴም
 የሚገባው ነው፤
 ከእማልክትም ሁሉ በላይ ሊፈራ
 ይገባዋል።
 5የሕዝብ አማልክት ሁሉ ጣዖታት ናቸው፤
 እግዚአብሔር ግን ሰማያትን ሠራ።
 6ክብርና ግርማ በፊቱ ናቸው፤
 ብርታትና ውበትም በመቅደሱ
 ውስጥ አሉ።
 7የሕዝቦች ወገኖች ሆይ፤ እግዚአብሔር
 ሰጡ፤
 ክብርንና ብርታትን እግዚአብሔር
 ሰጡ።
 8ለሰሙ የሚገባ ክብርን እግዚአብሔር
 ሰጡ፤
 ቊርባንን ይዛችሁ ወደ አደባባዩ
 ግቡ።
 9በተቀደሰ ውበት እግዚአብሔር ሰገዱ፤
 ምድር ሁሉ፤ በፊቱ ተንቀጥቀጡ።
 10በሕዝቦች መካከል "እግዚአብሔር
 ነገሠ" በሉ፤
 ዓለም በጽኑ ተመሥርታለች፤
 አትናወጥም፤
 እርሱ ለሕዝቦች በእኩልነት
 ይፈርዳል።
 11ሰማያት ደስ ይበላቸው፤ ምድርም
 ሐሄት ታድርግ፤
 ባሕርና በውስጧ ያለው ሁሉ
 ያስተጋባ፤
 12መስኮና በላዩ ያለው ሁሉ ይፈንጥዝ፤
 ያን ጊዜ የዱር ዛፎች ሁሉ በደስታ
 ይዘግራሉ፤
 13እርሱ ይመጣልና በእግዚአብሔር ፊት
 ይዘምራሉ፤
 በምድር ላይ ሲፈርድ ይመጣል፤
 በዓለም ላይ በጽድቅ፤
 በሕዝቦችም ላይ በእውነት
 ይበይናል።

መዝሙር 97

የእግዚአብሔር ድል አድራጊነት

1እግዚአብሔር ነገሠ፤ ምድር ደስ ይበላት፤
 በሩቅ ያሉ የባሕር ጠረፎች ሐሄት

96+4 ዘ428+58፤
 1ዜ516+25፤
 መዝ48+11 89+7፤
 95+3
 96+5 ዘ61+1፤
 ዘሌ19+4፤
 2ዜ52+12
 96+6 መዝ21+5፤
 29+13 89+17
 96+7
 መዝ22+27፤
 29+1
 96+8
 መዝ45+12፤
 51+19፤ 65+43
 72+103 84+10፤
 92+13፤ 100+4
 96+9 ዘ015+14፤
 23+25፤
 መዝ33+8፤ 93+5፤
 114+7፤ 151+9
 96+10
 መዝ24+2፤
 58+11፤ 67+4፤
 78+69፤ 93+1፤
 97+13 98+9፤
 119+90
 96+11
 መዝ97+1፤
 አ.049+13፤
 ራእ12+12
 96+12
 መዝ65+13፤
 አ.044+23፤
 55+12፤
 ሕዝ17+24
 96+13
 መዝ7+11፤
 86+11፤
 ሐሥ17+31፤
 ራእ19+11
 97+1 ዘ015+18፤
 አስ10+1፤
 መዝ93+1፤
 96+10፤11፤
 99+1፤
 አ.024+23፤ 52+7
 97+2 ዘ019+9፤
 አ.122+14፤
 መዝ89+14
 97+3
 2400+22+9፤
 አ.09+19፤
 437+10፤
 አ.ላ1+19፤ 2+3፤

ያድርጉ።
 2ደመናና ጥቅጥቅ ያለ ጭጋ በዙሪያው
 አለ፤
 ጽድቅና ፍትሕ የዙፋኑ መውረት
 ናቸው።
 3አላት በፊቱ ይሄዳል፤
 በዙሪያው ያሉትንም ጠላቶቹን
 ይፈጽል።
 4መብረቁ ዓለምን አበራ፤
 ምድርም አይታ ተንቀጠቀጠች።
 5ተራሮች በእግዚአብሔር ፊት፤
 በምድርም ሁሉ ጌታ ፊት እንደ ሰም
 ቀለጡ።
 6ሰማያት ጽድቁን ያውጃሉ፤
 ሕዝቦችም ሁሉ ክብሩን ያያሉ።
 7ለተቀረጸ ምስል የሚሰግዱ፤
 በጣዖታትም የሚመኩ ሁሉ ይፈሩ፤
 እናንተ አማልክት ሁሉ፤ ለእርሱ
 ሰገዱ።
 8እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለ ፍርድህ፤
 ጽኑን ሰምታ ደስ አላት፤
 የይሁዳም ሴት ልጆች ሐሄት
 አደረጉ።
 9እግዚአብሔር ሆይ፤ እንተ በምድር
 ሁሉ ላይ ልዑል ነህና፤
 ከእማልክትም ሁሉ በላይ እጅግ ከፍ
 ያለህ ነህ።
 10እግዚአብሔርን የምትወዱ ክፋትን ጥሉ፤
 እርሱ የታማኞቹን ነፍስ
 ይጠብቃልና፤
 ከዐመፀኞችም እጅ ይታደጋቸዋል።
 11ብርሃን ለጻድቃን፤
 ሐሄትም ለባቸው ለቀና ወጣ።
 12እናንተ ጻድቃን በእግዚአብሔር ደስ
 ይበላችሁ፤
 ቅዱስ ስሙንም አመስግኑ።
 97+3 ዕ33+5 97+4 2400+22+8፤ አ.136+30፤
 መዝ18+7፤ 104+32፤ ራእ6+12 97+5 አ.ላ3+11፤
 መዝ22+14፤ 46+2፤6 97+6 መዝ19+1፤ 50+6፤ 98+2
 97+7 ዘ012+12፤ ዘሌ 26+1፤ ዘ85+8፤ መዝ16+4፤
 አ.042+17፤ አ.ር10+14፤ ዕብ+6 97+8 መዝ9+2፤
 48+11 97+9 አ.134+29፤ መዝ7+8፤ 47+9
 97+10 አ.128+28፤ መዝ31+23፤ 34+7፤ 37+28+40፤
 145+20፤ ምላ2+8፤ አ.ር15+21፤ 20+13፤ 433+28፤
 6+16፤ አ.ሞ5+15፤ ሮሚ12+9 97+11 አ.122+28፤
 መዝ7+10፤ 11+5 97+12 አ.122+19፤ ዘ03+15፤
 መዝ99+3፤ 104+34፤ አ.041+16፤ ፊል4+4

ለሕዝቦች ሁሉ ወንጌልን መስበክ ነው (ማቴ 28+19
 እና ማጠ ይመ)።
 97+1 እግዚአብሔር ነገሠ፤ ይህ መዝሙር
 የእግዚአብሔርን መንግሥት አራት ገጽታዎች ይገልጻል፤
 ይኸውም ጽድቅና ፍትሕ የዙፋኑ መሠረት መሆናቸውን
 (ቀ 2)፤ በምድር ሁሉ ላይ ያለው የገዢነት ሥልጣንን
 (ቀ 1-6፡9)፤ በሕዝቦች አማልክት ላይ ያለውን ድል
 አድርጊነት (ቀ 7)፤ ይህን ሁሉ ተከታሎ የሚመጣውንም
 የጻድቃን ደስታ ነው (ቀ 8-12)። ክርስቶስ በመጨረሻ
 እንደሚገለጥና በታሪክ መጨረሻ ዘመንም በዓለም ላይ
 መንግሥቱ እንደሚዘረጋ ይተነሳል (ራእ 19-22)፤
 ይህም ቤዛትን ባገኘት ዘንድ ታላቅ ደስታን ያመጣል
 (ከኢሳ 25+9፤ ከራእ 11+15-17፤ 18+20፤ 19+1-3 ጋር
 ይገናኛል)።

97+10 እግዚአብሔርን የምትወዱ ክፋትን
 ጥሉ፤ ጌታን እንወዳለን የሚሉ ሁሉ በምድር ላይ ሳሉ
 ክፋትን በጠሉት ልክ ይመዘናሉ። በእውነት ጸግመኛ
 የተወለደ፤ ከክርስቶስ ጋር አንድ መሆንን ያገኘ፤
 የመንፈስ ቅዱስም ማደሪያ የሆነ አማኝ፤ እግዚአብሔር
 የሚወደውን ይወዳል፤ እርሱ የሚጠላውንም ይጠላል።
 በዓለም ላይ በሚታዩት ክፋት፤ ጭካኔና ፈሪህ
 እግዚአብሔር አልባነት ላይ እንቁጣ ዘንድ አስፈላጊ
 ነው። በክፉው አማካይነት ስለሚጠፋው ሕይወትም
 ማዘን አለብን፤ ከዚህም በላይ ገጠኦችና ኢግብረገባዊነት
 በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ችላ ሲባሉ፤ ሐዘን ውስጥ
 እንገባ ዘንድ አስፈላጊ ነው (1ቆሮ 5+2 እና ማጠ፤
 ዕብ 1+9 እና ማጠ ይመ)።

መዝሙር 98

የዓለም ሁሉ ጻፍኛ

መዝሙር

† ¹ለእግዚአብሔር አዲስ ዝማሬ አቅርቦብ
እርሱ ድንቅ ነገሮችን አድርጎአልና፤
ቀኝ እጁን ቅዱስ ክንዱም፤
ማዳንን አድርገውለታል።

²እግዚአብሔር ማዳንን አሳወቀ፤
ጽድቁንም በሕዝቦች ፊት ገለጠ።

³ለእስራኤል ቤት ምሕረቱን፤
ታማኝነቱንም አሰበ፤
የምድር ዳርቻዎችም ሁሉ፤
የአምላካችን ማዳንን አዩ።

⁴ምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፤
ውዳሴን አፍልቁ፤ በደስታና
በዝማሬ አመስግኑ፤

⁵ለእግዚአብሔር በገና ደርድሩለት፤
በበገናና በዝማሬ ድምፅ ዘምሩለት፤

⁶በእንቢልታና በመለከት ድምፅ፤
በንጉሡ ለእግዚአብሔር ፊት እልል በሉ።

⁷ባሕርና በውስጡ ያለው ሁሉ፤
ዓለምና የሚኖሩባትም ሁሉ
ያስገምግሙ።

⁸ወንዞች በእጃቸው ያጨብዳቸው
ተራሮችም በአንድነት ይዘምሩ፤

⁹እነዚህ ለእግዚአብሔር ፊት ይዘምሩ፤
እርሱ በምድር ላይ ሊፈርድ
ይመጣልና፤

በዓለም ላይ በጽድቅ፤
በሕዝቦችም ላይ በእውነት
ይበይድል።

98+1 ዘ015+1:6፤
ኢሰ4+24፤
ኢዮ40+9፤
መዝ30+4፤
44+31 96+1:3፤
ኢሳ12+5፤ 51+9፤
52+10፤ 53+1፤
59+16፤ 63+5፤
ሉቃ1+5፤
98+2 መዝ67+2፤
97+6፤
ኢሳ52+10፤
ሉቃ3+6፤
98+3 ዘ49+10፤
1ዜ516+15፤
መዝ48+10፤
50+23፤
98+4 መዝ20+5፤
ኢሳ12+6፤
44+23፤ 52+9፤
54+1፤ 55+12፤
98+5 መዝ33+2፤
92+3፤ 147+7፤
ኢሳ51+3፤
98+6 ዘ019+13፤
ዘጉ10+2፤
2ላሙ6+15፤
መዝ2+6፤ 20+5፤
47+7፤ 100+1፤
ኢሳ12+6፤
98+7 መዝ24+1፤
93+3፤
98+8 2ኃ11+12፤
መዝ148+9፤
ኢሳ44+23፤
55+12፤
98+9 መዝ96+10፤

99+1 ዘ015+14፤
25+22፤
2ላሙ6+2፤
1ዜ516+30:31፤
መዝ97+1፤
99+2 ዘ015+1፤
መዝ2+6፤ 46+10፤
48+1፤ 97+9፤
113+4፤ 148+13፤
99+3 ዘ015+11፤
ዘሌ11+44፤

መዝሙር 99

ጻድቅና ቅዱስ አምላክ

¹እግዚአብሔር ነገሡ፤
ሕዝቦች ይንቀጥቁጡ፤
በኪራቤል ላይ በዙፋን ተቀምጦአል፤
ምድር ትናወጥ።

²እግዚአብሔር በጽኑነት ታላቅ ነው፤
ከሕዝቦችም ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ
ብሎአል።

³ታላቁንና አስፈሪውን ስምህን ይወድሱ፤
እርሱ ቅዱስ ነው።

⁴ፍትሕን የምትወድ፤ ኀያል ንጉሥ ሆይ፤
አንተ ትክክለኝነትን መሠረትህ፤
ፍትሕንና ቅንነትንም፤
ለያዕቆብ አደረገህ።

⁵አምላካችን እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ
አድርጉት፤
በእግሩ መርገሞ ስገዱ፤
እርሱ ቅዱስ ነውና ።

⁶ሙሴና አሮን ካህናቱ ከሆኑት መካከል
ነበሩ፤
ሳሙኤልም ስሙን ከጠሩት መካከል
አንዱ ነበረ፤

እነርሱ ወደ እግዚአብሔር ተጣሩ፤
እርሱም መለሰላቸው።

ኸደምና ዐምድ ውስጥ ተናገራቸው፤
እነርሱም ሥርዐቱንና የሰጣቸውን
ድንጋጌ ጠበቁ።

⁸እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤
አንተ መለሰህላቸው፤
ጥፋታቸውንም ብትበቀልም እንኳ፤

99+3 መዝ30+4፤ 33+21፤ 76+1፤ 97+12፤ 103+1፤
106+47፤ 111+10፤ 145+21፤ 148+5፤ ራእ4+8 99+4
ዘፍ18+19፤ 15ገ10+9፤ መዝ2+6፤ 98+9፤ ራእ15+3
99+5 ዘ015+2 99+6 ዘ024+6፤ 28+1፤ 1ሳሙ7+5፤
መዝ4+3፤ 91+15 99+7 ዘ013+21፤ 19+9፤ ዘጉ11+25
99+8 ዘ022+27፤ ዘሌ 26+18፤ ዘጉ14+20
--99+8 ወይም የተፈጸመባቸውን በደል ማለት ነው።

98+1 አዲስ ዝማሬ፤ ይህ መዝሙር የጌታ
ድል አድራጊነትና ለዓለም የቸረው ድንቅ ለእስራኤል
ና ለሕዝቦች ሁሉ እንዲታወቅ በመደረጉ የተነሣ፤
የቀረበ ትንቢትዋ የውዳሴ መዝሙር ነው (ቀ 1-3)።
፤ ይህም ትንቢት በምግብ ቅዱስ በአማኞች ላይ
በመውረዱና የመንፈስን ኀያል ገንዘብ ያደረገ ወንጌል
በመሠራጨቱ ተፈጻሚነት በማግኘት ላይ ይገኛል
(ሐሥ 1+8፤ 2+4)።

98+9 እርሱ በምድር ላይ ሊፈርድ
ይመጣልና፤ ይህ ጥቅስ ጌታ በዓለም ላይ ሊፈርድ
(ራእ 19+22)፤ ነጠላነትንና ሐዘንን ሊያስወግድ፤
ሰማይትንና ምድርን ሊያድስ በሚመለስበት ጊዜ
የመጨረሻ ተፈጻሚነቱን ያገኛል። ክርስቶስ ምድርን
በጽድቅና በፍትሕ ሲገዛ፤ ተፈጥሮ ራሷም የመጨረሻው
ቤዛነት ተካፋይ ስትሆን፤ ሐሜት ታደርጋለች
(ኢሳ 55+12-13፤ ሮሜ 8+19-22)።

99+3 ታላቁንና አስፈሪውን ስምህን ... እርሱ
ቅዱስ ነው፤ እግዚአብሔር አምላክ አስፈሪና ቅዱስ
ነው፤ ስሙ እንኳን ሳይቀር በታላቅ ፍርሀትና አክብሮት
መወሰን ይኖርበታል። እግዚአብሔር ምንጊዜም ቢሆን

እንደ ቀላል ነገር ተደርጎ መታየት አይኖርበትም፤
በብርታት፤ በፍትሕ፤ በንጽሕናና በታላቅነት ከሰው ዘር
እጅግ ላቅ ብሎ በዙፋኑ ላይ ይገኛልና። እግዚአብሔርን
መውደድና መፍራት አለብን (ቀ 1-3)። እንደ
ዓለማዊና ስሙን በከንቱ ከመጥራትና ከማወቅነት
መጠንቀቅ አለብን (ዘ0 20+7 እና ማብ፤ ማቴ 6+9
እና ማብ ይመ)።

99+6 ወደ እግዚአብሔር ተጣሩ፤ እርሱም
መለሰላቸው፤ እግዚአብሔር ቅዱስና መክብር ያለበት
ቢሆንም እንኳ (ቀ 1-2)፤ በጌታ አያሱስ ክርስቶስ ወደ
እኛ መጥቶአል። የእኛን ኅብረት ይፈልጋል፤ የሕዝቡንም
ጸሎት በመስማትና በመመለስ ሐሜት ያደርጋል። ሙሴ፤
አሮንና ሳሙኤል በምልጃ ጸሎታቸው፤ ከእግዚአብሔር
ጋር የተለዩ ግንኙነት ከነበራቸው ሰዎች መካከል በስም
ተጠቅሰዋል።

99+8 ጥፋታቸውን ብትበቀልም እንኳ ይቅር
የምትላቸው አምላክ ነህ፤ እግዚአብሔር አንድን
ግለሰብ በአንድ ጊዜ ማለትም የተለዩ የጊዜ ርቀት
ሳያስፈልገው፤ በዚያኑ ጊዜ ይቅር ማለትና መቅጣት
ይችላል። ከእግዚአብሔር ጋር ወደነበረን ግንኙነት

አንተ ይቅር የምትላቸው ስምዓክ ነህ።
 ስምዓክንን እግዚአብሔርን ክፍ ክፍ
 አድርጉት፤
 በቅዱስ ተራራውም ላይ ሰገዱ፤
 ስምዓክንን እግዚአብሔር ቅዱስ ነውና።

መዝሙር 100

እግዚአብሔርን ለማመስገን የቀረበ
 ግብዣ

የምስጋና መዝሙር

1 ምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፤
 2 እግዚአብሔርን በደስታ አገልግሉት፤
 በፍሰሳ ዝማሬ ፊቱ ቅረቡ።
 3 እግዚአብሔር ስምዓክ መሆኑን ዕውቁ፤
 እርሱ ፈጠረን፤ እኛም የእርሱ ነን፤
 እኛ ሕዝቡ የማሰማሪያው በጎች ነን።
 4 በምስጋና ወደ ደጆች፤
 በውዳሴም ወደ አደባባዮች ግዙ፤
 አመስግኑት፤ ስሙንም ባርኩ፤
 5 እግዚአብሔር ቸር፤ ምሕረቱም ለዘላለም
 ነውና፤
 ታማኝነቱም ከትውልድ እስከ
 ትውልድ ነው።

መዝሙር 101

ትክክለኛ አስተዳደር

የዳዊት መዝሙር

1 ስለ ምሕረጁ ስለ ፍትሕ እዘምራለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ለአንተ
 በምስጋና እቀኛለሁ።
 2 እንከን የማይገኝባትን መንገድ አጥብቂ

100+1 መዝ98+6
 100+2 ዘ910+12፤
 መዝ95+2
 100+3
 2ሳሙ24+17፤
 1፡718+2፤
 ኢዮ10+3፤
 መዝ46+10፤
 74+1፤ 79+13፤
 ኢሳ19+25፤
 63+8፤ 17-19፤
 64+9
 100+4
 መዝ42+4፤ 96+8፤
 116+17
 100+5
 1ዜና16+34፤
 ዕዝ3+11፤
 መዝ106+1፤
 108+4፤ 119+90
 101+1
 መዝ33+1፤
 51+14፤ 89+1፤
 145+7
 101+2 ዘፍ17+1፤
 1፡73+14፤
 6ሐ1+10
 101+3 መዝ5+5፤
 ኤር16+18፤
 ሕዝ11+21፤
 ሆሉ9+10
 101+4 ምሳ3+32፤
 6፤ 16-19፤ 11+20
 101+5 ዘዕ20+16፤
 ዘሌ19+16፤
 መዝ10+5
 101+6 ቀ*2፤
 መዝ119+1
 101+8
 2ሳሙ3+39፤
 መዝ5+3፤ 46+4፤
 75+10፤ 118+10-
 12፤ ኤር21+12

እይዛለሁ፤

አንተ ወደ እኔ የምትመጣው መቼ
 ነው?

በቤቴ ውስጥ፤

በንጹሕ ልብ እመላለሳለሁ።

3 በዐይኔ ፊት፤

ክፉ ነገር አላኖርም።

የከላዲዎችን ሥራ እጠላለሁ፤

ከእኔም ጋር አይጣበቅም።

4 ጠማማ ልብ ከእኔ ይርቃል፤

ለክፋትም ዕውቅና አልሰጥም።

5 ባልንጀራውን በስወር የሚያማውን፤

አጠፋዋለሁ፤

ትዕቢተኛ ዐይንና ኩራተኛ ልብ ያለውን፤

እርሱን አልታገሠውም።

6 ከእኔ ጋር ይኖሩ ዘንድ፤

ዐይኖቼ በምድሪቱ ታማኞች ላይ

ናቸው፤

በንጽሕና መንገድ የሚሄድ፤

እርሱ ያገለግላል።

7 እታላይ የሆነ ማንም ሰው፤

በቤቴ ውስጥ አይኖርም፤

ሐሰትን የሚናገር፤

በፊቱ ቀና ብሎ አይቆምም።

8 በምድሪቱ ላይ ያሉትን ክፉዎች ሁሉ፤

በየማላዳው አጠፋቸዋለሁ፤

ክፉ አድራጊዎችንም ሁሉ፤

እግዚአብሔር ከተማ

እደመስሳቸዋለሁ።

በመመለሳችንና በፈጸምነውም ገጠአት ምክንያት
 እየተቀበልነው ባለው ዋጋ መካከል ለይተን ማየት
 ይኖርብናል (2ሳሙ 12+13 እና ማብ፤ 1ዜና 21+14
 እና ማብ ይመ)።
 100+2 በፍሰሳ ዝማሬ ፊቱ ቅረቡ፤ በግልና
 በነብረት የሚዘመር ዝማሬ በሐሄትና ህልምቱን ልብ
 በማለት በመጀመሪያ ደረጃ ለእግዚአብሔር መቅረብ
 አለበት (ቀ* 1)። በመዝሙር እርሱ እንደ ፈጠ
 ረንና እንደ ተባዘን፤ በዚህም የተነሣ የእርሱ ሕዝብ
 እንደሆነ፤ እርሱም እረኞችን እንደ ሆነ ገልጾታውሳለን
 (ቀ* 3)። ለዘላለም ስለሚዘልቀው ፍቅሩና ታማኝነቱ
 እንዘምራለን (ቀ* 5 ኤፌ 19 እና ማብ ይመ)።
 101+1 ምሕረትና ... ፍትሕ፤ የእስራኤል ንጉሥ
 እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለመግዛት ከፈለገ ምን ዐይነት
 ልብ እንደሚያስፈልገው፤ ይህ መዝሙር ሥዕላዊ በሆነ
 መልክ ገልጦ ያሳያል። በዚህ መዝሙር ላይ የተገለጠው
 የልብ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን
 የሚያስተዳድሩትን አገልጋዮችንም ይመለከታል
 (ከሐሥ 20+28፤ 24+16 ጋር ይነጻጽሩ)።
 101+2 በቤቴ ውስጥ፤ ቨንጽሕ ልብ
 እመላለሳለሁ፤ ታማኝ አማኞች ስቢታቸው ወስጥ
 እግዚአብሔርን ማስደሰትን ከሁሉም አብልጠው ቅድሚያ
 ይሰጡታል። እውነተኛ ፈሪህ እግዚአብሔር በቅድሚያ
 መታየትና መጸበር ያለበት በቤተ ሰብ ባለ ኅብረት

ነው። የልባችን ዐላማና አቅጣጫ አቅፎ መያዝ ያለበት
 የሚከተሉትን ነው፤ እግዚአብሔርን በጸሎት መሻት፤
 ቃሉን ማጥናት፤ የቤተ ሰብ የጽሞና ጊዜን በመመደብ
 አክብሮ መያዝ፤ ለቤተሰቦቻችን አባላት ፍቅርንና
 እንክብካቤን ማባደት፤ ያለነቀፋ መመላለስን፤ ዐይኖችን
 ከፋውን እንዲጠየቁ ማድረግ (የሚቀጥለውን ማብራሪያ
 ይመልከቱ) ።
 101+3 በዐይኔ ፊት ክፉ ነገር አላኖርም፤
 በዘመናችን ፈሪህ እግዚአብሔር የሌላቸው ዐይኖቻቸው
 ኢግብረገባዊ በሆኑ ነገሮች፤ በክፋት፤ በጭካኔ፤
 በዐመፅ፤ ወሲባዊ ግንኙነትን በማየትና በማንኛውም
 ዐይነት ክፋት እንዲያተኩሩ በማድረግ፤ ትክክለኛ
 ባልሆነ ደስታ ፍትወታቸውንና ፍላጎታቸውን በማርካት
 ረገድ ተጠምደው ይገኛሉ። በቴሌቪዥን፤ በፊልም፤
 በቪዲዮ፤ በመጻሕፍትና በመጽሐፋች አማካይነት
 ሰዎች ገለቦ የተገለጹትን ክፋት ሁሉ ማየት ይቻላል።
 ነገር ግን ለእግዚአብሔርና ለጽድቅ ፈላቸውን
 አሳልፈው የሰጡት ክፋትን ይጠላሉ፤ ከአጠገባቸውም
 ያስወግዳሉ (97+10 እና ማብ ይመ)፤ የራሳቸውንም
 ሆነ የቤተ ሰባቸውን ዐይኖች በመካከል መንፈስ ቅዱስን
 የማያስደስተውን ወይም የሚያሳዝኑትን ነገር ከፈታቸው
 አያደርጉም (የቀደመውን ማብራሪያ እንዲሁም
 ሮሜ 1+32 እና ማብ ይመ)።

መዝሙር 102

በክፉ ጊዜ የቀረበ ጸሎት

ባዘነና ልመናውን በእግዚአብሔር ፊት ባፈለሰ ጊዜ፣ የተጨነቀ ሰው ጸሎት

1 እግዚአብሔር ሆይ! ጸሎቴን ስማይገባኝ
ጨኩኔም ወደ ጸንተ ይድረሰ።

2 በመከራዬ ቀን፤
ፊትህን ከእኔ አትሰውር፤

ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል፤
በጠራሁህ ቀን ፈጥነህ መልሰልኝ።

3 ዘመኔ እንደ ጢስ ተኖ አልቆክልኩም፤
ዐጥንቶቼም እንደ ማንደጃ ግለዋል።

4 ልቤ ሞግ እንደ መታው ሣር ደርቆአል፤
እህል መብላትም ዘንግቻለሁ።

5 ዝጩኸቴ ድምፅ የተነሣ፤
ዐጥንቴ ከቂዳዬ ጋር ተጣበቀ።

6 የምድረ በጻ ርእሴም መሰላሁ፤
በፍርስራሽ መካከል እንጻለ ጉጉጉት

ሆንሁ።
7 ያለ እንቅልፍ አድራለሁ፤
በቤቴ ጉልላት ላይ እንጻለ ብቸኛ

ወፍ ሆንሁ።
8 ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ ይዘልፉኛል፤
የሚያክፋኝም ሰሜን እንደ

ርግማን ቈጥረውታል።
9 ዐመድ እንደ እህል ቅሚአለሁና፤
መጠጤንም ከእንባ ጋር ቀላቅያለሁ።

10 ከቀጣህና ከመፃትህ የተነሣ፤
ወደ ላይ አንሥተኸኝ የነበርሁትን

መልሰህ ጣልኸኝ።
11 ዘመናቸው እንደ ምሽት ጥላ ናቸው፤
እኔም እንደ ሣር ደርቆአለሁ።

12 እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ግን ለዘላለም
በዙፋኔህ ተቀምጠሃል፤

ስምህም ከትውልድ እስከ ትውልድ
ይኖራል።

13 ትነሣለህ፤ ጽዮንንም በርሳራ ላይ ዐይን
ታያለህ፤

ለእርሷ በነገሩህን የምታሳይበት
ዘመን ነውና፤

የተወሰነውም ጊዜ ደርሶአል።
14 አገልጋዮችህ በድንጋዬ ደስ ይሳኛሉ፤
ለዐፈሯም ይሳሳሉ።

15 ሕዝቦች የእግዚአብሔርን ስም፤
የምድርም ነገሥታት ሁሉ ክብርህን

102+1 102+23+
መዝ4+1
102+2
25ገ19+16+
መዝ22+24+
31+23 88+2
102+3
መዝ37+20+
ሰቀ1+13+
ያ04+14
102+4
1ጣሙ1+7+
ሰዝ10+6+
አ.ዮ33+20+
መዝ37+2+
90+5-6
102+5 መዝ6+6
102+6
ዘ814+15-17+
አ.ዮ30+29+
አ.034+11+
ሰፍ2+14
102+7
መዝ38+11+
77+4
102+8 102+28+
መዝ31+11+
42+10+
አ.065+15+
አ.ር24+9+
25+18+ 42+18+
44+12+
ሕዝ14+8+
ዘ8+13+
ሉቃ22+63-65+
23+35-37
102+9 መዝ6+6+
42+3+ 80+5+
አ.044+20
102+10
መዝ7+11+ 38+3
102+11
1ዜና29+15+
አ.ዮ8+12+ 14+2+
መዝ39+6+
ያ01+10
102+12
ዘ03+15+ 15+18+
መዝ135+13+
አ.055+13+
63+12
102+13 102+10+
ዘ832+36+
1ገ03+26+
መዝ44+26+
77+7+ 119+126+
አ.054+8+ 60+10+
ጃ78+19+ 1010+6+
ሐሥ1+7

ይፈራሉ።
16 እግዚአብሔር ጽዮንን መልሶ
ይሠራታልና፤
በክብሩም ይገለጻል።
17 እርሱ ወደ ትግረኞች ጽሎት
ይመለከታል፤
ልመናቸውንም አይንቅም።
18 ወደ ፊት የሚፈጠር ሕዝብ
እግዚአብሔርን ያወድስ ዘንድ፤
ይህ ለመጨው ትውልድ እንዲህ
ተብሎ ይጻፍ፤
19 “እግዚአብሔር በክፍታ ላይ ካለው
መቅደሱ ወደ ታች
ተመልክቶአልና፤
ከሰማይም ሆኖ ምድርን አይቶአል፤
20 ይኸውም የእስረኞችን ጨኸት ይሰማ
ዘንድ፤
ሞት የተፈረደባቸውንም ያድን
ዘንድ ነው።”
21 ስለዚህ የእግዚአብሔር ስም በጽዮን፤
ምስጋናውም በኢየሩሳሌም
ይታወጃል፤
22 ይህም፤ ሕዝቦችና መንግሥታት፤
እግዚአብሔርን ለማምለክ በእንድንት
ሲሰበሰቡ ይሆናል።
23 ብርታቴን መንገድ ላይ ቀጨው፤
ዕድሜዬንም ባጭፋ አስቀረው።
24 እኔም እንዲህ አልሁ፤
“እምላኬ ሆይ! በዘመኔ እነፋሴታ
ከመናትህ ከትውልድ እስከ ትውልድ
ይኖራሉ።
25 አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ፤
ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው።
26 እነርሱ ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ጸንተህ
ትኖራለህ፤
ሁላቸው እንደ ልብስ ያረጃሉ፤
102+15 1ገ78+43+ መዝ67+7+ 76+12+ 138+4+
148+11+ አ.02+2 102+16 መዝ8+1+ 51+18+
አ.060+1-2 102+17 1ገ78+29+ መዝ4+1+ 6+9
102+18 መዝ22+31+ ሮጳ4+24 102+19 መዝ53+2
102+20 መዝ68+6+ ሉቃ4+19 102+21 መዝ9+14+
22+22 102+22 መዝ22+27+ አ.049+22-23+
ዘ8+20-23 102+23 መዝ39+5 102+24 ዘፍ21+33+
አ.ዮ36+26+ መዝ90+2 102+25 ዘፍ1+11 2ዜና2+12፤
መዝ8+3+ ሐዘ1+10-12 102+26 አ.013+10+13+ 34+4+
51+6+ ሐዘ32+8+ አ.02+10+ ግፄ24+35+ 2ዲተ3+7-
10+ ራአ20+11
“102+23 ወይም በገይሉ ብርታቴን ተጨው

102+2 መመከራዬ ቀን፤ በሕይወት ውስጥ ታላቅ
መከራ ሲያጋጥም፤ ሁሉም ነገር ያለበት ሁኔታ እንጉል
ሲመስል፤ እኛም ሁኔታውን ለመለወጥ የማንችል
ዐቅመቢሶች መሆናችን ሲሰማን፤ ብቸኛ ተስፋችን
እግዚአብሔርን መጥራትና ሕይወታችንንና ያለንበትን
ሁኔታ በእጁ አሳልፎ መስጠት ነው (ከ39፡12፤ ከ54፡2፤
ከ61፡1፤ ከ64፡1 ጋር ያነጻጽሩ)። መዝሙረኛው ይህን
ያደረገው ምሕራብን በመገኘት ወደ ጌታ በመጨረሻና
አርሶ ጣልቃ እንዲገባ በመለመን ነው። እግዚአብሔር
እንደማይተውና ጸሎቴን እንደሚሰማውም ሙሉ
እምነት አለው።

102+25 አንተ ... መሠረትህ፤ በዕብ1+10-12
ላይ የተጠቀሱት እነዚህ ጥቅሶች መዝሙረኛው
ያለፈበት የመከራ ሕይወት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ
ያለፈበት መሆኑንም ያመለክታሉ (ፋ 1-11)፤
ከፋ 12-28 ያለው ክፍል በምድር ላይ ስለ ጌታ
መንግሥት፤ ፍጥረትን ሲፈጥር ያደረገውን ክንውንና ስለ
ዘላለማዊነቱ ይገልጻል። (ልብስን የመተዋዋሪ ተምሳሌት
እንደሚያሳየው ሁሉ) ልብስን ሰማይና ምድር በእጁ
ሰማይናምድር መተካትን ያመለክታል። እግዚአብሔር ግን
አይለወጥም፤ እርሱ ምን ጊዜም ቢሆን ያው ነው።

እንደ መጥናጸፊያም ትሰውጣቸዋለህ፤
እነርሱም ወዲያ ይጣላሉ።
27 እንተ ግን ያው እንተ ነህ፤
ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም።
28 የአገልጋዮችህ ልጆች ተደላድለው
ይኖራሉ፤
በራቸውም በፊትህ ጸንቶ ይኖራል።”

መዝሙር 103

እግዚአብሔር ፍቅር ነው

የዳዊት መዝሙር

1 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ
የውስጥ ሰውነቴም ሁሉ ቅዱስ
ሰሙን ባርኪ።
2 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤
ውሴታውንም ሁሉ አትርጂ፤
3 ንጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል፤
ደዌሽንም ሁሉ የሚፈውስ፤
4 ሕይወትሽን ከጥፋት ጉድጓድ የሚያድን፤
ምሕረትንና ርኅራኄን
የሚያቀዳጅሽ፤
5 ጉልማሳነትሽም እንደ ንብር ይታደስ
ዘንድ፤
ምኞትሽን በበኑ ነገር የሚያረካ
እርሱ ነው።
6 እግዚአብሔር ለተጨቁኑ ሁሉ፤
ቅን ፍርድንና ፍትሕን
ይሰጣቸዋል።
7 መንገዱን ለመሰራ፤
ሥራውንም ለአሰራሪው ሕዝብ
አሳወቀ።

102+27
ዘ፡23+19፤
መዝ፡7፤
ዕብ13፡8፤
ያዕ1፡17
102+28
መዝ25፡13፤
69፡36፤ 89፡4
103+1
መዝ28፡6፤ 30፡4፤
104፡1
103+2 ዘ86፡12፤
መዝ77፡11፤
106፡1፤ 117፡1
103+3 ዘ815፡26፤
34፡7፤ ዌ43፡13፤
1፡ጥ2፡24፤
1፡ሐ1፡9
103+4 መዝ8፡5፤
23፡6፤ 34፡22፤
56፡13፤ ሉ443፡1
103+5 ዘ819፡4፤
ሉ፡33፡25፤
መዝ90፡14፤
104፡28፤
119፡25፡93፤
2፡ፋ፡4፡16
103+6 መዝ9፡8፤
65፡5፤ 74፡21፤
ሉ9፡7፤
ሉቃ4፡19
103+7 ዘ833፡13፤
መዝ99፡7፤
106፡22፤ 147፡19

103+8 ዘ822፡27፤
መዝ86፡15፤
ሚክ7፡18-19፤
ያዕ5፡11
103+9 መዝ30፡5፤
79፡5፤ ሉ457፡16፤

8 እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ፤
ለቀጣዩ የዘገየ፤ ፍቅሩም የበዘ ነው።
9 እርሱ ሁልጊዜ በደልን አይከታተልም፤
በዘላለምም አይቁጣም።
10 እንደ ንጢአታችን አልመለሰልንም፤
እንደ በደላችንም አልከፈለንም።
11 ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፤
እንዲሁለሚፈሩት ምሕረቱ ታላቅ
ኖት።
12 ሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ፤
መተላለፋችንን በዚያው መጠን
ከእኛ አሰወገደ።
13 አባት ለልጆቹ እንደሚራራ፤
እግዚአብሔር ለሚፈሩት እንዲሁ
ይራራል።
14 እርሱ አፈጣጠራችንን ያውቃልና፤
ትቢያ መሆናችንንም ያስባል።
15 ሰው እኮ ዘመኑ እንደ ሣር ነው፤
እንደ ዱር አበባ ያቁጠቀጣል፤
16 ነፍሱ በነፈሰበት ጊዜ ግን ድራሹ
ይጠፋል፤
ምልክቱም በቦታው አይገኝም።
17 የእግዚአብሔር ምሕረት ግን፤
ከዘላለም እስከ ዘላለም በሚፈሩት
ላይ ነው፤

103+9 ኤር3፡5፤12፤ ሚክ7፡18 103+10 ዕፃ9፡13፤
ሮሜ26፡23 103+11 2ዜ56፡31፤ መዝ13፡5፤ 57፡10፤
100፡5፤ 106፡45፤ 117፡2፤ ሰፋ3፡22፤ ኤፈ3፡18
103+12 2ሳሙ፡12፤13፤ ሮሜ4፡7፤ ኤፈ2፡5
103+13 ሚላ3፡17፤ 1፡ሐ3፡1 103+14 ዘፍ2፡7፤
መዝ119፡73፤ 139፡13-15፤ 146፡4፤ ኢሳ29፡16
103+15 ሉ፡14፡2፤ መዝ37፡2፤ 90፡5፤ 102፡11፤
ኢሳ40፡6፤ ያዕ1፡10 103+16 ሉ፡7፡8፤ ኢሳ40፡7፤
ሐፄ1፡9 103+17 ዘፍ48፡11፤ ዕፃ9፡12

103+1 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤ ይህ
መዝሙር እግዚአብሔር አማኝ ለሆኑት የኪዳን ወገኖች
ሰላደረገላቸው ቸርታ፤ ስለ ለገላቸው ስጦታ ለእርሱ
የሚቀርበውን ምስጋናና ውዳሴ ይገልጻል፤ እግዚአብሔር
ያደረገልንን ቸርታ ከቶ መዝጋት የለብንም
(ከዘፄ 8፡12-14፤ ከ2ዜ5 32፡25 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ወይም
በመንፈስ ቅዱስ በኩል ስላፈሰሰልን ባርኩት ሳናመስግን
መቅረት የለብንም (የሚቀጥለውን ማብ ይመ፤
ከሐሥ 2፡38-39፤ 9፡17-18 ጋር ያነጻጽሩ፤ ዮሐ 14፡16
እና ማብ ይመ።)
103+3 ይቅር የሚል ... የሚፈውስ፤ የአጻም
በገጠአት መውደቅ ዓለም ሁሉ በገጠ አት፤ በሕመምና
በሞት ውስጥ እንዲያልፍ አደረገ፤ አጻም ካደረሰው
የገጠአት መዘዝ ጋር በማነጻጸርም መዝሙረኛው
እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያደረገውን ባርከት ይዘረዝራል፤
ይህም ዝርዝር የገጠአታችን ይቅርታ፤ ከሕመማችን
ፊውስ ማግኘትና የቤዛትና የዘላለም ሕይወት ስጦታ
ነው። የገጠአት ይቅርታ ከእግዚአብሔር መቀበል
የምንችለው የመጀመሪያውና እጅግ አስፈላጊ የሆነው
ስጦታ ነው፤ በዚህም አማካይነት በእግዚአብሔር ዘንድ
ወደሚገኘው ቦታችን ተመልሰን ገብተናል፤ ከጥፋትም
ተቤዥተናል (ፋ 4)። ንጢአትና ሰይጣኝ ከመጡበት
ሕመም ፊውስ ማግኘትም፤ እግዚአብሔር ለሕዝቡ
የለገሰው ድነት አካል ነው (ያዕ 5፡15-16 እና ማብ፤
በገጽ 1433 ላይ፤ “መለኮታዊ ፈውስ” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)።

103+13 ለሚፈሩት እንዲሁ ይራራል፤
እግዚአብሔር በእውነት ለሚፈሩት ርኅራኄ ያደርጋል።
እግዚአብሔርን መፍራት ከንጢአት እንድንርቅ፤
የእግዚአብሔርን ሕግ እንድናከብር፤ የኔታን ቅርብና
ጸጋ እንድንሻ የሚገፋፋን ነው (በገጽ 291 ላይ፤
“እግዚአብሔርን መፍራት” በሚል ርእስ የቀረበውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)። እግዚአብሔር እርሱን
ለሚፈሩት የሚሰጣቸው በረከቶች የሚከተሉት ናቸው፡-
(1) ምሕረቱ፤ ፍቅሩና ይቅርታው (ፋ 11-12፤17 ይመ፤
ከኢሳ 1፡18፤ 38፡17፤ ከኤር 31፡14 ጋር ያነጻጽሩ)።
(2) አባታዊ ፍቅሩና ርኅራኄው (ፋ 13-14)፤
እና (3) ለልጆቻቸው ታማኝነቱንና በጎነቱን መግለጽ
(ፋ 17)።
103+14 እርሱ አፈጣጠራችንን ያውቃልና፤
እግዚአብሔር ለልጆቹ ይራራላቸዋል፤ ምክንያቱም
ድካማቸውንና ዐቅመቢስነታቸውን ያውቃልና። ከሁሉ
ይበልጣሉ የተባሉት ተከታዮቹ እንኳ ርኅራኄው
ያስፈልጋቸዋል። አባት ልጆቹ ሲወድቁ፤ ሲወቃዩ
ወይም እንደ አልባሌ ነገር ሲቁጠሩ እንደሚያዝን ሁሉ፤
የሰማይ አባትም ልጆቹ ጉዳት ሲደርስባቸው ያዝናል።
ችግር፤ አለመላካትና የሕይወት ትንቅንቅ ሲደርስብን፤
እግዚአብሔር ስለ ችግራችን ግድ የለውም ወይም እኛን
ለመንከባከብ ፍላጎት የለውም ብለን ማብብ የለብንም፤
ይልቀንስ ዐይኖቹ በርኅራኄ እንደሚያዩን፤ እንደ
ችግራችን ሁኔታም እንደሚረዳን ማብብ ይኖርብናል
(ከሉቃ 7፡12-13 ጋር ያነጻጽሩ)።

ጽድቄም እስከ ልጅ ልጅ ድረስ
በላያቸው ይሆናል፤
17 ቢዳኑን በሚጠብቁት ላይ፤
ትእዛዙንም ለመፈጸም በሚተጉት
ላይ ይሆናል።
18 እግዚአብሔር ዙፋኑን በሰማይ
አጽንቶአል፤
መንግሥቱም ሁሉን ትግዛለች።
20 እናንተ ለቃሉ የምትታዘዙ መላእክቱ
ትእዛዙንም የምትፈጽሙ እናንተ
ኅያላን፤
እግዚአብሔርን ባርኩ።
21 እናንተ ፈቃዱን የምትፈጽሙ
አገልጋዮቹ፤
ሰራዊቱ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን
ባርኩ።
22 እናንተ በግዛቱ ሁሉ የምትኖሩ
ፍጥረቱ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን
ባርኩ፤
ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ።

መዝሙር 104

የፍጥረት መብት
1 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ፤
እግዚአብሔር ስምዛኔ ሆይ፤ አንተ
እጅግ ታላቅ ነህ፤
ክብርንና ግርማን ለብሰሃል።
2 ብርሃንን እንደ ሸማ ተጉናጽፈሃል፤
ሰማያትንም እንደ ድንኳን መጋረጃ
ዘረጋህ፤
3 የእልፍኝህን አግዳሚ በውሆች ላይ
አኖርህ፤
ደመናትን ሠረገህ አደረግህ፤
በነፋስ ከንፍ ትሄዳለህ።
4 መላእክትህን መንፈስ
አገልጋዮችህንም የእሳት ነበልባል
ታደርጋለህ።
5 ለዘላለም እንዳትናወጥ
ምድርን በመሠረቷ ላይ አጽናሃት።
6 በጥልቁ እንደ ልብስ ሽፈንሃት፤
ውሆችም ከተራሮች በላይ ቆሙ።
7 በገሠጽሃቸው ጊዜ ግን ፈጥነው ሄዱ፤
የነጉድንድህንም ድምፅ በሰሙ ጊዜ
ሸሸ።

103+18
ዘ፡15+40
ዘ፡29+9
መዝ119+52
ዮሐ14+15
103+19
መዝ22+28
47+8 66+7
80+1 113+5
83+17
103+20 ነዐ9+6
መዝ28+6
29+1 107+25
135+7 148+8
ሉቃ2+13
ዕብ1+14
103+21
15722+19
ዘሀ7+73
103+22 ቀ1+1
መዝ19+1 67+31
104+13 145+10
150+6
104+1
ኢዮ40+10
መዝ103+22
104+2 ኢዮ9+8
37+18
መዝ18+12
19+4
ኢላ40+22
42+5 44+24
49+18
ኤር43+12
51+15 ዘክ12+1
1ጢዋ6+16
104+3 ዘ፡33+26
272+11
መዝ18+10
24+2 ኢላ19+1
አዋ9+6 ናሆ1+3
104+4 ዘ፡33+24
ጭ 2572+11
መዝ148+8
ዕብ1+7
104+5 ዘ፡31+17
1ላመ2+8
ኢዮ26+7
መዝ24+1ጠ2
102+25 121+2
104+6 ዘ፡1+2
7+19 2ጸጥ3+6
104+7 ዘ፡9+23
መዝ18+15
29+3
104+8 መዝ33+7
104+9 ዘ፡1+9

6 በተራሮች ላይ ፈሰሱ፤
ወደ ዘጋጀህላቸው ስፍራ
ወደ ሽለቆዎች፤ ወረዱ።
9 ተመልሰው ምድርን እንዳይሸፍኑ፤
አልፈውም እንዳይመጡ ድንበር
አበጀህላቸው።
10 ምንጮችን በሽለቆ ውስጥ እንዲሄዱ
አደረግህ፤
በተራሮችም መካከል ይፈላሉ፤
11 የዱር እንስሳትም ከዚያ ይጠጣሉ፤
የሜዳ አህዮችም ጥማቸውን
ይቁርጣሉ።
12 የሰማይ ወፎች ኅጂቸውን በወንዞቹ ዳር
ይሠራሉ፤
በቅርንጫፎችም መካከል
ይዘምራሉ።
13 ከላይ ከእልፍኝህ ተራሮችህን ታጠጣለህ፤
ምድርም በሥራህ ፍሬ ትረካለች።
14 ከምድር ምግብን ታወጣ ዘንድ፤
ለእንስሳት ሣርን፤
ለሰው ልጆች ሥራ ዕውቀትን
ታበቅላለህ፤
15 የሰውን ልብ ደስ የሚያስኝ ወይን፤
ፊቱን የሚያወዛ ዘይት፤
ልቡን የሚያበረታ እህል በዚህ
ይገኛል።
16 ደግሞም የእግዚአብሔር ዛፎች፤
እርሱ የተከላቸውም የሊባኖስ
ዘግባዎች ጠጥተው ይረካሉ፤
17 ወፎች ኅጂአቸውን በዚያ ይሠራሉ፤
ሽመላ በጥዶቹ ውስጥ ማደሪያ
ታገኛለች።
18 ረጃጅሙ ተራራ የዋልያ መኖሪያ፤
የዐለቱም ዋሻዎች የሽኮኮ መሸሸጊያ
ናቸው።
19 ጨረቃን የወቅቶች መለያ አደረግሃት፤
104+9 መዝ16+6 104+10 መዝ107+33 ኢላ41+18
104+11 ቀ13 ዘ፡16+12 ኢላ32+14 ኤር14+6
104+13 ቀ17 ማቴ8+20 13+32 104+13 ዘ፡26+4
መዝ135+7 147+8 ኤር10+13 አዋ9+6 ዘክ10+1
104+14 ዘ፡1+30 ኢዮ28+5 38+27 መዝ147+8
104+15 ዘ፡14+18 ዘ፡8+3 መላ9+13 መዝ23+5
92+10 ማቴ6+11 ሉቃ7+46 104+16 ዘ፡1+11
መዝ72+16 104+17 ቀ12 104+18 ዘ፡14+5
ዎላ30+26 104+19 ዘ፡1+14 መዝ19+6
104+4 መልእክተኞቹን ወይም አገልጋዮቹን

104+1 እግዚአብሔር ... አንተ እጅግ ታላቅ
ነህ፤ ይህ መዝሙር ስለ እግዚአብሔር ፍጥረት ሁሉና
ለፍጥረቱ ሁሉ ስለሚያደርገው ችሮታ የሚያወጣ ማሕሊት
ነው፤ ይህም ከእጁ ሥራ ጋር ስላለው ግንኙነት
አጽንዖት ያደርጋል፤ እግዚአብሔር በዓለም ውስጥ
አለ፤ ደግሞም ይዞታልና (በገጽ 100 ላይ) “መገባተ
እግዚአብሔር” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)። እግዚአብሔር በፍጥረት ባለም ላይ
በማከናወን ላይ ያለው ሥራ ክብሩን ያጸዳል፤
ይሁን እንጂ ከገጠኤትና ከከፋት የተነሣ የእግዚአብሔር
ፍጥረት ተበክሎአል፤ ስለዚህ ባለመዝሙሩ ክፉ
የሆኑትንና ኅጢአት የሚሠሩትን እግዚአብሔር
ከምድረ ገጽ እንዲያስወግድ በመጻለይ ይደመድማል

(ከሮሜ 8፡19-23 ጋር ያንጸጽሩ፡ ዘ፡1—2 እና
ማብራሪያዎቹን ይመ)።
104+15 የሰውን ልብ ደስ የሚያስኝ ወይን፤
ከዚህ ላይ “ወይን” ሲባል (በዕብራይስጥ “የደን”)
የሚያመለክተው ሰዎች እንዲፈላ ያደረጉትን ወይም
የፈቀዱትን ሳይሆን፤ ከተክል በቀጥታ የተገኘውን
(ቀ14) ጣፋጭ ነገር ነው። እግዚአብሔር እንደ
ፈጠረው የሚገኝ ጭማቂ ጣፋጭ ነው፤ በምግብነቱ
ሰውነትን ይነገባል፤ ለሰው ዘር አገልግሎት ይውልም
ዘንድ እግዚአብሔር የፈቀደው ነው (ከአዋ 9፡14 ጋር
ያንጸጽሩ፡ በገጽ 232 ላይ) “የወይን ጠጅ በብሉይ ኪዳን”
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

ፀሐይም የምትጠልቅበትን ጊዜ
ታውቃለች።
²⁰ ጨለማን ታመጣለህ፤ ሌሊትም ይሆናል፤
የዱር አራዊትም ሁሉ በዚህ ጊዜ
ወጥተው ይራወጣሉ።
²¹ የአንበሳ ግልገሎች ምግብ ፍለጋ
ይጮኹል፤
የሚበሉትንም ከእግዚአብሔር
ይሻሉ።
²² ፀሐይ በወጣች ጊዜም ይመለሳሉ፤
በየጉሬአቸውም ገብተው ይተኛሉ።
²³ ሰውም ወደ ሥራው ይሄዳል፤
እስኪመሸም በተግባሩ ላይ
ይሰማራል።
²⁴ እግዚአብሔር ሆይ፤ ሥራህ እንዴት
ብዙ ነው!
ሁሉን በጥበብ ሠራህ፤
ምድርም በፍጥረትህ ተሞላች።
²⁵ ይህች ባሕር ሰፊና የተንጣለለች ናት፤
ታላላቅና ታናናሽ እንስሳት፤
ሰፍር ቁጥር የሌላቸውም ነፍሳት
በውስጧ አሉ።
²⁶ መርከቦች በላይዋ ይመላለሳሉ፤
አንተ የፈጠርኸውም ሌቃታን
በውስጧ ይፈነጫል።
²⁷ ምግባቸውን በወቅቱ ትሰጣቸው ዘንድ፤
እነዚህ ሁሉ አንተን ተስፋ
ያደርጋሉ።
²⁸ በሰጠሃቸውም ጊዜ፤
አንድ ላይ ያከማቻሉ፤
እጅህንም ስቅዝረጋ፤
በመልካም ነገር ይጠግባሉ።
²⁹ ፊትህን ስትሰወር፤
በድንጋጤ ይሞላሉ፤
እስትንፋሳቸውንም ስትወስድባቸው
ይሞታሉ፤
ወደ ዐፈራቸውም ይመለሳሉ።
³⁰ መንፈሰህን ስትልክ፤
እነርሱ ይፈጠራሉ፤
የምድርንም ገጽ ታድሳለህ።
³¹ የእግዚአብሔር ክብር ለዘላለም ጸንቶ
ይኑር፤

104+20
መዝሙር 104፤
74+16፤
ኢፋ45፤7፤
አጥ5፤8፤
104+21
መዝሙር 145፤15፤
ኢል1፤20፤
አጥ3፤4፤
ማቴ6፤26፤
104+22
ኢዮ37፤8፤
104+23
ዘፍ3፤19፤
መዝሙር 19፤16፤
104+24
ዘፍ1፤31፤
መዝሙር 124፤1፤ 40፤54፤
50፤10-11፤
104+25
መዝሙር 169፤34፤
ሕዝ47፤10፤
104+26
ዘፍ1፤21፤
ኢዮ3፤8፤
40፤20፤ 41፤1፤
መዝሙር 107፤23፤
ሕዝ27፤9፤
ዮና1፤3፤
104+27
ኢዮ36፤31፤
መዝሙር 145፤15፤
147፤9፤
104+28
መዝሙር 103፤5፤
145፤16፤
ኢፋ58፤11፤
104+29
ዘፍ31፤17፤
ኢዮ7፤21፤
104+30 ዘፍ1፤2፤
104+31 ዘፍ1፤4፤
ዘፋ0፤35፤
መዝሙር 11፤
ሮሜ11፤36፤
104+32
ዘፋ19፤18፤
መዝሙር 97፤4፤ 144፤5፤
104+33 ዘፋ15፤1፤
መዝሙር 108፤1፤
104+34
መዝሙር 12፤11፤

እግዚአብሔር በሥራው ደስ
ይበለው፤
³² እርሱ ምድርን ሲመለከት፤
ትንቀጥቀጣለች፤
ተራሮችም እርሱ ሲዳስሳቸው
ይጤሳሉ።
³³ በሕይወት ላለሁ ለእግዚአብሔር
እዘምራለሁ፤
ቆሜ እስከ ሄድሁ ድረስም እምሳኬን
እወድሳለሁ።
³⁴ እኔ በእግዚአብሔር ደስ እንደሚለኝ፤
የልቤ ሐሳብ እርሱን ደስ ያሰኘው።
³⁵ ነጥአን ከምድር ገጽ ይጥፋ፤
ዐመጾችን ከእንግዲህ አይገኙ።
ነፍሱ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርክ፤
ሃሌ ሉያ።፬

መዝሙር 105

የእስራኤል ድንቅ ታሪክ
105፤1-15 ተጓ ምብ - 1ዜና 16፤8-22
¹ እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ ስሙንም ጥሩ፤
ሥራውንም በሕዝቦች መካከል
ግለው።
² ተቀናለች፤ ዘምሩለች፤
ድንቅ ሥራዎቿንም ሁሉ ተናገሩ።
³ በቅዱስ ስሙ ተንደዱ፤
እግዚአብሔርን የሚሾት ልባቸው
ይሰለው።
⁴ እግዚአብሔርንና ብርታቱን ፈልጉ፤
ፊቱንም ዘወትር ፈልጉ።
⁵ የደረጋቸውን ድንቅ ሥራዎች፤
104+34 መዝሙር 9፤2፤ 32፤11 104+35 ኢዮ7፤10፤
መዝሙር 28፤6፤ 37፤38፤ 105፤45፤ 106፤48፤
105፤1 1ዜና16፤34፤ መዝሙር 80፤18፤ 99፤6፤ 116፤13፤
ኢል2፤32፤ ሕዝ2፤21፤ 105፤2 መዝሙር 17፤1፤ 18፤49፤
27፤6፤ 30፤4፤ 33፤34፤ 59፤17፤ 71፤22፤ 75፤11፤ 96፤11፤
146፤2 105፤3 መዝሙር 89፤16 105፤4 መዝሙር 24፤6፤
105፤5 ዘፋ7፤18፤ መዝሙር 40፤5፤
^፬ 104፤35 እግዚአብሔር ይመስገን የሚሉ ትርጉሞች
አሉ፤ በሰብን ሊቃናት ትርጉም ይህ መሥመር
በመዝ 105 መጀመሪያ ላይ ይገኛል።

105+1 እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ ይህ መዝሙር
እስራኤል እግዚአብሔርን እንዲያመልኩት፤ ውዳሴ
እንዲያቀርቡለት፤ እንዲታዘዙት፤ እንዲፈልጉትም ጥሪ
ያቀርባል (ቀ 1-14)፤ ምክንያቱም ጌታ የእስራኤል
ሕዝብ ጻድቅ ሕጉን የሚጠብቁ፤ የተቀደሱ ሕዝብ
አድርጎ ለመፍጠርና ለመጠበቅ ታምራዊ በሆነ መንገድ
የግላቸውንና የጋራ ታሪካቸውን መርቶአልና (ቀ 5-45)።
መዝሙረኛው እግዚአብሔር ለሕይወታቸው ሰላደረገው
ጥበቃ ምስጋናቸውን እንዲገልጹ ቅድስቲቱን ምድር
ርስት አድርገው በመያዛቸው ሐሜት እንዲያደርጉ፤
ለእርሱና ለቃሉ ታማኝነታቸውን እንዲገልጹ ሕዝቡን
ለማነጣጠል ዐቅዷል። እንደዚሁም እኛ አማኞች እንደ
መሆናችን መጠን፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን ላይ
ያከናወነውን ታሪክ ዘወር ብለን ማየት ይኖርብናል፤
ይህን ወንድሞችን ራሱን ለእኛ ሰሰው ጌታ ምስጋና
እንድናቀርብና ይበልጥ ታማኝ አገልጋዮች እንድንሆን
መነጣጠል ይኖርብናል (ሮሜ 8፤32፤ ዝላ 7፤20)።

105+4 እግዚአብሔርንና ብርታቱን ፈልጉ፤
ጥሪ የቀረበልን የእግዚአብሔርን ሀልዎት እንድንፈልግ
ብቻ ሳይሆን፤ የጸጋውን ንይልና ብርታት እንድንሻም
ነው፤ (1) በድኑሳችን ጸንተን እንድንገኝ እግዚአብሔርን
ደስ የሚያሳኝ ሕይወት ለመኖር፤ በመንፈስ ቅዱስ ንይል
ለመመስከር ሁላችንም የመለከት ብርታት ያስፈልገናል
(ሐሥ 1፤8 እና ማብ 2፤4 እና ማብ በገጽ 1746 ላይ፤
“እምነትና ጸጋ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመልከቱ)። (2) በየዕለቱ ወደ እግዚአብሔርና
ወደ ጸጋው መመልከት ይኖርብናል፤ አለዚያ መንፈሳዊ
ድካምና ሽንፈት ያጋጥሙናል፤ ስለዚህ በሙሉ ልባችን
እርሱን ለመፈለግ (ማቴ 7፤7-8 እና ማብ ይመልከቱ ሉቃ
18፤17 እና ማብራሪያዎቹ ይመልከቱ) በሕይወታችን
የሀልዎቱንና የግደሉን ምልክት ተስፋ ለማድረግ
(ዘፋ4፤29 እና ማብ ይመልከቱ ዘፋ5፤26፤5 እና ማብ ማቴ
7፤7፤ ዕብ 11፤6 ይመልከቱ) በየዕለቱ ራሳችንን ማነቃነቅ
አለብን።

ታምራቱንና ከአፋ የወጣውን ፍርድ አስቡ፤
ጳጳሩን ተደርጎ የአብርሃም ዘርች፤
ለራሱም የመረጣችሁ የያዕቆብ ልጆች ሆይ፤ አስታውሱ።
እርሱ እግዚአብሔር ስምዛቸውን ነው፤ ፍርዱም በምድር ሁሉ ላይ ነው።
ኪዳንንና ለዘላለም፤
ያዘዘውንም ቃል እስከ ሺህ ትውልድ ያስታውሳል።
ከአብርሃም ጋር ያደረገውን ኪዳን፤
ለይስሐቅም በመሐላ የተሰጠውን ተስፋ አይረሳም።
ይህንም ለያዕቆብ ሥርዐት አድርጎ፤
ለእስራኤልም የዘላለም ኪዳን አድርጎ አጸናለት፤
እንዲህም አለ፤ “የርሱትህ ድርሻ አድርጌ፤
የከነዓንን ምድር እሰጥሃለሁ።”
በቁጥጥር አነስተኛች ሆነው ሳሉ፤
እጅግ ጥቂትና ባይተዋረች ሳሉ፤
ከሕዝብ ወደ ሕዝብ ሲንከራተቱ፤
ከአንዱ መንግሥት ወደ ሌላው ሲቅበዘበዙ፤
መገንም ግፍ እንዲፈጽምባቸው አልፈቀደም፤
ስለ እነርሱም ንግሥታትን እንዲህ ሲል ገሠጸ፤
“የቀባኝቸውን አትንክ፤ በነቢያቱም ላይ ክፉ አታድርጉ።”
በምድሪቱ ላይ ራሳችን ጠራ፤
የምግብንም አቅርቦት ሁሉ አቋረጠ፤
በባርነት የተሸጠውን ሰው፤
የሴፍን ከእነርሱ አስቀድሞ ላከ።
እግሮቹ በእግር ብረት ተላላጡ፤
በዐንገቱም የብረት ማንቆ ገባ።
የተናገረው ቃል እስኪፈጸምለት፤
የእግዚአብሔር ቃል ፈተነው።
ንጉሥ ልኮ አስፈታው፤
የሕዝቦችም ገዥ ነጻ አወጣው።
የቤቱ ጌታ፤
የንብረቱም ሁሉ አስተዳዳሪ አደረገው፤
ይኸውም ሹማምቱን በራሱ መንገድ ይመራ ዘንድ፤
ታላላቅቹንም ጥበብ ያስተምር ዘንድ ነበር።
እስራኤል ወደ ግብፅ ገባ፤
ያዕቆብ በካም ምድር መጸተኛ ሆነ።
እግዚአብሔር ሕዝቡን እጅግ አበዛ፤
ከጠላቶቻቸውም ይልቅ አበረታቸው፤
ሕዝቡን እንዲጠሉ፤
በባሪያዎቹም ላይ እንዲያሄሩ ልባቸውን ለወጠ።
ባሪያውን ሙሴን፤

105+6 4+42፤
ዘጳ10+15፤
መዝ106+5
105+8 ዘፍ9+15፤
መዝ106+45፤
111+5፤
ሕዝ16+60፤
ሉቃ1+72
105+9 ዘፍ12+7፤
15+18፤ 22+16-
18፤ ሉቃ1+73፤
ገላ3+15-18
105+10
ዘፍ28+13+15፤
ኢሳ55+3
105+11
ዘፍ12+7፤
ዘኁ34+2
105+12
ዘፍ23+4፤
ዘጳ7+7፤
ዕብ11+19
105+13
ዘፍ15+13-16፤
ዘኁ32+13፤
33+3-49
105+14
ዘፍ12+17-20፤
20+3፤ 35+5፤
መዝ9+5
105+15
ዘፍ20+7፤ 26+11፤
1ጳሙ12+3
105+16
ዘፍ12+10፤
ዘሌ26+26፤
ኢሳ3+1፤
ሕዝ4+16
105+17
ዘፍ37+28፤
ሐሥ7+9
105+18
ዘፍ40+15
105+19
ዘፍ12+10፤
40+20-22፤
41+40
105+20 ዘፍ41+14
105+22
ዘፍ41+40+43-44
105+23
ዘፍ46+6፤ 47+28፤
መዝ78+51፤
ሐሥ7+15፤
13+17
105+24
ዘዐ1+7፤9፤
ሐሥ7+17
105+25 ዘዐ1+6-
10፤ 4+21፤
ሐሥ7+19
105+26 ዘዐ3+10፤
4+16፤ ዘኁ16+5፤
17+5-8፤ 33+1
105+27
4+28-37፤
ዘዐ3+20፤ 44+17፤
7+8-12፤51፤
10+1፤ ጳጳ4+3

የመረጠውንም አርንን ላከ።
እነርሱም ታምራቱ ምልክቶችን በመካከላቸው፤
ድንቅ ነገሮቹንም በካም ምድር አደረጉ።
ጨለማን ልኮ ምድሪቱን ጽልመት አለበሰ፤
እነርሱም በቃሉ ላይ ማመዕን ተዉ።
ውሃቸውን ወደ ደም ለወጠ፤
ዓሦቻቸውንም ፈጀ።
ምድራቸውም፤ የነገሥታታቸው እልፍኝ ሳይቀር፤
ንጉሦችር ተርመሰመሰባቸው።
እርሱ በተናገረ ጊዜ የዝንብ መንጋ መጣ፤
ትንኞቻቸው ምድራቸውን ወረሩ።
ዝናባቸውን በረዶ አደረገው፤
ምድራቸውም ሁሉ መብረቅ አወረደ።
ወይናቸውንና በላሳቸውን መታ፤
የአገራቸውንም ዛፍ ከተከተ።
እርሱ በተናገረ ጊዜ አንበጣ መጣ፤
ሰፍር ቁጥር የሌለውም ኩብኩባ ከተፍ አለ፤
የምድሪቱንም ዕዕዋት ሁሉ በላ፤
የመሬታቸውንም ፍሬ ሙጥጥ አደረገ፤
ደግሞም በአገራቸው ያለውን በኩር ሁሉ፤
የጎይላቸውንም ሁሉ በኩራት መታ።
የእስራኤልንም ሕዝብ ብርና ወርቅ ጭኖ እንዲወጣ አደረገ፤
ከነገዶቻቸውም አንድም አልተደናቀፈም።
እጅግ ፈርተዋቸው ነበርና፤
ወጥተው ሲሄዱ ግብፅ ደስ አላት።
ደመናን እንደ መጋረጃ ዘረጋላቸው፤
አላትም በሌሊት አበራሳቸው።
በለመትም ጊዜ፤ ድርጭት አመጣላቸው፤
የሰማይንም እንጀራ አጠገባቸው።
ዐለቱን ሰነጠቀ፤ ውሃም ተንደለደለ፤
እንደ ወንዝም በበረሃ ፈሰሰ።
ለባሪያው ለአብርሃም የሰጠውን፤
ቅዱስ የተሰፋ ቃሉን አስቦአልና።
105+28 ዘፍ1+4፤ ዘዐ7+22፤ 10+22 105+29 ዘዐ7+21፤
78+44 105+30 ዘዐ8+26፤ 105+31 ዘዐ8+16-18፤21-24፤
መዝ78+45፤ 107+25፤ 148+8 105+32 ዘዐ9+22-25፤
ኢዮ38+22፤ መዝ78+47 105+33 ዘዐ10+5፤12፤
መዝ78+47 105+34 ዘዐ10+4፤12-15፤ 1578+37፤
መዝ107+25፤ ሊል1+6 105+36 ዘዐ4+23፤ 12+12
105+37 ዘዐ3+21፤22 105+38 ዘዐ15+16
105+39 ዘዐ13+21፤ መዝ78+14፤ 14፤1፤10+1
105+40 ዘዐ16+4፤13፤ መዝ78+18፤ ዮሐ6+31
105+41 ዘኁ20+11፤ 14፤1፤10+4 105+42 ዘፍ12+1-3፤
13፤14-17፤ 15፤13-16

105+15 የቀባኝቸውን አትንክ፤ በዚህ ዐውድ መሠረት የተቀበሉት አብርሃም፤ ይስሐቅ፤ ያዕቆብ (በአዲስ ስሙ እስራኤል) እና የሴፍ ናቸው (ቁ 9-10:17)፤ ይሁን እንጂ ይህን ጥቅስ መሠረት በማድረግ፤ “ተቀብቻለሁ” ለሚል ሁሉ አክብሮት መስጠት አለብን ማለት አይደለም።

⁴³ሕዝቡን በደስታ፤
ምርጦቹንም በአልላታ አወጣቸው።
⁴⁴የሌሎችን ሕዝቦች ምድር ሰጣቸው፤
የእነዚህንም የድካም ፍሬ ወረሱ፤
⁴⁵ይህም ሥርዐቱን ይጠብቁ ዘንድ፤
ሕጉንም ይፈጽሙ ዘንድ ነው።
ሃሌ ሉያ።፲፱

መዝሙር 106

ብሔራዊ ኑዛዜ
106:1:47-48 ተገኝ ምብ - 1ዜና 16:34-36

¹ሃሌ ሉያ፤
ቸር ነውና፤ እግዚአብሔርን
አመስግኑ፤
ምሕረቱም ለዘላለም ነውና።
²ስለ እግዚአብሔር ታላቅ ሥራ ማን
ሊናገር ይችላል?
ምስጋናውንስ ሁሉ ማን ተናግሮ
ይጨርሳል?
³ፍትሕ እንዳይዛኝና የሚጠብቁ፤
ጽድቅን ሁልጊዜ የሚያደርጉ
የተባረኩ ናቸው።
⁴እግዚአብሔር ሆይ፤ ለሕዝብህ ሞገስ
ስታድል አስበኝ፤
በምታድናቸውም ጊዜ ርዳኝ፤
⁵ይኸውም የምርጦችህን ብልጽግና አይ
ዘንድ፤
⁶በሕዝብህ ደስታ ደስ ይልኝ ዘንድ፤
ከርስተህም ክብር የተነሣ እንደድ
ዘንድ አው።
⁷እኛም እንደ አባቶቻችን ንጢአት ሠራን፤
በደልን፤ ክፉም አደረግን።
⁸እባቶቻችን በግብፅ ሳለ፤
ታምራትህን አሳስተዋልም፤
የምሕረትህን ብዛት አሳስቡም፤
በባሕሩ አጠገብ፤ ገና ቀይ ባሕር።
አጠገብ በመፀብህ።
⁹እርሱ ግን የነይሉን ታላቅነት ለማሳወቅ፤
ስለ ስሙ አዳናቸው።
¹⁰ቀይ ባሕርን ገሠጸ፤ እርሱም ደረቀ፤
በምድረ በጻ እንደሚታለፍ በጥልቅ
ውሃ መካከል መራቸው።
¹¹ከባለጋራቸው እጅ አዳናቸው፤

105+43 ዘ015+1-
18፤ መዝ106፤12
105+44
ዘ032+13፤
ዘ86+10-11፤
ኢሱ11፤16-23፤
12+8፤ 13+6-7፤
መዝ78፤55፤
111+6
105+45
ዘ84+40፤ 6፤21-
24፤ መዝ78፤5-7፤
104+35
106+1 ዕዝ3+11፤
መዝ22፤23፤
103+2፤ 119+68፤
136+1-26፤
ኤር33፤11
106+2
መዝ71፤1+16
106+3
መዝ15፤2፤
112+5፤ ሆሴ12፤6
106+4
ዘ650፤24፤
መዝ25፤6፤7፤
77፤7
106+5 ዘ034፤9፤
ዘ830፤15፤
መዝ1፤3፤ 20፤5፤
27፤6፤ 47፤5፤
105+6፤ 118፤15
106+6 1፤78፤47፤
2ዜ530፤7፤
ክህ1፤7፤ ሮሜ8፤9
106+7 ዘ014፤11-
12፤ መዝ3፤7፤
መዝ78፤42
106+8 ዘ09፤16፤
14፤30፤31፤
መዝ23፤3፤
80፤3፤ 107፤13፤
ኢሳ25፤9፤
ኢል2፤32
106+9 ዘ014፤21፤
መዝ18፤15፤
78፤13፤
ኢሳ50፤2፤
63፤11-14፤
ናዊ14
106+10
ዘ014፤30፤
መዝ78፤42፤53፤
107፤2፤13፤
ኢሳ35፤9፤ 62፤12

ከጠላትም እጅ ታደጋቸው።
¹²ባላንጠቻቸውን ውሃ ዋጣቸው፤
ከእነርሱም አንድ አልተረፈም።
¹³ዚህ በኋላ የተሰፋ ቃሉን አመኑ፤
በዝማሬም አመሰገኑት።
¹⁴ነገር ግን የደረገውን ወዲያው ረሱ፤
በምክሩም ለመሄድ አልታገሙም።
¹⁵በምድረ በጻ እጅግ መመኘት አበዙ፤
በበረሃም እግዚአብሔርን ተፈታተኑት።
¹⁶እርሱም የለመኑትን ሰጣቸው፤
ዳሩ ግን የሚያከሰሱምን ሕመም
ሰደደባቸው።
¹⁷በሰፈር በሙሴ ላይ፤
ለእግዚአብሔር በተቀደሰውም
በእርን ላይ ቀኑ።
¹⁸ምድር ተከፍታ ዳታንን ዋጠች፤
የአቤሮንን ወገን ሰለቀጠች።
¹⁹እሳት በጉባኤያቸው መካከል ነደደ፤
ነበባሉም ክፉዎችን ፈጅቶ
አስወገደ።
²⁰በከሬብ ጥጃ ሠሩ፤
ቀልጦ ለተሠራ ምስልም ሰገዱ።
²¹ከብራቸው የሆነውንም ሃር በሚበላ፤
በበረ ምስል ለወጡ።
²²በግብፅ ታላቅ ነገር የደረገውን፤
የዳናቸውን አምላክ ረሱ፤
²³እርሱ ግን በከም ምድር ድንቅ ሥራ፤
በቀይ ባሕርም አስደናቁ ነገር
አደረገ።
²⁴ስለዚህ በመቅሠፍቱ እንዳያጠፋቸው
ይመለስ ዘንድ፤
106+11 ዘ014፤28 106+12 ዘ015፤1-21፤ 105+43
106+13 ዘ015፤24፤ 16፤28፤ ዘኁ27፤21 106+14
ዘ017፤2፤ መዝ68፤7፤ 78፤40፤ 10፤9 106+15
ዘ016፤13፤ ዘኁ11፤33፤ መዝ78፤29 106+16 ዘኁ16፤1-
3 106+17 ዘ015፤12፤ ዘኁ16፤1፤ ዘ81፤16 106+18
ዘሌ10፤2 106+19 ዘ032፤4፤ ሐሥ7፤41 106+20
ኤር2፤11፤ ሮሜ1፤23 106+21 ዘ81፤0፤21፤ መዝ75፤11
78፤11 106+22 ዘ03፤20፤ ዘ84፤34፤ መዝ78፤51
106+23 ዘ032፤10፤11-14፤ ዘኁ11፤2፤ ዘ89፤19
*105፤45 እግዚአብሔር ይመስገን የሚሉ ትርጉሞች
አሉ።
*106፤1 እግዚአብሔር ይመስገን ማለት ሲሆን
በቀ፡48 ላይም በድጋሚ ተጠቅሞአል።
*106፤7 በሰብራይስጥ ያም ሉፍ የሚባል ሲሆን
የደንገል ባሕር ማለት ነው፤ በቀ፡9 እና 22 ላይም
ይገኛል።

106+1 ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤ ይህ መዝሙር
የእግዚአብሔርን ቃልና መንገድ አስመልክቶ እስራኤል
ያደረጉትን ተደጋጋሚ ዐመፅና ክሕደት ይተርካል።
መዝሙረኛው ንጢአታቸውንና ታማኝ አለመሆናቸውን
በመናዘዝ፤ እግዚአብሔር አሁንም እንደ ገና በርካቱ
የተመለሱትን ሕዝቡን በሙሉ ድንትና ባርነት
እንዲገበኛቸው ይጽልያል። የእግዚአብሔር ሰዎች
በግልና በንብረት በጌታ ፊት ድክመታቸውን መናዘዝ
አለባቸው። መንፈሳዊ ድክመታችንን ልብ ብለን
ንሰላ ስንገባ እውነተኛ መንቋቋትና ተሐድሶ እውን
ሊሆንን ይችላል (በገጽ 2058 ላይ፤ “ለበባቱ አብያተ
ክርስቲያናት የተላከ የክርስቶስ መልእክት” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
106+15 የሚያከሰሱምን ሕመም ሰደደባቸው፤

በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ያልሆነውን ከመሻትና
ከመከታተል መጠንቀቅ ይኖርብናል። የሥጋ ፍላጎትንና
የራስ ወዳድነትን ስሜት በማርካት ጉዳይ ላይ
ስንገፋበት፤ አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር በፈለገው
መንገድ እንድንሄድ ይተወናል። መዘዙ ግን መንፈሳዊ
ድክነት ወይም የአካል ጉዳት ሊሆን ይችላል።
እግዚአብሔር ከተገለጠው ፈቃዱ ጋር የሚቃረነውን
ነገር ስንገፋበት ዝም ብሎ ሊያየን ይችላል። ይኸውም
በሙያ በልጦ የመታየትን ምኞት፤ ቅድስና የለለውን
ፍቅር፤ ሥጋዊ ደስታን፤ አገባብ ያልሆነውን አምሮት
ወይም ከማያምኑት ጋር በጎ ያልሆነ ንብረት ነው።
በመጨረሻ ግን እነዚህ ሁሉ በሕይወታችን ላይ አሳዛኝ
ሁኔታን ያሰከትላሉ (ለምሳሌ ዘፍ 13፤12-13፤ 19፤
ሆሴ 13፤11)።

እርሱ የመረጠው ሙሴ በመካከል
ገብቶ፤
በፊቱ ባይቆም ኖሮ፤
እንደሚያጠፋቸው ተናግሮ ነበር።
24 ከዚያም በኋላ መልካሚቱን ምድር ናቁ፤
የተሰፋ ቃሉንም አላመኑም።
25 በድንኳናቸው ውስጥ አጎረመረሙ፤
የእግዚአብሔርንም ድምፅ
አላዳመጡም።
26 በምድረ በዳ ሊጥላቸው፤
እጁን እንሥቶ ማለ፤
27 ዘራቸውንም በሕዝቦች መካከል ሊጥል፤
ወደ ተለያየ ምድርም
እንደሚበትናቸው ማለ።
28 ራሳቸውን ከብሄሩ ፌንር ጋር አቁራኙ፤
ለሙታን የተሠዋውን መሥዋዕት
በሉ፤
29 በሥራቸውም እግዚአብሔርን አስቈጡት፤
ቸነፈርም በላያቸው መጣ።
30 ፌንሐስም ተነሥቶ ጣልቃ ገባ፤
ቸነፈሩም ተገታ፤
31 ይህም ከትውልድ እስከ ትውልድ፤
ለዘላለም ጽድቅ ሆኖ ተቈጠረለት።
32 ደግሞም በመረባ ውሃ አጠገብ
እግዚአብሔርን አስቈጡት፤
ሙሴም ከእነርሱ የተነሣ ተቸገረ፤
33 የእግዚአብሔርንም መንፈስ ስላስመረሩት፤
ሙሴ የማይገባ ቃል ከአንደበቱ
አወጣ።
34 እግዚአብሔር ባዘዛቸው መሠረት፤
ሕዝቦችን ከማጥፋት ወደ ኋላ አሉ፤
35 እንዲያውም ከሕዝቦቹ ጋር ተደባባቂ፤
ልማዳቸውንም ቀሠሙ፤
36 ጣዖቶቻቸውንም አመለኩ፤
ይህም ወጥመድ ሆነባቸው።
37 ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን
ለአጋንንት ሠዉ።
38 የወንዶችና የሴቶች ልጆቻቸውን ደም፤
ለከነዓን ጣዖታት የሠወአቸውን፤
ንጹሕ ደም አፈሰሱ፤
ምድራቱም በደም ተበከለች።
39 በተጣባራቸው ረከሱ፤
በድርጊታቸውም አመንዝሮች ሆኑ።
40 ስለዚህ የእግዚአብሔር ቍጣ በሕዝቡ ላይ
ነደደ፤

106+24
ዘጉ14+11:30-
31፤ ዘ88+7፤
ኤር3+19፤
ዕብ3+18-19
106+25
ዘ015+24፤
ዘ81+27፤
1ቆሮ10+10
106+26
ዘጉ14+23፤
ዘ82+14፤
ዕብ3+17፤ 4+3
106+27
ዘሌ26+33
106+28
ዘጉ23+28
106+29
ዘጉ16+46፤
25+38፤
መዝ64+2፤
141+4
106+30 ዘ06+25፤
ዘጉ25+8
106+31
ዘ9፤15+6፤
ዘጉ25+11-13፤
መዝ49+11
106+32 ዘ017+7፤
ዘጉ20+2-13
106+33
ዘ017+4-7፤
23+21፤
ዘጉ20+8-12፤
መዝ51+11፤
107+11፤
ኢዓ63+10
106+34
ዘ023+24፤
ዘ82+34፤
7+16፤ 20+17፤
ኢሱ9+15፤
መሳ1+27-36
106+35
መሳ3+5-6፤
ዕዝ9+1-2
106+26 ዘ010+7፤
ዘ87+16
106+37
ዘ022+20፤
ዘሌ18+21፤
ዘ812+31፤
32+17፤
ሕዝ16+20-21፤
1ቆሮ10+20
106+38
ዘሌ18+21፤

ርስቱንም ተጽየ።
41 ለአሕዛብ አሳልፎ ሰጣቸው፤
ጠላቶቻቸውም በላያቸው ሠለጠኑ።
42 ጠላቶቻቸው ጨቁኗቸው፤
በሥልጣናቸውም ሥር አዋሏቸው።
43 እርሱ ብዙ ጊዜ ታደጋቸው፤
እነርሱ ግን በመግን የመጥኝ አሉ፤
በንጢአታቸውም ተዋረዱ።
44 ሆኖም ራሱን ታደጋቸውን በሰማ ጊዜ፤
ጭንቀታቸውን ተመለከተ፤
45 ለእነርሱም ሲል ቃል ኪዳንን አሰበ፤
እንደ ምሕረቱም ብዛት ከቀረጣው
ተመለሰ።
46 የማረኳቸው ሁሉ፤
እንዲራራላቸው አደረገ።
47 ለምሳሌን እግዚአብሔር ሆይ፤ አድነን፤
ለቅዱስ ስምሆምስጋና እናቀርብ
ዘንድ፤
አንተን በመወደስ እንንደድ ዘንድ፤
ከሕዝቦች መካከል ሰብስቦህ
አምጣን።
48 የእስራኤል ስምሳክ እግዚአብሔር፤
ከዘላለም እስከ ዘላለም ይባረክ፤
ሕዝባቸው ሁሉ፤ "አሜን!" ይበሉ።
ሃሌ ሉያ።

አምስተኛ መጽሐፍ

መዝሙር 107-150

መዝሙር 107

ከመከራ ሁሉ የሚታደግ አምላክ

፳ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ፤
ምሕረቱም ለዘላለም ነውና።

106+38 ዘ818+10፤ 2ገን3+27 106+39 ዘ9፤3+17፤
ዘሌ18+24፤ ዘጉ15+39፤ ሕዝ20+18 106+40 ዘ034+9፤
ዘሌ26+28፤ ዘ89+29 106+41 መሳ2+14 106+42
መሳ4+3 106+43 ኢሱ10+14፤ መሳ2+16-19፤ 6+1-7፤
7+1-25፤ ዘህ9+28፤ መዝ81+13-14 106+44 መሳ3+9፤
106+45 ዘ9፤9+15፤ ዘ032+14፤ መዝ17+7፤ 103+11፤
105+8፤ ሉቃ1+72 106+46 ዘ03+21፤ 1378+50
106+47 መዝ28+9፤ 30+4፤ 99+3፤ 105+1፤ 107+3፤
147+2፤ ሊሳ11+12፤ 27+13፤ 56+8፤ 66+20፤
ኤር31+8፤ ሕዝ20+34፤ ግዝ4+6 106+48 መዝ41+13፤
72+19 107+1 1ዜ516+8፤ 2ዜ55+13፤ 7+3
+106+33 አንዳንዶች ራሱን ባለመቀጣጠርና
በቸኩላ ተናገ

106+37 ወንዶችና ... ልጆቻቸውን
ለአጋንንት ሠዉ፤ በብሉይ ኪዳን ዘመን ጣዖቶችን
የገለገሉ የነበሩት የልጥርጥር ከአጋንንት ጋር ግንኙነት
ነበራቸው፤ ከሰህተት ሃይማኖት በስተጀርባ አጋንንታዊ
መገለጥ፤ ንይልና ተጽዕኖ አለና (በገጽ 428 ላይ፤
“ጣዖት አምልኮ ባሕርይ” በሚል ርእስ የቀረበውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። (1) እንደዚሁም በክርስቶስ
ያለ አማኝ ከዓለም ጋር ሲሰማማር ርብሶ በሆነውን
ልማድና መንገድ ገንዘብ ሲያደርግ፤ እርሱ ወይም እርሷ
ለአጋንንት ንይል እየዘበሩ ነው (1ቆሮ 10፡19-22፤
ኤፌ 2፡2 እና ማብ ይመ)። (2) ዛሬም ቢሆን በቤተ
ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ አንዳንዶች በመገናኛ ብዙሃን
አዝናኝ ፕሮግራም፤ በማያምኑ ባልንጀሮች ወይም ከመጽሐፍ

ቅዱሳዊ እውነት ጋር በሚቃረነው ትምህርት፤ ማለትም
ቅድስና በሌለውና ኢግብረገባዊ በሆነና ነገር በኩል
ከአብራካቸው የወጡትን ልጆቻቸውን ሳያወቁት
ለአጋንንት መሥዋዕት በማቅረብ ላይ ይገኛሉ።
107+1 አመስግኑ፤ ይህ መዝሙር የተባባሰ ተስፋ
አስቈራጭና አደገኛ ከሆነ ሁኔታ ጌታ ስለታደጋቸው
ያመስግኑት ዘንድ ይመክራል። መዝሙረኛው
የእግዚአብሔር ሰዎች እጅግ ፈታኝ የሆነ ትግር
ሲያጋጥማቸው እግዚአብሔር የሚሰማቸው መሆኑን
ለማሳየት አራት ምሳሌዎችን ያቀርባል፤ በረሀብና
በጥማት ጊዜ (4-9)፤ በእስራት ጊዜ (ቁ፡ 10-16)፤
እስከ ሞት እፋፍ የሚያደርስ ሕመም በገጠመ ጊዜ
(ቁ፡ 17-22) እና የማይበል አደጋ ባጋጠመ ጊዜ

እግዚአብሔር የተቤዣቸው
 ከጠላት እጅ የታደጋቸው ይህን
 ይበሉ፤
 ከምሥራቅና ከምዕራብ፤ ከሰሜንና
 ከደቡብ፤
 ከየአገሩ የሰበሰባቸው እንዲህ
 ይናገሩ።
 እንዳንዶቹ ጭው ባለ በረሃ ተቅበዘበዙ፤
 ወደሚኖሩባት ከተማ የሚያደርስ
 መንገድ አጡ።
 ተራቡ፤ ተጠሙ፤
 ነፍሳቸውም በውስጣቸው ላሉት።
 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 ወደሚኖሩባት ከተማ፤
 በቀና መንገድ መራቸው።
 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፤
 ለሰው ልጆችም ስላደረገው ድንቅ
 ሥራ ያመስግኑት፤
 እርሱ የተጠማችን ነፍስ እርከቶአልና፤
 የተራባችውንም ነፍስ በበን ነገር
 አዋግቦአል።
 እንዳንዶቹ በብረት ሰንሰለት ታሰረው
 የተጨነቁ፤
 በጨለማ፤ በጥልማቶች ውስጥ
 የተቀመጡ ነበሩ፤
 በእግዚአብሔር ቃል ላይ በማመልከት
 የልዑልን ምክር አቃለዋልና።
 ስለዚህ በጉልበት ሥራ ልባቸውን አዛለ፤
 ተገለፈላቸው የሚደግፋቸውም
 አልነበረም።
 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 በጨለማና ከጥልማቶች እወጣቸው፤
 እስራታቸውንም ባጠላቸው።
 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፤
 ለሰው ልጆችም ስላደረገው ድንቅ
 ሥራ ያመስግኑት፤
 እርሱ የናሱን በሮች ሰብሮአልና፤
 የብረቱንም መወርወሪያ ቁርጠአል።
 እንዳንዶቹ ከዐመገባቸው የተነሣ ቂሎች
 ሆኑ፤
 ከበደላቸው የተነሣ ችግር ውስጥ
 ገቡ።
 ሰውነታቸው የምግብ ዐይነት ሁሉ
 ተጸየፈች፤
 ወደ ሞትም ደጆች ቀረቡ።

107+2
 መዝ106+10፤
 ኢ435+9
 107+3 301+9
 107+4 4*36፤
 ኢሱ 5+6
 107+5 ዘ015+22፤
 16+3፤ 17+2
 107+6 ዘ014+10
 107+7 4*36፤
 ሐ18+21
 107+8 መዝ6+4፤
 75+1፤ 105+1
 107+9
 መዝ22+26፤
 23+1፤ 63+5፤
 ኢ458+11፤
 ኤር31+25፤
 ማ65+6፤
 ሉቃ1+53
 107+10 4*14፤
 ኢዮ36+8፤
 መዝ88+6፤
 102+20፤
 143+3፤ ኢ49+2፤
 42+7፤ 16፤ 49+9፤
 61+1፤ ሚከ7+9
 107+11
 ዘጉ14+11፤
 15፤22+5፤
 2ዜና36+16፤
 መዝ5+10፤
 107+12
 2፡714+26፤
 መዝ72+12
 107+13
 መዝ106+8
 107+14 4*10፤
 ኢዮ36+8፤
 መዝ86+13፤
 116+16፤
 ኢ49+2፤ 29+18፤
 42+7፤ 50+10፤
 59+9፤ 60+2፤
 ሉቃ1+79፤
 ሐሥ12+7
 107+15
 4*8+21፤31፤
 መዝ6+4፤ 75+1፤
 105+1
 107+17
 ዘሌ26+16፤
 መዝ25+7፤ 53+1፤
 ኢ465+6-7፤
 ኤር30+14-15፤
 746+7-8
 107+18
 ኢዮ3+24፤ 6+6፤
 17+16፤ 33+22

19 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር
 ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 20 ቃሉን ልኮ ፈወሳቸው፤
 ከመቃብርም አፋፍ መለሳቸው።
 21 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፤
 ለሰው ልጆችም ስላደረገው ድንቅ
 ሥራ ያመስግኑት፤
 22 የምስጋናም መሥዋዕት ያቅርቡለት፤
 ሥራውንም ደስ በሚል ዝምሬ
 ይግለጹ።
 23 እንዳንዶቹ በመርከብ ወደ ባሕር ወረዱ፤
 በታላቅም ውሃ ላይ ሥራቸውን
 እክናውኑ፤
 24 የእግዚአብሔርን ሥራ በዚያ እየ፤
 ድንቅ አድራጎቱንም በጥልቁ ውስጥ
 ተመለከቱ።
 25 እርሱ ተናግሮ ዐውሎ ነፋሱን አስነሣ፤
 ነፋሱም ማዕበሉን ከፍ ከፍ አደረገ።
 26 ወደ ሰማይ ወጡ፤ ወደ ጥልቅም ወረዱ፤
 ከመከራቸውም የተነሣ ሐዋታቸው
 ፈሰሰ።
 27 እንደ ስከረ ሰው ዞሮባቸው ወዲያ ወዲህ
 ተገንዳገዱ፤
 መላው ጠፍቶባቸው የሚያደርጉትን
 አጡ።
 28 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 29 ዐውሎ ነፋሱን ጸጥ አደረገ፤
 የባሕሩም ሞገድ ረጭ አለ።
 30 ጸጥ በማለቱም ደስ አላቸው፤
 ወዳሰቡትም ወደብ አደረሳቸው።
 31 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፤
 ለሰው ልጆችም ስላደረገው ድንቅ
 ሥራ ያመስግኑት፤
 32 በሕዝብ ጉባኤ መካከል ከፍ ከፍ
 ያደርጉት፤
 107+19 4*13+28፤ መዝ5+2፤ 34+4 107+20
 ዘ015+26፤ ዘ832+2፤ ኢዮ33+28፤ መዝ16+10፤
 30+3፤ 56+13፤ 147+15፤ ማቴ8+8፤ ሉቃ7+7፤
 107+21 4*15፤ መዝ6+4፤ 75+1 107+22 ዘሌ7+12፤
 ኢዮ8+21፤ መዝ9+1፤ 65+8፤ 73+28፤ 118+17 107+23
 መዝ104+26፤ ኢ442+10 107+24 መዝ64+9፤ 111+2፤
 143+5 107+25 መዝ50+3፤ 93+3፤ 105+31 107+26
 ኢሱ2+11፤ ሉቃ8+23 107+27 ኢ419+14፤ 24+2፤
 28+7 107+28 4*19፤ መዝ4+1፤ ዮና1+6 107+29
 መዝ65+7፤ 93+3፤ ዮና1+15፤ ሉቃ8+24 107+30 4*7
 107+31 4*15፤ መዝ6+4፤ 75+1፤ 106+2 107+32
 መዝ1+5፤ 22+22፤ 26+12፤ 30+1፤ 34+3፤ 35+18፤ 99+5
 *107+3 ዕብራይስጡ በሚገኝ ባሕሩ ይለዋል።

(4* 23-32)። ይህ መዝሙር በችግርና በመከራ ላይ
 ሆነው ወደ ጌታ ለሚጮኹ አማኞች ሁሉ አገባብነት
 አለው። እምነታችንን ያጠነክራል። እግዚአብሔር
 በሕይወታችን ጣልቃ እንዲገባ በምንፈልግበት በእነዚህ
 ጊዜያትም ያበረታታናል።
 107+6 ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ መዝሙርኛው
 ይህን ዐረፍተ ነገር አራት ጊዜ አስምቶ ይገኛል፤ አራት
 ጊዜም እግዚአብሔርን “በተጨማሪ ጊዜ” እንዳዳናቸው
 ተገልጿል (4* 6:13-19:28)። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር
 ልጆቹ በተዋረደ መንፈስና እንደ ሕፃን ልጅ በሆነ
 እምነት ወደ እርሱ ይጮኹ ዘንድ፤ በራስ የመተማመን

ስሜት ምንም ፋይዳ ወደማይሰጥበት፤ ማንም ሰው
 ደግሞ ርዳታ ሊያደርግላቸው ወደማይችልበት ደረጃ
 ያመጣቸዋል።
 107+13 ከመከራቸው አዳናቸው፤ ለችግራችን
 መንሥሐ ተወቃሾች እኛ በሆንበት ጊዜ እንኳ፤
 እግዚአብሔር እኛን ለመታደግ ፍላጎት እንዳለው
 ማስተዋል ይገባናል (4* 1-13:17-22)፤ እግዚአብሔር
 እየፈረደላብን እንደ ሆነ በመገንዘብ በመከራ ተሞክሮ
 ውስጥ በምናልፍበት ጊዜ እንኳ ምሕረቱን ተስፋ
 በማድረግ ይቅርታውንና ርዳታውን ይሰጠን ዘንድ አሁንም
 ቢሆን በእምነት ወደ እርሱ መጮኹ እንችላለን።

በሽማግሌዎችም ሽንገ ይወድሱት።
33 ወንዞችን ወደ ምድረ በዳ፣
የውሃ ምንጮችንም ወደ ደረቅ
ምድር ለወጡ።
34 ከነዋሪዎቹ ከፋት የተነሣ፣
ፍሬያማቸውን ምድር በጨው
የተበከለች አደረጋች።
35 ምድረ በዳውን ወደ ውሃ መከማቻ፣
ደረቁንም ምድር ወደ ውሃ ምንጭ
ቀየረ።
36 የተራሱትን በዚያ አስቀመጠ፤
የሚኖሩባትንም ከተማ ሠሩ።
37 በዕርሻውም ዘሩበት፤ ወይንም ተከሉ፤
ብዙ ፍሬም አመረቱ።
38 ይባርካቸዋል፤ እነርሱም እጅግ ይበዛሉ፤
የከብቶቻቸውም ብዛት እንዲያንሰ
አያደርግም።
39 በጭንቅ፣ በመከራና በሐዘን፣
ቁጥራቸው እንሰ፣ ተዋርደው ነበር፤
40 በመኳንንቱም ላይ መናቅን አዘነበባቸው፤
መውጫ መግቢያው በማይታወቅ
በረሐ ውስጥም አንከራተታቸው።
41 ትግረኞችን ግን ከጭንቀታቸው መዝዞ
አወጣቸው፤
ቤተ ሰባቸውንም እንደ በግ መንጋ
አበዛ።
42 ልቦ ቅኖች ይህን አይተው ሐሜት
ያደርጋሉ፤
ጥመትም ሁሉ እፏን ትዘጋላች።
43 እንግዲህ ማንም ብልህ ቢሆን፣ ይህን
ነገር ልብ ይበል፤
እርሱም የእግዚአብሔርን ምሕረት
ያስተውላል።

መዝሙር 108

የጧት ውዳሴና ብሔራዊ ጸሎት
108፡1-5 ተጓ ምብ — መዝ 57፡7-11
108፡6-13 ተጓ ምብ — መዝ 60፡5-12
የዳዊት መዝሙር፣ ማገሌት

4 ከሞላክ ሆይ፤ ልቤ ጽኑ ነው፤
እዘምራለሁ፤ በፍጹም ነፍሴም
እዘምራለሁ።
2 በገናው መሰንቆም ተነሡ፤
እኔም ማልጄ እነሣለሁ።
3 እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕዝብ መካከል

107፡33
17፡17፡1፤
መዝ74፡15፤
104፡10፤
ኢ44፡15፤
42፡15፤ 50፡2
107፡34
ዘፍ13፡10
107፡35
27፡3፡17፤
ኢዮ38፡26፤
መዝ105፡41፤
126፡4፤
ኢ435፡7፤
43፡19፤ 51፡3
107፡37
27፡19፡29፤
ኢ437፡30
107፡38
ዘፍ12፡2፤ 49፡25፤
ኢ57፡13
107፡39
27፡10፡32፤
መዝ44፡9፤
ሕዝ5፡12
107፡40
ዘ832፡10፤
ኢዮ12፡18
107፡41
1፡ሞ-2፡8፤
ኢዮ21፡11፤
መዝ113፡7-9
107፡42
ኢዮ5፡16፤
22፡19፤
መዝ97፡10-12፤
ሮ23፡19
107፡43
መዝ103፡11፤
ኢር9፡12፤
ሆሴ 14፡9
108፡1
መዝ18፡49፤
112፡7፤
119፡30፡112
108፡2
ኢዮ21፡12

108፡4 ዘ034፡6፤
ዘኁ14፡18፤
መዝ36፡5፤
106፡45
108፡5 መዝ8፡1፤
57፡5
108፡6 ኢዮ40፡14
108፡7 ዘፍ12፡6፤
33፡17፤
መዝ68፡35፤
89፡35፤ 102፡19

አመሰግንሃለሁ፤
በሕዝቦችም መካከል
እዘምርልሃለሁ።
4 ምሕረትህ ከሰማያት በላይ ታላቅ ናትና፤
ታማኝነትህም እስከ ጠፈር
ትደርሳለች።
5 ከሞላክ ሆይ፤ ከሰማያት በላይ ከፍ ከፍ
በል፤
ከብርሃም በምድር ሁሉ ላይ
ትንሰራ።
6 ወዳጆችህ ይድኑ ዘንድ፤
በቀኝ እጅህ ታደግ፤ መልሰልኝም።
7 እግዚአብሔር ከመቅደሱ እንዲህ አለ፤
ደስ እያለኝ ሲኬምን እስክሸናለሁ፤
“የሱከትንም ሸለቆ እለካለሁ።
8 ግለፃድ የእኔ ነው፤ ምናሴም የእኔ ነው፤
ኤፍሬም የራሽ ቍሬ ነው፤
ይሁዳም በትረ መንግሥቱ።
9 ሞዓብ መጥጠቢያ ገንዳዬ ነው፤
በኤዶም ያስ ላይ ጫማዬን
እወረውራለሁ፤
በፍልስጥኤም ላይ በድል
አድራጊነት እፍክራለሁ።”
10 ወደ ተመሽቸው ከተማ ማን
ይወስደኛል?
ወደ ኤዶም ያስሰ ማን ያደርሰኛል?
11 እግዚአብሔር ሆይ፤ የጣልሽን አንተ
አይደለህምን?
ከሞላክ ሆይ፤ ከሰራዊታችንም ጋር
አልወጣ አልህ!
12 አሁንም የሰው ማዳን ከንቱ ነውና፤
በጠላታችን ላይ ድልን አቀዳጀን።
13 እግዚአብሔር ሲረዳን ብርቱ እንሆናለን፤
ጠላቶቻችንም ከእግሩ በታች
የሚረግጥ እርሱ ነው።

መዝሙር 109

በጠላት ላይ የቀረበ ጸሎት
ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር
2 የምስጋናዬ ምንጭ የሆነህ ከሞላክ ሆይ፤
ዘም አትበል፤

108፡8 መዝ78፡68 108፡9 ዘፍ19፡37፤ 2ሳሙ8፡1፤13፤
14 108፡11 መዝ44፡9 108፡12 መዝ118፡8፤ 146፡3፤
ኢሳ10፡3፤ 30፡5፤ 31፡3፤ ኢር2፡36፤ 17፡5 108፡13
መዝ44፡5፤ ኢሳ22፡5፤ 63፡3፤6 109፡1 ዘ015፡2፤
ኢዮ34፡29፤ ኢር17፡14

108፡1 ልቤ ጽኑ ነው፤ ይህ መዝሙር በመዝ
57፡7-11 እና በመዝ 60፡4-12 ላይ የሚገኙትን
ቃላት አቀናጅቶ ይገኛል። መዝሙረኛው እግዚአብሔር
በመጨረሻ ሕዝቡን እንደሚታደግ፣ በጠላቶቻቸውም ሁሉ
ላይ ድልን እንደሚሰጣቸው በልቦ ሙሉነት ይገኛል።
108፡9 ጥዓብ ... ኤዶም ያስ ... ፍልስጥኤም፤
እነዚህ ሁሉ በምሥራቅ፣ በደቡብና በምዕራብ ድንበር
የእኔ ቅደም ተከተላቸው በተጠቀሱት አቅጣጫዎች
እንስራኤል ጠላቶች ነበሩ።
109፡1 ዝም አትበል፤ እግዚአብሔር ከፋዎችንና
አታላቶችን እንዲፈርድላቸውና እንዲቀጣቸው በዚህ
መዝሙር ላይ ልመና ቀርቦአል። ይህም ለራሳቸው

ጥቅም ሲሉ ጉዳት ባደረሱት በለየላቸው ወንጀላቸው ላይ
የጽድቅ ቅጣት ተሰጥቶ በምድር ላይ ፍትሕ እንዲበየን
በመጠየቁ መዝሙሩ ለፍትሕ የለውን ተቈርቋሪነት
ያመለክታል። ንጹሐን ከአደጋ ሊጠበቁ፣ ሕገ ወጥነት
በገብረተሰብ ውስጥ ልጓም ሊደረግለት የሚችለው
በአጥፊው ላይ ተተካካይ ቅጣት ሲበን ብቻ ነው
(ሮሜ 13፡1-4 እና ማብ ይመ)። የመዝሙረኛው ጸሎት
የመጨረሻ ፍጻሜ የሚያገኘው እግዚአብሔር ልጁን ጌታ
ኢየሱስ ክርስቶስን ከፋትን ሁሉ እንዲደመስሰና በምድርም
ላይ እንዲገዛ ዳግመኛ ሲልከው ብቻ ነው (ራእ 19—22፤
እንዲሁም መዝ 35፡1-38 እና ማብ ይመ)።

ከፋቸውን ከፍተው ብኛልና፤
በውሸተኛ አንደበት
ተናግረው ብኛል።
በጥላቻ ቃል ከበውኛል፤
ያለ ምክንያትም ጥቃት
አድርሰው ብኛል።
ከወዳቸው ይወነጅሉኛል፤
እኔ ግን እጸልያለሁ።
በበጎ ፈንታ ክፋትን፤
በወደድኋቸው ፈንታ ጥላቻን
ይመልሱልኛል።
ከፋ ሰው በላይ ሹም፤
ከሳሽም በቀኙ ይቁም።
ፍርድ ፊት ሲቆም በደለኛ ሆኖ ይገኝ፤
ጸሎቱም ለፍርድ ትሁንበት።
ዕድሜው ይጠር፤
ሹመቱንም ሊላ ይውሰደው።
ልጆቹ ድኻ አደጎች ይሁኑ፤
ሚስቱም መበለት ትሁን።
ልጆቹ ይንከራተቱ፤ ለማኞችም ይሁኑ፤
ከፈረሰው ቤታቸውም ይሰደዱ።
ያለውን ሁሉ ዕዳ ጠያቂ ይውረሰው፤
የድካሙንም ዋጋ ባዕዳን ይቀመጡ።
መገንም ሰው ምሕረት አያድርግለት፤
ለድኻ አደጎ ልጆቹም የሚራራ
አይኑር።
ዘሩ ተለይቶ ይጥፋ፤
ስማቸውም በሚቀጥለው ትውልድ
ይደምሰሰ።
የአባቶቹ በዳል በእግዚአብሔር ፊት
ይታሰብ፤
የእናቱም ንጡኤት አይደምሰሰ።
መታሰቢያቸውን ከምድር ያጠፉ ዘንድ፤
ንጡኤታቸው ሁልጊዜ
በእግዚአብሔር ፊት ይኑር፤
ፍትግረኛውንና ምስኪኑን፤ ልቡም
የቁሰለውን፤
እስከ ሞት አሳደደ እንጂ፤
ምሕረት ያደርግ ዘንድ አሳሰበምና።
መራገምን ወደደ፤
ወደ እርሱም መጣች፤
በመባረክ ደስ አልተሰኘም፤
በረከትም ከእርሱ ራቀች።
መርገምን እንደ ልብሰ ለበሳት፤
እርሷም እንደ ውሃ ወደ ውስጥ
ሰውነቱ፤
እንደ ዘይትም ወደ ዐጥንቱ ዘለቀች።
ገላውን እንደሚሸፍንበት ልብሰ፤
ዘወትር እንደሚታጠቀውም መቀነት
ትሁነው።
እግዚአብሔር ለሚወነጅሉኝ ሰዎች፤

109+2
መዝ43+1: 52+4
109+3
መዝ35+7: 69+4
የሐ15+25
109+4
መዝ69+13:
141+5
109+5 ዘፍ44+4
109+6
1ዜ521+1:
ኢዮ116: ዘካ3+1
109+7 መዝ15:
ምላ28+9:
ኢላ41+24
109+8
ኢዮ15+32:
ሐሥ1+20
109+9 ዘወ22+24:
ኤር18+21
109+10 ዘፍ4+12
109+11
ዘኁ14+3:
505+3:
ኢዮ20+18:
ኢላ17: 6+11:
36+1: ሰቆ5+2
109+12 ኢዮ5+4
109+13
ዘኁ14+12:
ኢዮ18+19:
መዝ9+1: 21+10:
ምላ10+7
109+14 ዘወ20+5:
ዘኁ14+18:
ኢላ65+6-7:
ኤር32+18
109+15
ዘወ17+14:
ዘፍ32+26:
መዝ90+8
109+16
ኢዮ20+19:
መዝ34+18:
35+10
109+17
ምላ28+27:
ማቴ7+2
109+18
ዘኁ5+22:
መዝ10+7
109+19 ቀ፡29:
መዝ73+6:
ሕዝ7+27
109+20
ዘወ32+34:
መዝ54+5:
71+10: 94+23:
ኢላ3+11:
2ጢዋ4+14
109+21 ዘወ9+16:
መዝ3+7: 23+3:
69+16

በነፍሴም ላይ ክፉ ለሚናገሩ
የሚከፍላቸው ይኸው ይሁን።
እንተ ግን ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤
ሰለ ሰምን በበጎ ተመልከተን፤
ምሕረትህም መልካም ናትና
አድነኝ።
እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝና፤
ልቤም በውስጤ ቁስሎአልና።
እንደ ምሽት ጥላ ከእይታ ተሰውራለሁ፤
እንደ አንበሳም ረግፌአለሁ።
ከጸም የተነሣ ጉልበቱ ዛለ፤
ሰውነቴም ከስቶ ዐመድ ለበሰ።
ለመሣለቂያ ሆንሁላቸው፤
ሲያዩኝም ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።
እግዚአብሔር ሕምስኬ ሆይ፤ ርዳኝ፤
እንደ ምሕረትህም አድነኝ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ እጅህ ይህን
እንዳደረግች፤
አንተም ይህን እንደ ፈጸምህ ይወቁ።
እነርሱ ይራግማሉ፤ አንተ ግን
ትርክላለህ፤
በሚነሡበት ጊዜ ይዋረዳሉ፤
ባርያህ ግን ሐሄት ያደርጋል።
የሚወነጅሉኝ ውርደትን ይከናከብ፤
ዕፍረትንም እንደ ሸማ ይልበሰ።
እግዚአብሔርን በአንደበቱ እጅግ
አመሰግናለሁ፤
በታላቅ ሕዝብም መካከል
አወድሰዋለሁ።
በነፍሱ ላይ ከሚፈርዱት ያድነው ዘንድ፤
እርሱ በችግረኛው ቀኝ በኩል
ይቆማልና።

መዝሙር 110

መሲሔ ንጉሥና ካህን

የጻዊት መዝሙር

እግዚአብሔር ጌታዬን፤
"ጠላቶቼህን ለእግርህ መርግሜ፤
እስከማደርግልህ ድረስ፤
በቀኝ ተቀመጥ" አለው።
እግዚአብሔር ብርቱ በትርህን ከጸዮን ወደ
109+23 ኢዮ14+2 109+24 ኢዮ16+8: መዝ35+13:
ዕብ112+12 109+25 ኢዮ16+4: መዝ22+6: ማቴ27+39:
ማር15+29 109+26 መዝ12+1: 119+86 109+27
ኢዮ37+7 109+28 24መ16+12: መዝ66+4:
ኢላ35+10: 51+11: 54+1: 65+14 109+29
መዝ35+26 109+30 መዝ35+18 109+31 መዝ16+8:
108+6 110+1 ኢሱ10+24: 1575+3: ማቴ22+44:
ማር12+36: 16+19: ሉቃ20+42: ሐሥ2+34:
1ቆር15+25: ዕብ1+13: 12+2 110+2 ዘፍ49+10:
መዝ2+6: 45+6: 72+8: ኢላ14+5: ኤር48+17
1109+6 ወደም ከፍተው 109+6 ወደም ሰይጣንን

110+1 እግዚአብሔር ጌታዬን ... አለው፤
ይህ መዝሙር መሲሔ ጌታ ስለ መሆኑ ስለ ካህናቱ፤
ከፋቸውን የሚያወድም ስለመሆኑ፤ በምድርም ላይ
የሚነግሥ ስለመሆኑ ይገልጻል። ስለ ጌታ ኢየሱስ
ክርስቶስም ግልጽ በሆነ መልኩ ይተነብያል (መዝሙሩ
በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሰባት ጊዜ ተጠቅሟል)። ኢየሱስ
እርሱ አምላክ መሆኑን ለመግለጽ ቀ፡ 1 ስለ ራሱ

የተነገረ መሆኑን አመልክቶአል (ማቴ 22+44)፤
ሐዋርያው ጴጥሮስም ክርስቶስ ጌታ መሆኑን በጽንፈት
ለመግለጽ ቀ፡ 1ን ጠቅሟል (ሐሥ 2+33-35፤ 5+30-31
ይመ፤ ከሮሜ 8+34፤ ከዕብ 10+13 ጋር ያነጻጽሩ)።
እግዚአብሔር ክርስቶስን የዘላለም ካህን አድርጎ እንደ
ሾመው ለሚረገጥ የዕብራውያን ጸሓፊ በ5+6፤ በ6+30
እና በ7+28 ላይ ቀ፡ 4ን ጠቅሟል።

ውጭ ይሰዳል፤
አንተም በጠላቶችህ መካከል ሆነህ
ትገዛለህ።
²ለጦርነት በምትወጣበት ቀን፤
ሰራዊትህ በገዛ ፈቃዱ በጉንጌህ
ይቆማል፤
ከንጋት ማሕበን፤
በቅዱስ ግርማ ደምቀህ፤
የጉልሜሳነትህን ልምላሜ፤ እንደ
ጠል ትቀበላለህ።
⁴“እንደ መልክ ጼዴቅ ሥርዐት፤
አንተ ለዘላለም ካህን ነህ” ብሎ፤
እግዚአብሔር ምሎአል፤
እርሱ ሐሳቡን አይለውጥም።
⁵ጌታ በቀኝህ ነው፤
በቀጣውም ቀን ነገሥታትን
ያደቃቸዋል።
⁶በሕዝቦች መካከል ይፈርዳል፤
በየአገሩ ያሉትንም ራሶች ከሰክሶ
ሬሳ በሬሳ ያደርጋቸዋል።
⁷መንገድህ ዳር ካለች ፈሳሽ ውሃ ይጠጣል፤
ስለዚህ ራሱን ቀና ያደርጋል።

መዝሙር 111^ኛ

ለመለኮቱ ባሕርያት የቀረበ ጸሎት
ኃላ ሉያ።
በቅኖች ሽንጎ፤ በጉባኤም መካከል፤
ለእግዚአብሔር በፍጹም ልቤ
ምስጋና አቀርባለሁ።
²የእግዚአብሔር ሥራ ታላቅ ናት፤
ደስ የሚሰኙባትም ሁሉ
ያውጠኑጥኗታል።
³ሥራው ባለ ክብርና ባለ ግርማ ነው፤
ጽድቁም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
⁴ድንቅ ሥራው ሲታወስ እንዲኖር አደረገ፤
እግዚአብሔር ቸር፤ ርኅሩኅም ነው።
⁵ለሚፈሩት ምግብን ይሰጣል፤
ኪዳንንም ለዘላለም ያሰባል።
⁶ለሕዝቡ የአሕዛብን ርስት በመስጠት፤

110+3 ለ015+11፤
ሚክ5+7
110+4
ዘፍ14+18፤
ዘኁ23+19፤
ዘካ6+13፤
ዕብ5+6፤10፤
7+15-17፤21፤
110+5 ዘፃ7+24፤
መዝ2+5፤12፤
16+8፤ 68+21፤
76+12፤
ኢሳ60+12፤
ፃን2+44፤
ሮሜ2+5፤
ራእ6+17፤ 11+18
110+6
መዝ9+19፤
18+38፤
ኢሳ5+25፤ 34+3፤
66+24፤
110+7 መዝ3+3፤
27+6
111+1 መዝ1፤5፤
9+1፤ 34+1፤
89+7፤ 109+30፤
115+18፤ 145+10
111+2
ኢዮ36+24፤
መዝ64+9፤
143+5፤ ራእ15+3
111+3
መዝ112+3፤9፤
119+142
111+4 ዘፃ4+31፤
መዝ86+15
111+5 ዘፍ1+30፤
ዘኁ516+15፤
መዝ37+25፤
103+11፤ 105+8፤
ማቴ6+31-33
111+6
መዝ64+9፤
66+3፤5፤ 105+44
111+7
መዝ19፤7፤ 92+4፤
119+128
111+8
መዝ119፤89፤
152፤160፤

የአሠራሩን ብርታት አሳይቶአል።
²የእጁ ሥራ እውነተኛና ቅን ነው፤
ሥርዐቱም ሁሉ የታመነ ነው፤
³ዘዘላለም ጸሐፊ ለዘላለም የጽና ነው፤
በእውነትና በቅንነትም የተሠራ
ነው።
⁴ለሕዝቡ መዳንን ሰደደ፤
ኪዳንንም ለዘላለም አዘዘ፤
ስሙም የተቀደሰና የተፈራ ነው።
⁵እግዚአብሔርን መፍራት የጥበብ
መጀመሪያ ነው፤
ትእዛዙንም የሚፈጽሙ ጥሩ
ማስተዋል አላቸው፤
ምስጋናውም ለዘላለም ይኖራል።

መዝሙር 112

የጸድቅ ሰው ባሕርይ
ኃላ ሉያ።
እግዚአብሔርን የሚፈራ፤
በትእዛዙም እጅግ ደስ የሚሰኝ
የተባረከ ነው።
²ዘሩ በምድር ላይ ኀያል ይሆናል፤
የቅኖች ትውልድ ትባረካለች።
³ሀብትና ብልጽግና በቤቱ ይሞላል፤
ጽድቁም ለዘላለም ይኖራል።
111+8 ኢሳ40+8፤ ማቴ5+18 111+9 መዝ30+4፤
34+22፤ 99+3፤ 103+4፤ 130+7፤ ሉቃ1+49፤68
111+10 ዘፃ4+6፤ ኢዮ23+12፤ መዝ19፤9፤ 28+6፤
89+52፤ 119+98፤104፤130 112+1 ኢዮ1+8፤ መዝ1+1-
2፤ 33+2፤ 103+1፤11፤ 115+13፤ 119፤14፤16፤ 47፤92፤
128+1 112+2 መዝ25+13፤ 37+26፤ 128+2-4
112+3 ዘፃ8+18፤ መዝ37+6፤ 111+3
⁷110+3 ወይም ጉልሜሳነት እንደ ንጋት ወዳንተ
ይመጣሉ ማለት ነው።
⁸110+7 ወይም ሥልጣን ለመስጠት ገደል ያለው
ሥልጣን ላይ ያስቀምጥዋል
⁹መዝሙር 111 የግጥሙ መጠመርች
እያንዳንዳቸው ከላይ እስከታይ በተከታታይ በሰ
ብራይስጥ ፊደሎች ቅደም ተከተል የተቀመጡ
ናቸው።
¹112+1 እግዚአብሔር ይመስገን ማለት ነው።

110+4 አንተ ለዘላለም ካህን ነህ፤ ይህ በክርስቶስ
እንዴት እንደ ተፈጸመ የተሰጠውን ትንታኔ ለማስተዋል
ዕብ 5፤5-6፤ 6፤19-7፤28 ይመልከቱ።
110+6 በሕዝቡ መካከል ይፈርዳል፤
የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቁን የሚቀመጡትን
ለማሸነፍና በእነርሱም ላይ ለመፍረድ ክርስቶስ እንደ
ጦረኛ ሆኖ ወደ ምድር እንደሚመጣ ይህ ጥቅስ ሥዕላዊ
በሆነ መልክ ይገልጻል (ራእ 19፤11-12 ይመ)።
111+1 ለእግዚአብሔር ... ምስጋና አቀርባለሁ፤
እግዚአብሔር ስለ ለገሰው ሥጋዊ መንፈሳዊ ባርነት፤
እርሱን ለሚወዱትና ለሚፈሩት ስለሚያደርግላቸው
ቸሮታ መዝሙርኛው ጌታ እግዚአብሔርን ያወድሳል።
መዝሙርኛው እግዚአብሔርን ለማመስገን ቈርቦ የተነሣው
በግሉ በቻ ሳይሆን፤ “በጉባኤም መካከል” ነው (ቀ፡ 1)።
ድንገት መንፈስ ቅዱስ እንዳየነው እግዚአብሔርን ሮሜ
ብሎ ማመስገን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው።
111+10 እግዚአብሔርን መፍራት የጥበብ
መጀመሪያ ነው፤ ይህ ሐቅ የብሉይ ኪዳን የጥበብ

መጻሕፍት መሠረት ነው (ኢዮ 28፤28፤ ምሳ 1፤7፤
9፤10፤ መዝ 12፤13 ይመ። በገጽ 291 ላይ፤ “እግዚአብሔርን መፍራት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
112+1 ... የተባረከ ነው፤ ይህ መዝሙር እግዚአብሔርን ለሚፈራና ጻድቅ ለሆነ ሰው ምን እንደ ተዘጋጀለት ይገልጻል። እግዚአብሔር የሚፈሩትን በደንበኛና በተጻፈው ቃሉም ሐሴት የሚያደርጉትን እንደሚባርካቸው ተስፋ ሰጥቶአል (ቀ፡ 1 ይመ። ከመዝ 119 ጋር ያነጻጽሩ)።
112+1 በትእዛዙ እጅግ ደስ የሚሰኝ፤ እግዚአብሔርን በሚፈራ ሰው ሕይወት ዐቢይ ጉዳይ የእግዚአብሔር ፈቃድ በምድር ላይ እንዳከናወነ መሻቱ ነው (ከማቴ 6፤10 ጋር ያነጻጽሩ)። እንደነዚህ ያሉ ሰዎች የእግዚአብሔርን ሕግ ይወዳሉ፤ ምክንያቱም ትእዛዛቱ የሚወክሉት ዓለም የሚንቀውን ጽድቅ ነውና (ቀ፡ 10፤ ዕብ 1፤9 እና ማብ ይመ)።
112+3 ሀብትና ብልጽግና፤ የእግዚአብሔር ሰዎች

ኛር፤ ርገሩ ገና ዳድቅ እንደ መሆኑ፤
ለቅን ሰው በጨለማ ውስጥ ብርሃን
ይወጣለታል።

ለጋሰና ያለ ማንገራገር የሚያበድር፤
ሥራውንም በትክክል የሚያከናውን
ሰው መልካም ይሆንለታል፤

ለዘላለም ከስፍራው አይናወጥምና፤
ጳውሎስ ሰው ሲታወስ ይኖራል።

ከፋ ወራ አያሸብረውም፤
ልቡ እንዲለብሐርን በመተማመን
የጸና ነው።

ልቡ የጸና ነው፤ አይፈራምም፤
በመጨረሻም የጠላቶቹን ውድቀት
ያያል።

በልግሰና ለድኾች ሰጠ፤
ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል፤
ቀንዱም በክብር ከፍ ከፍ ይላል።

ከፋ ሰው ይሆን በማየት ይበላጫል፤
ጥርሱን ያፋጫል፤ እየመነመነም
ይጠፋል፤
የከፋዎችም ምኞት ትጠፋለች።

መዝሙር 113

ለታላቁና ለመሐሪው ጌታ ምስጋና

ሃሌ ሉያ።
የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆይ፤
አመስግኑት፤
የእግዚአብሔርን ስም አወድሱ።
ከአሁን እስከ ዘላለም፤
የእግዚአብሔር ስም የተመሰገነ
ይሁን።

ከሰላም መውጫ እስከ መግቢያው ድረስ፤
የእግዚአብሔር ስም የተመሰገነ
ይሁን።

እግዚአብሔር ከሕዝቦች ሁሉ በላይ ከፍ
ያለ ነው፤
ክብሩም ከሰማየት በላይ ነው።

እንደ ስምዐካችን እንደ እግዚአብሔር
በላይ በዙፋኑ የተቀመጠ ማን ነው?
በሰማይና በምድር ያሉትን ለማየት፤
ራሱን ወደ ታች ዝቅ የሚደደርግ
ማን ነው?

ድኻሙን ከትቢያ ያነሣል፤
ችግሩን ከወመድ ከፍ ከፍ

112+4
መዝ5+12፤
18+28
112+5
መዝ37+21+26፤
ሉቃ6+35
112+6
መዝ15+5፤
55+22፤
ምላ10+7፤
መዝ2+16
112+7
መዝ28+7፤
56+3-4፤ 57+7፤
108+1፤ ኢሳ2+2
112+8 መዝ3+6፤
27+1፤ 54+7፤
56+11፤
ምላ1+33፤
ኢሳ2+2
112+9
መዝ75+10፤
111+3፤
ሉቃ19+8፤
ሉቃ9+36፤
24ሮ9+9
112+10
ኢሰ8+13፤
መዝ34+21፤
37+12፤ 86+17፤
ማቴ8+12
113+1
መዝ22+23፤
34+22፤ 103+21፤
134+1
113+2
መዝ30+4፤
48+10፤ 115+18፤
131+3፤ 145+21፤
148+13፤ 149+3፤
ኢሳ2+4፤
ጳጊ2+20
113+3
ኢሳ24+15፤
45+6፤ 59+19፤
ሚላ1+11
113+4 መዝ8+1፤
57+11፤ 99+2
113+5 መዝ8+10፤
ኢሰ16+19፤
መዝ35+10፤
103+19
113+6
መዝ113+4፤
138+6፤
ኢሳ57+15

ያደርጋል፤
ከመኳንንትም እኩል ስፍራ ይሰጠዋል፤
ከሕዝቡም ሹማምት ጋር
ያስቀምጠዋል።

መካካሪቱን ሴት በቤት ያኖራታል፤
ደስተኛም የልጆች እናት
ያደርጋታል።

ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 114

ለፍሲካ የቀረበ ውዳሴ
እስራኤል ከግብፅ ወጥቶ ሲሄድ፤
የያዕቆብም ቤት ቋንቋው ልዩ ከሆነ
ሕዝብ ተለይቶ ሲወጣ፤

ይሁዳ የእግዚአብሔር መቅደስ፤
እስራኤልም ግዛቱ ሆነ።

ባሕር አየች፤ ሽሽችም፤
ዮርዳኖስም ወደ ጓላው ተመለሰ።

ተራሮች እንደ አውራ በግ፤
ኩረብቶችም እንደ ጠበት ዘለሉ።

እንቺ ባሕር፤ የሽሽሽው
እንቺም ዮርዳኖስ ያፈገፈግሽው
ለምንድን ነው?

እናንተ ተራሮች እንደ አውራ በግ፤
ኩረብቶችም እንደ ጠበት ለምን
ዘለላችሁ?

ምድር ሆይ፤ በጌታ ፊት፤
በያዕቆብ ስምዐክ ፊት ተንቀጥቀጧ፤

እርሱ በለቱን ወደ ኩረ፤
ቋጥኙንም ወደ ውሃ ምንጭ ለወጡ።

113+7 1ሳጦ2+8፤ መዝ35+10፤ 68+10፤ 107+41፤
140+12 113+8 2ሳጦ9+11 113+9 1ሳጦ2+5
114+1 መዝ3+3፤ 29+46 114+2 መዝ15+17፤ መዝ76+1፤
78+68-69 114+3 መዝ14+21፤ 15+8፤ ኢሰ3+16፤
መዝ77+16 114+4 መዝ5+5 114+5 መዝ14+21
114+7 መዝ15+14፤ 1ዩና16+30 114+8 መዝ73+6፤
ዘኁ20+11
*112+6 ወይም እግዚአብሔር ቸር ርዥዥ ጳድቅ
ሰለ ሆን
*112+9 በዚህ ስፍራ ክብርን ያመለክታል።
*113+1 እግዚአብሔር ይመስገን ማለት ሲሆን፤
በቀ 9 ላይም ይገኛል።

የቱን ያህል ጥበቃ እንደሚደረግላቸው ለማስተዋል
3ዮሐ እና ማብራሪያውን ይመልከቱ።
112+7 ከፋ ወራ አያሸብረውም፤ በአስቸጋሪ
ወቅት መዝሙረኛው በፍርሃት አይያዝም፤ ጭንቀትም
አይጠምደውም፤ ምክንያቱም እምነቱ ያረፈው በራሱ
ማንነት ወይም በውጫዊ ሁኔታዎች ላይ ሳይሆን
በእግዚአብሔር ላይ ነው (ከመዝ 37 ጋር ያነጻጽሩ)።
113-118 የፍሲካ መዝሙሮች፤ እነዚህን
መዝሙሮች አይሁዳ የፍሲካን በዓል በየዓመቱ ሲያከብሩ
ይዘምሯቸው ነበር። እነዚህም መካከል መዝ 113
እና መዝ 114 ከምግብ በፊት ሲዘምሩ የቀሩት
አራቱ ደግሞ ከምግብ ሰኋላ ይዘምሩ ነበር። ስለዚህ
ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመሞቱ በፊት በመጨረሻ

የዘመራቸው እነዚህን ሳይሆን አይቀርም። እነዚህ
መዝሙሮች በሰብራይስጥ፤ “ሃሌ ሉያ” በሚለው ቃል
የሚጀምሩ በመሆናቸው (113+1)፤ አይሁድ፤ “ሃሌ
/የውዳሴ መዝሙሮች/” በማለት ይጠሯቸዋል።
113+1 ሃሌ ሉያ፤ እግዚአብሔር ለትሑታን ጸጋን
እንደሚሰጥ (ከያዕ 4+6፤ 10፤ ከ1ዬጥ 5+5-7 ጋር ያነጻጽሩ)፤
ለድኾችና ለተቸገሩት ርገራጌ እንደሚያደርግላቸው
እነዚህን ጣምራ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሐችን ይህ
መዝሙር ደጋግሞ ይገልጻል (ሉቃ 7+13 እና
ማገብ 1ጠዋ 5+9 እና ማገብ ይመ፤ በገጽ 1327
ላይ፤ “ድኾችን ትግራችን መርዳት” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)

መዝ
135፤
4

መዝሙር 115

አንዱ እውነተኛው አምላክ

115፡4-11 ተጓ ምላ - መዝ 135፡15-20

¹ለእኛ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤
ለእኛ ሳይሆን፤

ስለ ምሕረትህና ስለ እውነትህ፤
ለስምህ ክብርን ሰጥ።

²እሕዛብ፤ "አምላካቸው የት አለ?"
ለምን ይበሉ?

³አምላካችን በሰማይ ነው፤
እርሱ ደስ የሚለውን ያደርጋል።

⁴የእነርሱ ጣዖታት ግን የሰው እጅ
የሠራቸው፤

ብርና ወርቅ ናቸው።

⁵አፍ አላቸው፤ አይናገሩም፤
ዐይን አላቸው፤ አያዩም፤

⁶ጆሮ አላቸው፤ አይሰሙም፤
አፍንጫ አላቸው፤ አያሸትም፤

⁷እጅ አላቸው፤ አይዳስሱም፤
እግር አላቸው፤ አይሄዱም፤
በጉሮሮአቸውም ድምፅ አይፈጥሩም።

⁸እነዚህን የሚያበጁ፤
የሚታሙባቸውም ሁሉ እንደ
እነርሱ ይሁኑ።

⁹የእስራኤል ቤት ሆይ፤ በእግዚአብሔር
ታመኑ፤

ረዳታቸውና ጋሻቸው እርሱ ነው።

¹⁰የአሮን ቤት ሆይ፤ በእግዚአብሔር
ታመኑ፤

ረዳታቸውና ጋሻቸው እርሱ ነው።

¹¹እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሆይ፤
በእግዚአብሔር ታመኑ፤

ረዳታቸውና ጋሻቸው እርሱ ነው።

¹²እግዚአብሔር ያስበናል፤ ይባርከናልም፤
እርሱ የእስራኤልን ቤት ይባርካል፤
የአሮንንም ቤት ይባርካል።

¹³እግዚአብሔርን የሚፈሩትን ሁሉ፤
ትልቁንም ትንሹንም ይባርካል።

¹⁴እግዚአብሔር እናንተንና ልጆቻችሁን፤
በባርኩቱ ያብዛችሁ።

¹⁵ሰማይንና ምድርን በፈጠረ፤
በእግዚአብሔር የተባረካችሁ ሁኑ።

¹⁶ሰማየ ሰማያት የእግዚአብሔር ናቸው፤
ምድርን ግን ለሰው ልጆች ሰጣት።

¹⁷እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑት
የሞቱት አይደሉም፤

115፡1 ስዕ34፡6፤
መዝ29፡2፤ 66፡2፤
96፡8
115፡2 መዝ42፡3
115፡3 ዕዝ5፡11፤
ህዝ1፡4፤
መዝ103፡19፤
135፡6፤ 136፡26፤
ግቴ6፡9
115፡4
25፡19፤18፤
2ዜና32፡19፤
ኤር10፡3-5፤
ሐሥ19፡26፤
ፊአ9፡20
115፡5 ኤር10፡5
115፡9
መዝ37፡3፤ 62፡8
115፡10 ስዕ30፡30፤
መዝ118፡3
115፡11
መዝ22፡23፤
103፡11፤ 118፡4
115፡12
ዘፍ12፡2፤
ዜና16፡15
115፡13
መዝ112፡1
115፡14 ዘዳ1፡11
115፡15 ዘፍ1፡14፤
ሐሥ14፡15፤
ፊአ10፡6
115፡16
ዘፍ1፡28፤
መዝ8፡6-8፤
89፡11
115፡17
መዝ88፡10-12

115፡18
መዝ28፡6፤ 33፡2፤
103፡1፤ 111፡1፤
113፡2
116፡1 መዝ6፡9፤
18፡1፤ 28፡2፤
31፡22፤ 40፡1
116፡2 መዝ5፡1
116፡3
2ሳሙ22፡6፤
መዝ18፡4-5
116፡4
መዝ80፡2፤18፤
118፡5
116፡5 ዘዐ9፡27፤
22፡27፤
2ዜና12፡6፤
ሰዘ9፡15፤
መዝ86፡15
116፡6
መዝ18፡3፤ 22፡5፤

ወደ ዝምታው ዓለም የሚወርዱም
አይደሉም።
¹⁸እኩህን ጆምሮ እስከ ዛሬም፤
እግዚአብሔርን የምንባርክ እኛ ነን።
እግዚአብሔር ይመስግን።

መዝሙር 116

ምስጋና

¹የልመናዬን ድምፅ ሰምቶአልና፤

እግዚአብሔርን ወደድሁት።

²ጆሮውን ወደ እኔ አዘንብሎአልና፤
በሕይወት ዘመኔ ሁሉ ወደ እርሱ
እጣራለሁ።

³የሞት ወጥመድ ያዘኝ፤
የሲኦልም ጣር አገኘኝ፤
ጭንቅና ሐዘን አሸንፈኝ።

⁴እኔም የእግዚአብሔርን ስም ጠራሁ፤
"እግዚአብሔር ሆይ፤ ነፍሴን
ታድናት ዘንድ እለምንገለሁ"

አልሁ።
⁵እግዚአብሔር ቸርና ጸድቅ ነው፤
አምላካችን መሐሪ ነው።

⁶እግዚአብሔር ገሮችን ይጠብቃል፤
እጅግ ተቸግሮ ሳለሁ አዳኝኝ።

⁷ነፍሴ ሆይ፤ ወደ ዕረፍትሽ ተመለስ፤
እግዚአብሔር መልካም
አድርጎልሻልና፤

⁸አንተ ነፍሴን ከሞት፤
ዐይኔን ከእንባ፤
እግሮቼን ከመሰናከል አድነሃልና።

⁹እኔም በሕያዋን ምድር፤
በእግዚአብሔር ፊት እመላለሳለሁ።

¹⁰"እጅግ ተጨንቄአለሁ" ባለሁበት ጊዜ
እንኳ፤

እምነቴን ጠብቄአለሁ።
¹¹ግራ በተጋጣሙ ጊዜ፤

"ሰው ሁሉ ሐሰተኛ ነው" አልሁ።
¹²ስለ ዋለልኝ ውለታ ሁሉ፤

116፡6 መዝ79፡8፤ 107፡13 116፡7 መዝ13፡6፤
46፡10፤ 62፡1፤ 106፡1፤ 131፡2፤ 142፡7፤ ግቴ11፡29
116፡8 መዝ86፡13 116፡9 ዘፍ5፡22፤ ኢዮ28፡13፤
መዝ27፡13፤ 56፡13፤ 89፡15፤ ኢሳ38፡11፤ ኤር11፡19
116፡10 መዝ9፡18፤ 72፡2፤ 107፡17፤ 119፡67፤71፤75፤
2ቆሮ4፡13 116፡11 ኤር9፡3-5፤ ሆሴ7፡13፤ ሚክ6፡12፤
ሮጌ3፡4 116፡12 መዝ103፡2፤ 106፡1
*115፡18 ዕብራይስጡ ሃሌ ሉዮ ይላል።
*116፡3 ዕብራይስጡ ሲላ ይላል።
*116፡10 ወይም ያኔ እንኳን

115፡1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ለእኛ ሳይሆን ...
ለስምህ ክብር ሰጥ፤ ለራሳችን ክብርን መፈለግ የለብንም፤
ይልቁንበ በዓለም ፊት የእግዚአብሔርን ክብር ለመግለጥና
ስሙንም ለማክበር ምን ጊዜም መሻት ይኖርብናል።
በክርስቶስ ስም ሳይም ሆነ በቤተ ክርስቲያን ሳይ
ነፍረትን ወይም ነቀፈታን ላለማምጣት በመወሰን፤
ፋርጦኛ አቋም ይዘን መኖር ይኖርብናል
(ከማቴ 5፡14-16፤ ከ1ቆሮ 6፡20 ጋር ይነጻጽሩ)።
115፡9 በእግዚአብሔር ታመኑ፤ ጌታን
የሚያምኑት የሚታየውን ነገር ከማመን ይልቅ
(ፋ 4-8)፤ እርሱን ረዳታቸውና ጋሻቸው አድርገው

ይቀበላሉ (ፋ 9-11)። ጌታ እርሱን የሚፈሩትን
አይረሳቸውም፤ እንደሚባርክቸውም ቃል ገብቶላቸዋል
(ፋ 12-15)። እግዚአብሔር በሰማያት ይገዛል፤ የምድርን
አስተዳደር ግን ለሰው ልጆች ሰጥቶአል (ፋ 16)።
116፡1 እግዚአብሔርን ወደድሁት፤ ይህ
መዝሙር ከሞት ትድግና በመገኘቱ ለጌታ ምስጋና
የተገለጸበት ክፍል ነው፤ ይህም በሕመምና በመከራ ላይ
የነበሩትን ጌታ ከሞትና ከከባድ መቅወፍት ያዳናቸው
አማኞች ውዳሴ ነው።
116፡12 ምን ልክፈለው? በጌታ መሥዋዕትነት
ድነትን አግኝተው የተቤዡ ሕይወት የሚለማመዱት

ለአግዚአብሔር ምን ልክፈለው?
 13የመዳንን ጽዋ አነሣለሁ
 የአግዚአብሔርንም ስም አጠራለሁ።
 14በሕዝቡ ሁሉ ፊት
 ስእለቱን ለአግዚአብሔር
 አፈጽማለሁ።
 15የቅዱሳኑ ሞት
 በአግዚአብሔር ፊት የተከበረ ነው።
 16አግዚአብሔር ሆይ እኔ በእውነት
 ባሪያህ ነኝ
 እኔ የሴት ባሪያህ ልጅ ባሪያህ ነኝ
 ከእስራቴም ፈታኸኝ።
 17ለአንተ የምስጋና መስዋዕት
 አቀርባለሁ
 የአግዚአብሔርንም ስም አጠራለሁ።
 18በሕዝቡ ሁሉ ፊት
 ስእለቱን ለአግዚአብሔር
 አፈጽማለሁ
 19ኢየሩሳሌም ሆይ ይህን በመካከልሽ
 በአግዚአብሔር ቤት አደባባይ
 አደርጋለሁ።
 ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 117

የምስጋና ጥሪ
 1አሕዛብ ሁላችሁ እግዚአብሔርን
 አመስግኑት
 ሕዝቦችም ሁሉ በምስጋና ከፍ ከፍ
 አድርጉት
 2እርሱ ለእኛ ጸዋየው ምሕረት ታላቅ
 ነውና
 የአግዚአብሔርን ታማኝነት ጸንቶ
 ይኖራል።
 ሃሌ ሉያ።

116+13 መዝ105+1
 116+14 ዘጥ30+2፤ መዝ66+13
 116+15 ዘጥ23+10፤ መዝ72+14
 116+16 አዩ12+18፤ መዝ86+16፤
 119+125፤ 143+12
 116+17 ዘሌ7+12፤ ወዝ1+4
 116+18 ቀ14፤ ዘሌ22+18
 116+19 መዝ92+13፤
 96+8፤ 100+4፤
 102+21፤ 135+2
 117+1 መዝ22+23፤
 103+2፤ ሮሜ15+11
 117+2 መዝ17+7፤
 103+11፤ 119+90፤ 146+6
 118+1 ዘሌ516+8፤
 2ዘሌ5+13፤ 7+3፤
 ወዝ3+11
 118+2 መዝ106+1፤
 115+9፤ 136+1-26
 118+3 ዘወ30+30፤
 መዝ115+10
 118+4 መዝ115+11
 118+5 ቀ21፤ መዝ18+6፤ 31+7፤
 34+4፤ 77+2፤
 86+7፤ 116+1፤
 120+1፤ 138+3
 118+6 ዘዳ31+6፤
 መዝ56+4፤ ዕብ13+5

መዝሙር 118

ለዳስ በዓል የቀረበ የጉዞ መዝሙር
 1እግዚአብሔር ቸር ነውና አመስግኑት
 ምሕረቱም ለዘላለም ጸንታ
 ትኖራለች።
 2የእስራኤል ሕዝብ
 "ምሕረቱ ለዘላለም ነው" ይበል።
 3የአሮን ቤት
 "ምሕረቱ ለዘላለም ነው" ይበል።
 4እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ
 "ምሕረቱ ለዘላለም ነው" ይበል።
 5በተጨማሪም ጊዜ እግዚአብሔርን
 ጠራሁት
 እግዚአብሔርም መለሰልኝ
 ከመጠበብም አወጣኝ።
 6እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ነው፤ አልፈራም
 ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?
 7ይረዳኝ ዘንድ እግዚአብሔር ከእኔ ጋር
 ነው፤
 የጠላቶቼንም ውድቀት አያለሁ።
 8ሰው መከታ ከማድረግ ይልቅ
 በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል።
 9በገዢ ተስፋ ከማድረግ ይልቅ
 በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል።
 10ሕዝቦች ሁሉ ከበቡኝ
 ነገር ግን በእግዚአብሔር ስም
 አስወግዳቸዋለሁ።
 11መክበቡን በየአቅጣጫው ከበቡኝ
 ነገር ግን በእግዚአብሔር ስም
 አስወግዳቸዋለሁ።
 118+7 ዘዳ33+29፤ መዝ54+7፤ ዕብ13+6 118+8
 2ዘሌ532+7-8፤ መዝ2+12፤ 5+11፤ 9+9፤ 37+3፤ 40+4፤
 108+12፤ ኢሳ2+22፤ 25+4፤ 57+13 118+9 መዝ146+13
 118+10 መዝ37+9 118+11 መዝ3+6፤ 88+17
 116+16 ታማኝ አገልጋይ ወይም ታማኝ ልጅህ
 116+19 እንዳንደች እግዚአብሔር ይመስገን
 ይላል።
 117+2 እንዳንደች እግዚአብሔር ይመስገን ይላል።

ከልባቸው ምስጋና ይፈልቃል። ምስጋናቸውንም በፍቅራቸው (ቀ 1)፤ በታማኝነታቸው (ቀ 2)፤ በቅድስና ሕይወታቸው (ቀ 9)፤ በምስጋናና እግዚአብሔርን ለመታዘዝ በሚያደርጉት ብርቱ ውሳኔያቸው ይገልጹታል (ቀ 14)።
 116+15 የቅዱሳኑ ሞት ... የተከበረ ነው።
 (1) ጌታ የታማኝ ሕዝቡን ሕይወት በሚገባ ይከባከባል።
 (2) የአገረሁታቸው ሁኔታ በእርሱ ቀጥተኛ ሥር ነው (ሮሜ 8+28:35-39)። (3) ሕይወታቸው ሲያልፍ እርሱ በአጠገባቸው ከእነርሱ ጋር አል። (4) የእነርሱ ሞት፤ ይኸውም በእርሱ ዘንድ ትልቅ ግምት የሚሰጠው ሲሆን፤ ከማንኛውም ዐይነት ክፉት የሚላቀቁበት ዕለት ነው። በሞትም በኩል ከዚህ ሕይወት ወደ ተባሪከው ድል ተሻግረዋል፤ ጌታ ኢየሱስን ፊትለፊት ለማየትም ወደ መንግሥተ ሰማይ ተወስደዋል (ፊል 1፤21 እና ማገ 1፤20፤ በገጽ 765 ላይ፤ "ሞት" በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
 117+1 አሕዛብ ሁላችሁ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ሁሉ ድነትን እንደሚሰጥ በብሉይ ኪዳን ላይ ተስፋ

ተሰጥቶ እንደ ነበር ለማረጋገጥ፤ ጳውሎስ ይህን ጥቅስ በሮሜ 15፤11 ላይ ጠቅሶት ይገኛል (ከመዝ 67 ጋር ያነጻጽሩ)።
 118+1 ምሕረቱም ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች፤ ይህ መዝሙር እግዚአብሔር ለሕዝቡ ሰላላው ዘላለማዊ ፍቅሩ ጌታን ያወድሳል። ጌታ ወደ ተያዘበትና ለሞትም ወደ ተወሰደበት ወደጌቲሴሚያ የሕትከልት ቦታ ከመሄዱ በፊት፤ በጌታ ኢየሱስና በደቀ መዛሙርቱ የተዘመረ የመጨረሻ ቃል ሊሆን ይችላል (ከማቴ 26+30፤ ከማር 14+26 ጋር ያነጻጽሩ)፤ በዘመኑ መጨረሻ ክርስቶስ ዳግም ከመምጣቱ በፊትም ይዘመራል (ቀ 26ን ከማቴ 23+39 ጋር ያነጻጽሩ)። እርሱም ይህን ክፍል ባነበቡ ቀጥረው ጌታ ለመጨረሻ ጊዜ ይህን መዝሙር ሊዘምር፤ ምን ተሰምቶት እንደ ነበር በጽሁፍ ልብ ይበል።
 118+6 እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ነው፤ ጌታን መሸሸጊያቸው የሚያደርጉት፤ ሊረዳቸውና ብርታትንም ሊሰጣቸው ከእነርሱ ጋር ይሉ ለሆኑ ማረጋገጫ ተሰጥቶአቸዋል (ቀ 7፤14፤ ኢሱ 1፤9፤ ኤር 1፤8 ይመ። ዘወ 3፤14 እና ማገ 1፤20)።

12 እንደ ንብ መንጋ ከበቡኝ፤
ነገር ግን እንደሚነድ አሸኽ ከሰሙ፤
በእርግጥም በእግዚአብሔር ስም
አስወግዳቸዋለሁ።

13 ተገዳሳት ልወድቅ ተንገደገድሁ፤
እግዚአብሔር ግን ረዳኝ።

14 እግዚአብሔር ብርታቴና ዝማሬዬ ነው፤
አዳኝ ሆነልኝ።

15 በጻድቃን ድንኳን የእልልታና የሆታ
ድምፅ፤
እንዲህ እያለ ያስተጋባል፤
"የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ብርቱ
ሥራ ሠራች።

16 የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ከፍ ከፍ አለች፤
የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ብርቱ
ሥራ ሠራች።

17 ተርፌ በሐይወት እናራለሁ እንጂ
አልሞትም፤
የእግዚአብሔርንም ሥራ ገና
እናገራለሁ።

18 መግሠጹን እግዚአብሔር እጅግ
ገሥጽኛል፤
ነገር ግን ለሞት አሳልፎ
አልሰጠኝም።

19 የጽድቅን ደጆች ከፈቱልኝ፤
በዚያ ገብቼ እግዚአብሔርን
አመሰግናለሁ።

20 ይህች የእግዚአብሔር ደጅ ናት፤
ጻድቃን በእርሷ በኩል ይገባሉ።

21 ሰምተህ መልሰህልኛልና፤
አዳኝም ሆነህልኛልና
አመሰግንሃለሁ።

22 ግንበኞች የናቂት ድንጋይ፤
እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ።

23 እግዚአብሔር ይህን አደረገ፤
ለዐይናችንም ድንቅ ናት።

24 እግዚአብሔር የሠራት ቀን ይህች ናት፤
በእርሷ ሐሣብ እናድርግ፤ ደስም

118+12 ዘፀ144፤
መዝ37፡9፤ 58፡9
118+13 ቀ*7፤
2ዜ518፡31፤
መዝ86፡17
118+14 ዘዐ15፡2፤
መዝ62፡2
118+15 ዘዐ15፡6፤
ኢዩ8፡21፤
መዝ89፡13፤
106፡5፤ 108፡6፤
ሉቃ1፡51
118+17 ዘፀ32፡3፤
መዝ64፡9፤
71፡16፤ 73፡28፤
ዕን1፡12
118+18
መዝ86፡13፤
ኤር31፡18፤
1ቆር11፡32፤
ዕብ12፡5
118+19
መዝ24፡7፤
100፡4
118+20
መዝ15፡1-2፤
24፡3-4፤
122፡1-2፤
ራእ22፡14
118+21 ቀ*5፤
መዝ27፡1
118+22
ኢዳ8፡14፤
17፡10፤ 19፡13፤
28፡16፤
ዘዳ47፡10፡4፤
ዘዳ21፡42፤
ማር12፡10፤
ሉቃ20፡17፤
ሐሥ4፡11፤
1ጴጥ2፡7
118+23
ማቴ21፡42፤
ማር12፡11
118+24
መዝ70፡4

ይበሰን።

25 እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ አድነን፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ
አሳክልኝ።

26 በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ቡሩክ
ነው።

ከእግዚአብሔር ቤት ባረክናችሁ።

27 እግዚአብሔር እምላክ ነው፤
ብርሃኑንም በላያችን አበራ፤
እስከ መሠዊያው ቀንዶች ድረስ
በመውጣት፤
ዝንጣፌ ይዛችሁ በዓሉን
ከሚያከብሩት ጋር ተቀላቀሉ።

28 እንተ እምላክ ነህ፤ አመሰግንሃለሁ፤
እንተ እምላክ ነህ፤ ከፍ ከፍ
አደርግሃለሁ።

29 ቸር ነውና፤ እግዚአብሔርን አመሰግኑ፤
ምሕረቱም ለዘላለም ጸንታ
ተናራለች።

መዝሙር 119

ወዳሴ ለሕገ እግዚአብሔር
ጸ አለፍ

1 መንገዳቸው ነቀፋ የሌለበት፤

118+25 መዝ28፡9፤ 116፡4 118+26 መዝ12፡8፤
ማቴ11፡3፤ 21፡9፤ 23፡39፤ ማር11፡9፤ ሉቃ 13፡35፤
19፡38፤ ዮሐ12፡13 118+27 ዘዐ27፡2፤ ዘሌ23፡40፤
15፡18፤21፤ መዝ27፡1፤ ኢሳ58፡10፤ 60፡1፤19፡20፤
ሚላ4፡2፤ 1ጴጥ2፡9 118+28 ዘዩ28፡21፤ ዘዐ15፡2፤
መዝ6፡2፤ 63፡1፤ ኢሳ25፡1 119+1 ዘዩ17፡1፤
ዘፀ18፡13፤ መዝ1፡2፤ 128፡1፤ ዎላ1፡20
=118፡27 ወይም የክብር ጠልን መሥዋዕት
በገመድ ማሰር ወይም መውሰድ
*119 የዚህ መዝሙር የግጥም ስንኞች መነሻ
ወይም መነሻና መድረሻ ሆሆዎት ቀልቀል
ሲነበት ትርጉም አዘል ናቸው። እያንዳንዱ ስንሚ
ተመሳሳይ በሆነ በዕብራይስጥ ፊደል ይጀምራል።

118+22 ግንበኞች የናቂት ድንጋይ፤ ጌታ ኢየሱስ
ይህን ጥቅስ ከራሱ ሐይወት ጋር አያይዞታል። ምክንያቱም
በራሱ ወገኖች ተናቀ፤ በኋላ ግን የእግዚአብሔር
አዲስ ቤት ማለትም የቤተ ክርስቲያን፤ “የማእዘን ራስ
ሆነ” (ማቴ 21፡42፤ ማር 12፡10፤ ሉቃ 20፡17፤ ሐሥ
4፡11፤ ኤፌ 2፡20፤ 1ጴጥ 2፡7)።

118+24 ... ቀን ይህች ናት፤ ከዚህ ላይ የተጠ
ቀሰችው “ቀን” የድነት ወይም የቤካነት ቀን መሆኗን
የጽሑፉ ዐውድ ያሳያል።

118+25 አድነን፤ ይህ ቃል (ዕብ “ሆሺያና”)፤
በግሪኩ የበሉይ ኪዳን ትርጉም፤ “ሆሳዕና” ሆኖአል።
ይህም በክርስቶስ መሥዋዕትነት እውን የሆነውን
ድነትን ይተነብያል። ጌታ ኢየሱስ በታላቅ ክብር ወደ
ኢየሩሳሌም በገባም ጊዜ በሕዝቡ ተዘምርቶአል (ከማቴ
21፡9 ጋር ያነጻጽሩ)። ምዕራፍ 119

119+1 መንገዳቸው ነቀፋ የሌለበት፤ ከቀፋ 1-176
ያለው ይህ መዝሙር ለእግዚአብሔር ቃል ማለት
የሚገባውን የከበረ ፍቅር ይገልጻል። የእግዚአብሔርን
ቃል እንደ ተሰረ፤ ትእዛዝ መሪ፤ ምስክር፤ ትምህርት፤
ጥበብ፤ እውነት፤ ጽድቅና ተግማሽ አድርጎ ይመለከተዋል።
ይኸው የእግዚአብሔር ቃልም የመዝሙረኛው መጽናኛ፤

ከለላ፤ ሀብት፤ የሕይወት መመሪያ፤ የልብና የነፍሱ
ደስታ፤ ለሚያስፈልገውም ነገር ሁሉ ምንጭ ተደርጎም
ቀርቦአል። (1) መዝሙረኛው ቃሉን በማንበብ፤ ቃሉን
በማንሰላሰል፤ ቃሉንም የአለቱ መሣሪያ በማድረግ
ለእግዚአብሔር ያለውን ጥልቅ ፍቅር ይገልጻል። በጸጋና
በጽድቅ ልናድግ የምንችለው፤ ለቃሉ ያለን ፍቅር
እያደገ ሲሄድ ብቻ መሆኑንም ያስተምረናል።

(2) ይህ መዝሙር ራዲካዊና ትርጉም ሰጭ ዐምጻዊ
የፊደል ስድር ይባላል። ምክንያቱም ባለስምንት ስንኝ
የሆኑት 22ቱ አንቀጾች (ወይም አንቀጾች) እያንዳንዳቸው
ከ22ቱ የዕብራይስጥ ፊደሎች ጋር ገጥ ለገጥ (አቶኞች)
ናቸው። በአንቀጹ ውስጥ እያንዳንዱ ገጥም የአንቀጹ
ልዩ ባሕርይ በሆነው ፊደል ይጀምራል።

119+1 የተባረኩ፤ እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ
የሚገኘውን መመዝኛም ሆነ መመሪያ አክብረው ለመኖር
በመረጡት ወገኖች ሁሉ ላይ ባርኮቱን እንደሚያወርድ
ቃል ገብቶአል። ብርታትን፤ እርዳታና ጥበቃን
በማምጣት (ኦፊ 3፡16፤ ቄላ 1፡11 ይመ። ሉቃ 24፡50
እና ማብ ይመ) ሀልዎቱ ከእነርሱ ጋር ይሆንላቸዋል
(ከዘፍ 26፡3 ጋር ያነጻጽሩ)።

119+1 ሕግ፤ ሕገ (በዕብራይስጥ “ቶራ”) እግዚአብሔር

በእግዚአብሔርም ሕግ የሚሄዱ
የተባረኩ ናቸው።
2ምስክርነቱን የሚጠብቁት
በፍጹምም ልብ የሚሹት የተባረኩ
ናቸው።
3መፅዕን አያደርጉም፤
ነገር ግን በመንገዱ ይሄዳሉ።
4ጠንቅቀን እንጠብቃት ዘንድ፤
አንተ ሥርዐትን አዘግል።
5ሥርዐትህን እጠብቅ ዘንድ፤
ምነው መንገዱ ጽኑ በሆነልኝ ኖሮ!
6ወደ ትእዛዛትህ ስመለከት፤
በዚያን ጊዜ አላፍርም።
7የጽድቅ ፍርድህን ሰማር።
በቅን ልብ ምስጋና አቀርብልሃለሁ።
8ሥርዐትህን እጠብቃለሁ፤
ፈጽመህ አትተወኝ።

ጋ ቤት

9ጉልማሳ መንገዱን እንዴት ያነጻል?
በቃልህ መሠረት በመኖር ነው።
10በሙሉ ልቤ ፈለግሁህ፤
ከትእዛዛትህ ፈቀቅ እንዳልል
አድርገኝ።
11አንተን እንዳልበድል፤
ቃልህን በልቤ ሰወርሁ።
12እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ቡናክ ነህ፤
ሥርዐትህን አስተምረኝ።
13ከእንደበትህ የሚወጣውን ደንብ ሁሉ፤
በከንፈሬ እናገራለሁ።

119+2 ቀ 146፤
ዘ810+12፤
መዝ40+16፤
99+7፤ 112+1፤
1ዜ516+11፤
መዝ40+16፤
99+7፤ 112+1፤
ኢ456+2
119+3
መዝ59+4፤
128+1፤
ኤር6+16፤ 7+23፤
1ዮሐ3፤9፤ 5፤18
119+4 ቀ 56፤
ዘ86+17፤
መዝ103+18
119+5 ዘሌ19+37
119+6
ቀ 46፤80፤117
119+7 ዘ84+8
119+8
መዝ38+21
119+9
ቀ 65፤169፤
መዝ39+1
119+10
ቀ 21፤118፤
መዝ9+1
119+11
ቀ 133፤165፤
ዘ86+6፤
ኢዮ22+22፤
መዝ18+22-23፤
19+13፤ ምላ3+23፤
ኢሳ63+13
119+12
ዘ818+20፤
መዝ28+6፤
143+8፤10

14ው በሀብቱ ብዛት ደስ እንደሚለው፤
ምስክርነትህን በመከተል ደስ
ይለኛል።
15ድንጋጌህን አሳስባለሁ፤
ልቤን በመንገድህ ላይ ጥያለሁ።
16ሥርዐትህ ደስ ይለኛል፤
ቃልህንም አልዘነጋም።

ጋ ጋሚል

17ሕያው እንድሆን፤ ቃልህንም
እንድጠብቅ፤
ለእገልጋይህ መልካም አድርግ።
18ከሕግህ ድንቅ ነገርን እንዳይገ
ዐይኖቼን ክፈት።
19እኔ በምድር ላይ መጽተኝ ነኝ፤
ትእዛዛትህን ከእኔ አትሰውር።
20ዘወትር ደንብህን በመናፈቅ፤
ነፍሴ እጅግ ዛለኝ።
21ከትእዛዛትህ የሳቱትን፤
እብራተኞችንና ርጉሞችን
ትገሥዳለሁ።
22ምስክርነትህን ጠብቄአለሁና፤
ስድብንና ንቀትን ከእኔ አርቅ።

119+13 ቀ 72 119+14 ቀ 111 119+15 ቀ 97፤148፤
መዝ1+2 119+16 መዝ112+1 119+17 ቀ 67፤
መዝ13+6፤ 103+20፤ 116+7 119+19 ዘ623+4፤
ዕብ11፤13 119+20 ቀ 131፤ መዝ42+2፤ 63+1፤ 84+2፤
ኢሳ26+9 119+21 ቀ 10፤51፤ ዘ827+26፤ ኢዮ30+1፤
መዝ5፤5፤ ኤር20+7፤ 50+32፤ 874+37፤ ሚል3+15
119+22 ቀ 2፤ መዝ39+8

ለሕዝቡ የሰጠውን ትምህርት ሁሉ ያካትታል። አምስቱን
የሙሴ መጻሕፍት (የመጀመሪያዎቹ አምስቱ የብሉይ
ኪዳን መጻሕፍት) ወይም ሙሉውን ብሉይ ኪዳን
ሊያመለክት ይችላል።
119+2 ምስክርነቱን፤ የእግዚአብሔር ምስክር (በዕ-
ብራይስጥ “ኤዶት”) ፈቃዱ ናቸው የተባሉትን የኪዳንን
ደንቦች ወይም የኪዳንን ድንጋጌዎች ይወክላል።
119+3 በመንገዱ፤ የእግዚአብሔር መንገድ (በዕ-
ብራይስጥ “ዴሬክ”) እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር
የሚገናኝበትን በምድር ላይ ቢዛቱን የሚለግስበትን
እነዚያን መርሐችንና የተግባር መሣሪያዎችን ይወክላል።
የእርሱ መንገድ ከሰው ጥበብና ሚዛን የተለየ ነው
(ኢሳ 55፡8-9 ይመ)።
119+4 ሥርዐትን፤ የእግዚአብሔር ሥርዐት (በዕ-
ብራይስጥ “ፒኩዲም”) ጌታ የሰጠውን ዘርዘር ያለውን
ትምህርት ያቅፋል።
119+5 ሥርዐትህን፤ የእግዚአብሔር ሥርዐት (በዕ-
ብራይስጥ “ሀኪም”) በግልፅ በጋራ የሚጠቅሙትን
የጌታን ድንጋጌዎች ያቀፈ ነው።
119+5 እጠብቅ ዘንድ ... ጽኑ፤ ፈቃዱን
ለመፈጸምና በመንገዱ ጸንቶ ለመገኘት፤ አማኞች
ለዚሁ የሚያስፈልገውን ጸጋ ያገኙ ዘንድ ዘወትር
መጽለይ አለባቸው። እንዲህ ያለው ምልጃ አስፈላጊ
ነው፤ ምክንያቱም እርሱ ዘወትር ካልረዳንና መንፈስ
ቅዱስም በልባችን ካልሠራ (ማቴ 7፡21 እና ማገ
ይመ)፤ ለእግዚአብሔር ሕግ ታማኞች ሆነን ልንጻፍ
አንችልም።

119+6 ትእዛዛትህ፤ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ሲባል
(በዕብራይስጥ “ሚሳዎት”) የእግዚአብሔርን ሥልጣንና
ለሕዝቡም ያለውን ፈቃድ እንደዚሁም እንድንታዘዝው
የሚፈልገውን ደንቦችንና ሥርዐቶችን ያመለክታል።
119+9 በቃልህ፤ የእግዚአብሔር ቃል (በዕብራይስጥ
“ዳባር”) በአጠቃላይ መልኩ የተገለጠውን ቃሉን፤
ትእዛዛቱንና ተስፋውን ይወክላል።
119+9 ጉልማሳ መንገዱን እንዴት ያነጻል?
አሁን ባለንበት ፈሪህ እግዚአብሔር በሌለው ዓለም
የእርሱን ልዩ ባሕርይ የሚገልጽውን ኢግብረገባዊ
የሆነውን ተጽዕኖውን በመጽደም ስንቱ አማኝ መንገዱን
ንጹሕ አድርጎ እንዴት ሊጠብቅ ይችላል? የዚህ
መዝሙር ሁለተኛው አንን /አንቀጽ/ በእያንዳንዱ ስንኝ
ላይ ታቅፈው የሚገኙትን፤ የሚከተሉትን ስምንት
መንገዶች ይዘረዝራል፡ (1) እስከ ሕይወት አመኖችን
መጨረሻ ድረስ ለእግዚአብሔር ቃል ታማኝ ሆኖ
ለመኖር የሚይዝር ውሳኔ በመወሰን፤ (2) ጌታን
በእሎት በመሻት፤ (3) የእግዚአብሔርን ቃል በልብ
በመሰጠር፤ (4) ምሪትን ለማግኘት ወደ እግዚአብሔር
በመመልከት፤ (5) ለእግዚአብሔር እውነት በአደባባይ
ጠበቃ ሆኖ በመቆም፤ (6) እግዚአብሔር በሚለው ሁሉ
ሐሢት በማድረግና ደስ በመሰጠት፤ (7) የእግዚአብሔር
መንገድ ከዓለም መንገድ ጋር ሲተያይ ውጤቱ ምን እንደ
ሆነ ግምት ውስጥ በማስገባት፤ (8) የእግዚአብሔርን
ቃል ለማንበብ ሥራ ይበዛለኛል በሚል ምክንያት
ቃሉን ዕለት ተዕለት ከማንበብ ባለመቁጠር።

ምሳ
3፡1-6

23 ገዢች ተቀምጠው ቢደልቱብኝ እንኳ
አገልጋይህ ሥርዐትህን ያሰላሰላል።
24 ምስክርነትህ ለእኔ ደስታዬ ነው፤
መካሪዬም ነው።

ገ ዳሌጥ

25 ነፍሴ ከዐፈር ተጣብቀኝ፤
እንደ ቃልህ መልሰህ ሕይወ።
አድርገኝ።
26 ስለ መንገዴ ገልጼኝ ነገርሁህ፤
አንተም መለስህልኝ፤
ሥርዐትህን አስተምረኝ።
27 የድንጋጌህን መንገድ እንዳስተውል
አድርገኝ፤
እኔም ድንቅ ሥራህን አሰላሰለሁ።
28 ነፍሴ በሐዘን ተዘራለፈኝ፤
እንደ ቃልህ አበርታኝ።
29 የሽንገላን መንገድ ከእኔ አርቅ፤
ሕግህን በጸጋህ ሰጠኝ።
30 የእውነትን መንገድ መርጫለሁ፤
ሕግህንም ፊት ለፊቱ አድርጌአለሁ።
31 አግዚአብሔር ሆይ፤ ከምስክርነትህ
ጋር ተጣብቁአለሁ፤
አሳልፈህ ለውርደት አትሰጠኝ።
32 ልቤን አስፍቶህልኛልና፤
በትእዛዛትህ መንገድ እርጣለሁ።

ገ ሄ

33 አግዚአብሔር ሆይ፤ የሥርዐትህን
መንገድ አስተምረኝ፤
እኔም እስከ መጨረሻው
እጠብቀዋለሁ።
34 ሕግህን እንድጠብቅ በፍጹም
ልቤም እንድታዘዘው፤
ማስተዋልን ሰጠኝ።
35 በእርሷ ደስ ይለኛልና፤
በትእዛዛትህ መንገድ ምራኝ።

119+25
49:50+107;
መዝ44+25;
143+11
119+26
መዝ25+4;
27+11: 86+11
119+27
መዝ105+2;
145+5
119+28 49;
መዝ6+7;
18+1: 116+3;
ኢ940+29;
41+10: 51+11;
ኢር45+3
119+29
ዙጥ6+25;
መዝ26+4
119+30
ኢሱ24+22;
መዝ26+3;
108+1
119+31
ዘ8+10+20
119+33 49:12
119+34 49:27;
69:73:144:169;
ዘ86+25;
ኢዮ32+8;
ምሳ2+6;
872+21: ያሰ+5
119+35 49:32;
መዝ1+2: 25+4-5

36 ከራስ ጥቅም ይልቅ፤
ልቤን ወደ ምስክርነትህ አዘንብል።
37 ከንቱ ነገር ከምየት ዐይኖቼን መልስ፤
በራስህ መንገድ እንደ ገና ሕያው
አድርገኝ።
38 ትፈራ ዘንድ፤
ለአገልጋይህ የገባሽውን ቃል
ፈጽም።
39 ምፈራውን መዋረድ ከእኔ አርቅ፤
ደንብህ መልካም ነውና።
40 አነሆ፤ ድንጋጌህን ናፈቅሁ፤
በጽድቅህ ሕያው አድርገኝ።

ገ ዋው

41 አግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህ ወደ
እኔ ይምጣ፤
ማዳንም እንደ ቃልህ ይላክልኝ።
42 በቃልህ ታምኛለሁና፤
ለሚሰድቡኝ መልስ እሰጣለሁ።
43 ሕግህን ተስፋ አድርጌአለሁና፤
የእውነትን ቃል ከአፌ ፈጽመህ
አታርቅ።
44 ከዘላለም እስከ ዘላለም
ሕግህን ዘወትር እጠብቃለሁ።
45 ሥርዐትህን እሻለሁና፤
እንደ ልቤ ወዲያ ወዲህ
እመላለሳለሁ።
46 ምስክርነትህን በነገሥታት ፊት
እናገራለሁ፤
ይህን በማድረግም ዕናረት
አይሰማኝም።
47 እኔ እወደዋለሁና፤
119+40 49:20:25:149: 154 119+41 49:76;
116:154:170: መዝ6+4 119+42 መዝ42+10;
ምሳ27+11 119+43 49:74:81:114: 147: 171:17+24
119+44 49:33:34:55: ዘ86+25 119+45 49:94:155
119+46 49:6: ማቴ10:18: ሐጥ26+1-2 119+47
49:77:97:127:143:159:163:165: መዝ112+1
119+37 አንዳንድ ትርጉሞች እንደ ቃልህ ይላሉ።

119+36
ኢሱ24+23;
ሕዝ33+31
119+37 49:25;
መዝ71+20
119+38
ዙጥ23+19
119+39 49:22;
መዝ69+9;
89+51;
ኢሳ25+8: 51+7;
54+4

119+23 ገዢች ተቀምጠው ቢደልቱብኝ፤
መዝሙረኛው የአግዚአብሔር ቃል በሚያዘው መሠረት፤
የጽድቅ ሕይወት ለመኖር ጥረት ሲያደርግ፤ ልግጫ፤
ንቀትና ስም ማጥፋት የደረሰበት መሆኑን ይገልጻል።
ይሁን እንጂ ይህ ዐይነት ተቋቁሞት የአግዚአብሔርን
መንገድ ከመከተል አላገደውም። ዛሬም ቢሆን
ለክርስቶስና ለቃሉ ታማኝ የሆኑት ነቀፌታና ልግጫ
ሊደርስባቸው እንደሚችሉ ማሰብ አለባቸው። ፈሪህ
አግዚአብሔር የሌለውን የዓለምን መንገድ በሚከተሉት
ዘንድ ሕግ አከራሪዎች ወይም ጽንፈኞች ሊባሉ ይችላሉ
(ማቴ 5:10 እና ማሳቢ ይመጣ። ሉቃ 6:22 እና ማሳቢ
ይመጣ።)

119+27 የድንጋጌህን መንገድ እንዳስተውል
አድርገኝ፤ የአግዚአብሔርን ቃል በሚገባ ወይም ሙሉ
በሙሉ ማስተዋል የሚያለው በእርሱ እርዳታ ብቻ ነው
(ቀ፡ 26-27:29)። ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት
አግዚአብሔር ወደ እኛ እንዲቀርብ፤ ማስተዋላችንን
ይበልጥ ከፍ እንዲያደርግልን የራሱንም እውነት
እንዲያስተምረን ወደ እርሱ እዘውትረን መጸልይ
ይኖርብናል (ዮሐ 14:17 እና ማሳቢ፤ 1ዮሐ 2:27 እና

ማሳቢ ይመጣ።)
119+47 እኔ እወደዋለሁና፤ በትእዛዛት ደስ
ይለኛል፤ በመዝሙር 119 ላይ ዐቢይ አጽንዖት የሆነው
መዝሙረኛው በአግዚአብሔር ቃል ደስ መሰኘቱና
ለአግዚአብሔር ቃል ክልብ የሆነ ፍቅር ያለው መሆኑ
ነው። (1) የአግዚአብሔርን ቃል ባንበባና በታዘዘ
ቀጥሮ ደስታ ወደ ልቤ ይመጣለታል። እንደዚሁም
የአግዚአብሔርን ቃል ቅን በሆነ መሻት ለማስተዋልና
የክርስቶስን ትእዛዝ ለመፈጸም በመነሣት ስናነብ
(ቀ፡ 20:24:40:60)፤ መንፈስ ቅዱስ የአግዚአብሔርን
ፍቅር በልባችን ላይ ያፈላል (ዮሐ 14:15-17:21:23;
ሮሜ 5:5 እና ማሳቢ ይመጣ።)፤ የአግዚአብሔር ቃል
እውነትን እንድንለይ ይረዳናል፤ ታላቅ ደስታና ሐላት
እንዲሆንልንም ያደርጋል (ከዮሐ 15:10-11 ጋር
ያንጻጽና።)

(2) በአግዚአብሔር ቃል ደስ መሰኘት፤ የአግዚአብሔርን
መንገድ ሁሉ በይበልጥ ወደማፍቀር ያመራል።
እርሱን እየወደድን በመምጣታችን (ቀ፡ 132)፤
ጌታንና ጌታ ለእኛ ያለውን ፈቃድ የሚገልጡትን
ቅዱሳት መጽሐፍትን እንወዳለን። ከዚህም የተነሣ

በትእዛዝህ ደስ ይለኛል።
 48 እጆቼን ወደምወዳቸው ትእዛዛትህ
 እነሣለሁ፤
 ሥርዐትህንም አሰላስላለሁ።

፲ ዛይ

49 ለአገልጋይህ የገባኸውን ቃል ዐስብ፤
 በዚያ ተስፋ ሰጥተኸዋልና።
 50 ቃልህ ሕያው ያደርገኛልና፤
 ይህች በመከራዬ መጽናኛዬ ናት።
 51 እብረተኞች እጅግ ተሣለቁብኝ፤
 እኔ ግን ከሕግህ ንቅንቅ አልልም።
 52 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከጥንት የነበረውን
 ድንጋጌህን ዐስብሁ፤
 በዚህም ተጽናናሁ።
 53 ሕግህን ከተወ ክፉዎች የተነሣ፤
 ቀላጣ ወረረኝ።
 54 በእንግድነቴ አገር፤
 ሥርዐትህ መዝሙራ ናት።
 55 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስምህን በሌሊት
 ዐስባለሁ፤
 ሕግህንም እጠብቃለሁ።
 56 ሥርዐትህን እከተላለሁ፤
 ይህችም ተግባራ ሆነች።

፲፫ ሔት

57 እግዚአብሔር ዕድል ፈንታዬ ነው፤
 ቃልህን ለመታዘዝ ቁርጫለሁ።
 58 በፍጹም ልቤ ፈትህን ፈለግሁ፤
 እንደ ቃልሁቸርነትህን አሳየኝ።
 59 መንገዴን ቃኘሁ፤
 እካሄዴንም ወደ ምስክርህ አቀናሁ።
 60 ትእዛዝህን ለመጠበቅ፤
 ቸኩልሁ፤ አልዘገየሁምም።
 61 የክፉዎች ገመድ ተተበተበብኝ፤
 እኔ ግን ሕግህን አልረሳሁም።
 62 ስለ ጸድቅ ሥርዐትህ፤
 በእኩል ሌሊት ላመሰግንህ እነሣለሁ።
 63 እኔ ለሚፈሩህ ሁሉ፤
 ሥርዐትህንም ለሚጠብቁ ባልንጀራ
 ነኝ።

119+48
 ዘፍ24+63
 119+49 ቀ9+43
 119+50 ቀ25
 119+51 ቀ21፤
 ኢዮ16+10፤
 17+2፤ 23+11
 119+52
 መዝ103+18
 119+53
 ዘ032+19፤ 33+4፤
 መዝ89+30
 119+54 ቀ172፤
 መዝ101+1፤
 138+5
 119+55
 ቀ44+62፤72፤
 መዝ1+2፤ 42+8፤
 63+6፤ 77+2፤
 ኢ026+9፤
 ሐሥ16+25
 119+56
 ቀ4፤100፤134፤
 168፤ ዘኁ15+40
 119+57
 ቀ17፤67፤101፤
 ዘ832+9፤
 ኢር51፤19፤
 ሰቀ3+24
 119+58 ቀ41፤
 ዘፍ43+29፤
 ዘ44+29፤
 11፤516+11፤
 ሰግ9+8፤
 መዝ34+4
 119+59
 ኢሱ24፤14፤15፤
 መዝ39+1
 119+60 ቀ115
 119+61 ቀ83፤
 109፤153፤176
 119+62 ቀ7፤55፤
 ሐሥ16+25
 119+63 ቀ56፤
 መዝ15+4፤
 101፤6፤7፤
 103፤11፤ 111፤10
 119+64
 ቀ12፤108፤
 መዝ33+5
 119+65 ቀ9፤17፤
 መዝ125+4፤
 50+2፤ 59+1፤

64 እግዚአብሔር ሆይ፤ ምድር በምሕረትህ
 ተሞላች፤
 ሥርዐትህን አስተምረኝ።

፬ ጤት

65 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቃልህ፤
 ለአገልጋይህ በን ውለሃል።
 66 በትእዛዛትህ አምናለሁና፤
 በን ማስተዋልንና ዕውቀትን
 አስተምረኝ።
 67 እንዲያው ሳይቸግረኝ መንገድ
 ስቼ ሄድሁ፤
 አሁን ግን ቃልህን እጠብቃለሁ።
 68 እንተ መልካም ነህ፤ የምታደርገው
 መልካም ነው፤
 እንግዲህ ሥርዐትህን አስተምረኝ።
 69 እብረተኞች ስሜን በሐሰት አጠፉ፤
 እኔ ግን ትእዛዝህን በፍጹም ልብ
 እጠብቃለሁ።
 70 ልባቸው የሠባና የደነደነ ነው፤
 እኔ ግን በሕግህ ደስ ይለኛል።
 71 ሥርዐትህን እማር ዘንድ፤
 በመከራ ውስጥ ማለፌ መልካም
 ሆነልኝ።
 72 ከአእላፋት ብርና ወርቅ ይልቅ፤
 ከአፍህ የሚወጣው ሕግ ይሻለኛል።

፭ ዮድ

73 እጆቼህ ሠሩኝ፤ አበጃጃኝም፤
 ትእዛዛትህን እንድማር ማስተዋልን
 ሰጠኝ።
 74 ቃልህን ተስፋ እድርጌአለሁና፤

119+65 ሚክ2፤7 119+66 መዝ51+6
 119+67 ቀ17፤ መዝ95+10፤ 116፤10፤ ኢር8+4
 119+68 ዘ018+20፤ መዝ100+5፤ 106፤1፤ 107፤1፤
 135፤3 119+69 ኢዮ13፤4፤ መዝ109+2
 119+70 መዝ17፤10፤ ኢ029+13፤ ሐሥ28+27
 119+71 ቀ67፤75 119+72 ኢዮ28፤17፤ መዝ19+10
 119+73 ዘፍ1፤27፤ ኢዮ4፤17፤ 10፤8፤ መዝ138፤8፤
 139፤13-16 119+74 ቀ9፤ መዝ34+2፤ 130+5
 *119+48 ወይም ለምወዳቸው

ከእርሱ ጋር ተባብረናል (ሮሜ 6፥5)፤ ልባችንም
 በአሁኑ ሰዓት ለተገለጠው እውነቱ የጠለቀ ፍቅርና
 መስጠት አለው።
 119+50 ቃልህ ... በመከራዬ መጽናኛዬ ናት፤
 በችግርና በሐዘን ውስጥ ስናልፍ በመንፈስ ቅዱስ
 ኀይል እንዲያገኝ የተደረገው ቃሉ፤ ለእኛ ታማኝ
 ለሆነንም ወገኖች መጽናኛትን፤ ተስፋንና ብርታትን
 እንዲያመጣችን እግዚአብሔር ደንግንላል። የእግዚአብሔር
 ቃል ሕያውና የሚሠራ በመሆኑ (ክዕብ 4፥12 ጋር
 ያነጻጽሩ)፤ ቃሉን በማክበርና እግዚአብሔርን በመፍራት
 የምንኖረውን ለማነቃቃትና ወደነበርንበት አዲስ ሕይወት
 ለመመለስ ኀይል አለው (ከዮሐ 14፥27 ጋር ያነጻጽሩ)።
 ችግር ሲያጋጥም ወደ ጌታና ወደ ቃሉ መመለስ ነው።
 ለልባችን ሰላምን እንዲሰጥም መንፈስ ቅዱስን መጠበቅ
 አስፈላጊ ነው (ከፊል 4፥6-9 ጋር ያነጻጽሩ)።
 119+57 ዕድል ፈንታዬ ነው፤ የመዝሙረኛው

ሕይወት ያተኮረው በእግዚአብሔርና በቃሉ ላይ ነው።
 እግዚአብሔርንና ፍቅሩን ለማወቅ ፍላጎት ካለን
 (ቀ 57-64)፤ በቃሉ መኖር አለብን፤ በሙሉ ልባችንም
 ፈተንና ጸጋውን መሻት (ቀ 58)፤ ቃሉን ለመታዘዝ
 መትጋት (ቀ 60)፤ ዘወትር መጸለይ (ቀ 62)፤ እርሱን
 ከሚፈሩት ጋር ኅብረት ማድረግ (ቀ 63)፤ ፍቅሩን
 መናፈቅ (ቀ 64)፤ ፈቃዱን ለማወቅና ለመፈጸም መጸለይ
 (ቀ 64) አለብን። በቃሉ ካልኖርን በቀር ከክርስቶስ
 ጋር ጸንተን መኖር አንችልም (ዮሐ 15፥1-10)።
 119+67 እንዲያው ሳይቸግረኝ ... አሁን
 ግን ቃልህን እጠብቃለሁ፤ እግዚአብሔር እኛን
 ወደ ቃሉ በይበልጥ ለመሳብ ሲል እንዳንድ ጊዜ
 በችግርና በመከራ ውስጥ እንድናልፍ ሊፈቅድ ይችላል
 (ከ94፤12፤ ከም4 3፤11-12 ጋር ያነጻጽሩ፤ ዕብ 12፤5
 እና፤ ማለብ ይመ)።

የሚፈሩህ እኔን አይተው ደስ
ይበላቸው።
75 አግዚአብሔር ሆይ፤ ፍርድህ የጽድቅ
ፍርድ፤
ያበጨነቅኸኝም በታማኝነት እንደ
ሆነ ዐወቅሁ።
76 ለአገልጋይህ በገሰኸው ቃል መሠረት
ምሕረትህ ለመጽናናት ትሁኑኝ።
77 ሕግህ ደስታይ ነውና፤
በሕይወት እኛር ዘንድ ቸርነትህ
ትምጣልኝ።
78 እብረተኞች ያለ ምክንያት በደል
አድርሰውብኛልና ይፈሩኝ
እኔ ግን ትእዛዛትህን አሰላስላለሁ።
79 አንተን የሚፈሩህ
ምስክርነትህንም የሚያውቁ ወደ እኔ
ይመለሱ።
80 እኔ እንዳላፍርኝ
ልቤ በሥርዐትህ ፍጹም ይሁን።

ጋ ካፍ

81 ነፍሴ ማዳንህን እጅግ ፍሬቀኝ፤
ቃልህንም ተሰፋ አደርጋለሁ።
82 "መቼ ታጽናኛለህ?" እያልሁ፤
ዐይኖቼ ቃልህን በመጠባበቅ
ደከሙ።
83 ጢስ የጠጣ የወይን አቀማዳ
በመስልም፤
ሥርዐትህን አልረሳሁም።
84 የባሪያህ ዕድሜ ስንት ቢሆን ነው?
ታዲያ፤ በሚያሳድዱኝ ላይ
የምትፈርደው መቼ ይሆን?
85 በሕግህ መሠረት የማይሄዱ፤
እብረተኞች ማጥመጃ ጉድጓድ
ቁፈሩልኝ።
86 ትእዛዛትህ ሁሉ አስተማማኝ ናቸው፤
ሰዎች ያለ ምክንያት አሳደውኛልና
ርዳኝ።
87 ከምድር ላይ ሊያስወግዱኝ ጥቂት
ቀራቸው፤
እኔ ግን ትእዛዛትህን አልተውሁም።
88 እንደ ምሕረትህ መልሰህ ሕያው
አድርገኝ፤
እኔም የአፍህን ምስክርነት
እጠብቃለሁ።

ኀ ሳሜድ

89 አግዚአብሔር ሆይ፤ ቃልህ በሰማይ፤
ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
90 ታማኝነትህ ከትውልድ እስከ ትውልድ

119+75
47:138;172;
ሰብ12+5-11;
119+76 4*41;
መዝ6+4
119+77 4*47;
መዝ90+13;
103+13
119+78
4*51:86;161;
መዝ35+19;
ኤር50+32
119+79
4*27:125
119+80 4*1+6;
ዘፍ26+5;
1778+61
119+81
4*20:43;123;
መዝ84+2
119+82
4*41:123;
መዝ64+7; 69+31
ሰቆ2+11
119+83 4*61
119+84 4*51;
መዝ6+3;
ኤር12+3;
15+15; 20+11;
ራሌ6+10
119+85 4*51;
መዝ35+7; 57+61
ኤር18+20:22
119+86
4*78:138;
መዝ7+1;
109+26
119+87 4*150;
ኤሳ1+4:28;
58+2; 59+13
119+88
4*2:100;124;
129:134;168;
መዝ41+2; 51+1;
109+26
119+89
4*111:144;
መዝ11+8;
ኤሳ51+6;
ማቆ5+18;
184+1:25
119+90
ኤሳ8+19;
መዝ36+5;
45+17; 148+6

119+91
መዝ104+2-4;
ኤር31+35;
33+25
119+92
4*50+67;
መዝ37+4; 112+1
119+93 4*83;
መዝ103+5

ሁሉ ይኖራል፤
ምድርን መሠረትሃት፤ እርጅም
ጸንታ ትኖራለች።
91 ሁሉም አገልጋይህ ነውና፤
በሕግህ መሠረት እስከ ዛሬ ድረስ
ጸንተው ይኖራሉ።
92 ሕግህ ደስታይ ባይሆን ኖሮ፤
በመከራዬ ወቅት በጠፋሁ ነበር።
93 በእርሱ ሕያው አድርገኸኛልና፤
ትእዛዛትህን ከቶ አልረሳም።
94 እኔ የአንተ ነኝ፤ እባክህ አድኑኝ፤
ሕግህንም ፈልጊአለሁና።
95 ክፉዎች ሊያጠፋኝ አድብተዋል፤
እኔ ግን ምስክርነትህን አሰላስላለሁ።
96 ለፍጹምነት ሁሉ ዳርቻ እንዳለው አሁኑ፤
ትእዛዛህ ግን እጅግ ሰፊ ነው።

ጋ ሜም

97 አቤቱ፤ ሕግህን ምንኛ ወደድሁ!
ቀኑን ሙሉ አሰላስለዋለሁ።
98 ትእዛዛትህ ምን ጊዜም ስለማይለዩኝ፤
ከጠላቶቼ ይልቅ አስተዋይ
አደረጉኝ።
99 ምስክርነትህን አሰላስላለሁና፤
ከአስተማሪዎቹ ሁሉ የላቀ አስተዋይ
ልብ አገኘሁ።
100 መመሪያህን ተከትይ እሂዳለሁና፤
ከሽማግሌዎች ይልቅ አስተዋይ
ሆንሁ።
101 ቃልህን እጠብቅ ዘንድ፤
እግሬን ከከፋ መንገድ ሁሉ
ከለክልሁ።
102 አንተው ራስህ አስተምረኸኛልና፤
ከድንጋጌህ ዘወር አላልሁም።
103 ቃልህ ለምሳሌ ምንኛ ጣፋጭ ነው!
ለአፈምክማር ወለላ ይልቅ ጣዕም
አለው።
104 ከመመሪያህ ማስተዋልን አገኘሁ፤
ስለዚህ የሐሰትን መንገድ ሁሉ
ጠላሁ።

ጋ ኖን

105 ሕግህ ለእግሬ መብራት፤
119+94 4*45:146; መዝ54+1; 116+4; ኤር17+14;
31+18; 42+11 119+95 4*99; መዝ69+4 119+96
መዝ19+7 119+97 4*15:47 119+98 4*130;
ዘፋ4+6; መዝ19+7; 2ጢጥ3+15 119+99 4*15
119+100 4*56; ዘፋ6+17 119+101 4*57; ምሳ1+15
119+102 ዘፋ4+5; 17+20 119+103 መዝ19+10;
ምሳ24+13-14 119+104 4*128; መዝ111+10;
119+105 4*130; ምሳ6+23; 20+27; 2ጢጥ1+19

119+89 አግዚአብሔር ሆይ፤ ቃልህ ... ለዘላለም
ጸንቶ ይኖራል፤ በገጽ 194 ላይ፤ "መጽሐፍ ቅዱስ
የአግዚአብሔር አስተዳደር መሆኑን ያለው ሥልጣን"
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመልከቱ።
119+98 ትእዛዛትህ ... አስተዋይ አደረጉኝ፤
ለአግዚአብሔር ቃል የተለየ ትኩረት በማሳየታችን፤
ሕይወትን እግዚአብሔር እንደሚያየት አድርገን ለማየት
እንሞክራለን፤ እርሱ ዋጋ ለሚሰጠው ዋጋ እንሰጣለን፤
የሚወደውን እንወዳለን፤ ራሳችንንም ከአግዚአብሔር ሕ
ሳብ ጋር እናስማማለን (1ቆ 2:16 እና ማብ ይመ)።
119+105 ሕግህ ለእግሬ መብራት ... ነው፤
የአግዚአብሔር ቃል የተሳሳተ ውሳኔና ምርጫ ከማድረግ
የተነሣ ከሚደርስ ከብዙ ሐዘን፤ ካልተጠበቀ ዐደጋና
አሳዛኝ ሕይወት የምናመልጥበትን መንፈሳዊ መርሕን

ለመንገዴም ብርሃን ነው።
 106 የጽድቅ ሕግህን ለመጠበቅ
 ምያላሁኒ ይህንኑ እጽናለሁ።
 107 እጅግ ተቸግረዋለሁ
 እግዚአብሔር ሆይ እንደ ቃልህ
 መልሱህ ሕያው አድርገኝ።
 108 እግዚአብሔር ሆይ ፈቅጂ
 ያቀረብሁትን የአፌን የምሲጋና
 መሥዋዕት ተቀበልክ
 ሕግህንም አስተምረኝ።
 109 ነፍሴ ዘወትር እደጋ ላይ ናት
 ሕግህን ግን አልረሳሁም።
 110 ከፋዎች ወጥመድ ዘረጉብኝ
 እኔ ግን መመሪያህ
 አልተላለፍሁም።
 111 ምስክርነትህ የዘላለም ውርሴ ናት
 ልቤ በዚህ ሐኪት ያደርጋልና።
 112 ትእዛዝህን ለዘላለም እስከ ወዲያኛው
 ለመፈጸም
 ልቤን ወደዚያው አዘነበልሁ።

ዐ ሳምኬት

113 መንታ ልብ ያላቸውን ጠላሁኒ
 ሕግህን ግን ወደድሁ።
 114 አንተ መጠሪያዬና ጋሻዬ ነህ
 ቃልህን በተስፋ እጠብቃለሁ።
 115 ከሕዝባዬን ትእዛዛት እጠብቅ ዘንድ
 እናንተ ከፋ አድራጊዎች ከእኔ
 ራቂ።
 116 እንደ ቃልህ ደግፈኝኒ እኔም ሕያው
 እሆናለሁ
 ካስፋዩም መና ቁርቶ አልፈርህ
 117 ያለ ሥጋት እቀመጥ ዘንድ ደግፈህ
 ያዘኝ
 ሥርዐትህንም ዘወትር
 እመለከታለሁ።
 118 መሰሪያቸው በከንቱ ነውና
 ከሥርዐትህ ሙሉ የሚሄዱትን ሁሉ
 ወዲያ አስወገድሃቸው።
 119 የምድርን ከፋዎች ሁሉ እንደ ጥራጊ
 አስወገድሃቸው
 ስለዚህ ምስክርህን ወደድሁ።
 120 ሥጋዬ አንተን በመፍራት
 ይንቀጠቀጣል
 ፍርድህንም እፈራለሁ።

ሀ ዓ

121 ፍትሕና ጽድቅ ያለበትን ሠርቻለሁኒ

119+106 ቀ 7፤
 1010፤29
 119+107 ቀ 25
 119+108 ቀ 64፤
 መዝ51፤15፤
 63፤5፤ 71፤8፤
 109፤30
 119+109 ቀ 61፤
 መዝ12፤3
 119+110 ቀ 10፤
 መዝ25፤15፤
 64፤5፤ ሊ፡98፤14፤
 አጥ3፤5
 119+111
 ቀ 14፤162
 119+112 ቀ 33፤
 መዝ108፤1
 119+113 ቀ 47፤
 1፡718፤21፤
 ያሰ1፤8፤ 4፤8
 119+114 ቀ 43፤
 ዘፍ15፤1፤
 መዝ18፤2
 119+115
 መዝ6፤8
 119+116 ቀ 41፤
 መዝ118፤35፤
 41፤3፤ 55፤22፤
 ሊ፡446፤4፤
 ሮሜ5፤5
 119+117 ቀ 6፤
 መዝ34፤4፤
 ሊ፡441፤10፤ 46፤4
 119+118 ቀ 10፤
 119+119 ቀ 47፤
 ሊ፡41፤22፤25፤
 ሕዝ2፤18፤19
 119+120
 ሊ፡6 24፤14፤
 ሊ፡4፤14፤
 ሊ፡464፤2፤
 ሊ፡10፤7፤ 673፤2
 119+121
 2፡4፤መ-8፤15፤
 ሊ፡27፤6
 119+122
 ቀ 21፤121፤134፤
 ሊ፡17፤3፤
 መዝ106፤42
 119+123
 ቀ 81፤82፤
 ሊ፡38፤14
 119+124
 ቀ 12፤88፤
 መዝ25፤7
 119+125 ቀ 79፤
 መዝ116፤16
 119+126
 ዘ፡15፤31
 119+127 ቀ 47፤
 ሊ፡3፤21፤
 መዝ19፤10

ለሚጨቁኑኝ አሳልፈህ አትሰጠኝ።
 122 ለባሪያህ በጎነት ዋስትና ሁን
 እብራተኛ እንዲጨቁኑኝ
 አትፍቀድላቸው።
 123 ዐይኖቼ ማዳንህን
 የጽድቅ ቃልህን በመጠባበቅ
 ደከሙ።
 124 ለባሪያህ እንደ ምሕረትህ መጠን
 አድርግክ
 ሥርዐትህንም አስተምረኝ።
 125 እኔ ባሪያህ ነኝ
 ምስክርነትህን ዐውቅ ዘንድ
 ማስተዋልን ሰጠኝ።
 126 እግዚአብሔር ሆይ
 ሕግህ እየተጣሰ ነውና
 ጊዜው አንተ የምትሠራበት ነው።
 127 ስለዚህ ከወርቅኑ ከንጹሕ ወርቅ ይልቅ
 ትእዛዛትህን ወደድሁ።
 128 መመሪያህ ሙሉ በሙሉ ልክ ነው
 አልሁኒ
 ስለዚህ የሐሰትን መንገድ ሁሉ
 ጠላሁ።

፩ ዓ

129 ምስክርነትህ ሁሉ ድንቅ ነው
 ስለዚህ ነፍሴ ትጠብቀዋለች።
 130 የቃልህ ትርጓሜ ያበራል
 አላቀደዎችንም አስተዋዮች
 ያደርጋል።
 131 ትእዛዛትን ፍፁሙ አለሁና
 አፈን ከፈትሁኒ አልከለከሁም።
 132 ስምህን ለሚወዱ ማድረግ ልማድህ
 እንደ ሆነ ሁሉ
 ወደ እኔ ተመልሱህ ምሕረት
 አድርግላችኋል።
 133 አካሄዴን እንደ ቃልህ ቀፍ አድርግላችኋል
 ነጠላትም በላይ እንዲሠለጥን
 አትፍቀድ።
 134 ትእዛዛትህን መጠበቅ እንድችል
 ከሰዎች ጥቃት ታደገኝ።
 135 በባሪያህ ላይ ፊትህን አብራኒ
 ሥርዐትህንም አስተምረኝ።
 119+128 ቀ 104፤163፤ መዝ19፤8፤ 31፤6፤ ም፡413፤5
 119+129 ቀ 18፤22፤88 119+130 ቀ 105፤ መዝ19፤7
 119+131 ቀ 20፤ መዝ42፤1 119+132 2፡4፤መ-24፤14፤
 መዝ5፤11፤ 6፤4፤ 9፤13፤ 2፡4፤መ-24፤14
 119+133 ቀ 9፤11፤ ሮሜ6፤16 119+134 ቀ 56፤88፤122
 119+135 ቀ 12፤ ዘ፡4፤6፤25፤ መዝ43፤6፤ 67፤1፤ 80፤3

አቅፎ ይዞል። ስለዚህም በማንኛውም የሕይወት አጋጣሚ በውስጡ የሚገኘውን ጥበብ፣ ዋና ህብት አድርገን በመቀጠሪያ ሕጉን በጥንቃቄ መጠበቅ አለብን (ቀ 106፡112)።
 119+113 መንታ ልብ ያላቸውን ጠላሁኒ ሕግህን ግን ወደድሁ። ከፋውን ሳንጠላ (ቀ 113፡115፡119፡128 ይመ። ዕብ 1፡9 እና ማ፡4 ይመ።)፤ የእግዚአብሔርና የፍርዱ ቅዱስ ፍርሃት ሊኖረን አይችልም።
 119+121 ለሚጨቁኑኝ አሳልፈህ አትሰጠኝ፤

እንደ መዝሙረኛው አማኞችም የሚከተሉትን ነጥቦች ጽፎ በሚለት የእግዚአብሔርን እርዳታ ሊጠይቁ ይችላሉ። (1) ቃሉን በመታዘዝና ቃሉን በመውደድ (ቀ 121-122)፤ (2) በማይታጠፍ ቃሉ የሰጠውን ተስፋ መሠረት በማድረግ (ቀ 123)፤ (3) በምሕረቱና በጽኑ ፍቅር በመታመን (ቀ 124)፤ (4) እርሱን ለማገልገል ባደረገው መጠበቅ (ቀ 125)፤ እናም (5) በሕይወታችን ውስጥ ይዋል ይደር የማይባለውን ፍላጎት ግምት ውስጥ በማስገባት (ቀ 126)።

136 ሕግህ ባለመከበሩ
እንባዩ እንደ ውሃ ይፈሳል።

ሄ ጸዴ

137 እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ጽድቅ ነህ፤
ፍርድህም ትክክል ነው።
138 ምስክርነትህን በጽድቅ አዘዝህ፤
እጅግ አስተማማኝም ነው።
139 ጠላቶቼ ቃልህን ዘንግተዋልና፤
ቅናት አሳረረኝ።
140 ቃልህ እጅግ የነጠረ ነው፤
ባረዖህም ወደደው።
141 እኔ ታናሽና የተናቅሁ ነኝ፤
ነገር ግን መመሪያህን አልዘነጋሁም።
142 ጽድቅህ ዘላለማዊ ጽድቅ ነው፤
ሕግህም እውነት ነው።
143 መከራና ሥቃይ ደርሶብኛል፤
ነገር ግን ትእዛዝህ ደስታዬ ነው።
144 ምስክርነትህን ለዘላለም የጽድቅ
ምስክርነት ነው፤
በሕይወት እናር ዘንድ ማስተዋልን
ሰጠኝ።

ዶ ቆፍ

145 እግዚአብሔር ሆይ! በፍጹም ልዩ
እራሴክለሁና መልሰልኝ፤
ሥርዐትህንም እጠብቃለሁ።
146 ወደ አንተ እጣራለሁና አድነኝ፤
ምስክርነትህንም እጠብቃለሁ።
147 ትረዳኝ ዘንድ ጎሕ ሳይቀድ ተነሥቼ
እራሴክለሁ፤
ቃልህንም ተስፋ አደርጋለሁ።
148 ቃልህን አሳለሰል ዘንድ፤
ዐይኔ ሊለቱን ሙሉ ሳይከደን
ያድራል።
149 እንደ ቸርነትህ መጠን ድምጺን ስማ፤
እግዚአብሔር ሆይ! እንደ ሕግህ
መልሰህ ሕያው አድርገኝ።
150 ደባ የሚያውጠነጥኑ ወደ እኔ ቀርበዋል፤
ከሕግህ ግን የራቁ ናቸው።
151 እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ግን ቅርብ
ነህ፤
ትእዛዛትህም ሁሉ እውነት ናቸው።
152 ለዘላለም እንደ መሠረትሃቸው፤
ከጥንት ምስክርነትህ ተረድቻለሁ።

ገ ሬሰ

153 ሕግህን አልረሳሁምና፤

119+136
ፋ*158፤
መዝ6+6፤
106+25፤
ኢሳ22+4፤
42+24፤
ኤር9+1፤18፤
13+17፤ 14+17፤
ሰቆ1+16፤ 34+8፤
ሕዝ9+4
119+137
ዘ89+27፤
ዕዝ9+15፤
ነዐ9+13
119+138
ፋ*75፤86፤
መዝ19፤7
119+139፤
መዝ69+9፤
ዮሐ2+17
119+140 ፋ*47፤
ኢሳ23+14፤
መዝ12+6
119+141
ፋ*61፤134፤
መዝ22+6
119+142
ፋ*151፤160፤
መዝ19፤7
119+143
ፋ*24፤47
119+144 ፋ*34
119+145
ፋ*10፤22፤55
119+146 ፋ*94
119+147
መዝ5+3፤ 57+8፤
108፤2
119+148
መዝ63+6
119+149
ፋ*40፤124፤
መዝ27፤7
119+150
መዝ37፤7
119+151
ፋ*142፤
መዝ34+18፤
ፊል4፤5
119+152
ፋ*7፤73፤89፤
መዝ11፤8፤
ሉቃ21፤33
119+153
መዝ3፤7፤ 13፤31
44፤17

119+154
ፋ*25፤41፤
1ሳመ24+15፤
መዝ35፤1፤
ኤር50+34፤
ሚክ7፤9

ሥቃዬን ተመልከት፤ ታደገኝም።
154 ተግንትልኝ፤ አድነኝም፤
እንደ ቃልህም ሕያው አድርገኝ።
155 ሥርዐትህን በላማይሹ፤
ድነት ከከፋዎች የራቀ ነኝ።
156 እግዚአብሔር ሆይ! ርኅራኄህ ታላቅ
ነው፤
እንደ ሕግህ ሕያው አድርገኝ።
157 የሚያሳድዱኝ ጠላቶቼ ብዙዎች ናቸው፤
እኔ ግን ከምስክርህ ዘወር
አሳልሁም።
158 ቃልህን አይጠብቁምና፤
ከዳተኞችን አይቼ አርታቸዋለሁ።
159 መመሪያህን እንደት እንደምወድ
ተመልከት፤
እግዚአብሔር ሆይ! እንደ ምሕረትህ
ሕያው አድርገኝ።
160 ቃልህ በሙሉ እውነት ነው፤
ጽድቅ የሆነው ሕግህም ዘላለማዊ
ነው።

ሠ ሳን

161 ገዢዎች ያለ ምክንያት አሳደዱኝ፤
ልቤ ግን ከቃልህ የተነሣ እጅግ
ፈራ።
162 ትልቅ ምርኮ እንዳገኘ ሰው፤
በቃልህ ደስ አለኝ።
163 ሐሰትን እጠላለሁ፤ እጸየፋለሁ፤
ሕግህን ግን ወደድሁ።
164 ጽድቅ ስለ ሆነው ሕግህ፤
በቀን ሰባት ጊዜ አመሰግንሃለሁ።
165 ሕግህን የሚወዱ ብዙ ሰላም አላቸው፤
ዕንቅፋትም የለባቸውም።
166 እግዚአብሔር ሆይ! ማዳንህን ተስፋ
አደርጋለሁ፤
ትእዛዝህንም እፈጽማለሁ።
167 ነፍሴ ምስክርነትህን ትጠብቃለች፤
እጅግ እወደዋለሁና።
168 መንገዴ ሁሉ በፈትህ ግልጽ ነውና፤
ሕግህንም ምስክርነትህን
እጠብቃለሁ።

119+155 ፋ*94፤118 119+156 ፋ*25፤149፤ ነዐ9፤27፤
ያሰ5፤11 119+157 መዝ7፤1፤ 44፤18 119+158
ፋ*104፤136፤ ዘ83፤19 119+159 ፋ*25፤ መዝ41፤2
119+160 ፋ*89፤ መዝ11፤8 119+161 ፋ*23፤120፤
122፤157፤ 1ሳመ24፤14፤15 119+162 ፋ*11፤፤
1ሳመ30፤16፤ ኢሳ9፤3፤ 53፤12 119+163 ፋ*47፤128
119+164 ፋ*7፤160 119+165 ፋ*11፤ መዝ37፤11፤24፤
ኢሳ26፤3፤12፤ 27፤5፤ 32፤17፤ 57፤19፤ 66፤12፤
1ዮሐ2፤10 119+166 ፋ*81 119+167 ፋ*47
119+168 ፋ*22፤56፤88፤ ኢዮ10፤4፤ 23፤10፤
መዝ139፤3፤ ምሳ5፤21

119+136 እንባዩ እንደ ውሃ ይፈሳል፤
የእግዚአብሔርን ቃል የሚወዱት፤ ፈሪህ እግዚአብሔር
በሌላቸው ሰዎች የእግዚአብሔር ሕግ ሲናቅና ሲላገጥበት
ሐዘን፤ ትኩዜ፤ አልፎ ተርድም ቀጣ ይሰማቸዋል
(ፋ* 53)፤ እንደዚህ ያለው ስሜትም ክርስቶስ
እስከሚመለስ ድረስ ያለጥርጥር ይቀጥላል (ሉቃ 19፡45
እና ማጠፊ 2፡8 እና ማጠፊ ይመ)።
119+151 አንተ ግን ቅርብ ነህ፤ መዝሙረኛው

በችግር ጊዜ የእግዚአብሔርን ቅርብ መሆን ተሞክሮው
አድርጎአል፤ ምክንያቱም ጌታን ይወዳል፤ ጊዜውንም
ቃሉን በማሰላሰል ያሳልፋልና (ፋ* 148 ይመ፤ ከ153-160
ጋር ይጻጽፋል)። ጌታ እርሱንና ቃሉን ለሚወዱት ሁሉ
ቅርብ ነው። በሕይወትህ ችግር ገጥሞህ ከሆነ፤ መጽሐ
ፍ ቅዱስህን ግለጥና በእርሱ ፊት ሆነህ ከእርሱ ጋር
ያለህን ኅብረት በይበልጥ ሕያው ለማድረግ አውለው።

፲ ታው

¹⁶⁹እግዚአብሔር ሆይ! ጩኸቴ ከፊትህ ይድረስ! እንደ ቃልህም ማስተዋልን ሰጠኝ።

¹⁷⁰ልመናዬ ከፊትህ ይድረስ! እንደ ቃልህም ታደገኝ።

¹⁷¹ሥርዐትህን አስተምረኸኛልና! ከንፈሮቼ ምስጋናን አፈለቁ።

¹⁷²ትእዛዛትህ ሁሉ የጽድቅ ትእዛዛት ናቸውና! እንደባቴ ስለ ቃልህ ይዘምር።

¹⁷³ትእዛዛትህን መርጫለሁና! እጅህ እኔን ለመርዳት ዝግጁ ይሁን።

¹⁷⁴እግዚአብሔር ሆይ! ማዳንህን ናፈቅሁ፤ ሕግህም ደስታዬ ነው።

¹⁷⁵እመሰግንህ ዘንድ በሕይወት ልኑር፤ ሕግህም ይርዳኝ።

¹⁷⁶እንደ ጠፋ በግ ተቅበዘበዝሁ፤ ትእዛዛትህን አልረሳሁምና! ባሪያህን ፈልገው።

መዝሙር 120

የሰላም ፀሮች

መዝሙር መዓርግ

¹በተጨነቅሁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ተጣራሁ፤ እርሱም መለሰልኝ።

²እግዚአብሔር ሆይ! ከሐሰተኛ ከንፈር፤ ከአታላይ ምላሽም አድነኝ።

³ሐሰተኛ አንደበት ሆይ! ምን ይከፈላህ? ከዚህስ የባለ ምን ይደረግብህ?

119+169
 49:34;
 ኢዮ16+18
 119+170 4*41;
 1578+30;
 2ዜና6+24;
 መዝ37+22+20;
 28+2+ 59+1;
 140+6+ 143+1
 119+171
 መዝ51+15;
 63+3+ 94+12;
 ኢሳ2+3+ ሚክ4+2
 119+172
 4*7+75;
 መዝ51+14
 119+173
 ኢሳ24+22;
 መዝ37+24;
 73+23;
 ኢሳ41+10
 119+174
 4*16+24+166
 119+175
 4*116+159;
 ኢሳ55+3
 119+176 4*10;
 መዝ44+17;
 95+10;
 ኢር50+17;
 ሕዝ34+11;
 ሉቃ15+4
 120+1
 2ሳሙ22+7;
 መዝ18+6;
 118+5
 120+2
 መዝ31+18; 52+4
 120+4 ዘፃ32+23
 120+5
 ዘፍ25+13;
 ኤር2+10

“በተሳለ የጦረኛ ቀስት፤ በግራር ከሰል ፍም ይቀጣሃል።”

⁵በሚሾክ እኖራለሁና፤ በቁዳር ድንኳኖች መካከል እቀመጣለሁና ወዮል!”

⁶ሰላምን በሚጠሉ መካከል፤ ነፍሱ እጅግ ብዙ ጊዜ ኖረች።

⁷እኔ ሰላም ፈላጊ ነኝ፤ እነርሱ ግን በተናገርሁ ጊዜ ጠብ ይሻሉ።

መዝሙር 121

የእስራኤል ጠባቂ

መዝሙር መዓርግ

¹ዐይኖቼን ወደ ተራሮች አነሣሁ፤ ረድኤቴ ከወዴት ይመጣል?

²ረድኤቴ ሰማይንና ምድርን ከፈጠረ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይመጣል።

³እግርህ እንዲሸራተት አይፈቅድም፤ የሚጠብቅህም አይተኛም።

⁴እነሆ፤ እስራኤልን የሚጠብቅ አይተኛም፤ አያንቀላፍምም።

⁵እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤ እግዚአብሔር በቀኝህ በኩል ይከልልሃል።

⁶ዕላይ በቀን አያቃጥልህም፤ ጨረቃም በሌሊት ጉዳት አታመጣብህም።

⁷እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፤ ነፍሱም ይንከባከባታል።

121+2 ዘፍ1+1; መዝ104+5 121+4 መዝ127+1
 121+5 መዝ1+6 121+6 ኢሳ49+10 121+7 መዝ9+9

119+176 እንደ ጠፋ በግ ተቅበዘበዝሁ፤ ጸሐፊው እንዲህ ሲል ከጌታ የተለየና ቃሉንም የናቀ መሆኑን መግለጽ አይደለም፤ በዚህ መዝሙር ላይ ደግሞ ደጋግሞ የገለጸው ተቃራኒውን ነውና። “ትእዛዝህን አልረሳሁምና” የሚለው መዝጊያ ቃሉም ይህንኑ ያዳናል። ከዚህ ላይ መዝሙረኛው ይፋ ያደረገው ጉዳይ፤ በእግዚአብሔር ቃል የሚመራ ቢሆንም እንኳ፤ ወደ ስሕተት ሊያጋድል የሚችል መሆኑን መግለጽ ነው። 120—134 የመዓርግ መዝሙሮች፤ እነዚህ ዐሥራ አምስት መዝሙሮች፤ “የመዓርግ መዝሙሮች” (ይኸውም ደረጃን የመመጣት ማለት ነው) የሚል ርእስ ተሰጥቶቸዋል። አንዳንዶች ይህ መጠሪያ የንጉሥ አካዝን የሰዓት መቀጠሪያ ደረጃን ያመለክታል ይላሉ። ይኸውም እግዚአብሔር ለንጉሥ ሕዝቅኤል ተጨማሪ ዐሥራ አምስት ዓመት የሰላም ዘመን መንግሥት ለመጸጠቴ ምልክት እንዲሆን፤ የፀሐይ ጥላ ዐሥር ደረጃ ወደ ጓላ እንዲመለስ ያደረገበት ነው። እነዚህ መዝሙሮችም ያን ተስፋ ለማክበር በአንድ ላይ እንዲሰደድ ተደርገዋል (2ኛ 20+6-10፤ ኢሳ 38+5-8)። ብዙዎች ጽግሞ፤ “የመዓርግ መዝሙሮች” የሚለው ስያሜ አይሁድ የተቀደሰውን በዓል ለማክበር የሚፈላግ ተጓዦች ሆነው ወደ ላይ ወደ ኢየሩሳሌም በሚወጡበት ጊዜ የሚዘምኑትን መዝሙር የሚያመለክት ነው ይላሉ።

120+1 እርሱም መለሰልኝ፤ የዚህ የመንፈሳዊ ጉዞ መዝሙር ዐቢይ ሐሳብ የሚከተለው ነው፤ ሰማይንና ምድርን የፈጠረ አምላክ በእርሱና በቃሉ የሚታመኑትን ለመጠበቅና ለመንከባከብ ምንጊዜም ዝግጁ ነው። ከእርሱ ጋር ያላቸውን ኅብረት ለማስቀረት የትኛውም ዐይነት ክፉ ሰራዊት ቦታ አያገኝም (እንዲሁም ሮሜ 8+28-29 ይመ)።

121+2 ረድኤቴ ... ከእግዚአብሔር ዘንድ ይመጣል፤ በዚህ ምድር ሰንኖር ቤተ ሰብን፤ ወዳጆችን ወይም ጥሪትን ፍጹም የመጨረሻ የእርዳታ ምንጭ አድርገን ከት ማየት የለብንም። ለስተማማኝ የሆነው እርዳታ የሚመጣው ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው፤ ሥጋዊና መንፈሳዊ መሻታችን የእርካታ ምንጩን የሚያገኘው ከእርሱ ዘንድ ብቻ ነውና። በሙሉ ልባችን በእርሱ ማመን አለብን። “በሚያስፈልገንም ጊዜ” (ዕብ 4+16 እና ማብ ይመ) የሚረዳንን እንድናገኝ እርሱን መሻታችን ግድ ነውና።

121+5 እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤ ታማኝ የሆነ የእግዚአብሔር ልጅ የጌታ ጥበቃ ከሌላና እንክብካቤ ምንጊዜም አይለየውም (1ጴጥ 1+5 እና ማብ ይመ)። ጌታ ኢየሱስ “የራስ ጠጥራቸው እንኳ አንድ ሳይቀር የተቋጠረ ነው። ስለዚህ አትፍሩ” (ማቴ 10+30-31) በማለት በዚህ እውነት ላይ አጽንዖት አደረገ።

እግዚአብሔር ከአሁን ጀምሮ እስከ
ዘላለም
መውጣትህንና መግባትህን
ይጠብቃል።

መዝሙር 122

ኢየሩሳሌም እልል በዪ

የዳዊት መዝሙር መዓርግ

“ወደ እግዚአብሔር ቤት እንሂድ”
ባለኝ ጊዜ
ደስ አለኝ።

ኢየሩሳሌም ሆይ
እግሮቻችን ከደጅሽ ውስጥ
ቆመዋል።

ኢየሩሳሌም እጅግ እንደ ተጠጋጋች
ከተማ ሆና ተሠርታለች።
እስከራሌል በተሰጠው ሥርዐት መሠረት
የእግዚአብሔርን ስም ለማመስገን
የእግዚአብሔር ነገዶች
ወደዚያ ይመጣሉ።

በዚያም የፍርድ ዙፋኖች የሆኑት
የዳዊት ቤት ዙፋኖች ተዘርግተዋል።

እንዲህ ብላችሁ ለኢየሩሳሌም ሰላም
ጸልዩ፤

“የሚወዱሽ ይለምልሙ፤

ንቅጥርሽ ውስጥ ሰላም ይሁን፤
በምሽግሽም ውስጥ መረጋጋት
ይሰፈን።”

ስለ ወንድሞቼና ስለ ባልንጀሮቼ
“በውስጥሽ ሰላም ይሰፈን” እላለሁ።

ስለ እምሳካችን ስለ እግዚአብሔር ቤት
በጎነትሽን እጃለሁ።

መዝሙር 123

የተጨነቀ ሰው ጸሎት

መዝሙር መዓርግ

ነበሰማይ ዙፋኑ ላይ የተቀመጠህ ሆይ፤
ዐይኖቼን ወደ አንተ አነሣለሁ።

121+8 ዘ፳28+6
122+6 መዝ26+8
122+7
14ሙ25+6፤
መዝ48+3
122+9
መዝ128+5
123+1
መዝ68+5፤
ኢ፡61፤ 63+15

የባረያዎች ዐይን ወደ ጌታቸው እጅ፤
የባረያዬቱም ዐይን ወደ እመቤቷ
እጅሕንደሚመለከት፤
ምሕረት እስከሚያደርግልን ድረስ፤
የእኛም ዐይኖች ወደ እምሳካችን ወደ
እግዚአብሔር ይመለከታሉ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ ንቀት በዝቶብናልና፤
ማረን፤ አባክህ ማረን።
እናሳችን የቅንጡዎች ስድብ፤
የትዕቢተኞችም ንቀት እጅግ
በዝቶባታል።

መዝሙር 124

የእስራኤል አዳሚ

የዳዊት መዝሙር መዓርግ

እስራኤል እንዲህ ይበል፡-
“እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን
ኖር፤

ለዎች በእኛ ላይ በተነሡ ጊዜ
እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን
ኖር፤

ቅጣቸው በላያችን በነጻደ ጊዜ፤
በቁመናችን በዋጡን ነበር፤

ጎርፍ ባጥለቀለቀን፤
ፈረሰኛው ውሃ ባሰጠመን፤

ደራሽ ውሃም
ጠራርን በወሰደን ነበር።

በጥርሳቸው ከመዘንጠል የጠበቀን፤
እግዚአብሔር ይባረክ።

እናሳችን እንደ ወፍ፤
ከዐዳኝ ወጥመድ አመለጠች፤

ወጥመዱ ተሰበረ፤
እኛም አመለጥን።

የሰማይና የምድር ፈጣሪ
የእግዚአብሔር ስም ረዳታችን ነው።

123+2
መዝ25+15
124+1
መዝ129+1
124+4
መዝ81+4፤
88+17
124+7
መዝ25+15፤
91+3
124+8 ዘ፡61፤1፤
14ሙ17+45፤
መዝ115+15፤
121+2፤ 134+3

121+8 መውጣትህንና መግባትህን
ይጠብቃል፤ ይህ ጥቅስ ዳግም መወለድን ካገኘንበት
ጊዜ አንሥቶ ይህን ዓለም እስከምንሰናበት ጊዜ
ድረስ ያለውን ወቅት እንዲሁም ለሥራ በጧት ከቤት
የምንወጣበትንና ከሥራም ለሰራፍት ወደ ቤት
የምንመለስበትን የሥጋዊ ሕይወታችንን መውጣት
መግባት ሊያመለክት ይችላል። እግዚአብሔር
ይጠብቀናል፤ እርሱ የዘወትር እረኛችን ነው።
122+1 ወደ እግዚአብሔር ቤት፤ የእግዚአብሔር
ቤት አንድ አማኝ ከጌታ ጋር በደስታ የሚገናኝበት፤
ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ኅብረት የሚያደርግበት፤
የአማኞችን ፍቅር የሚያገኝበት መሆን አለበት።

123+1 ዐይኖቼን ወደ አንተ አነሣለሁ፤
ይህ መዝሙር በእነርሱ ላይ የሚደርሰውን ንቀትና
ልግጫ እግዚአብሔር እስከወዲያኛው እንዲያስቆምላቸው
በመማእን፤ በየጊዜው በተሰፋ ወደ እርሱ ልመናቸውን
የሚያቀርቡትን ልባቸው የተሰበረውን አማኞችን

ያመለክታል። ይኸው መዝሙር ከርስቶስ ሕዝቡን
ፈሪህ እግዚአብሔር ከሌለውና ጠላት ከሆነው ዓለም
እንዲታደጋቸው ዳግም ይመጣ ከንድ የሚናፍቁትንና ተስፋ
የሚያደርጉትን አማኞች ጩኸት ያመለክታል (ዕብ 12፡2፤
2ጴጥ 3፡12 ይመ፤ ማቴ 24፡42 እና ማጥ 1፡13
እና ማጥ ይመ።)

124+1 እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ኖር፤
እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ካልሆነ፤ የሕይወትን
መሰናከል ለማምለጥ ወይም መንፈሳዊ ጠላታችንን
ለመቋቋም እንችልም። በየጊዜው የሚጋረጠን ዐደጋና
ጥገር ከዐቅም በላይ ሆኖ ሊታየን ይችላል፤ ሊያድነን
የሚችለውም ማንም ሰው ሳይሆን እግዚአብሔር
ርና ታምራዊ የሆነው ኅይሉ ነው። “እግዚአብሔር
ከእኛ ጋር ከሆነ፤ ማን ሊቃወመን ይችላል?”
(ሮሜ 8፡31)። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር እስከ ሆነ
ድረስ ምንም ዐይነት ጠላት ወይም ሁኔታ ሊያሸንፈን
አይችልም።

መዝሙር 125

እግዚአብሔር የሚታመኑበትን ይጠብቃል

መዝሙረ መዓርግ

1 በእግዚአብሔር የሚታመኑት
ሳትናወጥ ለዘላለም እንደምትኖር
እንደ ጽዮን ተራራ ናቸው።
2 ተራሮች ኢየሩሳሌምን እንደ ከበደች
ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም
እግዚአብሔር በሕዝቡ ዙሪያ ነው።
3 ጽድቃን እጃቸውን
ለክፋት እንዳያነሡ
የክፉዎች በትረ መንግሥት
ለጽድቃን በተመደበች ምድር ላይ
አያርፍም።
4 እግዚአብሔር ሆይ መልካም ለሆኑት
ልባቸውም ለቀና መልካም አድርግ።
5 ወደ ጠማማ መንገዳቸው የሚመለሱትን
ግንኙ
እግዚአብሔር ከክፉ አድራጊዎች
ጋር ያስወግዳቸዋል።
በእስራኤል ላይ ሰላም ይወረድ።

መዝሙር 126

የሰደት ተመላሾች መዝሙር

መዝሙረ መዓርግ

1 እግዚአብሔር የጽዮንን ምርኮሶ በመለሰች
ጊዜ
ሕልም እንጂ እውን አልመሰለንም።
2 በዚያን ጊዜ አፋችን በሣቅ
እንደበታችንም በእልልታ ተሞላ
በዚያን ጊዜም በሕዝቦች መካከል

125+1
መዝ46+5: 48+2-
5:12: ኢ433+20
125+2
ዘ521+15:
መዝ32+10:
ዘ234-5
125+3
1400-24+10:
አሰ4+11:
መዝ89+22:
ም422+8:
ኢ413+11: 14:5
125+4
መዝ36+10:
119+65
125+5
ኢዮ23+11:
መዝ92+7:
128+6:
ም42+15:
17+6: ኢ459+8:
746+16
126+1 ሕዝ1+1-
3: መዝ85+1:
ሆሴ6+11
126+2 ዘ521+6:
ዘ810+21:
ኢዮ8+21:
መዝ65+8:
71+19: ሉቃ1449

126+3 መዝ9+2:
16+11: 106+21:
ኢሉ2+21:26
126+4 ዘ830+3:
መዝ107+35:
ኢ443+19: 51+3
126+5 መዝ6+6:
16+11: 20+5:
23+6: 80+5:
ኢ435+10:
51+11: 60+15:
61+7: ኢር31+6-
7:12: 50+4:

"እግዚአብሔር ታላቅ ነገር
አድረገላቸው" ተባለ።
3 እግዚአብሔር ታላቅ ነገር አደረገልን
እኛም ደስ አለን።
4 እግዚአብሔር ሆይ በነገሻ እንዳሉ
ጅረቶች
ምርኳችንን መልሱ።
5 በእንባ የሚዘር
በእልልታ ያጭዳሉ።
6 ዘር ቋጥረው
እያለቀሱ የተሰማር
ነዶአቸውን ተሸክመው
እልል እያሉ ይመለሳሉ።

መዝሙር 127

በእግዚአብሔር መታመን

የሰሎሞን መዝሙረ መዓርግ

1 እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ
ሠራተኞች በከንቱ ይደክማሉ
እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ
ጠባቂ በከንቱ ይተጋል።
2 የዕለት ጉርስ ለማግኘት በመጣር
ማዳችሁ መነሣታችሁ
አምስታችሁም መተኛታችሁ ከንቱ ነው
እርሱ ለሚወዳቸው እንቅልፍን
ያድላልና።

126+5 ገላ6+9 126+6 ዘኀ25+6: መዝ30+5
127+1 መዝ78+69: 121+4 127+2 ዘ53+17:
ዘኀ6+26: ዘ833+12: ኢዮ11+18: መዝ2+25
4126+1 ወይም እግዚአብሔር ሀብትን ይመልሳል።
7126+1 ወይም የሰዎች ጤንነት ይተደሳል።
8126+4 ወይም ሀብታችንን መልስ
9127+2 ወይም ተችተው ሳሉ ምግብ
ያዘጋጅላቸዋል።

126+1 የጽዮንን ምርኮ በመለሰ ጊዜ ይህ ለየት
ያለ እገላለጽ ሲሆን "የጽዮን ሀብት መለስ" ማለትም
ሊሆን ይችላል (አማራጭ ትርጉሙን ይመልከቱ። ከ14:7;
ከኢዮ 42:10 ጋር ያነጻጽሩ)። ይህ ከምርኮ የመመለስ
ጉዳይ በከፊል የተፈጸመው የተነገረው ትንቢት
እንዲፈጸም ሰናከሬም ኢየሩሳሌምን ማርኮ ለመያዝ
ያደረገው ዛቻ በአጭሩ እንዲቀር በተደረገ ጊዜና
በአካባቢ ያሉ መንግሥታት ለሕዝቅያስ እጅ መንሻ
በላኩለት ጊዜ በ701 ዓ.ቅ.ዘ. ላይ ነው (2ዜና 32:22-23
ይመልከቱ)። ወደ አገር የመመለሱ ጉዳይ በከፍተኛ ደረጃ
የተከናወነው በ538 ዓ.ቅ.ዘ. ላይ ሲሆን ይኸውም
አይሁድ ከባቢሎን ወደ ኢየሩሳሌም በተመለሱበት
ወቅት ነው።
126+5 በእንባ የሚዘር፣ በእልልታ ያጭዳሉ፣
በጸሎት በመቃተት ከልብ የሆነ መሰበርና በታማኝነት
የተከናወነ መዝራት ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሐድሰን
የመንቃቃትን የታምራዊ ሥራን ባርኮት ያስገኛል።
አማኞች አሁን በትጋት የዘሩትን ወደፊት በእግዚአብሔር
በረከት እንደሚያጭዱት ማረጋገጫ ተሰጥቶአቸዋል።
ሰለዚህምንም ዐይነት ሥቃይ ይድረሰብን፤ የእግዚአብሔር
የበረከት መከር እንደሚኖር እርግጠኞች በመሆን፤
ለእግዚአብሔር ታማኝነትን ጽድቅንና የምልጃን ጸሎት
አሁን እንዝራ (ከኤር 31:9 ጋር ያነጻጽሩ)።

127+1 እግዚአብሔር ... ካልሠራ በሕይወት
ውስጥ ከፍተኛ ዋጋ ያለው ከእግዚአብሔር የሆነውና
የእርሱ ባርኮት ያለበት ብቻ ነው፤ በእንጻሩ ደግሞ
በአደጋዎች የእግዚአብሔር ፍርሃት ከሌለበት
ጥረታችን ዓላማችንና ለቤተ ሰባችን የምናደርገው
እንክብካቤ እንኳ ሳይቀር ከንቱ ይሆናል፤ በመጨረሻም
ሰንክልክል ያለና ቀበጸ ተስፋ የነገሠበት ሕይወት ያጋጥ
መናል። እንግዲህ ከመጀመሪያው የሕይወት ምዕራፍ
አንሥቶ እስከ መጨረሻው ድረስ በማገኛውም ረገድ
የእግዚአብሔርን ባርኮትና ምሪት መሻት ይኖርብናል
(ሉቃ 24:50 እና ማገብ ይመልከቱ)።
127+1 ቤትን ካልሠራ በምድር ላይ
የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት ጥረት ሰናደርግ፤
እንደ ሰው ሐላብ፤ ዕቅድና ጥረት ሳይሆን፤ እርሱ
በሰጠው ንድፍና በመንፈስ ቅዱስ ምሪት መሆኑን
እርግጠኞች መሆን (ከዘፀ 25:9:40
ጋር ያነጻጽሩ፤ ሐሥ 7:44 እና ማገብ ይመልከቱ)።
127+2 ለሚወዳቸው እንቅልፍን ያድላልና
ጥሩ እንቅልፍ እንድንተኛና ጭንቀት የሌለበት
ሕይወት እንድንኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው
(ማቴ 6:25-34፤ ፊል 4:6 ይመልከቱ)። በእንቅልፍ ላይ
እያለን እንኳ እግዚአብሔር ችሮታ እንደሚያደርግልን
የጥቅሱ እንድንምታ ያሳያል።

እነሆ፤ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ
ናቸው፤
የማሳወጥም ፍሬ ከቸርነቱ የሚገኝ
ነው።
ከወጣትነት የተገኙ ወንዶች ልጆች
በጦረኛ እጅ እንዳሉ ፍላጆች
ናቸው።
ክብረጃዎቹ በእነዚህ የተሞሉት
የተባረከ ሰው ነው፤
ከጠላቶቻቸው ጋር በአደባባይ በሚሟ
ገቱበት ጊዜ፤
አይዋረዱም።

መዝሙር 128

የጻድቃን በረከት

መዝሙር መዓርግ

እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ፤
በመንገዱም የሚሄዱ የተባረኩ
ናቸው።
የድካምህን ፍሬ ትበላለህ፤
ትባረካለህ፤ ይሳካልሃልም።
ሚስትህ በቤትህ፤
እንደሚያፈራ ወይን ናት፤
ወንዶች ልጆችህ በማእድህ ዙሪያ፤
እንደ ወይራ ተክል ናቸው።
እነሆ፤ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው፤
እንዲህ ይባረካል።
እግዚአብሔር ከጽዮን ይባርክህ፤
በሕይወትህ ዘመን ሁሉ፤
የኢየሩሳሌምን ብልጽግና ያሳይህ፤
የልጅ ልጅ ለማየትም ያብቃህ።
በእስራኤል ላይ ሰላም ይውረድ።

መዝሙር 129

በጽዮን ጠላቶች ላይ የቀረበ ጸሎት

መዝሙር መዓርግ

እስራኤል እንዲህ ይበል፡-
"ከልጅነቴ ጀምሮ ብዙ ጊዜ
አስጨነቄኝ፤
ከበርግጥ ከልጅነቴ ጀምሮ ብዙ ጊዜ

127+3 ዘፍ1+28;
127+4
መዝ112+2;
127+5ዘፍ23+10;
24+60;
መዝ128+2-3
127+5
ዘፍ23+10;
24+60;
መዝ128+2-3
128+1
መዝ103+11;
112+1; 119+1-3
128+2 ዘፍ39+3;
መዝ58+11;
109+11;
ምሳ10+22;
ኢሳ3+10
128+3
ዘፍ49+22;
ኢዮ29+5;
መዝ52+8;
144+12
128+4 መዝ1+1;
112+1
128+5
መዝ20+2;
122+9
128+6
ዘፍ48+11;
መዝ125+5
129+1 ዘፀ1+13;
መዝ88+15;
124+1
129+2 ኢር1+19;
15+20; 20+11;
ማቴ16+18
129+4 ዘወ9+27;
መዝ37+9;
140+5
129+5
መዝ70+2;
ሚከ4+11
129+6
2ኃ19+26;
መዝ102+11;
ኢሳ37+27
129+7 ዘጸ28+38;
መዝ79+12
129+8
መዝ118+26
130+1
ኢዮ30+19;
መዝ22+2; 42+7;

አስጨነቄኝ፤
ዳሩ ግን ድል አላደረጉኝም።
ዐራሾች ጀርባዬን ዐረሱት፤
ትልማቸውንም አስረዘሙት።
እግዚአብሔር ግን ጻድቅ ነው፤
የክፉዎችን ገመድ በጣሞሶ ጣለው።
ጸዮንን የሚጠሉ ሁሉ፤
ዐፍረው ወደ ኋላቸው ይመለሱ።
ግና ከመብቀሉ እንደሚደርቅ፤
በጣራ ላይ እንደ በቀለ ሣር ይሁኑ፤
ደግሞም ለዐጫጅ እጃች፤
ለነዶ ሰብሳቢ ዕቅፉን እንደማይሞላ
ይሁኑ።
ምንገድ ዐላፊዎችም፤
"የእግዚአብሔር በረከት በእናንተ
ላይ ይሁኑ፤
በእግዚአብሔር ስም እንባርካችኋለን"
አይበሉ።

መዝሙር 130

ለርጻታ የቀረበ ጥሪ

መዝሙር መዓርግ

እግዚአብሔር ሆይ፤
ከጥልቅ ወደ አንተ እጮኸለሁ።
ጌታ ሆይ፤ ድምጼን ሰማ፤
ጆሮዎችህ የልመናዬን ቃል፤
የሚያዳምጡ ይሁኑ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ ንጢአትን
ብትቁጣጠር፤
ጌታ ሆይ፤ ማን ሊቆም ይችላል?
"ነገር ግን በአንተ ዘንድ ይቅርታ አለ፤
ስለዚህም ልትፈራ ይገባሃል።
እግዚአብሔርን ደጅ እጠናለሁ፤ ነፍሴም
በትዕግሥት ትጠብቀዋለች፤
በቃሉም ትስፋ አደርጋለሁ።
ከብ ዐጻሪ ንጋትን ከሚጠባበቅ ይልቅ፤
130+1 መዝ55+17; 142+5; ሰፍ3+55 130+2 ዘሌ
56+40; መዝ27+7; 28+26; 31+22; 86+6; 140+6
130+3 1ኣሙ6+20; ልዘ9+15; መዝ143+2; ኖሆ1+6;
ራእ6+17 130+4 ዘፀ34+7; 2ኣሙ24+14; 1ኃ18+40;
ኢር31+34 130+5 መዝ5+3; 27+14; 119+74;
ኢሳ8+17; 26+8; 30+18; 49+23 130+6 2ኣሙ23+4;
መዝ63+6

127+3 ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው፤
በቀደመው ኪዳን ብዙ ልጅ መውለድ እንደ በረከት
ሲቁጠር፤ ልጅ አለመውለድ ደግሞ እርግማን ተደርጎ
ይቁጠር ነበር (ዘፍ 30+2;18; 33+5; 48+9; ዘጸ 7+13)።
በአዲሱ ኪዳን ብዙ ልጆችን መውለድ የመለኮትን
ባርከት ማግኘት፤ ልጅ አለመውለድ ደግሞ እንደ
እርግማን ላይቁጠር ይችላል። ልጆች በቂ እንክብካቤ
አግኝተው በክርስቶስ ወደ ሆነው ድንት ካልመጡ
በርካታ ቀጥሮ ያለው ቤተ ሰብ እርግማን ሊሆን
ይችላል፤ አንድ ለማን ሕይወቱንና ጊዜውን ለጌታ
አሳልፎ ከሰጠ፤ ልጅ አለመውለድ ባርከት ሊሆንበት
ይችላል (1ኛ 7:7-8; 32-33)።
የአማኞች ልጆች ሁሉ ጥበብና ታማኝነት ያለበት
መጋቢት የሚያስፈልጋቸው፤ የእግዚአብሔር ስጦታዎች
ተደርገው መታየት ይኖርባቸዋል። ልጆች የእግዚአብሔር

በረከት በሕይወታቸው እውን የሚሆንላቸው፤
የእግዚአብሔር ትእዛዝ በወላጆች ሲከበር ትምህርት
ሆኖ ሲሰጥና በጥንቃቄ ሲጠበቅ ብቻ ነው (መዝ 128
ይመ፤ በገጽ 1894 ላይ፤ "ወላጆች ልጆች" በሚል
ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)
130+1 ከጥልቅ ወደ አንተ፤ እጮኸለሁ፤
የዝ ገጢአታቸው ያስከተላቸውን ሐዘንና ሥቃይ
በመቅመስ ላይ የሚገኙት፤ እግዚአብሔር ይቅር
እንደሚል፤ እንደሚፈውስ ከእርሱም ጋር ወደ ነበራቸው
ገብረት እንደሚመልሳቸው እርግጠኛ በመሆን፤ ወደ
እግዚአብሔር ጨክታቸውን ማለማት ይችላሉ።
እግዚአብሔር በጭንቅ ላይ የሚገኙትን ሁሉ ከንጢአት
ባርነት በማዳን ፍቅሩን እንክብካቤውንና ቸርነቱን ያውቁ
ዘንድ ለእነዚህ ቸርነቱን ማሳየት ይፈልጋል (ቀ 4፤
ማቴ 26+28 እና ማሳ 10)።

አዎን፤ ዘብ ዐዳሪ ንጋትን
 ከሚጠባበቅ ይልቅ፤
 ነፍሴ ንታን ትጠባበቃለች።
 ፀላጊዝአብሔር ዘንድ ምሕረት፤
 በእርሱም ዘንድ ማዳን አለና፤
 እስራኤል ሆይ፤ በእግዚአብሔር
 ተስፋ አድርግ።
 ሕርሱም እስራኤልን፤
 ከገጠአቱ ሁሉ ያድነዋል።

መዝሙር 131

በእግዚአብሔር መታመን
 የዳዊት መዝሙር መዓርግ

እግዚአብሔር ሆይ፤ ልቤ አልታብደም፤
 ዐይኔ ከፍ ከፍ አላለም፤
 ሐሳቤ ለዐጉል ትልቅነት አልተነሣም፤
 ከዐቅሜም በላይ አልተንጠራሁም።
 ንገር ግን ነፍሴን ጸጥ፤ ዝም አሰኘኝት፤
 ጡት የጣለ ልጅ ዐርፎ እናቱ ላይ
 እንደሚቀመጥ፤
 ነፍሴ ጡት እንዳስተዉት ሕፃን
 በውስጤ ጸጥ አለች።
 እስራኤል ሆይ፤ ከአሁን ጀምሮ
 ለዘላለም፤
 በእግዚአብሔር ተስፋ አድርግ።

መዝሙር 132

የክብረ በዓል መዝሙር
 132፡8-10 ተፃምብ — 2ዜና 6፡41-42
 መዝሙር መዓርግ

እግዚአብሔር ሆይ፤ ዳዊትን፤
 የታገሠውንም መከራ ሁሉ ዐስብ፤
 እርሱ ለእግዚአብሔር ማለ፤
 ለያዕቆብም ኅያል አምላክ እንዲህ
 ሲል ተሳለ፤
 “ወደ ቤቴ አልገባም፤
 ዐልጋዬም ላይ አልወጣም፤
 ለዐይኖቼ እንቅልፍን፤
 ለሽፋሽፍቶቼም ሽለብታ አልሰጥም፤
 ለእግዚአብሔር ስፍራን፤
 ለያዕቆብም ኅያል አምላክ ማደሪያን
 እስካገኝ ድረስ።”
 እነሆ፤ በኤፍራታ ሰማው፤
 በቂርያት ይዓሪም፤ አገኘንው።
 “ወደ ማደሪያው እንግባ፤

130+7
 1ዜና21፡13፤
 መዝ25፡5፤
 71፡14፤ 111፡9፤
 ሮሜ3፡24
 130፡8 ዘዐ34፡7፤
 ሉቃ1፡68፤
 ማቴ1፡21
 131፡1
 2ሳሙ22፡28፤
 ኢዮ5፡9፤ 41፡34፤
 መዝ101፡5፤
 139፡6፤
 ኢሳ2፡12፤
 ኢር45፡5፤
 ሮሜ12፡16
 131፡2
 መዝ116፡7፤
 ማቴ18፡3፤
 1ቆር13፡11፤
 14፡20
 131፡3
 መዝ25፡5፤
 113፡2፤ 119፡43፤
 130፡7
 132፡1
 1ሳሙ18፡11፤
 2ሳሙ15፡14
 132፡2
 ዘፍ49፡24፤
 ኢሳ49፡26፤
 60፡16
 132፡3
 2ሳሙ7፡2፤ 27
 132፡5 1ነፃ8፡17፤
 ሐሥ7፡46
 132፡6 ኢሱ9፡17፤
 1ሳሙ7፡2፤
 17፡12
 132፡7
 2ሳሙ15፡25፤
 1ዜና28፡2፤
 መዝ5፡17፤ 122፡1
 132፡8
 ዘተ10፡35
 132፡9 ኢዮ27፡6፤
 መዝ16፡3፤
 30፡4፤ 149፡5፤
 ኢሳ61፡3፤ 10፤
 ዘከ3፡4፤
 ሚላ3፡13፤
 ኤፌ6፡14
 132፡11
 1ዜና17፡11-14፤
 መዝ89፡3-
 4፤ 35፤ ማቴ1፡1፤
 ሉቃ3፡31
 132፡12
 2ዜና6፡16፤
 መዝ25፡10፤

እግሮቼ በሚቆሙበት ቦታ
 እንሰገድ።
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ተነሥ፤
 አንተና የኅያልህ ታቦት ወደ
 ማረፊያህ ስፍራ ሂዱ።
 ካህናትህ ጽድቅን ይልቡ፤
 ቅዱሳንህም አልል ይበሉ።”
 ስለ አገልጋይህ ስለ ዳዊት ስትል፤
 የቀባሽውን ሰው አትተወው።
 እግዚአብሔር ለዳዊት በእውነት ማለ፤
 በማይታጠፍም ቃሉ እንዲህ አለ፤
 “ከገዛ ራስህ ፍሬ፤
 በዙፋንህ ላይ አስቀምጣለሁ።
 ወንዶች ልጆችህ ከዳዲን፤
 የማስተምራቸውንም ምስክርነቴን
 ቢጠብቁ፤
 ልጆቻቸው በዙፋንህ ላይ፤
 ለዘላለም ይቀመጣሉ።”
 እግዚአብሔር ጽዮንን መርጠአታልና፤
 ማደሪያውም ትሆን ዘንድ ወደአልና
 እንዲህ አለ፤
 “ይህች ለዘላለም ማረፊያ ፍትህ
 ፊልጌአታለሁና በእርሷ እኖራለሁ።”
 እጅግ አትረፍርፌ እባርካታለሁ፤
 ድኸጃን እንጀራ አጠግባለሁ።
 ለካህናቷ ድነትን አልብላለሁ፤
 ቅዱሳኗም በደስታ ይዘምራሉ።
 “በዚህም ለዳዊት ቀንድ አበቅላለሁ፤
 ለቀባሁትም ሰው መብራት
 አዘጋጃለሁ።”
 ጠላቶቹን ኅፍረት አከናንባቸዋለሁ፤
 እርሱ ግን በራሱ ላይ የደፋው
 ዘውድ ያበራል።

መዝሙር 133

የወንድማማች ፍቅር
 የዳዊት መዝሙር መዓርግ

ወንድሞች ተስማምተው በአንድነት
 132፡12 ሉቃ1፡32፤ ሐሥ2፡30 132፡13 ዘዐ15፡17፤
 1ነፃ8፡13፤ መዝ48፡1-2፤ 68፡16 132፡14 ቀ8፤
 2ሳሙ6፡2፤ መዝ68፡6፤ 80፡1 132፡15 መዝ107፡9፤
 147፡14 132፡16 2ዜና6፡41፤ ኢዮ8፡21፤ መዝ149፡5
 132፡17 1ሳሙ2፡10፤ 1ነፃ11፡36፤ 2ነፃ8፡19፤
 2ዜና21፡7፤ መዝ18፡28፤ 84፡9፤ 92፡10፤ ሕዝ29፡21፤
 ሉቃ1፡69 132፡18 2ሳሙ12፡30፤ ኢዮ8፡22
 133፡1 ዘፍ13፡8፤ ዮሐ17፡11፤ ሮሜ12፡10
 ፡132፡6 አንዳንዶቹ ሥር ይላሉ።
 “132፡17 እዚህ ላይ ቀንድ የጥንካሬ ትእምርት
 ሲሆን ንጉሥን ያመለታል።”

132፡1 ዳዊትን ... ዐስብ፤ የዳዊት ልጆች እስራኤልን
 በሚገዙበት ጊዜ እግዚአብሔር እንዲባርካቸው ይህ
 መዝሙር ምልጃ ያቀርባል (ከ2ሳሙ 7፡8-29 ጋር
 ያነጻጽሩ። በገጽ 465 ላይ፤ “እግዚአብሔር ከዳዊት
 ጋር የገባው ኪዳን” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
 ጽሑፍ ይመ)። ይህ ባርከት እውን የሚሆነውም
 እግዚአብሔር በቤተ መቅደሱና በሕዝቡ መካከል ሲኖር
 ብቻ ነው (ቀ 13-18)።
 132፡17 ለዳዊት ቀንድ አበቅላለሁ፤ የዚህ
 ጸሎት ተስፋ የእስራኤልና የይሁዳ ነገሥታት በነበሩት

በዳዊት ዘርዐ ትውልድ ኩዩ ፍጻሜ አላገኘም (ከቀ 12
 ጋር ያነጻጽሩ)፤ እግዚአብሔር በ586 ዓ.ቅ.ዘ. ኢዮሩላሌ
 ምንፍ ቤተ መቅደሱን ደመሰሰ። የዚህ ጸሎት የልብ
 መገኘት ፍጻሜ ላይ የማይደሰሰው የዳዊት ታላቅ ልጅ
 በሆነው፤ “ለመንግሥቱ ፍጻሜ የለውም” በተባለው
 በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው (ሉቃ 1፡32-33
 ይመ)። ከማቴ 1፡1፤ ከሉቃ 1፡68-79 ጋር ያነጻጽሩ።
 133፡1 ወንድሞች ተስማምተው በአንድነት
 ሲኖሩ፤ ይህ መዝሙር ጌታ ኢየሱስ ተከታዮቹ በፍቅር፤
 በቅድስናና በንብረት መመረት ላይ እንዲመሠረቱ

ሲኖር፤
እንዴት መልካም ነው! ምንኛሰ-ደስ
ያሰኛል!
2 በራስ ላይ ፈሶ፤
እስከ ጢም እንደሚዘልቅ፤
እስከ አርን ጢም እንደሚወርድ፤
እስከ ልብሰም ዐንገት፤
እንደሚደርስ ወድ ሽቱ ነው።
3 ደግሞም በጽዮን ተራራ ላይ
እንደሚወርድ፤
እንድ አርሞንዬም ጠል ነው፤
በዚያ አግዚአብሔር በረከቱን፤
ሕይወትንም እስከ ዘላለም
አዞልልና።

መዝሙር 134

የወርክ መዝሙር

መዝሙር መዓርግ

1 እናንተ በሌሊት ቆማችሁ በአግዚአብሔር
ቤት የምታገለግሉ፤
የአግዚአብሔር ባሪያዎች ሁላችሁ፤
አግዚአብሔርን ባርኩ።
2 በመቅደሱ ውስጥ እጆቻችሁን አንሠራ፤
አግዚአብሔርንም ባርኩ።
3 ሰማይንና ምድርን የሠራ አግዚአብሔር፤
ከጽዮን ይባርክህ።

መዝሙር 135

የምስጋና መዝሙር

135+15-20 ተጓ ምብ - መዝ 115+4-11

1 ሃላ ሌ-ዮ።
የአግዚአብሔርን ስም ወድሱ፤
እናንተ የአግዚአብሔር አገልጋዮች
ሆይ፤ አመስግኑት፤
2 በአግዚአብሔር ቤት፤
በእምስካችን ቤት አደባባይ የምትቆሙ
አመስግኑት።
3 አግዚአብሔር ቸር ነውና አግዚአብሔርን
አመስግኑ፤

133+2 ዘ029+7
133+3 ዘ015+17
ዘላ25+21
ዘ83+8 4+48
ኢዮ29+19
መዝ2+6
21+4 74+2
ምሳ19+12
ኢሳ18+4
26+19 45+8
ሆሌ14+5
ሚክ5+7
134+1 ዘተ+16+9
ዘካ5+15+2
23+30
መዝ113+1
135+1-2
ራእ19+5
134+2
መዝ15+1 28+2
33+2 103+1
1ጢሞ2+8
134+3
ዘላ25+21
መዝ20+2
መዝ124+8
135+1 ዘ07+73
135+2
ዘካ5+15+2
መዝ116+19
ሉቃ 2+37
135+3
ዘካ5+16+34
መዝ68+4 92+1
119+68 147+1
135+4 ዘ019+5
ዘ87+6 10+15
ሚላ3+17
ተቃ2+14
135+5 ዘ012+12
ዘካ5+16+25
ኢዮ21+22
መዝ48+1
145+3
135+6
መዝ115+3
87+4+35
ማቴ6+10
135+7 ዘ828+12
ኢዮ5+10
መዝ68+9
ኢሳ30+23
ኢር10+13

መልካም ነውና፤ ለስሙ ዘምሩ፤
4 አግዚአብሔር ያዕቆብን ለራሱ፤
እስራኤልንም ውድ ንብረቱ አድርጎ
መርጦአልና።
5 አግዚአብሔር ታላቅ ጸንዶ ሆነ፤
ጌታችንም ከአማልክት ሁሉ
እንደሚበልጥ ዐውቃለሁና።
6 በሰማይና በምድር፤
በባሕርና በጥልቅ ሁሉ ውስጥ፤
አግዚአብሔር ደስ ያሰኘውን ሁሉ
ያደርጋል።
7 እርሱ ደመናትን ከምድር ዳርቻ
ያስነግል፤
መብረቅ ከካናብ ጋር እንዲወርድ
ያደርጋል፤
ነፋሳትንም ከማከማቸው ያወጣል።
8 በኩር ሆኖ በግብፅ የተሰለፈውን፤
ክስው ጀምሮ እስከ እንስሳ ቀሠፈ።
9 ግብፅ ሆይ፤ በፈርዖንና በአገልጋዮቹ ሁሉ
ላይ፤
በመካከልሽ ታምራትንና ድንቅን
ሰደደ።
10 ብዙ ሕዝቦችን መታ፤
ንዮላን ነገሥታትንም ገደለ።
11 የአሞራውያንን ንጉሥ ሴምንን፤
የባሳንን ንጉሥ ዐግን፤
የከነዓንን ነገሥታት ሁሉ ገደለ፤
12 ምድራቸውንም ርሰቱ አድርጎ፤
ለሕዝቡ ርሰት እንዲሆን ለእስራኤል
ሰጠ።
13 አግዚአብሔር ሆይ፤ ስምህ ዘላለማዊ ነው፤
አግዚአብሔር ሆይ፤ መታሰቢያህም
ከትውልድ እስከ ትውልድ ይኖራል።
14 አግዚአብሔር ለሕዝቡ ይፈርዳልና፤
ለአገልጋዮቹም ይራራላቸዋል።
135+7 ኢር51+16 ኢል2+23 አም4+13 ዘካ10+1
135+8 ዘ04+23 12+12 135+9 ዘ07+9 መዝ136+10-
15 135+10 ዘተ21+21-25 ኢሉ24+8-11
መዝ44+2 78+55 136+17-21 135+11 ዘተ21+21
26+33 ኢሉ12+7-24 24+12 135+12 ዘ829+8
135+13 ዘ03+15 መዝ102+12 135+14 ዘ832+36
14ጦ24+15 ሐዘ10+30
-135+1 ቍ 3 እና 21 ጭምር በእንጻጻፍ
ትርጉሞች አግዚአብሔር ይመስገን ይላል።

ከጸለየው በየ 17 ላይ ከሚገኘው ጽሑት ጋር ተመሳሳይ
የሆነውን መንፈሳዊውን እውነት ይገልጻል። በጥጢሊትና
በራስ ወዳድነት ላይ በሚመሠረት የአድገት ምቹት
የተነሣ መለያየት ካለ፤ መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ
መካከል እንደሚያወራ ዐውቆአል (1ቆር 1፡10-13፤
3፡1-3 ይመ)። ነገር ግን ለአግዚአብሔርና ለእርሱ በርስ
የሚሆን የጋላ ፍቅር በአግዚአብሔር ቃል እውነት
እውን ከሚሆነው መቼደስ ጋር አንድ ላይ በመሆን፤
አግዚአብሔር ወደ ሕዝቡ እንዲቀርብ ሕዝቡንም
በመንፈሱ እንዲቀባ ያደርገዋል (ዮሐ 17፡21 እና ማላ
ኤፌ 4፡3 እና ማጥ ይመ)።
134+1 እናንተ በሌሊት ቆማችሁ በ ... ቤት
የምታገለግሉ፤ ይህ መዝሙር ሌሊቱን ሙሉ
በአግዚአብሔር ቤት ስለሚደረገው አምልኮና የምልጃ ጸሎት
ይናገራል። በአዲሱ ዜጻን ሥር ያሉት የአግዚአብሔር
ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ተሐድሶ እንዲኖርና የጠፋትም

እንዲድኑ፤ ለመንፈሳዊ አምልኮና ከልብ ለሆነው
ምልጃ እንዲል ለተደረገው የሙሉ ሌሊት
አገልግሎት ተከፋዮች ይሆኑ ዘንድ ቀናተኛ መሆን
አይገባቸውምን?
135+1-21 እነዚህ ጥቅሶች አግዚአብሔርን
ስለማወደስ የቀረቡ ጥሪዎች ናቸው፤ ጥሪዎቹም
የቀረቡት የሚከተሉትን ሦስት ሐቆች መሠረት
በማድረግ ነው። (1) አግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ዕርቅ
እንዲፈጠር እስራኤልን አዳኝ ወደ ሆነው ኪዳዊ
ግንኙነት አምጥቶአል (ቍ 1-4 ይመ። ከዘ0 19፡5
ጋር ያነጻጽሩ)። (2) አግዚአብሔር በዓለም ጉዳይና
በሕዝቡ ተግባር ውስጥ የቸርነቱን ሥራ የሚያከናውን
ሕያው አምላክ ነው (ቍ5-13)። (3) አግዚአብሔር
ለሚያገለግሉት የሚራራ ሲሆን፤ ለሕዝቡ ቅርብ ነው
(ቍ 14)።

15 የአሕዛብ ጣዖታት ከብርና ከወርቅ
የተሠሩ፤

የሰው እጅ ያበጃቸው ናቸው።

16 እፍ አላቸው፤ አይናገሩም፤

ዐይን አላቸው፤ አያዩም፤

17 ጆሮ አላቸው፤ አይሰሙም፤

በአፋቸውም እስትንፋሱ የለም።

18 እነዚህን የሚያበጁ፤

የሚታመኑባቸውም ቁሉ እንደ

እነርሱ ይሆኑ።

19 የእስራኤል ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔርን

ባርኩ፤

የአርን ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔርን

ባርኩ፤

20 የሊዊ ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ፤

እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሆይ፤

እግዚአብሔርን ባርኩ።

21 በኢየሩሳሌም የሚኖር እግዚአብሔር፤

ከጽዮን ይባረክ።

መዝሙር 136

ምስጋና በቅብብሎሽ መዝሙር

1 እግዚአብሔርን አመሰግኑ፤ ቸር ነውና፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

2 የአማልክትን ስምላክ አመሰግኑ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

3 የጌቶችን ጌታ አመሰግኑ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

4 እርሱ ብቻውን ታላላቅ ታምራትን

የሚያደርግ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

5 ሰማያትን በብልጥት የሠራ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

6 ምድርን በውሃ ላይ የዘረጋ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

7 ታላላቅ ብርሃናትን የሠራ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

8 ፀሐይ በቀን እንዲሠለጥን ያደረገ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

9 ሠረፈቃና ከዋክብት በሊሊት

እንዲሠለጥን ያደረገ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

10 የግብፅን በኩር የመታ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

11 እስራኤልን ከመካከላቸው ያወጣ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

12 በነያል እጅና በተዘረጋች ክንድ

ይህን ያደረገ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

13 የእርሳትራን ባሕር ለሁለት የክፈለ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

14 እስራኤልን በመካከሉ ያሳለፈ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

135+15

መዝ96+5፤

ኢ42+8፤ 31+7፤

37+19፤ 40+19፤

ኢ61+16፤ 10፤5፤

ራእ9+20

135+16

1፡718+26

135+17

ኢ610+14፤

ፅ32+19

135+19

መዝ22+23

135+21

1፡718+13፤

2ዜ56+2፤

መዝ128+5፤

134+3

136+1

ቀ2-26፤

2ዜ55+13፤

ፅዘ3+1፤

መዝ100+5፤

105+1፤ 106+1፤

118+1-4፤

145+9፤

ኢ633+11፤

ናፀ1+7

136+2 ዘ810+17፤

መዝ105+1

136+3 ዘ810+17፤

መዝ105+1፤

1ዜዋ6+15

136+4 ዘ83+20፤

ኢየ9+10

136+5 ዘፍ1+1፤

ምሳ3+19፤

ኢ651+15

136+6 ዘፍ1+1፤6፤

ኢ442+5፤

ኢ610+12፤ 33+2

136+7

ዘፍ1+14፤16፤

መዝ74+16፤

ያ81+17

136+8 ዘፍ1+16

136+10 ዘ84+23፤

12+12

136+11 ዘ86+6፤

13+3፤ 105+43

136+12 ዘ83+20፤

ዘ85+15፤

9+29 136+13

መዝ78+13

136+14

ዘ814+22፤

መዝ106+9

136+15 ዘ814+27

136+16

ዘ813+18፤

መዝ78+52

136+17

ዘኑ21+23-25፤

ኢሱ24+8-1፤

መዝ78+55፤

435+9-12

136+18 ዘ829+7፤

ኢሱ12+7-24

15 ፈርዖንንና ሰራዊቱን በኤርትራ ባሕር

ያሰጠመ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

16 ሕዝቡን በምድረ በዳ የመራ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

17 ታላላቅ ነገሥታትን የመታ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

18 ንዋላን ነገሥታትን የገደለ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

19 የአሞራውያንን ንጉሥ ሴዎንን የገደለ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

20 የባላንን ንጉሥ ዐግን የገደለ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

21 ምድራቸውን ርስት አድርጎ የሰጠ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

22 ለባሪያው ለእስራኤል ርስት አድርጎ

የሰጠ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

23 በውርደታችን ጊዜ ያሰገነ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

24 ከጠላቶቻችን እጅ ያዳነን፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

25 ለፍጡር ሁሉ ምግብን የሚሰጥ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤

26 የሰማይን እምላክ አመሰግኑ፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

መዝሙር 137

የግዛተኞች ቅኔ

1 በባቢሎን ወንዞች አጠገብ በዚያ

ተቀምጠን ሳለን፤

ጽዮን ትዝ ባለችን ጊዜ አለቀሰን።

2 እዚያም በእጁ ዛፎች ላይ፤

በገናዎቻችንን ሰቀልን።

3 የማረኩን በዚያ እንድንዘምርላቸው

ጠቀን፤

የሚደሠቁን የደሰታ ዜማ

ፈለግን፤

ደግሞም፤ "ከጽዮን መዝሙሮች

እንዲንዘምሩልን" አሉን።

4 የእግዚአብሔርን ዝማሬ፤

እንዴት በባዕድ ምድር እንዘምር፤

136+19 ዘኑ21+21-25 136+20 ዘኑ21+33-35

136+21 ዘ81+38፤ ኢሱ12+1፤ 14፤1 136+22 ዘ829+8፤

መዝ78+55፤ ኢሱ20+3፤ 41+8፤ 42+19፤ 43+10፤

44+1፤ 21፤ 45+4፤ 49+5-7 136+23 መዝ78+39፤

103+14፤ 115+12 136+24 ዘ86+19፤ ኢሱ10+14፤

509+28 136+25 ዘ91+30፤ ማቴ6+26 136+26

ፅዘ3+11፤ መዝ105+1፤ 115+3 137+1 ነፀ1+4፤

ኢሱ3+26፤ ሱዋ1+4፤ ሕዝብ1+3፤ 3+15፤ 10+15

137+2 ዘሊ23+40፤ ኢየ30+31፤ ኢሱ24+8፤ ሕዝ26+13፤

ኢዋ6+5 137+3 ኢየ30+9፤ መዝ79+1-4፤ 80+6፤

ሱዋ1+5፤ ሕዝብ6+57፤ 22+4፤ 34+29 137+4 ነፀ12+46

136+13 ፅብራይሰው ያመሉና የሚለው በቀ15

ከሚገኘው ጭር የሸምባቆ ባሕር ይለቀጥ።

136+1-26 እነዚህ ጥቅሶች የእግዚአብሔርን

ምሕረት ዘላለማዊ መሆኑን ያመለክታሉ፤

በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ በተደጋጋሚ የቀረበው

የእግዚአብሔር ምሕረት እርሱ ለእኛ ሲል ለሚያከናውነው

ተግባር ሁሉ መውረት መሆኑን ያስተምረናል፤ እኛ

ለእግዚአብሔር ለምናቀርበው ምስጋናም ምንጩ ይኸው

የእግዚአብሔር ምሕረት ነው። የእርሱ ምሕረት

ፍቅሩን፤ ታማኝነቱንና ቸርነቱን አካቶ የያዘ ነው።

ኢየሩሳሌም ሆይ ብረሳሽ፤
 ቀኝ እጄ ትክዳኝ።
 ሳላስታውስሽ ብቀር፤
 ኢየሩሳሌምን የደስታይ ቀንጮ
 ባላደርግ፤
 ምላሴ ከትናጋይ ጋር ትጣበቅ።
 አግዚአብሔር ሆይ ኢየሩሳሌም
 በወደቀችበት ቀን፤
 ኤዶማውያን እንዴት እንደ ዛቱ
 ዐስብ፤
 ደግሞም፤ "አፍርሷት፤
 ፈጽማችሁ አፈራርሷት!" አሉ።
 አንቺ አጥፊ የሆነሽ የባቢሎን ልጅ ሆይ፤
 በእኛ ላይ ስለ ፈጸምሺው ድርጊት፤
 የእጅሽን የሚሰጥሽ የተመሰገን ነው፤
 ሕፃናትሽንም ይዘ፤
 በዐለት ላይ የሚፈጠፍጥ የተመሰገን
 ነው።

መዝሙር 138

የምስጋና መዝሙር
 የጃቂት ምዝናር
 አግዚአብሔር ሆይ በፍጹም ልቤ
 አመሰግንሃለሁ፤
 በአማልክት ፊት በመዝሙር
 አወድስሃለሁ።
 ወደ ቅዱስ መቅደስህ እሰማዳለሁ፤
 ስለ ምሕረትህና ስለ ታማኝነትህ፤
 ለስምህ ምስጋና አቀርባለሁ፤
 ስምህንና ቃልህን፤
 ከሁሉ በላይ ከፍ ከፍ አድርገሃልና።
 በጠራሁህ ቀን መልስ ሰጠኸኝ፤
 ነፍሴን በማደፋፈርም ብርቱ
 አደረግኸኝ።
 አግዚአብሔር ሆይ የእኛህን ቃል

137+5 አባ2+3፤
 56+7፤ 65+11፤
 66+20
 137+6 ዘፋ4+29፤
 70+23፤
 መዝ22+15፤
 ኢር51+50፤
 ሕዝ6+9
 137+7
 ዘፍ25+30፤
 27+25+1-10፤
 2ዘፍ28+17፤
 መዝ74+8፤ 83+6፤
 ሰቆ4+21-22፤
 አብ1+11
 137+8
 ኢባ13+1፤19፤
 47+1-15፤
 ኢር25+12፤26፤
 50+1፤2-51፤58
 137+9 27+8+12፤
 ኢባ13+16፤
 ሉቃ19+44
 138+1
 መዝ27+6፤ 95+3፤
 96+4፤ 108+1
 138+2 137+8+29፤
 መዝ5+7፤ 74+21፤
 97+12፤ 108+4፤
 115+1፤ 119+9፤
 140+13
 138+3
 መዝ18+6፤ 28+7፤
 30+2፤ 99+6፤
 116+4፤ 118+5፤
 ምላ28+1፤
 ሉቃ4+29
 138+4
 መዝ72+11፤
 102+15

138+5
 መዝ21+5፤
 51+14፤ 71+16፤
 145+7

137+9 በዐለት ላይ የሚፈጠፍጥ፤ ባቢሎኖውያን
 በ586 ዓ.ቅ.ክ. ኢየሩሳሌምን በማረኩ ጊዜ ነፍስ ያላወቁ
 ሕፃናትን ከእናታቸው ነጥቀው በመውሰድ፤ አጠገብ
 በሚገኝ ዐለት ላይ ፈጥፍጠዎቻቸዋል። አግዚአብሔር
 የዘሩትን እንዲያውዱ በማድረግ የጭካኔአቸውን ዋጋ
 ይሰጣቸዋል (ኢሳ 13፡16፤ ኢር 23፡2 ይመ)። በሌ
 ሎች ላይ ያለርገራጌ የፈጸሙት ዐመፅ በእነርሱ ላይ
 ተመልሶ ይደርስባቸዋል። በእነርሱ ላይ ተገቢው ቅጣት
 እንዲደርስ ስለ ቀረበው ጩኸት ሁለት ነገሮችን ልብ
 ማለት አስፈላጊ ነው። (1) አብዛኛውን ጊዜ መለኮታዊ
 ቅጣት የሚሰነዘረው ከፋ ባደረጉት ሰዎች ላይ ነው።
 ከባዱን ሥቃይ የሚቀበሉት እነርሱ ናቸው። በጦርነት
 ጊዜ ወይም የአግዚአብሔር ቅጣት በሚወርድበት
 ጊዜ የሚሞቱትን ነፍስ ያላወቁ ልጆች አግዚአብሔር
 ይቀበላቸዋል እንጂ አይፈርድባቸውም። አንድ ሰው
 በልቡ ላይ የተጻፈውን ወይም በቅዱሳት መጻሕፍት
 ላይ የሰፈረውን የአግዚአብሔርን ሕግ እስካልተላለፈ
 ድረስ እግዚአብሔር ያን ሰው በደለኛ አያደርገውም
 (1ኛው 15፡3 እና ማሳ፤ 1ኛው 5፡12-14 እና ማሳ፤
 7፡9-11 እና ማሳ ይመ)።
 (2) አዲስ ዚጳን ጠላቶች ይቅር እንዲባሉና
 ድኅነትንም እንዲያገኙ ይጸለይላቸው ዘንድ አጽንዖት

በሰሙ ጌዜ፤
 የምድር ነገሥታት ሁሉ
 ያመሰግኑህ።
 የአግዚአብሔር ከብር ታላቅ ነውና፤
 ስለ እግዚአብሔር መንገድ ይዘምሩ።
 አግዚአብሔር በከፍታ ስፍራ ቢሆንም፤
 ዝቅ ያለውን ይመለከተዋል፤
 ትዕቢተኛውን ከሩቅ ይውቀዋል።
 በመከራ መካከል ብሂደም፤
 እንተ ሕይወቴን ትጠብቃለህ፤
 በጠላቶቹ ቀጣሪ ላይ እጅህን ትዘረጋለህ፤
 በቀኝ እጅህም ታድነኛለህ።
 አግዚአብሔር በእኔ ላይ ያለውን ዐላማ
 ይፈጽማል፤
 አግዚአብሔር ሆይ ምሕረትህ
 ለዘላለም ነው።
 የእጅህንም ሥራ ቸል አትበል።

መዝሙር 139

ሁሉን ዐዋቂ አምላክ
 ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር
 አግዚአብሔር ሆይ መረመርኸኝ፤
 ደግሞም ዐወቅኸኝ።
 እንተ መቀመጤንና መንግሳቴን
 ታውቃለህ፤
 የልቤንም ሐሳብ ገና ከሩቅ
 ታስተውላለህ።
 ሕላው መተኛቴን አጥርተህ ታውቃለህ፤
 መንገዶቼንም ሁሉ ተረድተሃቸዋል።
 138+6 መዝ40+4፤ 113+6፤ ማቱ23+12 138+7 ዘፀ7+5፤
 መዝ7+6፤ 17+7፤14፤ 20+6፤ 23+4፤ 41+2፤ 60+5፤
 108+6 138+8 ዕዝ3+11፤ ኢዮ10+3፤8፤ መዝ51+11፤
 100+5፤ ፊል1+6 139+1 መዝ17+3፤ 44+21፤ 1ኛው28+27
 139+2 27+19፤27፤ መዝ9+11፤ ምላ24+12፤ ኢር12+3
 139+3 27+19፤27፤ ኢዮ31+4

ቢያደርግም እንኳ በታሪክ ዘመን መጨረሻ ላይ
 ትዕቢተኞች ንስሐ የማይገቡትና ፈረህ እግዚአብሔር
 የሌላቸው የእጃቸውን እንዲያገኙ ይጸልዩ ዘንድ
 መንፈስ ቅዱስ ሕዝቡን የሚመራበት ጊዜ ይመጣል
 (ራእ 6፡10 ይመ)።
 139+1 መረመርኸኝ፤ ይህ መዝሙር የአግዚአብሔርን
 ርኅራኤ ያሳያል። በሁሉም ቦታ ተገኝተና ሁሉን ዐዋቂነትን ይገልጻል።
 እነዚህም ባሕርያቱ ለሕዝቡ ከሚያደርገው እንክብካቤ
 ጋር የተያያዙ ናቸውና (በገጽ 908 ላይ፤ "የአግዚአብሔር
 ባሕርያት" በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ
 ይመ)። የሰማይና የምድር አምላክ ፈጠረን፤ ልባችንንና
 ኩላሊታችንን ሙሉ በሙሉ ያውቃል፤ እርሱ ምንጊዜም
 ከእኛ ጋር ነው። ሐሳቡም በማንኛውም አጋጣሚ ወደ
 እኛ ያዘነበለ ነው።
 139+1 ዐወቅኸኝ፤ አግዚአብሔር የውስጥ ሐሳባችንን፤
 መሻታችንን፤ ፍላጎታችንን፤ ፍርሃታችንን እንደዚሁም
 ውጫዊ ልምዳችንንና ተግባራችንን ሁሉ ያውቃል።
 ተጀምሮ እስከሚጨረስ ድረስ ቀኑን ሙሉ የምንሠራውን
 ሥራ ሁሉ ያውቃል። በምንሠራው ሥራ ሁሉ በጥበቃው
 ይሸፍናል። የፍቅሩንም እጅ በላያችን ላይ ያደርጋል
 (ቀ 5)።

የእግዚአብሔር ባሕርያት

መዝ 139፡7-8 “ከመንፈስህ ወዴት እሄዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸገላለሁ? ወደ ሰማይ ብወጣ እንተ በዚያ አለህ፤ መገኛታዬንም በሲኦል ባደርግ በዚያ ትገኛለሁ።”

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር መኖር ማስረጃዎችን አያቀርብም። ይልቁንስ፤ የእግዚአብሔርን መኖር በማወጅ፤ የእርሱን አያሌ ባሕርያት ይገልጻል። ከባሕርያቱ አንዳንዶቹ የራሱ የመለኮት ልዩ ባሕርያት ሲሆኑ፤ ሌሎቹ ግን በእግዚአብሔር አምሳል ከመፈጠራቸው የተነሣ በሰው ዘሮች የሚታዩት ናቸው።

የእግዚአብሔር መለኮታዊ ልዩ ባሕርያት፤ (1) እግዚአብሔር በሁልም ስፍራ አለ፤ ይኸውም በየትኛውም ቦታ በአንድ ጊዜ አለ ማለት ነው። የትም ቦታ ብንሄድ እግዚአብሔር በዚያ እንዳለ መዝሙራኛው ይገልጻል (መዝ 139፡7-12 ይመ። ከኤር 23፡23-24፤ ከሐሥ 17፡27-28 ጋር ያነጻጽሩ)። እግዚአብሔር የምናከናውነውን ማንኛውንም ሥራ ያያል።

(2) እግዚአብሔር ሁሉን ዐዋቂ ነው፤ ይኸውም እያንዳንዱን ነገር ያውቃል ማለት ነው (መዝ 139፡1-6፤ 147፡5)። የሚያውቀው ሥራችንን ብቻ ሳይሆን፤ ሐሳባችንንም ጭምር ነው (1ሳሙ 16፡7፤ 1ነገ 8፡39፤ መዝ 44፡21፤ ኤር 17፡9-10)። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር ቅድሚያ ዕውቀት ሲናገር (ኢሳ 42፡9፤ ሐሥ 2፡23፤ 1ጴጥ 1፡2)፤ የሚቻለውን ነገር ሁሉ ሊሆን እንደሚችል፤ የወደፊቱን ነገር ሁሉ በወደፊትነቱ፤ ያለፈውን ነገር ሁሉ በአላፈነቱ፤ እንዲሆን የተወሰነውን ነገር በአይቀራነቱ ያውቀዋል ማለት ነው (ከ1ሳሙ 23፡10-13፤ ከኤር 38፡17-20 ጋር ያነጻጽሩ)። በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጠው አስቀድሞ ዕውቀት ፍልስፍናዊ ዕጣ ፈንታን አያስከትልም። እግዚአብሔር ውሳኔ ለመወሰን፤ በጊዜና በታሪክ ውስጥ እንደ ፈቃዱና እንደ ጥበቡ ዕቅዱን ለመለወጥ ነጻ ነው፤ ተቆናቃኝ ከቶ የለውም። በሌላም አነጋገር እግዚአብሔር በአስቀድሞ ዕውቀቱ በራሱ እጅ የታሰረ አይደለም (ዘጥ 14፡11-20፤ 2ነገ 20፡1-7 ይመ። በገጽ 1860 ላይ፤ “ምርጫና አስቀድሞ መወሰን” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

(3) እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ ነው፤ ይኸውም በሁሉ ላይ ሥልጣን አለው ማለት ነው። በሁሉም ነገር ላይና በሁሉም ፍጥረት ላይ የመጨረሻ ከፍተኛ ሥልጣን አለው (መዝ 147፡13-18፤ ኤር 32፡17፤ ማቴ 19፡26፤ ሉቃ 1፡37)። እንዲህ ስለተባለ ግን እግዚአብሔር ኃይሉንና ሥልጣኑን በማንኛውም ጊዜ ይገለገልበታል ማለት አይደለም። ለምሳሌም እግዚአብሔር ኀጢአትን ሁሉ ከገጸ ምድር ለማጥፋት ኃይል አለው፤ ነገር ግን የታሪክ የመጨረሻ ዘመን እስኪመጣ ድረስ ይህን ማድረግ አልፈቀደም (1ዮሐ 5፡19 እና ማብ ይመ)። ብዙውን ጊዜ ኃይሉ በሕዝቡ ዘንድ እንዲተላለፍ በማድረግ እግዚአብሔር የራሱን ኃይል ወስኖታል (2ቆሮ 12፡7-10)፤ በዚህ ረገድ ኃይሉ ተግባራዊ መሆን የሚችለው እኛ ለእርሱ አመች በሆንበትና ለእርሱ በተገዛነበት መጠን ልክ ነው (ኤፌ 3፡20 እና ማብ ይመ። በገጽ 100 ላይ፤ “መግባት እግዚአብሔር” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

(4) እግዚአብሔር ምጡቅ ነው፤ ይኸውም ከፈጠረው ፍጥረት የተለየ፤ ለሕልውናውም ማንም ሆነ ምንም የማያስፈልገው አምላክ ማለት ነው (ዘፀ 24፡9-18፤ ኢሳ 6፡1-3፤ 40፡12-26፤ 55፡8-9)። ማንነቱና ሕልውናው ፍጡር ከሆነው ሥርዐት እጅግ ታላቅና የላቀ ነው (1ነገ 8፡27፤ ኢሳ 66፡1-2፤ ሐሥ 17፡24-25)። ከፈጠረው ፍጥረት በላቀ ሁኔታ ፍጹምና ንጹሕ በሆነ ማደሪያ ይኖራል፤ እርሱ ራሱ የተፈጠረ አይደለም፤ ፍጥረት ሁሉ ለሕልውናው ሳያስፈልገው ራሱን ችሎ ይኖራል (1ጢሞ 6፡16 እና ማብ ይመ)። “እግዚአብሔር ምጡቅ ነው” ሲባል፤ እግዚአብሔር የሕዝቡ አምላክ ሆኖ በሕዝቡ መካከል ማደር ይሳካል ማለት አይደለም (ዘሌ 26፡11-12፤ ሕዝ 37፡27፤ 43፡7፤ 2ቆሮ 6፡16)።

(5) እግዚአብሔር ዘላለማዊ ነው፤ ይኸውም እርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ይኖራል ማለት ነው (መዝ 90፡1-2፤ 102፡12፤ ኢሳ 57፡15)። ባለፈውም ሆነ በወደፊቱ እግዚአብሔር ያልኖረበት ወይም የማይኖርበት ጊዜ ከቶ አልነበረም፤ አይኖርምም፤ በጊዜ የተወሰነ አይደለም (ከመዝ 90፡4፤ ከ2ጴጥ 3፡8 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ከዚህም የተነሣ፤ “እኔ፤ ያለሁና የምኖር ነኝ” የሚለው ማንነቱን በሚገባ ይገልጻል (ከዘፀ 3፡14፤ ከዮሐ 8፡58 ጋር ያነጻጽሩ)።

(6) እግዚአብሔር አይለወጥም፤ ይኸውም እግዚአብሔር በባሕርይ፤ በፍጹምነቱ ወይም

ለሰው ዘር ባለው ዕቅድ ውስጥ ለውጥ አይኖረውም ማለት ነው (ዘኁ 23:19፤ መዝ 102:26-28፤ ኢሳ 41:4፤ ሚል 3:6፤ ዕብ 1:11-12፤ ያዕ 1:17)፤ እንዲህ ስለ ተባለ እግዚአብሔር ሰዎች ከሚያሳዩት ባሕርይ ወይም ከሚፈጽሙት ነገር የተነሣ ጊዜያዊ የሆነውን ዕቅዱን አይለወጥም ማለት አይደለም። ለምሳሌም በደለኞች ክልብ ንስሐ በመግባታቸው ሊፈርድ ያሰበውን ሊለውጥ ይችላል ማለት ነው (ከዮና 3:6-10 ጋር ያነጻጽሩ)። ከዚህም በላይ የሰውን መሠረታዊ ፍላጎት ለማሟላትና የሕዝቡን ጸሎት ለመስማት ዝግጁ ነው። ጽድቃን ተግተው ከመጸለያቸው የተነሣ እግዚአብሔር በእሸታ መልሱ ሕዝቡን እንደ ጎበኘ መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ጊዜ ይናገራል (ለምሳሌ ዘኁ 14:1-20፤ 2ኛ 20:2-6፤ ኢሳ 38:2-6፤ ሉቃ 18:1-8 ይመጣ፤ በገጽ 1860 ላይ፤ “ምርጫና አስቀድሞ መወሰን” እንደዚሁም በገጽ 528 ላይ፤ “መልስ የሚያስገኝ ጸሎት” በሚል ርእስ የቀረቡትን የትኩረት ጽሑፎች ይመጣ።)

(7) እግዚአብሔር ፍጹምና ቅዱስ ነው፤ ይኸውም እርሱ ፈጽሞ ያለጎጢአት ሲሆን፤ ፍጹም ጽድቅ ነው ማለት ነው (ዘሌ 11:44-45፤ መዝ 85:13፤ 145:17፤ ማቴ 5:48)። አዳምና ሔዋን ያለ ጎጢአት ተፈጥረው ነበር (ከዘፍ 1:31 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ይሁን እንጂ ጎጢአት የመሥራት አዝማሚያ ነበራቸው፤ በሌላ በኩል ግን እግዚአብሔር ጎጢአት መሥራት አይችልም (ዘኁ 23:19፤ 2ጢዋ 2:13፤ ቲቶ 1:2፤ ዕብ 6:18)። ቅድስናው ዓላማውንና ዕቅዱን ለመፈጸም ያለውንም ቀርጠኝነት ያካትታል።

(8) እግዚአብሔር በሦስትነት የተገለጠ አንድ አምላክ ነው፤ ይኸውም በሦስት መለታዊ አካላት ማለትም አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ በተሰኙት (ለምሳሌ ማቴ 28:19፤ 2ቆሮ 13:14፤ 1ጴጥ 1:2)፤ ራሱን የገለጠ አንድ አምላክ ነው (ዘጸ 6:4፤ ኢሳ 45:21፤ 1ቆሮ 8:5-6፤ ኤፌ 4:6፤ 1ጢዋ 2:5)። እያንዳንዱ አካል መለኰት ነው፤ አንዱ ከሌሎቹ ከሁለቱ ጋር እኩል ነው፤ ይሁን እንጂ ሦስት አምላኮች ሳይሆኑ አንድ አምላክ ነው (ማቴ 3:17 እና ማብ፤ ማር 1:11 እና ማብ ይመጣ)።

የእግዚአብሔር ግብረ ገባዊ ባሕርያት፤ ብዙዎቹ የአንዱና የእውነተኛው አምላክ ባሕርያት፤ በተለይም ግብረ ገባዊ ባሕርያቱ ከሰው ዘር መልካም ባሕርያት ጋር ተመሳሳይነት አላቸው፤ ይሁን እንጂ የእርሱ ባሕርያት ሁሉ ከእኛ ባሕርያት ጋር የማይነጻጸሩና እጅግ ከፍ ብለው የሚገኙ ናቸው። ለምሳሌ እግዚአብሔርና የሰው ዘር የማፍቀር ችሎታ ይነራቸው እንጂ ማንም ሰው የእግዚአብሔር በሚወድበት የፍቅር ጥልቀትና ስፋት ልክ ለመውደድ ከቶ አይችልም። ከዚህም በላይ እነዚህን ባሕርያት ልንለማመድ የቻልነው በእግዚአብሔር አምሳል በመፈጠራችን ነው (ዘፍ 1:26-27)፤ በሌላም አነጋገር እኛ በአንዳንድ ባሕርያቱ እንመስለዋለን እንጂ እርሱ እኛን ከቶ አይመስለንም።

(1) እግዚአብሔር መልካም ነው (መዝ 25:8፤ 106:1፤ ማር 10:18)። እግዚአብሔር በመጀመሪያ የፈጠረው ሁሉ መልካም ነበር፤ ይህም በቀጣይነት የራሱን ባሕርይ የሚያሳይ ነው (ዘፍ 1:4:10:12:18:21:25:31)። ለፍጥረቱ ሲል እንክብካቤ በማድረግ (መዝ 104:10-28፤ 145:9 ይመጣ፤ በገጽ 100 ላይ፤ “መግቦተ እግዚአብሔር” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጣ)፤ ለፍጥረቱ ሁሉ ቸርነቱን እንደ ለገሰ ነው፤ ፈሪህ እግዚአብሔር ለሌላቸው እንኳ ቸር ነው (ማቴ 5:45፤ ሐሥ 14:17)። እግዚአብሔር በእውነት ለሚጠሩት ሕዝቡ በተለይ ቸር ነው (መዝ 145:18-20)።

(2) እግዚአብሔር ፍቅር ነው (1ዮሐ 4:8)። ፍቅሩም በጎጢአት የተበከለውን የሰው ዘር ሁሉ የሚያካትት ፍጹም ጥልቅ ነው (ዮሐ 3:16፤ ሮሜ 5:8)። የዚህ ፍቅር ዐቢይ መግለጫ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ለጎጢአተኞች እንዲሞት መላኩ ነው (1ዮሐ 4:9-10)። ከዚህም በላይ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከእርሱ ጋር ለታረቀው የተለየ ቤተ ሰባዊ ፍቅር አለው (ዮሐ 16:27 እና ማብ ይመጣ)።

(3) እግዚአብሔር መሐረና ቸር ነው (ዘፀ 34:6፤ ዘጸ 4:31፤ 2ዜና 30:9፤ መዝ 103:8፤ 145:8፤ ኢል 2:13)። እንደ በደላችን የሰውን ዘር ንቆ አልተወውም፤ አልደመሰሰውምም (መዝ 103:10)፤ ይልቁንስ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚገኘውን የጎጢአት ይቅርታ ነጻ ሰጦታ አድርጎ ሰጠ (መዝ 103:11-12፤ ሮሜ 6:23፤ 1ቆሮ 1:3-4፤ ኤፌ 2:8-9፤ ቲቶ 2:11፤ 3:4-5 ይመጣ፤ በገጽ 1746 ላይ፤ “እምነትና ጸጋ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጣ)።

(4) እግዚአብሔር ሩገሩን ነው (2ኛ 13:23፤ መዝ 86:15፤ 111:4)። ርገራኝ ማድረግ ሲባል ሥቃይ ውስጥ ለሚገኝ ሰው ማዘን ነው፤ ሐዘኔታውም ሥቃይ ውስጥ ለሚገኝ ሰው እርዳታ ለመስጠት በመፈለግ ነው። እግዚአብሔር ለሰው ዘር ካለው ርገራኝ የተነሣ ይቅርታንና ድነትን ሰጠ (ከመዝ 78:38 ጋር ያነጻጽሩ)፤ እንደዚሁም የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ለድኾች ወንጌልን በሰበከ፤ ለታሰሩት ነጻነትን ባወጀ፤ የታወሩትንም ዐይናቸው እንዲበራ

ባደረገ፣ የተጨነቁትንም ግፍ ከሚቀበሉበት ነጻ ባወጣ ጊዜ ርገራጌ አሳይቶአል (ሉቃ 4፡18 ይመ፤ ከማቴ 9፡36፤ 14፡14፤ 15፡32፤ 20፡34፤ ከማር 1፡41፤ ጋር ያነጻጽሩ፤ ማር 6፡34 እና ማገብ ይመ)።

(5) እግዚአብሔር ታጋሽና ለቀጣዩ ዘገዣ ነው (ዘፀ 34፡6፤ ዘኁ 14፡18፤ ሮሜ 2፡4፤ 1ጢሞ 1፡16)። አዳምና ሔዋን በዲደን ገነት ኅጢአት በሠሩ ጊዜ የሰውን ዘር ለማጥፋት ሙሉ መብት ኖሮት ሳለ፣ የሰውን ዘር ባለማጥፋቱ እግዚአብሔር ትዕግሥተኛ ባሕርይውን አሳይቶአል (ከዘፍ 2፡16-17 ጋር ያነጻጽሩ)። እግዚአብሔር በኖኅ ዘመን መርከቡ እየተሠራ በነበረበት ጊዜም ትዕግሥተኛ ነበር (1ጴጥ 3፡20 ይመ)። እግዚአብሔር አሁንም ቢሆን ኅጢአተኛ ለሆነው ለሰው ዘር ትዕ ግሥቱን በማሳየት ላይ ነው፤ ዓለምን ለማጥፋት አሁንም ቶሎ አይፈርድም፤ ምክንያቱም እያንዳንዱ ሰው ንስሐ ገብቶ ይድን ዘንድ በትዕግሥት ስለሚጠባበቅ ነው (2ጴጥ 3፡9)።

(6) እግዚአብሔር እውነት ነው (ዘጸ 32፡4፤ መዝ 31፡5፤ ኢሳ 65፡16፤ ዮሐ 3፡33)። ኢየሱስ ራሱን፣ “እውነት” በማለት ገልጸዋል (ዮሐ 14፡6)፤ መንፈስ ቅዱስም፤ “የእውነት መንፈስ” ተብሎአል (ዮሐ 14፡17 ይመ፤ ከ1ዮሐ 5፡6 ጋር ያነጻጽሩ)። እግዚአብሔር በሚናገረውና በሚሠራው ሁሉ ፍጹም የሚታመንና እውነት በመሆኑ፤ ቃሉም እውነት ተብሎ ተገልጿል (2ሳሙ 7፡28፤ መዝ 119፡43፤ ኢሳ 45፡19፤ ዮሐ 17፡17)። ይህን እውነት በማክበርም እግዚአብሔር በየትኛውም መልኩ ቢሆን ውሸትን ወይም እብላትን ችላ ብሎ አያልፍም (ዘኁ 23፡19፤ ቲቶ 1፡2፤ ዕብ 6፡18)።

(7) እግዚአብሔር ታማኝ ነው (ዘፀ 34፡6፤ ዘጸ 7፡9፤ ኢሳ 49፡7፤ ሰቆ 3፡23፤ ዕብ 10፡23)፤ ይኸውም እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉንም ሆነ ማስጠንቀቂያውን እውን በማድረግ በቃሉ ላይ የተገለጠውን ሁሉ ይፈጽማል (ዘኁ 14፡32-35፤ 2ሳሙ 7፡28፤ ኢዮ 34፡12፤ ሐሥ 13፡23፤ 32-33 ይመ፤ 2ጢሞ 2፡13 እና ማገብ ይመ) ማለት ነው። የእግዚአብሔር ታማኝነት ለአማኞች በቋንቋ ሊገለጥ የማይችለውን መጽናናት፤ ንስሐ ለማይገቡትና በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማያምኑት ደግሞ የፍርድን ታላቅ ፍርሃት ሊያመጣባቸው ይገባል (ዕብ 6፡4-8፤ 10፡26-31)።

(8) በመጨረሻም እግዚአብሔር ጽድቅ ነው (ዘጸ 32፡4፤ 1ዮሐ 1፡9)፤ ይኸውም ጽድቅ ነው ሲባል እግዚአብሔር የፍጥረት ዓለምን የሕልውና ሥርዐት ጠብቆ ይዞአል ካለት ሲሆን፤ በሰው ዘር አያያዙ ረገድም ጽድቅና በደል የማይገኝበት አምላክ ነው (ነሀ 9፡33፤ ዳን 9፡14)። እግዚአብሔር ኅጢአተኞችን በሞት ለመቅጣት ያደረገው ውሳኔ (ሮሜ 5፡12 ይመ፤ በገጽ 765 ላይ፤ “ሞት” በሚል ርእስ የቀረበውን የተኩረት ጽሑፍ ይመ)፤ ከጽድቁ የሠረጸ ነው (ሮሜ 6፡23 ይመ፤ ከዘፍ 2፡16-17 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ለጽድቅ ካለው ፍቅር የተነሣም ኅጢአትን በመጥሳት ቀጣውን ይገልጻል (ሮሜ 3፡5-6፤ መሳ 10፡7 እና ማገብ ይመ)። በማንኛውም ዐይነት ክፋት ላይ ቀጣውን ይገልጻል (ሮሜ 1፡18)፤ በተለይም በጣዖት አምል፤ (1ነገ 14፡9፤ 15፡22)፤ ባለማመን (መዝ 78፡21-22፤ ዮሐ 3፡36)፤ በሌሎች ሰዎች ላይ ግፍ ሲደረግ ቀጣውን ይገልጻል (ኢሳ 10፡1-4፤ አሞ 2፡6-7)። “ጽድቁ” ተብሎ የተገለጸው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም (ሐሥ 7፡52፤ 22፡14 ይመ፤ ከሐሥ 3፡14 ጋር ያነጻጽሩ) ጽድቅን ይወዳል፤ ክፋትንም ይጠላል (ማር 3፡5፤ ሮሜ 1፡18፤ ዕብ 1፡9 እና ማገብ ይመ)። የእግዚአብሔር ጽድቅ ከፍቅሩ ጋር የማይቃረን መሆኑን ያስተውሉ። ይልቁንስ እኛን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ዘንድ (2ቆሮ 5፡18-21 እና ማገብ ይመ)፤ ኢየሱስን የፍቅር ስጦታ በማድረግ ወደ ዓለም የላከውና (ዮሐ 3፡16፤ 1ዮሐ 4፡9-10) ስለ እኛ የኅጢአት መሥዋዕት ያደረገው (ኢሳ 53፡5-6፤ ሮሜ 4፡25፤ 1ጴጥ 3፡18)፤ ኅጢአተኛውንም በክርስቶስ ይቅር ያለው፤ ጽድቅ ባሕሪው እንደ ተከበረ መሆኑን ለመግለጽ ነበር።

እግዚአብሔር በመጨረሻ ራሱን የገለጠው በኢየሱስ ክርስቶስ ነው (ከዮሐ 1፡18፤ ከዕብ 1፡1-4 ገር ያነጻጽሩ)፤ በሌላም አነጋገር የእግዚአብሔርን ማንነት በሚገባ ለመረዳት ከፈለግን፤ ክርስቶስን ማየት አለብን፤ “የመለኸት ሙላት ሁሉ” በእርሱ ዘንድ አለና (ቈላ 2፡9)።

በአንተ ላይ የሚነሡትን
 አልጸዩናም?
 22 በፍጹም ጥላቻ ጠልቻቸዋለሁ
 ባላጋራዎቼም ሆነዋል።
 23 እንዲሁም ሆይ መርምረኝ፤ ልቤንም
 ዕውቅ፤
 ፈትነኝ፤ ሐሳቤንም ዕውቅ፤
 24 የክፋት መንገድ በውስጤ ቢኖር እይ፤
 በዘላለምም መንገድ ምራኝ።

መዝሙር 140

በክፉዎች ላይ የቀረበ ጸሎት

ለመዝሙሩን አለቃ፤ የጻዊት መዝሙር

1 እንዲሁም ሆይ ከክፉ ሰዎች አድነኝ፤
 ከዐመፀኞችም ሰዎች ጠብቀኝ፤
 2 እነርሱ በልባቸው ክፉ ነገር
 ያውጠኑኝናሉ፤
 በየዕለቱም ጦርነት ይኖራሉ።
 3 ምላሳቸውን እንደ እባብ ያሰሩላሉ፤
 ከከንፈራቸውም በታች የእፋኝት
 መርዝ አለ። ሲላ
 4 እንዲሁም ሆይ ከክፉዎች እጅ
 ጠብቀኝ፤
 እግሮቼንም ለመጥለፍ ከሚያደቡ
 ዐመፀኞች ሰውረኝ።
 5 ትዕቢተኞች ወጥድ በሰውር
 አስቀመጡብኝ፤
 የመረባቸውን ገመድ ዘረጉብኝ፤
 በመንገዴም ላይ አሽክላ አኖሩ። ሲላ
 6 እንዲሁም ሆይ "አንተ ስምላኬ ነህ"
 አልሃለሁ፤
 እንዲሁም ሆይ የልመና
 ጩኸቴን ሳማ።
 7 ብርቱ አጻኝ የሆንህ፤ ጌታ እንዲሁም ሆይ
 በጦርነት ዕለት የራስ ቀሩ ሆንኸኝ።
 8 እንዲሁም ሆይ የክፉዎች ምኞት
 አይፈጸም፤
 በትዕቢትም እንዳይከራሩ፤
 ዕቅዳቸው አይሳካ። ሲላ

139+22
 ማቴ5:43
 139+23
 140+16+7
 140+29+17
 ኢዩ31+6
 መዝ17+9
 ምላ17+3
 ኤር11+20
 ራእ2+23
 139+24
 መዝ5+8፤ 23+2
 143+10
 ኤር25+5፤ 36+3
 140+1 ምላ11
 መዝ17+13
 25+20፤ 59+2
 71+4፤ 86+14
 142+6፤ 143+9
 140+2
 መዝ36+4
 52+2፤ 68+30
 ምላ6+14
 16+27
 ኢዩ59+4
 ሆሊ7+15
 140+3
 መዝ57+4፤ 58+4
 ሮሜ3+13
 ያዕ3+8
 140+4
 መዝ36+11
 141+9
 140+5
 ኢዩ18+8፤9
 34+30
 መዝ31+4
 38+12፤ 119+110
 140+6
 መዝ16+2
 28+2፤6
 140+7
 መዝ68+20
 140+8
 መዝ10+2-3
 66+7
 140+9 ምላ18+7
 140+10
 መዝ11+6
 21+9፤ ማቴ3+10
 ሉቃ12+49
 ራእ20+15

9 ከራዩን የከበቡን ሰዎች ራስ፤
 የከንፈራቸው መዝዝ
 ይጠምጠምበት።
 10 የእሳት ፍም በላያቸው ይውረድ፤
 ጻግመኛም እንዳይነሡ ወደ እሳት
 ይጣሉ፤
 ማጥ ወዳለበት ጉድጓድ ይውደቁ።
 11 ምላሳች በምድሪቱ ጸንቶ አይታር፤
 ዐመፀኛውን ሰው ክፋት አላዶ
 ያጥፋው።
 12 እንዲሁም ሆይ ለድኻ ፍትሕን
 እንደሚያስከላር፤
 ለችግረኛውም ትክክለኛ ፍርድን
 እንደሚሰጥ ወውቃለሁ።
 13 ጽድቃን በእውነት ስምህን ያመሰግናሉ፤
 ቅኖችም በፊትህ ይኖራሉ።

መዝሙር 141

የክፉዎችን ድሎት ላለመመኘት የቀረበ ጸሎት

1 እንዲሁም ሆይ ወደ አንተ
 እጣራለሁ፤ ፈጥህ ድረስልኝ፤
 ወደ አንተ ስጣራም ድምጺን ሰማ።
 2 ጸሎት በፊትህ እንደ ዕጣን ትቁጠርልኝ፤
 እጄን ማንሳትም እንደ ሠርዝ
 መሥዋዕት ትሁን።
 3 እንዲሁም ሆይ ለእኔ ጠባቂ
 አድርግ፤
 የከንፈራቸውን መዝጊያ ጠብቅ።
 4 ከዐመፀኞች ጋር፤
 በክፉ ሥራ እንዳልተባበር፤
 ልቤን ወደ ክፉ አታዘንብል፤
 ከድግሳቸውም አልዳደስ።
 140+11 መዝ34+21 140+12 1378+45፤ መዝ35+10፤
 82+3 140+13 መዝ11+7፤ 16+11፤ 138+2
 141+1 መዝ4+1፤ 5+1-2፤ 22+19፤ 27+7፤ 143+1
 141+2 ከዐ29+39+41፤ 30+8፤ መዝ28+2፤ 63+4፤
 ሉቃ1+9፤ 1ጢ2+8፤ ራእ5+8፤ 8+3
 141+3 መዝ12+2፤ 34+13፤ ያዕ1+26፤ 3+8
 141+4 ኢሱ24+23፤ መዝ106+29፤ ምላ23+1-3

ሃላምንና መንገዱን የሚወድ ጠባይ፤ በውስጣችን ቦታ
 ሊኖረው አይገባም (1ዮሐ 2:15-16)።
 139+23 እንዲሁም ሆይ መርምረኝ፤
 ይህ ማንኛውም አማኝ ሊጸልየው የሚገባ ጸሎት ነው።
 በሃላም ውስጥ ያለውን ጽድቅ ያልሆነውን ነገር መጥላት
 ብቻ ሳይሆን (ሞ 19-22)፤ እንዲሁም ሆይ የሚያሳዝን
 ነገርም በውስጣችን ሊኖር እንደሚችል መንገዝብ
 ይኖርብናል፤ በውስጣችን የሚፈጸመውን የቅድስና
 ሥራ የላቀ እንዲያደርገው እንዲሁም በየትኛውም
 የብቃት መለኪያ እንዲያስቀምጠን ፈቃደኞች መሆን
 አለብን። እንዲሁም ሆይ የሚያሳዝን ነገር በእኛ ውስጥ
 ካለ፤ በንስሐ ወደ እርሱ መመለስ (ቄላ 3:17 እና ማጣ
 ይመ) አለብን።
 140+1 እንዲሁም ሆይ ከክፉ ሰዎች አድነኝ፤
 እንዲሁም ሆይ የክፉዎች ምኞት
 አይፈጸም፤
 በትዕቢትም እንዳይከራሩ፤
 ዕቅዳቸው አይሳካ። ሲላ

እንዲታደገም ነው። ሰይጣን ከሁሉም የክፉ ጠላታችን
 እንደ ማጥ መመንገጥ ሊያምደንና ሊያጠፋን
 ይፈልጋል (ማቴ 4:10 እና ማጣ፤ ማቴ 6:13 እና
 ማጣ፤ በገጽ 1499 ላይ፤ "በሰይጣን በአጋንንት ላይ
 የተሰጠን ሥልጣን" በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
 ጽሑፍ ይመ)።
 141+4 ልቤን ወደ ክፉ አታዘንብል፤ ጌታን
 የሚወዱ ዕሉ ማንኛውንም ዐይነት ክፉ ከመመኘት፤
 ከመናገር፤ ወይም ከማከናወን ይቆጠቡ ዘንድ
 እንዲሁም ሆይ እንዲጠብቃቸው መጸለይ አለባቸው
 (ከማቴ 6+13፤ ከዮሐ 14+15:21 ጋር ያንጻጽሩ)። ከክፉ
 ሰዎች ጋር ማንኛውንም ዐይነት ተመሳሳሪ መኖርን
 ማስወገድ አለብን፤ በሚሰብ መኖራቸውና መጸላለፋቸው
 ላለመደለልም አሻፈረኝ ማለት አለብን (ሮሜ 1+32 እና
 ማጣ ይመ፤ በገጽ 2000 ላይ፤ "መቀደስ" በሚል ርእስ
 የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

⁵ጻድቅ ሰው ይቅጣኝ፤ ይህ በጎነት ነው፤
ይገሥጽኝም፤ በራሴ ላይ
እንደሚፈስ ዘይት ነው፤
ራሴም ይህን እንቢ አይልም።
ጸሎቴ ግን በክፉዎች ተግባር ላይ
ነው፤
⁶ከማምታቸው ከገደል አፋፍ ቊልቊል
ይወረወራሉ፤
ቃሌ የምታረካ ናትና፤ ይሰሟታል።
⁷ደግሞም፤ “ሰው ምድርን እንደሚያርስና
ዐፈሩን እንደሚፈረክክስ፤
እንዲሁ ዐጥንታችን በሲኦል* አፋፍ
ላይ ተበታተነ” ይላሉ።
⁸ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐድኞቹ ግን ወደ
አንተ ይመለከታሉ፤
መጠጊያዬም አንተ ነህ፤ እንግዲህ
ነፍሴን አትተዋት።
⁹ከዘረጉብኝ ወጥመድ፤
ከክፉ አድራጊዎችም አሽክላ
ጠብቀኝ።
¹⁰እኔ ብቻ በደኅና ሳመልጥ፤
ክፉዎቹ በገዛ ወጥመዳቸው
ይውደቁ።

መዝሙር 142

የሚታደን ሰው ጸሎት
ዋሻ ውስጥ በነበር ጊዜ፤ የጻዊት ትምህርት።
ጸሎት
¹ድምዲን ከፍ አድርጌ ወደ እግዚአብሔር
እሙኸለሁ፤
ድምዲን ከፍ አድርጌ ወደ እግዚ
አብሔር ልመና አቀርባለሁ።
²ብሶቴን በፊቴ አፈሰሳለሁ፤
ችግራንም በፊቴ እናገራለሁ።
³መንፈሴ በውስጤ ሲዘል፤
መንገዴን የምታውቅ አንተ ነህ፤
በመተላለፊያ መንገዴ ላይ፤
ወጥመድ በሰውር ዘርግተውብኛል።
⁴ወደ ቀኝ ተመልከት፤ እይም፤
ስለ እኔ የሚገደው የለም፤
ማምለጫም የለኝም፤

141+5 ዘ029+7፤
መዝ23+5፤
ም49+8፤ 19+25፤
25+12፤ መዝ7+5
141+6
2ዜ525+12
141+7
ዘፕ+16+30+32+
33፤ መዝ129+3
141+8
መዝ2+12፤ 11+1፤
123+2
141+9
መዝ38+12፤
64+5፤ 140+4
141+10
መዝ7+15፤ 35+8፤
57+6፤ 124+7
142 C0
ስ 14መ22+11
24+3፤ መዝ57
C00
142+1 1578+52፤
መዝ3+4፤ 30+8
142+2
መዝ50+15፤
64+1
142+3 መዝ6+2፤
77+3፤ 84+2፤
88+4፤ 143+4፤7፤
ኤር8+18፤
ስቆ1+22
142+4
ኤር25+35፤
30+17
142+5 ዘ432+9፤
ኤር28+13፤
መዝ16+5፤
27+13፤ 46+1
142+6
መዝ17+1፤
25+20፤ 79+8፤
ኤር31+11
142+7
2ዜ56+41፤
መዝ7+17፤ 9+2፤
66+11
143+1 ዘ034+6፤
መዝ28+2፤ 71+2፤
89+1-2፤ 130+2፤
141+1፤
143+2 መዝ14+3፤
ሮዌ23+10

ስለ ነፍሴም ደንታላለው የለም።
⁵እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ
እሙኸለሁ፤
ደግሞም፤ አንተ መጠጊያዬ ነህ፤
በሕይወጌ ምድፍ ዕድል ፈንታዬ
ነህ” አላለሁ።
⁶እጅግ ተስፋ ቈርጫለሁና፤
ጨኸቴኝ ሰማ፤
ከዐቅም በላይ ሆነውብኛልና፤
ከሚያሳድዱኝ አድነኝ።
⁷ስምህን አመሰግን ዘንድ፤
ነፍሴን ከወህኔ አውጣት፤
ከምታደርግልኝም በጎ ነገር የተነሣ፤
ጻድቃችን በዙሪያዬ ይሰበሰባሉ።

መዝሙር 143

ትሑት ልመና
የጻዊት መዝሙር
¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን ሰማ፤
ልመናዬን አድምጥ፤
በታማኝነትህና በጽድቅህም፤
ስምተህ መልሰልኝ።
²ሰው ሆኖ በፊትህ ጻድቅ የለምና፤
ባሪያህን ወደ ፍርድ አታቅርበው።
³ጠላት እስከ ሞት አሳደኛል፤
ሕይወቴንም አድቅቆ ከዐፈር
ቀላቅሎአል፤
ቀደም ብለው እንደ ሞቱትም፤
በጨለማ ውስጥ አትሮኛል።
⁴ስለዚህ መንፈሴ በውስጤ ዝላለች፤
ልሴም በውስጤ ደንግጦአል።
⁵የቀድሞውን ዘመን አስታውሰሁ፤
ሥራህንም ሁሉ አሳሰራለሁ፤
የእጅህንም ሥራ አውጠነጠንሁ።
143+3 መዝ107+10፤ ስቆ3+6 143+4 መዝ30+7
143+5 ዘ624+63፤ መዝ77+6
*141+5 ወይም ጻድቁ
*141+7 አንዳንድ ትርጉሞች መቃብር ይላሉ።
*142 Cአሱ ላይ ሥነ ጽሑፋዊ ወይም የዜማ ቃል
ሊሆን ይችላል።

141+5፤ ጻድቅ ሰው ይቅጣኝ፤ ጌታችንን ለማስደሰት
ከልብ የምንሻ ከሆነ፤ ተግባራችን ከእግዚአብሔር ቅድስና
ጋር ባለመጣጣሙ የሚደርስበንን ዘለፋ አሜን ብለን
መቀበል አልብን። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ገጠአትና
ተመሳሰሉ መኖር በመገንኘት የተነሣ፤ አንድ ጻድቅ ሰው
በችንነት ድምፁን ቢያሰማ፤ ይህ ሰው እገዛ ይደረግለት
ዘንድ ይገባል እንጂ መናቅ የለበትም (ምሳ. 15+5፤32፤
ዮሐ 16+8፤ ኤፌ. 5+11፤ 2ጢሞ 4+2 ይመ)።
ለእንደዚሁ ያሉ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ያለን
ግምት፤ የግላችንን መንፈሳዊ ገጽታ ገልጦ ያሳያል
(2ጢሞ 4+3-4 እና ማብ ይመ)።
142+1 ድምዲን ከፍ አድርጌ እሙኸለሁ፤
ይህ መዝሙር ተስፋ አስቈራጭ ከሆነ ሁኔታ የተነሣ
በጣም በተቸገረና ዙሪያ ጥምጥም በሆነ ፊትና ውስጥ
ከገባ ሰው ልብ የፈለቀ ነው። መዝሙረኛው አንዳች
የሰው እገዛ ወይም ሐዘኔታ ባያገኝም እንኳ፤ ጌታ

አሁንም ቢሆን መሸሸጊያ ዐምባው፤ ባልንጆራውና አጋዢ
ነው። አማኞች ሥቃይና ጭቆና በደረሰባቸው ጊዜ፤
ነገሩን በአርምም ለማሳለፍ ከመሞከር ይልቅ፤ በችግር
ወቅት አጽናኞችንና ረዳታችን ለመሆን ቃል ወደገባው
ወደ እግዚአብሔር መጫኸ አለባቸው (ዮሐ 14፤16-26፤
2ቆሮ 1+4-5 ይመ)።
143+1 እግዚአብሔር ሆይ ጸሎቴን ሰማ፤
ከዚህ ቀደም ብሎ እንደ ቀረበው መዝሙር ይህኛውም
በችግር ማጥ ውስጥ የገባን፤ ከትዕግሥቱ መጨረሻ
ላይ የደረሰ የመሰለውን አማኝ ይገልጻል (ቀ. 3-4፤7
ይመ። ከ104+29 ጋር ይነጻጽሩ)። የቀረው ነገር ቢኖር
እግዚአብሔር ጸግመኛ እንደሚያድሰውና ከደረሰበት
ታላቅ ፈተና እንደሚታደገው የሚያሳምነው በጸሎት
የተገኘ ተስፋ ነው (ቀ. 10-11፤ ከዚህ ቀደም ያለውን
ማብ ይመ)።

⁶እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ፤
 ነፍሴም እንደ ምድረ በዳ አንተን
 ተጠማችሁ። ሴላ
⁷እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈጥህ መልሰልኝ፤
 መንፈሴ ደከመች፤
 ወደ ጉድጓድ እንደሚወርዱት
 እንዳልሆን፤
 ፊትህን ከእኔ አትሰውር።
⁸በአንተ ታምኛለሁና፤
 በማለዳ ምሕረትህን አሰማኝ፤
 ነፍሴን ወደ አንተ አንሥቻለሁና፤
 የምሄድበትን መንገድ አሳየኝ።
⁹እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተን መሰወሪያ
 አድርጌአለሁና፤
 ከጠላቶቼ አድነኝ።
¹⁰አንተ ስምሳኪ ነህና፤
 ፈቃድህን እንድፈጽም አስተምረኝ፤
 መልካሙ መንፈሰህም፤
 በቀናቸው መንገድ ይምራኝ።
¹¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰለ ስምህ ሕያው
 አድርግኝ፤
 በጽድቅህም ነፍሴን ከመከራ
 አውጣት።
¹²ጠላቶቼንም ለእኔ ሰላላህ ምሕረት
 ደምስሳቸው፤
 እኔ ባሪያህ ነኝና፤
 ነፍሴን የሚያስጨንቁትን ሁሉ
 አጥፋቸው።

መዝሙር 144

የጦርነት መዝሙር

የዳዊት መዝሙር

¹እጆቼን ለጦርነት፤
 ጣቶቼን ለውጊያ የሚያሠለጥን፤
 እግዚአብሔር ዐለቴ ይባረክ።
²እርሱ አፍቃሪ እምሳኪና ጽኑ ዐምባይ
 ነው፤
 ምሽጌና ታዳጊዬ፤
 የምክለልበትም ጋሻይ ነው፤
 ሕዝቤን የሚያስገዛልኝም፤ እርሱ
 ነው።

143+6 ዘ09+29፤
 ኢዮ11+13
 143+7
 መዝ22+24፤
 27+9፤ 30+7፤
 69+17፤ 142+3
 143+8 ዘ033+13፤
 ኢዮ34+32፤
 መዝ6+4፤
 25+1-2፤
 27+11፤ 32+8፤
 86+4፤ 90+14
 143+9
 መዝ18+17፤
 31+15፤ 140+1
 143+10 ዘ09+20፤
 መዝ25+4-5፤
 26+12፤ 31+14፤
 119+12
 143+11
 መዝ25+11፤፤
 31+1፤ 41+2፤
 71+2
 143+12
 መዝ8+2፤ 54+5፤
 116+16
 144+1 ዘ06+49+24
 144+2 ዘ06+15+1፤
 መዝ4+23፤
 መዝ18+239፤
 27+1፤ 37+39፤
 43+2፤ 59+9፤
 91+2

144+3 ዕዘ2+6
 144+4
 1ዜ529+15፤
 ኢዮ7+7፤ 14+2፤
 27+3፤ ኢዮ2+22፤
 ያዕ4+14
 144+5 ዘ06+11+5፤
 መዝ18+9፤
 57+3፤ 104+32፤
 ኢዮ64+1
 144+6
 መዝ7+12-13፤
 18+14፤ 59+11፤
 68+1፤ ዕን3+11፤
 ዘ09+14
 144+7
 24ሙ+22+17፤
 መዝ3+7፤ 18+44፤
 57+3፤ 69+2

³እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን ያህል በልብህ
 ስፍራ ትሰጠው ዘንድ ሰው ምንድን
 ነው?
 ታስበውስ ዘንድ የሰው ልጅ እስከዚህ
 ምንድን ነው?
⁴ሰው እንደ እስትንፋስ ነው፤
 ዘመኑም ፈጥኖ እንደሚያልፍ ዋላ
 ነው።
⁵እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰማያትህን ሰንጥቀህ
 ውረድ፤
 ይጤሱም ዘንድ ተራሮችን ዳስሱ።
⁶የመብረቅ ብልፅቃት ልክህ በትናቸው፤
 ፍላጻህን ሰደህ ግራ አጋባቸው።
⁷እጅህን ከላይ ዘርጋ፤
 ከጎይለኛው ሃኝ፤
 ከባዕዳንም እጅ፤
 ታደገኝ፤ አድነኝም፤
⁸እንደበታቸው ሐሰትን ይናገራል፤
 ቀኝ እጃቸውም የቅጥፈት ቀኝ እጅ
 ናት።
⁹ስምሳኪ ሆይ፤ አዲስ ቅኔ እቀኝላሃለሁ፤
 ዐሥር አውታር ባለው በገና
 እዘምርልሃለሁ።
¹⁰ነገሥታትን ድል የሚያጐናጽፍ፤
 ባሪያውን ዳዊትን ከሚገድል ሰይፍ
 የሚያድነው እርሱ ነው።
¹¹እንደበታቸው ሐሰትን ከሚናገር፤
 ቀኝ እጃቸው የቅጥፈት ቀኝ እጅ
 ከሆነችው፤
 ከባዕዳን እጅ፤
 ታደገኝ፤ አድነኝም።
¹²ወንዶች ልጆቻችን በወጣትነታቸው፤
 የተሟላ ዕድገት እንዳገኘ ተክል፤
 ሴቶች ልጆቻችንም ቤተ መንግሥት
 ለማስጌጥ፤
 144+8 ዘ06+14+22፤ ዘ032+40፤ መዝ12+2፤ 36+3፤
 41+6 144+9 መዝ28+7፤ 33+2-3፤ 71+22፤ 96+1
 144+10 2ሳሙ8+14፤ ኢዮ5+20፤ መዝ18+50
 144+11 መዝ3+7፤ 12+2፤ 18+44፤ 25+20፤ 36+3፤
 41+6-7፤ 106+26፤ ኢዮ44+20 144+12 መዝ92+12-
 14፤ 128+3፤ መዝ4+4፤ 7+4
 *144+2 አንዳንዶች ሕዝቦችን የሚያስገዛልሟ
 ይላሉ።

144+1 እግዚአብሔር ዐለቴ ይባረክ፤ እርሱን
 መሸሸጊያ ዐምባ ያደረጉት እግዚአብሔር የማይነቃነቅ
 ዐምባ፤ ምሽግ፤ ጋሻና ታዳጊ ነው (ከመዝ 140-143
 ጋር ይነጻጽሩ)። በማንኛውም ዐይነት ጦርነት ላይ፤
 የጻድቃንን እጆች ለጦርነት ጣቶቻቸውን ለውጊያ ያሠ
 ለጥናል (የሚቀጥለውን ማብ ይመ)።
 144+1 እጆቼን ለጦርነት ... የሚያሠለጥን፤
 መዝሙርኛው ለእስራኤል ሕዝብ እንዲዋጋ ተጠርቶአል።
 ይህንን መልእክት እግዚአብሔር ከሰይጣን፤ ከንስም፤
 ከነጢአተኛ ተፈጥሮ ጋር እንዲዋግ ለጠራቸው በክርስቶስ
 ባሉት አማኞች ልናውለው እንችላለን። በመንፈስ ቅዱስ
 ገደል ወንጌልን በማወጅ፤ የሰይጣንን ጅሽግ በማፍረስ፤
 ልምቱን በክርስቶስ ወደ ሆነው ድንት በመምራት
 (ኤፌ 6፤11-18 እና ሣብ ይመ) የእግዚአብሔር
 ርን መንግሥት ማስፋፋት ይኖርብናል። እግዚአብሔር
 ር ያበረታታቸውና ያስተምራቸው ዘንድ ሐሳባቸውን

በእርሱ ላይ የጣሉት ተዋጊዎች፤ አሸናፊዎች ይሆናሉ።
 144+5 እግዚአብሔር ሆይ፤ ውረድ፤
 እግዚአብሔር ለውጊያና ለማንኛውም ዐይነት ቀውስ
 በእርሱ ላይ እምነትን እንዲጥል መዝሙረተውን አሠ
 ልጥናታል (ቀ* 1-2)። ከዚህም በተጨማሪ ወደ ፊት
 የሚያጋጥም አያሌ አስጊ ሁኔታ ስላለ፤ መዝሙረኛው
 ለውጊያው እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ መጣል
 አለበት (ቀ* 7)። አማኞች በክርስቶስ የገኙትን ድንትና
 የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት፤ ተሞክሮአቸው ሕይወት
 በኋላ ክርስቶስን ቢከተሉ የሚያጋጥማቸውን የፈተናን
 ጦርነትና መንፈሳዊውን ውጊያ ለመቋቋም የእግዚአብሔር
 የዕለት ተዕለት ብርሃን ታትና ጸጋ ያስፈልጋቸዋል።
 ለሰማያዊ እርዳታ የእግዚአብሔርን ፊት መሻት
 የእግዚአብሔር መንግሥት አባላት ለሆኑት ሁሉ
 የእስከወዲያኛው አስፈላጊ ጉዳይ ነው (ማቴ 6፤33፤
 ዕብ 7፤25፤ 11፤6)።

እንደ ተቀረጹ የማእዘን ዐምዶች
ይሁኑ።
¹³ግዑተ-ወቻችን በተለያየ የእህል ዐይነት፤
የተሞሉ ይሁኑ፤
በጎቻችን እስከ ሺህ ይውለዱ፤
በመስኮቻችንም እስከ ዐሥር ሺህ
ይባዙ።
¹⁴ከብቶቻችን ይከበዱ፤
አይጨንግፉ፤ አይጥፉም።
እኛም በምርኮ አንወሰድ፤
በአደባባዮቻችንም ዋይታ አይሰማ።
¹⁵ይህ ባርከት ገንዘቡ የሆነ ሕዝብ ምስትን
ነው፤
እግዚአብሔር አምላክ የሆነ ሕዝብ
ምስትን ነው።

መዝሙር 145፤

ምስጋና ለንጉሡ ለእግዚአብሔር
የጻዊት የምስጋና መዝሙር
¹አምላኬ ንጉሤ ሆይ፤ ከፍ ከፍ
አደርግላለሁ፤
ስምህን ከዘላለም እስከ ዘላለም
እባርካለሁ።
²በየቀኑ እባርክሃለሁ፤
ስምህንም ከዘላለም እስከ ዘላለም
አመሰግናለሁ።
³እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ እጅግ
ሊመሰግንም ይገባዋል፤
ታላቅነቱም አይመረመርም።
⁴ሥራህን አንዱ ትውልድ ለሌላው
ትውልድ ያስተጋባል፤
ብርቱ ሥራህን ይወጃል።
⁵ስለ ግርማህ ወብትና ክብር ይናገራሉ፤
ስለ ድንቅ ሥራህም ያወራሉ።
⁶ስለ ድንቅ ሥራህ ብርታት ይነጋገራሉ፤
እኔም ስለ ታላቅነትህ ዐውጃለሁ።
⁷የበጎነትህን ብዛት በደስታ ያወሳሉ፤
ስለ ጽድቅህም በእልልታ
ይዘምራሉ።
⁸እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ርገሩንም ነው፤
ለቀጣዩ የዘገየ፤ ምሕረቱ የበዛ።
⁹እግዚአብሔር ለሁሉ ቸር ነው፤
ምሕረቱም በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ነው።
¹⁰እግዚአብሔር ሆይ፤ ፍጥረትህ ሁሉ
ያመሰግንሃል፤
ቅዱሳንህም ይባርኩሃል።
¹¹ስለ መንግሥትህ ክብር ይናገራሉ፤
ስለ ኀይልህም ይነጋገራሉ፤

144+13 ም፡43+10
144+14
24፡25+11፤
ም፡41+4፤
ኢ፡24+11፤
ኤር፡14+2-3
144+15 ዘ፡28+3
145+1 መዝ፡2+6፤
5+2፤ 30+1፤
34+1፤ 54+6
145+2
መዝ፡34+1፤ 71+6፤
ኢ፡25+1፤ 26+8
145+3
24መ፡22+4፤
ኢ፡5+9፤
መዝ፡95+3፤
96+41
145+4 ዘ፡811+19፤
መዝ፡22+30፤
71+16
145+5
መዝ፡75+1፤ 96+6፤
148+13
145+6 ዘ፡32+3፤
መዝ፡66+3፤ 75+1፤
78+4፤ 106+22
145+7 ዘ፡818+9፤
መዝ፡5+11፤
27+13፤ 101+1፤
138+5
145+8
መዝ፡86+5+15፤
103+8
145+9
ዘ፡516+34፤
መዝ፡103+13-
14፤ 136+1፤
ማቴ፡19+17፤
ማር፡10+18
145+10
መዝ፡8+6፤
30+4፤ 103+22፤
115+17-18፤
139+14፤
148+14፤ 149+9
145+11
ፋ፡12-13፤
ዘ፡15+2፤
መዝ፡21+13፤
ማቴ፡6+33
145+12 ፋ፡11፤
መዝ፡75+1፤
103+19፤ 105+1፤
ኢ፡2+10፤19+21
145+13
ዘ፡15+18፤
ዘ፡87+9፤
ኢ፡8-23+14፤
1፡4፡1+9፤
1፡ጠ፡1+17፤
2፡ጸ፡1+11፤

¹²በዚህም ብርቱ ሥራህን፤
የመንግሥትህንም ግርማ ክብር
ያስታውቃሉ።
¹³መንግሥትህ የዘላለም መንግሥት ናት፤
ግዛትህም ለትውልድ ሁሉ ጸንቶ
ይኖራል።
እግዚአብሔር ቃሉን ሁሉ ይጠብቃል፤
በሥራውም ሁሉ ቸር ነው።
¹⁴እግዚአብሔር የሚንገዳገዱትን ሁሉ
ይደግፋል፤
የወደቁትንም ሁሉ ያነግል።
¹⁵የሁሉ ዐይን እንተን በተሰፋ ይጠብቃል፤
እንታም ምግባቸውን በወቅቱ
ትሰጣቸዋለሁ።
¹⁶እንተ እጅህን ትዘረጋለህ፤
የሕያዋን ፍጥረታትንም ሁሉ
ፍላጎት ታረካለህ።
¹⁷እግዚአብሔር በመንገዱ ሁሉ ጸድቅ፤
በሥራውም ሁሉ ቸር ነው።
¹⁸እግዚአብሔር ለሚጠፋት ሁሉ፤
በእውነት ለሚጠፋት ሁሉ ቅርብ
ነው።
¹⁹ለሚፈሩት ፍላጎታቸውን ይፈጽማል፤
ጨክታቸውን ይሰማል፤
ያድናቸዋልም።
²⁰እግዚአብሔር የሚወዱትን ሁሉ
ይጠብቃል፤
ክፉዎችን ሁሉ ግን ያጠፋል።
²¹እኔ የእግዚአብሔርን ምስጋና ይናገራል፤

145+13 ራ፡11+15 145+14 1፡ጠ፡2+8፤ መዝ፡37+17፤
38+6፤ 146+8 145+15 ዘ፡61+30፤ ኢ፡28+5፤
መዝ፡37+25፤ ማቴ፡6+26 145+16 መዝ፡90+14፤
104+28 145+17 ፋ፡13፤ ዘ፡9+27፤ ዐዘ፡9+15 145+18
ዘ፡23+21፤ መዝ፡18+6፤ 46+1፤ 80+18፤ ፊ፡4+5
145+19 1፡ጠ፡10+19፤ ኢ፡22+28፤ መዝ፡7+10፤ 20+4፤
31+22፤ 34+18፤ 40+1 145+20 መዝ፡1+6፤ 31+23፤
91+14፤ 94+23፤ 97+10 145+21 ዘ፡3+15፤ መዝ፡30+4፤
65+2፤ 71+8፤ 99+3፤ 150+6
*144+14 ወይም መሪዎቻችን ይጠክራሉ።
ም፡145 ይህ መዝሙር ተከታታይ በሆነ የሰ
ብራይስጥ ፊደል ላይ የሚጀምር ሲሆን (ከፋ 13
ጭምር) መነሻዎቹ ወይም መነሻዎቹና መረጃዎቹ
ሆኖታ ፋ፡4፡ፋ፡ል ሲነበቡ ትርጉም ያላቸውን
ቃላት የሚፈጥሩ ናቸው።
*145+13 የሙት ባሕር ጥቅሎች እና ሰርስት
(የሰላም ሊቃናትን ትርጉም ይመ) ስለግርማህ
ታላቅነትና ክብር፤ ስርብ ድንቅ ሥራህን
አስሳስባለሁ ይላሉ።
*145+13 አንድ የማስፈቲክ ቅጅ፤ የሙት ባሕር ጥ
ቅሎች እና ሰርስት (የሰላም ሊቃናትን ትርጉም
ይመ) እንዲሁም አብ ዛናው የማስፈቲክ ቅጅች
የፋ 13 ሁለት ስንኞች የሏቸውም።

145+2 በየቀኑ እባርክሃለሁ፤ እግዚአብሔር
ለለዝን በረከትና ስጦታ አንድም ቀን ያለውጻሴና
ያለምሲና ግለፍ የለበትም። እርሱ ፈጣሪያችን
በዛችንና መጋቢያችን ነው (ከ34+1 ጋር ያነጻጽሩ)።
145+8 እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ይህ ብዙ ጊዜ
ተደጋግሞ የሚገኝ አዝማች፤ እግዚአብሔር ቸርነት
በማድረግ የቱን ያህል ደስ እንደሚሰኝ ይገልጻል
(ከዘ፡ 34+6-7 ጋር ያነጻጽሩ)። ችግርን ሲመለከት፤
ልቡ ይራራል፤ ለምድደርገው መተላለፍ ቀጣው የዘዋ

ነው፤ ይቅርታ በጠየቅነውም ጊዜ በፍጥነት፤ ፍቅሩንና
ምሕረቱን ይገልጻልናል (ከዘ፡ 3+7፤ ከመ፡ 2+18 ጋር
ያነጻጽሩ)።
145+18 ለሚጠፋት ሁሉ ቅርብ ነው፤
እግዚአብሔርን በእውነት የሚጠፋት ሁሉ (ይኸውም
ቀናና ትክክለኛ በሆነ ልብ) አጠገባቸው ለመሆኑ
እርግጠኞች መሆን ይችላሉ፤ ጸሎታቸውን ይሰማል፤
ፍላጎታቸውን ያሟላል፤ ይታደጋቸዋልም (ፋ 19)።

ፍጡር ሁሉ ከዘላለም እስከ ዘላለም
ቅዱስ ስሙን ይባርክ።

መዝሙር 146

ለረድኤት አምላክ ምስጋና

¹ሃሌ ሉዮ።
ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርክ።
²በምኖርበት ዘመን ሁሉ እግዚአብሔርን
አመሰግናለሁ፤
በሕይወትም እስካለሁ ስከምሳክ
እዘምራለሁ።
³በገዢዎች አትታመኑ፤
ማዳን በማይችሉ ሥጋ ለባሾችም
አትመኩ።
⁴መንፈሳቸው ትወጣለች፤ ወደ
መሬታቸውም ይመለሳሉ፤
ያን ጊዜም ዕቅዳቸው እንዳልነበር
ይሆናል።
⁵ረዳቱ የያዕቆብ ስምሳክ የሆነ
ተስፋውንም በስምሳክ በእግዚአብሔር
ላይ የጣለ ሰው ምስኑን ነው፤
⁶እርሱ ሰማይንና ምድርን፤ ባሕርንም፤
በእነዚህም ውስጥ ያለውን ሁሉ
የፈጠረ፤
ታማኝነቱንም ለዘላለም የሚጠብቅ
ነው፤
⁷ለተበደሉት የሚፈርድ፤
ለተራቡት ምግብን የሚሰጥ እርሱ
ነው፤
እግዚአብሔር እስረኞችን ከእስራት
ያወጣል፤
⁸እግዚአብሔር የዕጢካንን ዐይን ያበራል፤
እግዚአብሔር የተዋረዱትን ከፍ
ያደርጋል፤
እግዚአብሔር ጸድቃችን ይወዳል፤
⁹እግዚአብሔር ሰደተኞችን ይጠብቃል፤
ድኻ ዐደንቶችን መበለቶችን
ይደግፋል፤
የክፉዎችን መንገድ ግን ያጠፋል።
¹⁰እግዚአብሔር ለዘላለም ይነግሣል፤
ጸዮን ሆይ እምሳክ ለትውልድ

146+1 መዝ103+1፤ 104+1
146+2 መዝ63+4፤ 104+33፤ 105+2፤ 146+3 መዝ60+11፤ 108+12፤ 118+9፤ 142+22
146+4 ዘፍ3+19፤ 147+21፤ መዝ33+10፤ 103+14፤ መዝ12+7፤ 146+5 መዝ33+18፤ 37+9፤ 70+5፤ 71+5፤ 119+43፤ 121+2፤ 144+15፤ ኤር17+7
146+6 ዘፍ7+9፤ 2ዜ52+12፤ መዝ18+25፤ 108+4፤ 115+15፤ 117+2፤ ሐሥ14+15፤ ራእ10+6
146+7 መዝ37+17፤ 66+11፤ 68+6፤ 103+6፤ 107+9፤ 145+15
146+8 ዘፍ4+11፤ ዘፍ7+13፤ 147+23+10፤ መዝ38+6፤ ምላ20+12፤ ኢሳ29+18፤ 32+3፤ 35+5፤ 42+7፤ 18-19፤ 43+8፤ ማቴ11+5
146+9 ዘፍ22+22፤ ዘሌ19+34፤ መዝ10+18፤ ያዕ1+27
146+10 ዘፍ21+33፤ 1ዜ516+31፤ መዝ93+11፤ 99+1፤ ራእ11+15

ሁሉ ንጉሥ ነው።
ሃሌ ሉዮ።

መዝሙር 147

መዝሙር ለሁሉን ቻይ አምላክ

¹ሃሌ ሉዮ።
እምሳክን በመዝሙር ማወደስ እንዴት
መልካም ነው፤
እርሱን ማመስገን ደስ ያሰኛል፤ ይህ
ተዝጊም ነው።
²እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን መልሶ
ይሠራታል፤
ከእስራኤል የተበተኑትን
ይሰበስባል።
³ልባቸው የተሰበረውን ይፈውሳል፤
ቁስላቸውንም ይጠግናል።
የከዋከብትን ብዛት ያውቃል፤
እያንዳንዱንም በስሙ ይጠራዋል።
⁵ጌቶች ታላቅ ነው፤ እጅግ ንገልግልም ነው፤
ለጥበቡም ወሰን የለውም።
⁶እግዚአብሔር ትሑታችን ከፍ ያደርጋል፤
ክፉዎችን ግን ወደ ምድር ይዋላል።
⁷እግዚአብሔር በምስጋና ዘምሩ፤
ስከምሳክንም በመሰንቆ ምስጋና
አቅርቡ።
⁸ሰማይን በደመናት የሚሸፍን እርሱ
ነው፤
ለምድርም ዝናብን ይሰጣል፤
በተራሮችም ላይ ሃር ያበቅላል።
⁹ለእንስሳት ምግባቸውን፤
147+1 መዝ33+1፤ 135+3 147+2 መዝ51+18፤ 106+47 147+3 ዘካ12+13፤ 147+5+18፤ መዝ34+18፤ ኢሳ1+6፤ ሕዝ34+16 147+4 ዘፍ15+5 147+5 ዘፍ14+31፤ መዝ48+1፤ 145+3፤ ኢሳ40+28
147+6 2ዜ533+23፤ መዝ37+9-10፤ 145+20፤ 146+8-9 147+7 መዝ27+6፤ 30+4፤ 33+3፤ 42+4፤ 98+5
147+8 ዘፍ11+14፤ 32+2፤ 2ሳሙ1+21፤ ኢየሩሳ10፤ 26+8፤ 28+26፤ መዝ104+14 147+9 ዘፍ1+30፤ 8+7፤ መዝ104+27-28፤ ማቴ6+26
146+11 አንጻንዶች ከ10 ጭምር እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።
147+11 አንጻንዶች ከቀ 20 ጭምር እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።

146—150፤ እነዚህ መዝሙሮች፤ “ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርክ” በሚለው ሐሳብ ጀምረው በዚሁ ይጨርሳሉ (ይህም በዕብራይስጥ፤ “ሃሌ ሉዮ” ማለት ነው)፤ ይህም መዝሙርን ወደ ሠመረ ማለቂያ ያደርሰዋል። አይሁድ ሙሉውን መጽሐፈ መዝሙር፤ “ተሂሊም” (ውዳሴ) ብለው እንደሚጠሩት ልብ በሉ። ማንኛውም ለጌታ የሚደረግ አገልግሎት ለእግዚአብሔር የሚቀርብን ውዳሴ ማካተት አለበት (በገጽ 802 ላይ፤ “ምስጋና” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
147+6 እግዚአብሔር የተናቁትን ከፍ ያደርጋል፤ “ትሑት” የሚለው ቃል ወይም፤ “የተናቁት” የሚለው ሐረግ (በዕብራይስጥ “አናዋህ”) ብዙ ጊዜ የሚያካትተው ሥቃይን ሲሆን፤ ሥቃይ የተቀበሉትን ይመለከታል። እንደእነዚህ ያሉት ሰዎች የሕይወትን ችግርና ኅላፊነት በራሳቸው ዐቅም ብቻ

መወጣት ስለማይችሉ ራሳቸውን ዝቅ አድርገው እርዳታ እንዲያደርግላቸውና ብርታትን እንዲሰጣቸው እግዚአብሔርን ይጠይቃሉ። (1) እግዚአብሔር ትሑታችን ከፍ ከፍ ያደርጋል፤ ድታችንም ይሰጣቸዋል። መዝሙረኛው የእግዚአብሔርን እርዳታና የእርሱን የመጨረሻ ድል አድራጊነት ያረጋግጣቸዋል (ከ22፤26፤ 25፤9፤ 37፤11 ጋር ይጻጽፍ)። (2) በብሉይ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር ትሑታችን እንደ ረዳ ሁሉ በአዲስ ኪዳንም ጌታ ኢየሱስ ሥቃይ ለሚቀበሉትና ለትሑታችን ይደርስላቸዋል (ማቴ 11፤28-30 ይመ፤ ከኢሳ 11፤4፤ 29፤19፤ ከዘፍ 2፤3 ጋር ይጻጽፍ)። (3) እግዚአብሔር ትሑት መንፈስ ባላቸው ደስ ስለሚሰኝ፤ አማኞች ሁሉ እርሱን እንዲያስደስቱ ትሑት መንፈስ ይኖራቸው ዘንድ መጸልይ አለባቸው (ዓ 5፤23፤ ኤፌ 4፤2፤ ቈላ 3፤12፤ ቲቶ 3፤2)።

የቀራ ሜዳቱችም ሲንጫጨኩ
የሚበሉትን ይሰጣቸዋል።
¹⁰እርሱ በፈረስ ጎይል አይደሰትም፤
በሯቱም ብርታት ላይ ደስታውን
አያደርግም።
¹¹ነገር ግን እግዚአብሔር በሚፈሩት
በምሕረቱ በሚታመኑትም
ይደሰታል።
¹²ኢየሩሳሌም ሆይ፤ እግዚአብሔርን
አመስግኚ፤
ጽዮን ሆይ፤ ስምዳክሽን አወድሺ፤
¹³እርሱ የደጃችሽን መወርወሪያ
አጽንቶአልና።
ልጆችሽንም በውስጥሽ ባርኮአል።
¹⁴በድንበርሽ ውስጥ ሰላም ያሰፍናል፤
ማለፊያ ስንዴም ያጠግብሻል።
¹⁵ትእዛዙን ወደ ምድር ይልካል፤
ቃሉም እጅግ በፍጥነት ይርጣል።
¹⁶በመዳዩን እንደ በርዮስ ይዘረጋል፤
ውርጨን እንደ ዐመድ ይነሰንሳል።
¹⁷የበረዶውን ድንጋይ ቀላቀላ
ይወረውረዋል፤
በውሽንፍሩስ ቅዝቃዜ ፊት ማን ሊቆም
ይችላል?
¹⁸ቃሉን ልኮ ያቀልጣቸዋል፤
ነፋሱን ያነፍሳል፤ ውሆችንም
ያፈሳል።
¹⁹ቃሉን ለያዕቆብ
ሥርዐቱንና ፍርዱን ለእስራኤል
ይገልጣል።
²⁰ይህን ለማንኛውም ሌላ ሕዝብ
አላደረገም፤
እነርሱም ፍርዱን አላወቁም።
ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 148

ፍጥረተ ኃላም ሁሉ ያመስግን
¹ሃሌ ሉያ።
እግዚአብሔርን ከሰማያት አመስግኑት፤
በላይ በአርያም አመስግኑት።
²መለእክቱ ሁሉ አመስግኑት፤
ሰራዊቱ ሁሉ አመስግኑት፤
³ዑሓይና ጨረቃ አመስግኑት፤
የምታበሩ ከዋክብት ሁሉ
አመስግኑት።
⁴ሰማዩ ሰማያት አመስግኑት፤
ከሰማያትም በላይ ያላችሁ ውሆች
አወድሱት።
⁵እርሱ ስላዘዘ ተፈጥረዋልና፤
የእግዚአብሔርን ስም ያመስግኑት።
⁶ከዘላለም እስከ ዘላለም አጸናቸው፤
የማይሻርም ሕግ ደነገገላቸው።
⁷የባሕር ውስጥ ግዙፍ ፍጥረትና ጥልቅ
ውሆች ሁሉ፤
እግዚአብሔርን ከምድር

147:10
1:40-16:7;
ኢዮ39:11;
መዝ33:16-17
147:11
መዝ16:4; 33:18;
35:27; 103:11;
119:43;
147:12 መዝ48:1
147:13
ዘ833:25;
ዘሌ25:21;
መዝ128:5;
134:3
147:14
ዘሌ26:6;
ዘ832:14;
24መ7:10;
መዝ132:15;
ኢላ48:18
147:15
ኢዮ37:12;
መዝ33:9;
148:5; ኢላ55:1
147:16
መዝ148:8;
ኢዮ37:12;
38:29
147:17 ዘ89:22-
23; ኢዮ38:22;
መዝ78:47
147:18 ሉያ15;
መዝ33:9; 50:3;
107:20
147:19 ዘ20:1;
ዘ833:4;
ኢሉ1:8;
27:22:8;
መዝ78:5;
ሚላ4:4;
ሮሜ3:2; 9:4
147:20 ዘ84:7-
8:32-34;
መዝ33:2; 79:6;
103:1
148:1
መዝ19:1; 33:2;
69:34; 103:14
150:1
148:2
157:22:19;
መዝ103:20
148:3 መዝ19:1;
148:4 ዘ6:147;
ዘ810:14
148:5
መዝ145:21;
147:15
148:6
ኤር31:35-36;
33:25
148:7 ዘ6:12:1;
ዘ833:13;
መዝ33:2;
74:13-14

148:8 ዘ89:18;
ኢሉ10:11;
ኢዮ37:11-12;
መዝ103:20;
147:15-18

አመስግኑት።
⁸እሳትና በረዶ፤ ዐመዳይና ጭጋግ፤
ትእዛዙንም የሚፈጽም ዐውሎ
ነፋሱ፤
⁹ተራሮችና ከረብቶች ሁሉ፤
የፍሬ ዛፎችና ዝግቦች ሁሉ፤
¹⁰የዱር አራዊትና የቤት እንስሳት ሁሉ፤
በምድር የሚሳቡ ፍጥረታትና
የሚበሩ ወፍችም፤
¹¹የምድር ነገሥታትና ሕዝቦች ሁሉ፤
መሳፍንትና የምድር ገዢዎች ሁሉ፤
¹²ወጣት ወንዶችና ደናግል፤
አረጋውያንና ልጆች ያመስግኑት።
¹³ስሙ ብቻውን ከፍ ያለ ነውና፤
ከብሩም ከምድርና ከሰማይ በላይ
ነውና፤
እነዚህ ሆሎ የእግዚአብሔርን ስም
ያመስግኑ።
¹⁴እርሱ ለሕዝቡ ቀንድንም አስነሥቶአል፤
ለቅዱሳኑ ሁሉ ምስጋና፤
እጅግ ቅርቡ ለሆነው ሕዝቡ፤ ለእስራኤል
ልጆች።
ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 149

የድል መዝሙር
¹ሃሌ ሉያ።
ለእግዚአብሔር አዲስ ቅኔ ተቀኙ፤
ምስጋናውንም በቅዱሳን ጉባኤ
ዘምሩ።
²እስራኤል በፈጣሪው ደስ ይበለው፤
የጽዮንም ልጆች በንጉሣቸው ሐሜት
ያድርጉ።
³ስሙን በሽብሰባ ያመስግኑ፤
በክብርና በመሰንቆ ይዘምሩለት።
⁴እግዚአብሔር በሕዝቡ ደስ ይለዋልና፤
የዋሃንንም በማዳኑ ውበት
ያገኛጽፋል።
⁵ቅዱሳን በዚህ ክብር ይጓደዱ፤
በመኝታቸውም ላይ እልል እያሉ
ይዘምሩ።
⁶የአምላክ ውዳሴ በአንደበታቸው፤

148:9 ኢላ44:23; 49:13; 55:12 148:10 ኢላ43:20;
ሆሊ2:18 148:11 መዝ102:15 148:13 መዝ8:1;
113:2; 138:4; 145:5 148:14 ዘ815:2; ዘ826:19;
1:40-2:1; መዝ22:3; 145:10 149:1 መዝ145;
28:7; 33:2; 96:1; 103:1; ራእ5:9 149:2
ኢዮ10:3; መዝ10:16; 47:6; 95:6; ኢላ13:3;
32:1; 44:2; 45:11; 54:5; ኤር51:48; ዘ9:9
149:3 ዘ815:20; 57:8 149:4 መዝ35:27; 132:16;
147:11 149:5 ኢዮ35:10; 42:8; 132:16
149:6 ዘ84:17; መዝ66:17; ዕብላ:12; ራእ1:16

148:1 አንዳንዶች ከቀ 14 ጭምር እግዚአብሔር
ይመስገን ይላሉ።
148:14 ቀንድ የጥንካሬ ትእምርት ሲሆን ንጉሥን
ያመለክታል።
149:1 አንዳንዶች ከቀ 9 ጭምር እግዚአብሔር
ይመስገን ይላሉ።

ባለ ሁለት ልሳን ሰይፍም በእጃቸው
ይሁን፤
ንቢህ ሕዝቦችን ይበቃሉ፤
ሰዎችንም ይቀጣሉ፤
ፊንገሥታቸውን በሰንሰለት፤
መኳንንታቸውንም በእግር ብረት
ያስራሉ፤
ይህም በእነርሱ ላይ የተጻፈውን ፍርድ
ለመፈጸም ነው።
ለቅዱሳንም ሁሉ ይህች ክብር ናት።
ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 150

የምስጋና መዝሙር

ሃሌ ሉያ።
እግዚአብሔርን በመቅደሱ አመስግኑት፤
በታላቅ ጠፈሩ አወድሱት።
ከሰለ ብርቱ ሥራው አመስግኑት፤

149፥7 ዘጥ31፥33፤
ዘጸ32፥41፤
መዝ81፥15
149፥8
2ሳሙ3፥34፤
2ዜና33፥11፤
ኢሳ41፥1-2
149፥9 ዘጸ7፥1፤
መዝ145፥10፤
ሕዝ28፥26
150፥1
መዝ68፥24-26፤
73፥17፤ 102፥19፤
112፥1፤ 148፥1
150፥2 ዘሰ15፥7፤
ዘጸ3፥24

150፥3 ዘጥ10፥2፤
መዝ57፥8
150፥4 ዘፍ4፥21፤
ዘሰ15፥20፤
መዝ45፥8
150፥5 2ሳሙ6፥5

እጅግ ታላቅ ነውና ወድሱት።
በመለከት ድምፅ አመስግኑት፤
በበገናና በመሰንቆ ወድሱት።
በክብርና በሽብረት አመስግኑት፤
በባለ አውታር መሣሪያና
በእምቢልታ አወድሱት።
ተርጉሞች ድምፅ ባለው ጸናጽል
አመስግኑት፤
ድምፅ መልካም በሆነ ጸናጽል
ወድሱት።
ፍስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን
ያመስግን።
ሃሌ ሉያ።

150፥6 መዝ103፥22
*150፥1 አንጻንዶች ከቀ 6 ጭምር እግዚአብሔር
ይመስገን ይላሉ።

የሰይጣንን ግዛትና ክፉውን ሁሉ ለመቃወም ባለን መሻት
መታገዝ ይኖርበታል። ጠላት የሆኑት የጨለማ ነገላት
እስካልተደመሰሱ ድረስ የእግዚአብሔር መንግሥት
በዚህ ምድር ላይ ሙሉ በሙሉ እውን አይሆንም።
የመንፈስ ሰይፍ በመያዝና (ይኸውም የእግዚአብሔርን
ቃል) በመንፈስ በመጸለይ (ኤፌ 6፥11-18 እና ማብ)፤
በእምነት የጽድቅን ሕይወት እየኖርን በክፉ ነገላት
ላይ በብርታት መቆም አለብን። ለእግዚአብሔር ክብርና
ወዳሴ እንዲሆን በዘመኑ መጨረሻ ንስሐ ባልገባው
የክርስቶስ ጠላት በሆነው ዓለም ላይ እግዚአብሔር
ፍርድ ሲሰጥ እኛም ተካፋዮች እንሆናለን (1ቆሮ 6፥2-3፤
ራእ 18፥20፤ 19፥1-4፤11-21)።
150፥1 ሃሌ ሉያ፤ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ
እውነተኛ ወዳሴ በቤተ መቅደስ ብቻ ተወስኖ አይቀርም
(ቀ 1-2፥6)። የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ቸርነት
ሙሉ በሙሉ ስናይ፤ በእውነት ልናወድሰው እንችላለን።
ፍጥረትን ሲፈጥር፤ ቤዛትን ሲሰጥ የነበረውን ሁኔታ
እንዲሁም በግል ሕይወታችን ላይ ያከናወነውን ሁሉ

ልብ በማለትና በማሰሳል ልናመስግነው እንችላለን።
በዚህ ረገድ ወዳሴ ደስታን፤ ምስጋናንና ከጌታችን ጋር
እንዲኖረን የምንሻውን ኅብረት በመግለጽ ብርቱ የልብ
ምላሽ ይሆናል። በቤተ መቅደስ ውስጥ እግዚአብሔርን
በመዝሙርና በዜማ መሣሪያዎች ከማመስገናችን
በተጨማሪ በፍቅርና በደስታ ሕይወት
(1ዮሐ 4፥19)፤ እምነትን በክርስቶስ ላይ በመጣል
(ዮሐ 1፥7)፤ በሰይጣን ነገላት ላይ ድልን በማግኘት
(ኤፌ 6፥10-18)፤ መንግሥቱንና ጽድቁን ለመሻት
መንፈሳዊ ረሀብን በመራብ (ማቴ 6፥33)፤ ለቃሉ
ጥናት ራስን በመስጠት (መዝ 119)፤ የእግዚአብሔር
ፍቅር በልባችን ላይ በመንፈስ ቅዱስ እማካይነት
እንዲፈስ በማድረግ (ሮሜ 5፥5)፤ ወንጌሉን በማወጅ
(ሮሜ 1፥16) እና የማይቀረውን ጸግም ምጽቱን ተስፋ
በማድረግ (ቲቶ 2፥13 ይመ፤ በገጽ 802 ላይ፤ “ምስጋና”
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)
እግዚአብሔርን ልናመስግን ይገባናል።

ኢሳ
12፥4

የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች በክርስቶስ መፈጸሚያ

የብሉይ ኪዳን ጥቅስ	የአዲስ ኪዳን ጥቅስ	መሪ ሐሳብ
ዘፍ 3:15	ሉቃ 22:53	ሰይጣን በክርስቶስ ላይ መነሣቱ
ዘፍ 3:15	ዕብ 2:14፣ 1ዮሐ 3:8	አያሱስ በሰይጣን ላይ የገኘው ድል
ዘፍ 12:3	ሐሥ 3:25፣ ገላ 3:8	አሕዛብ የአብርሃም ዘር ሆነው በክርስቶስ መባረካቸው
ዘፍ 13:15	ገላ 3:15-16:19	መሰሐ ከአብርሃም ዘር ስለመሆኑ
ዘፍ 14:18-20	ዕብ 7	የአያሱስ ሊቀ ካህንነት እንደ መልክ ጸዴቅ ከሆነት
ዘፍ 18:18	ሐሥ 3:25፣ ገላ 3:8	አሕዛብ የአብርሃም ዘር ሆነው በክርስቶስ መባረካቸው
ዘፍ 22:18	ሐሥ 3:25፣ ገላ 3:8	አሕዛብ የአብርሃም ዘር ሆነው በክርስቶስ መባረካቸው
ዘፍ 26:4	ሐሥ 3:25፣ ገላ 3:8	አሕዛብ የአብርሃም ዘር ሆነው በክርስቶስ መባረካቸው
ዘፍ 49:10	ሉቃ 1:32-33	ከይሁዳ ነገድ ገዢ መምጣቱ
ዘፀ 12:1-14:46	ዮሐ 19:31-36፣ 1ቆሮ 5:7፣ 1ጴጥ 1:19	መሰሐ የፋሲካ በግ መሆኑ
ዘፀ 16:4	ዮሐ 6:31-33	መሰሐ ከሰማይ የሆነውን እውነተኛውን እንጂ መስጠቱ
ዘፀ 24:8	ዕብ 9:11-28	የመሰሐ ደም መስዋዕት ሆኖ መፍሰሱ
ዘሌ 16:15-17	ሮሜ 3:25፣ ዕብ 9:1-14:24፣ 1ዮሐ 2:2	የሚያስተሰር ደም መስዋዕት
ዘኁ 21:8-9	ዮሐ 3:14-15	በመስቀል ላይ የነበረውን በመመልከት ሕይወት ምን እንደሚመስል
ዘኁ 24:17	ሉቃ 1:32-33	ከያዕቆብ ዘር የሚወጣው ገዢ
ዘኁ 24:17	ራእ 22:16	ከያዕቆብ ዘር የሚወጣው ከክብ
ዘዳ 18:17	ዮሐ 6:14፣ 12:49-50፣ ሐሥ 3:22-23	ከእግዚአብሔር ተልእኮ የሚመጣው ነቢይ
ዘዳ 21:23	ገላ 3:13	መሰሐ በእንጨት ላይ በመስቀል መረጋገጡ
ዘዳ 30:12-14	ሮሜ 10:6-8	አያሱስ በቅርባችን ያለ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑ
2ሳሙ 7:14	ዕብ 1:5	መሰሐ የእግዚአብሔር ልጅ ነው
2ሳሙ 7:16	ሉቃ 1:32-33፣ ራእ 19:11-16	የዳዊት ልጅ የዘላለም ንጉሥ ነው
1ዜና 17:13	ዕብ 1:5	መሰሐ የእግዚአብሔር ልጅ ነው
1ዜና 17:14	ሉቃ 1:32-33፣ ራእ 19:11-16	የዳዊት ልጅ የዘላለም ንጉሥ ነው
መዝ 2:7	ማቴ 3:17፣ 17:5፣ ማር 1:11፣ 9:7፣ ሉቃ 3:22፣ 9:35፣ ሐሥ 13:33፣ ዕብ 1:5	እግዚአብሔር ለልጁ የተናገረው ቃል
መዝ 2:9	ራእ 2:27	መሰሐ አሕዛብን በገይል ይዝል
መዝ 8:2	ማቴ 21:16	ሕፃናት የእግዚአብሔርን ልጅ ማመስገናቸው
መዝ 8:4-5	ዕብ 2:6-9	አያሱስ ሰው እንደመሆኑ መጠን ከመሳክት በተቀኑ ማሰብ
መዝ 8:6	1ቆሮ 15:27-28፣ ኤፌ 1:22	ሁሉም ነገር ለእግዚአብሔር ልጅ መዝፈን
መዝ 16:8-11	ሐሥ 2:25-32፣ 13:35-37	የዳዊት ልጅ ከሙታን ይነሣል
መዝ 22:1	ማቴ 27:46፣ ማር 15:34	እግዚአብሔር ስለተወደ መሰሐ መጮኸው

መዝ 22:7-8	ማቴ 27:29:41-44፤ ማር 15:18:29-32፤ ሉቃ 23:35-39	ብዙ ሕዝብ በመሲሁ ላይ ማሳገጡ
መዝ 22:18	ማቴ 27:35፤ ማር 15:24፤ ሉቃ 23:34፤ ዮሐ 19:24	በኢየሱስ ልብስ ላይ ዕጣ ተጣጣሉበት
መዝ 22:22	ዕብ 2:12	ኢየሱስ ስሙን ለቤተ ክርስቲያን መንገድ
መዝ 31:5	ሉቃ 23:46	መሲሕ መንፈሱን ለእግዚአብሔር መስጠቱ
መዝ 34:20	ዮሐ 19:31-36	የመሲሕ እጥንት ያልተሰበረ መሆኑ
መዝ 35:19	ዮሐ 15:25	መሲሕ ያለምክንያት መጣላቱ
መዝ 40:6-8	ዮሐ 6:38፤ ዕብ 10:5-9	መሲሕ የእግዚአብሔርን ፍጹም ፈቃድ የማፈጸም መሆኑ
መዝ 41:9	ዮሐ 13:18	መሲሕ በወዳጁ መካዱ
መዝ 45:6-7	ዕብ 1:8-9	የሚመጣው ንጉሥ ባሕርያት
መዝ 68:18	ኤፌ 4:7-11	ዕርገትና ለሰው ዘር ስጦታን መስጠቱ
መዝ 69:4	ዮሐ 15:25	መሲሕ ያለምክንያት መጣላቱ
መዝ 69:9	ዮሐ 2:14-22	መሲሕ ለእግዚአብሔር ቤት ያለው ቅናት
መዝ 69:21	ዮሐ 19:29	ሥቃይ ላይ የነበረው መሲሕ ውሃ መጠማቱ
መዝ 69:25	ሐሥ 1:20	በመሲሕ አሳዳጅ ላይ የተሰጠ ፍርድ
መዝ 78:2	ማቴ 13:34-35	መሲሕ በምሳሌ የሚናገር መሆኑ
መዝ 102:25-27	ዕብ 1:10-12	የሚመጣው ንጉሥ ባሕርያት
መዝ 110:1	ሐሥ 2:34-35፤ 1ቆሮ 15:25፤ ኤፌ 1:20-22፤ ዕብ 1:13፤ 10:12-13	ኢየሱስ በእግዚአብሔር ቀኝ ሥልጣን ከፍ ከፍ ማለቱ
መዝ 110:1	ማቴ 22:41-45፤ ማር 12:35-37፤ ሉቃ 20:41-44	ኢየሱስ የዳዊት ልጅና የዳዊት ጌታ መሆኑ
መዝ 110:4	ዕብ 5:6፤ 7:11-22	የኢየሱስ ሊቀ ካህንነት እንደ መልክ ጸደቀ
መዝ 118:22-23	ማቴ 21:42-44፤ ማር 12:10-12፤ ሉቃ 20:17-19፤ ሐሥ 4:10-11፤ 1ጴጥ 2:7-8	የተናቀው ድንጋይ የማእዘን ድንጋይ መሆኑ
መዝ 118:26	ማቴ 21:9፤ ማር 11:9፤ ሉቃ 19:38፤ ዮሐ 12:13	መሲሕ በጌታ ስም መምጣቱ
ኢሳ 6:9-10	ማቴ 13:14-15፤ ማር 4:12፤ ሉቃ 8:10፤ ዮሐ 12:37-41	ልብ ለመንገል ዝግ መሆኑ
ኢሳ 7:14	ማቴ 1:18-23፤ ሉቃ 1:26-35	መሲሕ ከድንጋል መወለዱ
ኢሳ 8:14	ሮሜ 9:32-33፤ 1ጴጥ 2:7-8	ሰዎች የሚሰናከሉበት ድንጋይ
ኢሳ 9:1-2	ማቴ 4:13-16፤ ማር 1:14-15፤ ሉቃ 4:14-15	አገልግሎት በገሊላ መጀመሩ
ኢሳ 9:6-7	ሉቃ 1:32-33	የዳዊት ልጅ የዘላለም ንጉሥ መሆኑ
ኢሳ 9:7	ዮሐ 1:1:18	መሲሕ እግዚአብሔር መሆኑ
ኢሳ 9:7	ኤፌ 2:14-17	መሲሕ የሰላም ሰው መሆኑ
ኢሳ 11:1-2	ማቴ 3:16፤ ማር 1:10፤ ሉቃ 3:21-22	የእሴይ ግንድ/ዳዊት/ መንፈስ ቅዱስን መቀበሉ
ኢሳ 11:10	ሉቃ 1:32-33	የእሴይ ዘር/ዳዊት/ የሚመጣው ገዢ መሆኑ
ኢሳ 11:10	ሮሜ 15:12	ለሕዝብ ድነት መዘጋጀቱ
ኢሳ 22:22	ራእ 3:7	ኢየሱስ የዳዊትን ቀላልፍ መቀበሉ
ኢሳ 25:8	1ቆሮ 15:54	ሞት በድል መዋጡ
ኢሳ 28:16	ሮሜ 9:32-33፤ 1ጴጥ 2:6	መሲሕ ዋናው የማዕዘን ድንጋይ መሆኑ

ኢሳ 35፥5-6	ማቴ 11፥4-6፤ ሉቃ 7፥22	መሲሕ ንዖል ታምር ሠራ መሆኑ
ኢሳ 40፥3-5	ማቴ 3፥3፤ ማር 1፥3፤ ሉቃ 3፥4-6፤ ዮሐ 1፥23	በምድረ ህዳ የሚጮኸ የኢየሱስ መንገድ ጠራጊ
ኢሳ 42፥1-4	ማቴ 12፥15-21	መሲሕ ምርጥ የጌታ አገልጋይ መሆኑ
ኢሳ 45፥23	ሮሜ 14፥11፤ ፊል 2፥10	ጌልበት ዙሉ ለመሲሕ መንበርከኩ
ኢሳ 49፥6	ሐሥ 13፥46-47	መሲሕ ለኢሕዛብ ብርሃን መሆኑ
ኢሳ 50፥6	ማቴ 27፥26-30፤ ማር 14፥65፤ 15፥15-19፤ ሉቃ 22፥63፤ ዮሐ 19፥13	የእግዚአብሔርን አገልጋይ መምታት
ኢሳ 50፥6	ማቴ 26፥67፤ ማር 14፥65	በእግዚአብሔር አገልጋይ ላይ መትፋት
ኢሳ 53፥1	ዮሐ 12፥38፤ ሮሜ 10፥16	እስራኤል በመሲሕ አስማመናቸው
ኢሳ 53፥3	ዮሐ 1፥11	መሲሕ በራሱ ሕዝብ ዘንድ ተቀባይነትን አስማማኘቱ
ኢሳ 53፥4-5	ማቴ 8፥16-17፤ ማር 1፥32-34፤ ሉቃ 4፥40-41፤ 1ጴጥ 2፥24	የእግዚአብሔር አገልጋይ የፈውስ አገልግሎት
ኢሳ 53፥7-8	ዮሐ 1፥29፤ 36፤ ሐሥ 8፥30-35፤ 1ጴጥ 1፥19፤ ራእ 5፥6፤ 12	ሥቃይ ተቀባዩ የእግዚአብሔር በግ
ኢሳ 53፥9	ዕብ 4፥15፤ 1ጴጥ2፥22	ኅጢአት የሌለበት የእግዚአብሔር አገልጋይ
ኢሳ 53፥9	ማቴ 27፥57-60	መሲሕ በሀብታሙ ሰው መቃብር መቀበሩ
ኢሳ 53፥12	ማቴ 27፥38፤ ማር 15፥27-28፤ ሉቃ 22፥37፤ 23፥33፤ ዮሐ 19፥18	የእግዚአብሔር አገልጋይ ከሐመፀኞች ጋር መቄጠሩ
ኢሳ 55፥3	ሉቃ 22፥20፤ 1ቆሮ 11፥25	በመሲሕ በኩል ዘላለማዊ ኪዳን መሰጠቱ
ኢሳ 55፥3	ሐሥ 13፥33	የዳዊት በረከት ለመሲሐ መሰጠቱ
ኢሳ 59፥20-21	ሮሜ 11፥26-27	እስራኤልን የሚታደጋት ከጽዮን መምጣቱ
ኢሳ 60፥1-3	ማቴ 2፥11፤ ሮሜ 15፥8-12	አሕዛብ መሲሐን ለማምለክ መምጣታቸው
ኢሳ 61፥1-2	ማቴ 3፥16፤ ማር 1፥10፤ ሉቃ 4፥18-21	መሲሕ በመንፈስ ቅዱስ መቀባቱ
ኢሳ 65፥1	ሮሜ 10፥20	አሕዛብ በመሲሕ ማመናቸው
ኢሳ 65፥2	ሮሜ 10፥21	እስራኤል መሲሕን አለመቀበላቸው
ኤር 23፥5	ሉቃ 1፥32-33	የዳዊት ልጅ ታላቅ ንጉሥ መሆኑ
ኤር 23፥6	ማቴ 1፥21	የዳዊት ልጅ አዳኝ መሆኑ
ኤር 23፥6	1ቆሮ 1፥30	መሲሕ፣ “ጽድቃችን” ተብሎ መጠራቱ
ኤር 31፥15	ማቴ 2፥16-18	የእግዚአብሔር ልጅ በተወለደ ጊዜ ራሱል ማልቀሳ
ኤር 31፥31-34	ሉቃ 22፥20፤ 1ቆሮ 11፥25፤ ዕብ 8፥8-12፤ 10፥15-18	ኢየሱስና አዲሱ ኪዳን
ኤር 32፥40	ሉቃ 22፥20፤ 1ቆሮ 11፥25	በመሲሕ በኩል የዘላለም ኪዳን መሰጠቱ
ኤር 33፥15	ሉቃ 1፥32-33	የዳዊት ልጅ ታላቅ ንጉሥ መሆኑ
ኤር 33፥16	ማቴ 1፥21	የዳዊት ልጅ አዳኝ መሆኑ
ኤር 33፥16	1ቆሮ 1፥30	መሲሕ፣ “ጽድቃችን” ተብሎ መጠራቱ
ሕዝ 21፥26-27	ሉቃ 1፥32-33	ለመሲሕ ተገቢ የሆነ ዘውድ

ሕዝ 34:23-24	ዮሐ 10:11:14:16: ዕብ 13:20: 1ጴጥ 5:4	የሚመጣው መልካም እረኛ
ሕዝ 37:24-25	ሉቃ 1:32-33	መሲሕ የዳዊት ልጅና ንጉሥ መሆኑ
ሕዝ 37:24-25	ዮሐ 10:11:14:16: ዕብ 13:20: 1ጴጥ 5:4	የሚመጣው መልካም እረኛ
ሕዝ 37:26	ሉቃ 22:20: 1ቆሮ 11:25	የመሲሕ የዘላለም የሰላም ክዳን
ዳን 7:13-14	ማቴ 24:30: 26:64: ማር 13:26: 14:62: ሉቃ 21:27: ራእ 1:13: 14:14	የሰው ልጅ መምጣት
ዳን 7:27	ራእ 11:15	የሚመጣው ዘላለማዊው የመሲሕ መንግሥት
ዳን 9:24-26	ዝላ 4:4	መሲሕ የሚመጣበት ዘመን
ሆሴ 11:1	ማቴ 2:14-15	ኢየሱስ ከግብፅ መመለሱ
ኢል 2:28-32	ሐሥ 2:14-21	የእግዚአብሔር መንፈስ መውረዱ
ኦሞ 9:11-12	ሐሥ 15:13-18	አሕዛብ በመሲሕ ማመናቸው
ዮና 1:17	ማቴ 12:39-40	መሲሕ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በመቃብር ውስጥ ማድሩ
ሚክ 5:2	ማቴ 2:1-6	መሲሕ በቤተ ልሔም መወለዱ
ሚክ 5:2	ሉቃ 1:32-33	መሲሕ ዘላለማዊ ንጉሥ መሆኑ
ሚክ 5:4	ዮሐ 10:11:14	የሚመጣው የእግዚአብሔር መንጋ እረኛ
ሚክ 5:5	ኤፌ 2:14-17	መሲሕ የሰላም ስለመሆኑ
ዘካ 9:9	ማቴ 21:1-9: ማር 11:1-10: ሉቃ 19:28-38: ዮሐ 12:12-16	የሚመጣው ገዥ በአህያ ላይ ሆኖ መምጣቱ
ዘካ 11:12-13	ማቴ 27:1-10	ሠላሳ ጥሬ ብር ለሸክላ ሠረው ቦታ መስጠቱ
ዘካ 12:10	ዮሐ 19:37: ራእ 1:7	ኅድን የተወጋውን መሲሕ ማየት
ዘካ 13:7	ማቴ 26:31: 26:55-56: ማር 14:27: 14:48-50	የሚመጣው እረኛ መምታቱና በሳቹ መሸሽቸው
ሚል 3:1	ማቴ 11:7-10: ማር 1:2-4: ሉቃ 7:24-27	የመሲሕ መንገድ ጠራጊ
ሚል 4:5-6	ማቴ 11:14: 17:11-13: ማር 9:11-13: ሉቃ 1:16-17	መንገድ ጠራጊው ኤልያስ ተመልሶ መጣ መባሉ